Ngày **14/08/1991**

T A,

Thầy nhận được thơ con đề ngày 29/07/1991, được biết con đã nói ăn năn nhiều lần, nhưng vẫn nói nhiều đi đến quá lố, thì mọi người xung quanh con bực bội mà không hay. Chứng minh thức hòa đồng con chưa được mở. Vậy con nên tiếp tục nhịn nhục và bớt nói chuyện hơn, để bồi dưỡng tâm thức điển quang càng ngày càng tinh tấn hơn, không bị tà khí xâm nhập bất cứ lúc nào, dẫn sai tâm lý, tận độ biến thành ích kỷ, lợi dụng tha lực rốt cuộc mang lấy tâm khổ mà không tiến. Kỳ Đại Hội này, chỉ rõ cho con biết tâm con, không nên diễn đạt những lời không nói có. Phải chơn thật, một là một, hai là hai thì thức hòa đồng sẽ được mở, và tâm lý nội khoa điển quang của con sẽ được phát triển thanh nhẹ ở tương lai, sẽ không còn mê chấp nữa.

Đại hội kỳ tới lấy tên là: *"Du hành tự thức"*, mọi người sẽ trách nhiệm lấy chính mình để tiến hóa, không còn ỷ lại u ơ nữa.

Đại Hội là do tâm thức của bạn đạo, cộng đồng của chư Tiên hỗ trợ chứ không phải chuyện của cá nhân làm chánh trị, phe đảng, nhưng do tâm thức tự nhiên và hồn nhiên. Thành tựu trong tức khắc, do tâm linh hướng thượng của bạn đạo mà thôi. Không có một ai có quyền nắm giữ và điều khiển, nhưng chỉ có thức hòa đồng mới thành tựu được, không nên lo âu, cầu nguyện mà không biết cách làm, thì cũng không bao giờ thành tựu được. Tới thời điểm đó thì thời điểm đó giải quyết, mới là chánh pháp kỳ diệu.Con cứ để tự nhiên, tới lúc đó sẽ hay, do tâm của bạn đạo hình thành, và

chư Tiên chư Phật sẽ có cơ hội chứng giám những tâm thiện lành mà thôi.

Chúc con vui tiến.

Quí thương, L S H

Windsor, ngày 28/01/1991

Trước hết con xin đảnh lễ và vấn an Thầy. Thưa Thầy trong một tháng nay con mới bắt đầu nghe băng Thầy thường xuyên cũng như con mới quyết tâm cố gắng tập hai pháp Soi Hồn và pháp Chiếu Minh và con cũng đã bỏ ăn mặn. Thưa Thầy mỗi ngày con làm 3 lần pháp Soi hồn và Chiếu Minh như vậy có được không? Và mỗi lần con nghe băng Thầy giảng con ngồi xếp bằng niệm Lục tự Di Đà con mê đi nhưng con vẫn nghe rõ Thầy giảng và trên đỉnh đầu con rút như vậy là triệu chứng gì. Vì con chỉ mới bắt đầu tập pháp được một tháng. Thưa Thầy xin Thầy giảng dùm con câu Bát công Đức thủy là gì? Vì con nằm chiêm bao con thấy Cha và thầy dạy con câu này. Không biết có phải như vậy không hay con chỉ quá mơ mộng. Thưa Thầy, mới hôm qua tối con cũng nằm ngủ con chỉ nghe tiếng mẹ dạy con: dù trong trường hợp nào hoặc bất cứ hoàn cảnh nào con cũng phải niệm Phật. Như vậy có phải mẹ chỉ dạy con phải không thưa thầy. Nhiều khi con nghe băng Thầy giảng hoặc con nhớ đến Thầy con hay khóc. Con khóc vì con còn quá trược tại sao con bê trễ không chịu lo tu sớm vì con biết đến Thầy và pháp lý này từ lúc con còn ở VN do bạn đạo N V T chỉ dạy con. Con ước mong con có cơ duyên tốt lành để con được diện kiến Thầy.

Con xin kính bái Thầy và kính chúc Thầy trường an.

Con. M T H

Ngày 15/08/1991

M H con,

Thầy đã nhận được thơ của con, được biết con đang dũng tâm tiến hoá trên hành trình tu học.

Con mong thấy mà không hiểu đó là trình độ của con còn nặng trược, chưa khai mở đồng đều, làm sao minh bạch được nguyên lý của Bề Trên. Câu nói: Bát công đức thủy là đông tây nam bắc, đông nam, tây bắc, đông bắc, tây bắc - đang khai triển điện năng của con lên khối óc. Đó là do Pháp Luân Thường Chuyển mà hằng ngày con đã làm. Con thường xuyên niệm Phật sẽ khai thông trí ý của con. Đó cũng nằm trong cơ tạng của con mà thôi, diễn biến thành lời cảm thức tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ - tức là có hành pháp cho nên mới biến đổi được cơ tạng khiếm khuyết trở nên tròn đầy, tề gia là ổn định, trị quốc là giải bỏ tánh hư tật xấu, bình thiên hạ là mở thức hoà đồng, xem muôn người như một. Tình thương yêu càng ngày càng rõ rệt đối với thiên địa nhân, không còn mê chấp dị biệt nữa. Khi con khóc là trược khí trong gan của con tràn lên, giải bỏ. Khóc rồi sẽ được nhẹ là vậy.

Sau này muốn khóc nhưng cũng không khóc được, tức là thanh quang trong khối óc đã được hội tụ một phần. Lúc ấy nghe băng thầy giảng thì sẽ cảm thấy nhẹ nhàng hơn. Chúc con vui khỏe.

Quí thương, L S H

H C M city, 18/02/1991

Thầy kính,

Nhân dịp Tết có người về thăm Việt Nam nên con vội biên thơ tay này, gởi đến thăm thầy và huynh đệ Vô Vi.

Nhân dịp xuân về, con cầu chúc gia đình Thầy và huynh đệ Vô Vi, năm mới được nhiều sức khoẻ và hạnh phúc.

Bản thân con cha mẹ mới mất, anh em mỗi người sống một nơi, cuộc sống hiện tại, con không có ai nương tựa dạy dỗ, chỉ có thầy là người dạy con tu, suốt 21 năm, buồn vui sướng khổ, thiếu thốn vật chất lẫn tinh thần, nhưng con không dừng bước thực hành, liên tục 3 năm, con gởi thơ, thầy dạy cho con ba bài học về thực hành, con không dừng bước thực hành, vì đó là nguồn an ủi trong tâm con. Mong có một ngày nào đó con cũng sẽ như Thầy, gánh vác mọi người ở VN.

Tay nghề con có, sự nghiệp và tương lai không có, chỉ có hai bàn tay trắng và phương pháp thiền thực hành. Chỉ có Thầy là người thương con và hiểu con nhiều, nên con mới tâm sự nổi buồn của con. Vì không tiền gởi nên con biên thư tay, nhờ chuyển đến thầy, không biết thầy có nhận được hay không. Con xin phép hỏi Thầy về cách vận lửa hậu thiền, trong khi con đang thực hành không biết đúng hay sai xin Thầy chỉ thêm.

Hơi thứ nhất hít vô chuyển xuống

Hơi thứ hai hít vô chuyển xuống

Hơi thứ ba tư tưởng tập trung nơi rốn ra lệnh đầy rún, đầy bụng, tụng lên bộ đầu

Xin Thầy chỉ bảo thêm. Thầy kính.

Ngày 15/08/1991

V L,

Thầy đã nhận được thơ của con đề ngày 18/02/1991, được biết con đang theo dõi về hơi thở của cơ tạng. Theo phương pháp công phu đã dẫn giải rõ rệt, vậy con lấy phương pháp công phu đọc để thực hành. Pháp là tạm thời, nhưng tâm là

chánh, mượn pháp để mở tâm để trở lại với nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên của tâm đạo. Cho nên Thầy khuyên mọi người phải tận dụng ý tâm niệm Phật thì mới có cơ hội giải tiến được, bằng không ôm pháp hít thở ạch đụi thì cũng như làm thể thao mà thôi.

Tu bằng trí bằng ý phải niệm Phật. Niệm Phật để mở trí. Ý thực hành mới tiến hóa đến vô cùng. Trí ý viên mãn, tâm thân được an ổn. Chúc con vui khoẻ.

Quí thương, L S H

30/08/1991

Kính thăm Thầy thương nhớ,

Hôm nay nhân dịp con liên lạc với B, con mới dám mạo muội có đôi lời viết kính thăm sức khoẻ Thầy yêu quí của mọi chúng con.

Hôm nọ con được nghe chị V K và B cho biết tin Thầy vui khoẻ hơn trước, con rất vui mừng và lên tinh thần. Lời Thầy dạy con ***"Phải cố gắng nhịn nhục, trì niệm lục tự Di Đà"*** con luôn luôn ghi nhớ và thực hành. Cuộc đời của con đã trải qua nhiều đau khổ, động loạn. Phước lớn con được gặp Thầy, những lời dạy của Thầy thấu suốt vào tâm can con. Con đường đạo con đang tập tành từng bước. Nghe băng + hành thiền + niệm Phật; đời + đạo song tu con đang cố gắng thực hành cho đúng để xứng đáng làm một phần tử tốt cho xã hội. Bước chân độ đời của Thầy đi khắp năm châu không kể nhọc nhằn khiến nhiều lúc phải lâm bệnh, con cảm thấy đau lòng hết sức. Gặp lại Thầy ở Nhẫn Hòa con đã ứa nước mắt thương lo cho Thầy và cảm thấy mình có tội vì chính con cũng đã làm một bệnh nhân cho Thầy săn sóc.

Ơn Thầy tái tạo con nào dám quên. Hôm nay đây viết thăm Thầy mà tâm con thấy ổn định.

Con nguyện cầu Thầy luôn khoẻ mạnh vui tươi để chúng con còn được dịp gặp gỡ Thầy bằng xương thịt với nụ cười từ bi.

Con Thầy kính bái. Q.

Montréal, ngày 10/09/1991 3 giờ khuya

Q con,

Vui nhận được thơ con tràn đầy sự thương mến.

Ở đời không có gì quí bằng tình thương và đạo đức. Bước vào con đường hạnh đức thì tâm tư lúc nào cũng cảm thấy sự thương yêu là trên hết, nó là từ quang nuôi dưỡng tâm linh tại trần, nó cũng là sức mạnh từ bi giải nghiệp tâm cho chúng sanh, cho nên Thầy thường nhắc tình Trời Phật là mối tình cao đẹp nhất ở trần gian nầy. Bất khả luận bàn, chỉ có lo tu để được hưởng niềm tin yêu sống động đó.

Con đang trên con đường nhồi quả thức tâm, lại được ngộ Thầy bạn, cọng với thể xác đau buồn, khai mở tâm linh, nhịn nhục trong hành trình tiến hóa. Quí yêu muôn loài vạn vật, thức hòa đồng sẽ được gia tăng, con vui Thầy mừng và bạn mến.

Chúc con vui khoẻ.

Quí thương, L S H

August 26, 1991

Ông Tám yêu quí,

Ông còn nhớ H N bé nhỏ của ông không? Con thì lúc nào cũng nhớ ông và cầu xin ơn trên cho ông được khoẻ mạnh

Con đến Mỹ ngày April 26, 1991. Má con và các em còn ở lại VN, hiện con đang sống chung với em gái là T A.

Em con làm thư ký hãng điện tử, nên thỉnh thoảng có đen đỏ về con làm. Con qua đây được nhàn, nhớ lại ở VN con lo lắng nhiều mới đủ sống trong gia đình. Hiện giờ con được hưởng food stamp là 105 dollars. Ngày Sep 9, 91 con sẽ đi khám bệnh tàn tật 2 chân, con sẽ được hưởng tiền bệnh suốt đời. Ở VN mình đâu có ai giúp đỡ, ở đây có chánh phủ lo, từ ngày con qua đây con không phải lo chuyện gì, duy có đường tình cảm của con sao phức tạp, con vừa mở được mối này thì mối khác lại ràng buộc. Ông Tám thương và cầu nguyện cho con đừng vướng gì hết.

Con qua đây nhớ má con quá. Lúc con và má ở gần thường nhắc ông luôn. Con ước gì được ở bên Thầy, Thầy đi đâu cho con theo đó, chứ con ở đây cũng buồn lắm và khóc thầm hoài. Con buồn đủ thứ, nhiều lúc con muốn xuất gia nhưng tại con có tật khó vô chùa mà tu, còn mình tu tại nhà thì ong bướm dập dìu lòng bị giao động.

Con rất mong nhận được lời giáo huấn của ông. Ông Tám có địa chỉ chị Ba Kh., viết con mừng.

Kính chúc ông và bửu quyến luôn an lạc. Con của ông. H N

Montréal, ngày 16/09/1991

H N,

Vui nhận được thơ con đề ngày 26/08/1990, được biết con đã được bình an đến nơi.

Xứ lạ quê người, tâm tư lúc nào cũng có thể bị xáo trộn trong giai đoạn đầu. Đại phước đức con mới được chung sống trong một xã hội cải tiến, văn minh, khỏi phải lo âu về sinh

kể. Đó là chứng minh kiếp trước con có tu, kiếp này con mới được hưởng.

Còn con đường tình duyên là tạm trong giai đoạn phát triển duyên tình của tuổi trẻ mà thôi. Nếu con trì tâm niệm Phật thì mọi việc cũng sẽ trôi qua. Hôm trước ông có ghé qua Dallas nhưng rất tiếc không gặp con.

Vậy con nên liên lạc với thiền đường Dallas, số điện thoại là như sau: 214-331-9124, 4806 Larue St., Dallas, TX 75211, xin tài liệu sách vở miễn phí về đọc. Nếu có cơ hội, con ghé qua thiền đường, nơi đó rất khang trang và tốt cho những tu sinh, cũng có tuổi trẻ đang tu. Mọi người đều biết thương yêu và giúp đỡ lẫn nhau. Con sẽ tìn ra một gia đình đầm ấm của Vô Vi. Chúc con vui tiến.

Quí thương, L S H

Ngày 28/05/1991

Kính gởi quí bạn đạo ở các thiền đường nước ngoài:

Đề nghị: Kính biếu tư gia làm nơi nghĩ ngơi khi quí bạn về thăm VN có nơi ở thoáng mát dễ công phu (trợ nhiều điển) khi còn sống. Lúc chết đem hình ảnh thờ Đài Di Đà, nếu thiêu xác, đem tro cốt về đài Địa Tạng. Tiền Vô Vi không trôi theo giòng nước. Không mất di tích người VN ở rải rác khắp nước ngoài. Qui tụ trở về VN tỉnh Đồng Nai lịch sử, ấm lòng người ra đi, đẹp lòng thân nhân ở lại có nơi cúng viếng (VN như thể cái chùa. Ngày sau các nước bốn mùa dâng hương). Nên cử một đại diện về tham quan. Cô M T A có đến tư gia chơi từ sáng đến chiều vào năm 1990. Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính gởi Thầy cao quí, quí bạn đạo thân mến, xin sơ lược khái quát:

Thầy biết tôi khi còn ở VN, ban tâm pháp 1972-1973. 1975 giải phóng, học tập xong Thầy trở về, rồi đi xuống Long Xuyên. Hôm ngày trở lại cuối cùng về nhà chợ Xã Tây Chợ Lớn, gặp lại Thầy trong căn phố vắng lặng, chia tay Thầy không hẹn ngày trở lại. Một buổi thuyết pháp không đầy năm phút, Thầy dạy ba chữ vô cùng. Tâm có nghĩa là 00. Qua 4 năm tôi vẫn giữ sự khổ cực, thiếu thốn, cô đơn, buồn tẻ. Về Vô Vi thì vui vẽ thăng hoa công phu, theo lối sống thanh bần gió trăng làm bạn. Hồi còn ở VN, nhờ có thầy có thiền đường, có band có máy cassette thâu vào phát ra, lại thêm kinh sách, bạn hiền cùng trao đổi, tu tiến, có điển Thầy trợ duyên.

Thầy ra ngoại quốc con nhớ Thầy: Làm sao con ra thăm Thầy bằng xương bằng thịt được. Thưa quí bạn, phần tôi thì lấy tâm pháp. Ông Tư dạy ông Tám thế nào, lấy tâm truyền tâm...Tuy xa Thầy nhưng gần qua luồng điển, luồng minh triết, qua tiếng nói ở lỗ tai và sự cảm nghĩ của Thầy đối với mình một cách trung chình xác thực.

Xa thầy: không một cuốn band nào gởi đến trò Â., không một địa chỉ, không tin tức gì về đời sống cơ cực khắc khe nghi kỵ VN, hoặc sự tu tiến ở VN, ở VN bạn đạo tu lôi thôi rơi rớt bị đưa ra ngủ hành hoặc vô vi sắc tướng, đáng buồn cho cả bao nhiêu band hay đem về đều là cây gậy mà 14 tuổi rồi đi chưa bỏ gậy. Ở VN, bạn đạo tìm đến nhà Â rất nhiều mà năm 1991 rồi còn cầm gậy. Â giúp đỡ cho các bạn đạo qua kinh nghiệm công phu tốt. Ở nhà Â không tiền làm gì có cassette, có band. Nhớ Thầy: thương nhớ trong tâm, hồi Thầy còn ở VN, có điều gì khó khổ tìm Thầy ngó là vui, giải quyết tốt, trọn việc kết quả tốt. Â thờ Thầy trong tâm, mỗi khi nhớ đến, lúc công phu. Chỉ có nơi đó hình ảnh Thầy luôn đỏ tươi. Hơi thở Â thở mỗi ngày qua pháp luân, hình Thầy luôn luôn

sạch. Â thờ Thầy trong tâm, không bằng giấy, nên không mục nát bụi bậm.

Đời Â:

Không vợ không con, sống với mẹ già, mẹ 90 tuổi mới chết, ở một mình, con út trong gia đình, đi dạy học, mang bịnh cùi, Hàn Mặc Tử (phát khởi lúc 4 tuổi), năm Tân Mùi 63 tuổi, 46 năm trong bịnh hoạn cô đơn, Â sống nội tâm nhiều hơn ngoại cảnh, người đời sợ Â, biết như vậy Â rất mặc cảm, thuở nhỏ èo uột khó nuôi, mẹ đem vào chùa cho Sư Chú, kể từ 1 tới 7 tuổi, từ 7 tới 17 đi chùa cúng ăn cơm chay rồi về, bị bịnh vào năm 17 tuổi. Nhựt đảo chánh, phong trào CM nổi dậy, 17 đến 27 tuổi biết lạy 4 hướng trời 27 tới 37 tuổi tụng kinh Di Đà Phổ Môn,lúc ấy dạy học trường làng, mãi đến năm 1972 tụng kinh Pháp Hoa tụng khuya quá mê, nghe nói trong lỗ tai tụng kinh dở lắm, Thiền tịnh rất hay, lúc đó tôi dạy học trường Sơ cấp Châu Thới quận Dĩ An Biên Hòa, ghi nhớ lời khuyên, tôi tìm Thầy dạy về Thiền Học. Nhờ bạn chỉ dẫn tìm đến Thiền Đường HVE, gặp ông Támm, nơi đó giàu đẹp, bạn đạo Vô Vi cũng giàu sang, xe cộ bóng nhoáng, học rộng tài cao, làm tôi e sợ rụt rè, không dám bước vào. Nghĩ phận mình bịnh tật, kỳ tướng dị hình cái ấn tượng đó tôi mang nặng từ lâu rồi, ngày nay tôi vẫn còn mang, mặc dù tôi đã lành lặn tốt đẹp, bạn bè thương mến, nhờ siêng công phu qua Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, với Tâm pháp, lành lặn lại sáng suốt. Trước đó tôi trị bịnh Đông Y Tây Y Dân Tộc, rễ cây lá cây là gốc. Trào Nhựt làm gì có thuốc tốt sau tôi đi viện Pasteur vào năm Pháp trở lại Sàigòn, tôi uống nước lã, ăn Oshawa Nhựt Bổn, tôi rất siêng rửa nội thể qua các phương tiện ấy, song không bằng công phu. Môn Pháp luân thường chuyển trừ bịnh thần kỳ, cộng với phương tiện Thở, nó thăng hoa linh hồn, thể xác. Thở thông rồi nó ổn định thể xác, hết

bịnh, có sức khỏe (nhờ bế được tinh). Hườn tinh bổ não, tật bịnh tiêu trừ. Hay là Pháp luân thường chuyển huệ tâm khai, thân bất động, tâm thanh tịnh, nó xuất vía ra, rất thiết thực vậy. Ở trong gia đình khi làm khi nghĩ đều mật niệm, bịnh từ từ bớt, nói năng vui vẽ, việc làm nhanh lẹ giải quyết êm xuôi. Khi xuất vía ra khỏi bản thể, có dạy 2 bạn ở thôn quê tu (Thầy biết, thấy mặt thầy nói liền). Năm 1971 nhằm ngày Phật Đản, mùng 8 tháng 4 tôi có nhả ý ngầm trong tâm hiến dâng tư gia để làm nơi nói pháp ở Biên Hoà, hể thỉnh thoảng tôi âm thầm nguyện (qua một năm), đến năm 1975 gặp lúc Thầy rảnh khách tôi tiết lộ, Thầy cười nói sau này nhà nhà là thiền đường, người người là thiền đường. Mình vô minh quá, ngày ấy Long Hoa rồi. Giải phóng, Thầy ra nước ngoài, Thầy về là Long Hoa, khoảng giữa không Thầy ở VN bạn đạo bị chiêu hồi vì đời sống còn mê vật chất nên bị nó rủ rê cộng nghiệp vợ con mà đường tu thử thách.

Thưa Thầy, đây có phải là ấn chứng không? Nhâm Tuất 1982, qua luồng minh triết, trong học đạo truyền đi, nghe trở lại. Con rán tu với danh nghĩa lý thuyết, dùng lời nói, nói rõ nghiệp quả để quí bạn tu thêm. Tiếng nói ấy nằm ở bộ đầu đến sáng khi con cầm chổi quét nhà, nước mắt ràn rụa vì vui, con luôn nhớ, con viết cuốn Con Cháu Rồng Tiên VN, Bính Dần 1986 con viết Hồi Ký Công Phu. Năm 1988, con dạy đạo cho một đệ, qua hình ảnh, có luồng minh triết, tiếng nói vang trong lỗ tai (Ly bà ly bà đế.....) con thực hành kết quả 100%, vào năm 1989, con đi chùa Nam Thiên nhứt trụ, Thủ Đức. Năm 1990, đêm mùng một rạng mùng 2 tháng 2, được nghe qua lỗ tai lúc công phu, hãy chấn chỉnh luồng điển, nơi ở, sẽ có nhiều bạn đến chơi, có kết quả tốt, rõ ràng. Ở nhà lo tu có 4 bạn đến tìm rồi ở đó tu luôn tới 1985. Năm 1991 ngày 18/02 con có đi Long Sơn, nơi đó thờ trăm quan đại

thần lớn nhứt VN, có trên 100 năm cổ xưa. Ba tuần trước đó khi nằm ngủ, thấy chị chính H. ở quận Công Thanh xuống nhà nói với mẹ rằng: Ông Tám bảo Â xuống Thủ Đức mua một bộ bài tứ sắc, con đồng ý đi song cái áo kim tuyến màu đen trên nó đậm, quần nó lợt, không tiệp màu, con do dự (con đi qua đi lại nhiều lần nó tiệp). Ra đi từ Cầu Mới Biên Hòa đến xưởng cao su chất dẻo. Con nói: Ở Biên Hoà cũng có bài tứ sắc, nên đi đò cho gần. Ông Tám bảo nên đi Thủ Đức bằng xe lửa chậm mà vững chắc tốt, kế đó có tiếng vang trong lỗ tai. Hóa An Thủ Đức nói mau chừng 10 lần, mở mắt ra còn vang trong lỗ tai, mở mắt ra 11h15. Đi Long Sơn kết quả 100%. Bài học quí giá ông Tám dạy con qua chiết tự, linh ảnh, tiếng nói, nhân vật, rất hay tuyệt vời, bây giờ con đang nằm lòng. Đêm thứ ba rạng thứ tư, từ giả gia đình khuya hôm đó, luồng minh triết đưa xuống nói cơ trời chỉ rõ năm 1991 quí bạn chú ý số 19 12 thế kỷ 19, cuối số 91, từ năm 1991 đến năm 2000 còn9 năm nữa, ta bỏ 2 số 1 thì 2 số 9 rất gần. Vậy 9x9=81.Cửu cưu càn khôn di định. Nếu ta cộng số 19 thì 1+9=10. 10+10=20, cuối thế kỷ 20. Từ năm 1981 đến năm 2000 do âm dương chỉ định (ngủ hành bị lung lay xoay trở). Người tu trong Vô Vi mà chạy theo ngủ hành thì xao động khó tiến, không đi cho thuận với thiên cơ, sự xàng lọc để đi vào Thánh Đức khó tránh khỏi. Vì nó là liều thuốc độc may rủi khó lường, tu mau kẻo trể. Cứ lấy tâm pháp mà công phu thì đâu ra đó. Bây giờ còn band, còn giảng chơn lý hoài thì trễ rồi. Nương theo ngón tay hoài, nếu bỏ gậy bỏ tay xuống thì sao? Thưa Thầy:

Những ấn chứng trên đây con thấy hết sức khoa học, thiết thực và kết quả vui vẽ. Song con còn dè dặt nghi ngờ, sự ám ảnh ma thiêng quỉ địa cần cảnh giác, e dè. Sự thiếu đức tin, có đầy đủ đức tin do công phu cũng là một điều cảnh giác tốt.

Xa Thầy 14 năm có địa chỉ ai cho mà gởi thăm Thầy cùng quí bạn. Hôm nay có duyên lành, kính nhờ quí bạn chuyển đến Thầy, tôi thành kính đa tạ.

Con xin khải vấn Thầy như vậy có đúng hay sai. Â.

Ngày 29/09/1991

Kính gởi anh Â,

Được biết qua cuộc sắp xếp của cõi âm mà anh đã nhận được qua lời nói tương ứng trong tâm ở cõi thấp, không thích hợp với Pháp Lý Vô Vi phát triển tới vô cùng trong tự thức.

Người tu Vô Vi phải hiểu nguyên lý từ tâm lẫn thân, hành độ tiến hóa thì mới cảm thức được nguyên lý vô sanh tự tại, không còn ỷ lại vào tha lực tương ứng mà ngược lại tự phát triển, sống động hòa ái tương thân với tất cả các giới tương ngộ.

Vậy anh nên nghiên cứu kỷ lại, dứt khoát tiến hóa lên cõi Phật, giải nghiệp tâm, trở về với thực chất từ quang thanh tịnh, tái ngộ Như Lai tánh, tiến không lùi, khai mở không động, mới là người tu Vô Vi.

Điển quang từ cơ tạng cho đến khối óc thanh tịnh, hòa hợp với chấn động vô cùng mới tạo ra ánh sáng của nội tâm. Thiền mà không dấy động, hoàn toàn tự chủ, trong không mà lại không luôn, thì mới đạt được kết quả vô sanh.

Kính chúc anh vui khỏe và tự giải tiến tâm thân.

Quí thương, L S H

Mồng ba Tết,

Kính thưa Thầy,

Trước hết con xin đảnh lễ Thầy trong tâm, sau là hỏi thăm sức khoẻ Thầy và con xin chúc Tết Thầy.

Con lấy hết can đảm để biên cho Thầy vài hàng, vì con cảm thấy kiệt sức trước tình thế như sau: xin Thầy ban ơn lành cho và cứu cho con trai con tên là L X S sanh ngày 16-11-73, năm nay 17 tuổi, còn tám tháng nữa là 18 tuổi, thiếu nội lực nội tâm, hướng ngoại nhiều nên khó tập trung học từ lúc nhỏ, bị échec scolaire, từ hồi con sang Pháp nó được ba tuổi, từ một đến ba tuổi Cha đi tù ở Hà nội, mẹ tán loạn tinh thần, nó thiếu tình gia đình từ ngày chạy loạn đến giờ, năm 1983 Cha được trở về đoàn tụu gia đình. 1979-1980 mẹ vào pháp thiền với Alain Canitrot đến ngày gặp Thầy ở Allemagne clinique Zimmerman là 1990. Không có ai lo cho nó lúc thiếu thời, con mê trong cái thiền con bỏ bê nó, con rất có lỗi. Năm nay con tỉnh mình việc đời hơn nhìn lại thấy con của con thất học ham vui chơi. Con có nói sơ sơ cho Thầy hay, rồi con thiếu nhẫn nại, thiếu lời lẽ, con làm theo Thầy chỉ cũng không có kết quả gì, con phải đi psychologue để biết nói chuyện. Năm rồi lúc con chia tay Thầy ở clinique về, trong năm nó đậu vào trường Dubreuil học horticulture niveau 3ème, nó bết lắm mà cũng được đậu, đậu vào rồi cũng theo lớp không nổi, thiếu sức và trí, rốt cuộc bị vẹo xương sống để lấy điểm, nhưng rồi theo văn chương không kịp lớp. Bố nó ký đem nó ra trường nhờ có assistance sociale giúp để cho vào lại redoubler 3ème cho khỏi phải đi rông ngoài đường, nhưng vẫn chưa có chuyên tâm học. Bà Assistance sociale test nó gọi chứng bịnh là problème de motivation, con khuyên nhắc nhở lo học dò bài, nó khổ lắm, nó sân si trong đầu, nó không có nhớ cái gì hết để làm examen blanc brevet, nó xin ở nhà, khuyên nó học là nó nerveux, không có niveau gì làm sao họ sắp cho học nghề? Mà nghề của nó cũng chưa biết nó muốn cái gì. Họ khuyên nó concentration hay là di psychologue, con rất đau

khổ cho nó, sự có mặt của con làm nó khổ thêm lên, nó bỏ nhà đi hoài, đến ngày tựu trường vô ngồi ngó hết giờ đi về.

Con kính xin Thầy ra tay từ bi cứu khổ cho L X S 17 tuổi tìm lại nội lực và cái nghề thuận theo sở thích của nó để nó có nghề biết lo liệu tìm kế sinh nhai, thành công mỹ mản, để lòng trí của con được nhẹ nhàn, tu tịnh yên ổn , tâm can nhẹ để con được dễ tu hành, con cũng nguyện xin Tổ Ông Tư, riêng con cảm thấy như cây đèn trước gió trước sự thử thách này, con vẫn yếu đuối, xin Thầy ra tay cứu giúp con. Không Thầy đố mầy làm nên? Mẹ đời yêu thương con cũng như Mẹ Trời thương yêu chúng sanh, âu lo cho chúng sanh, qua sự thử thách này con yêu Mẹ Trời vô cùng đó Thầy ơi! Và cũng thông cảm đường chông gai của Thầy.

Kính chúc Thầy hết tất cả lời chúc, con rất nhớ thương Thầy, con chạy đến Thầy như là chạy đến với Mẹ hằng cứu giúp, xin Thầy tha lỗi cho con còn yếu đuối trong cơn thử thách. Con xin Thầy một địa chỉ để gởi đến hai hộp crème biếu Thầy. Thơ này đến tay Thầy là dịp may. L X S đang nghĩ hai tuần vacances và sẽ trở vô trường St Joseph ở Cachan gần Bagneux.

Ngày 15-08-91

B L X,

Thầy đã nhận được thơ con được biết nội khoa tâm lý của con bị xáo trộn.

Miệng của con nói tu mà tâm không tu, thì gia đình làm sao ổn định được. Muốn tu giải thoát về vô vi thì phải tự dứt duyên nghiệp luân hồi tại thế thì sẽ được cứu rỗi ở về sau, từ phần hồn cho đến cửu huyền thất tổ. Con cứ chăm chỉ lo tu đi thì mọi việc sẽ có kết quả, còn nếu con lo ra nhiều quá,

chuyện không đâu vào đâu, rốt cuộc chỉ hại thêm mà thôi, cầu xin cho mấy cũng không có kết quả bằng tự thức. Còn về phần đứa con trai của con thì nó chịu luật nhân quả luân hồi, nhồi nó nhiều, nó sẽ có kết quả ở về sau. Con không thể nào muốn toàn là điều tốt cho gia đình mình, mà không làm làm sao có. Con không nên hoang phí thì giờ nghĩ sai về người khác nhưng mà không hiểu cơ tiến hóa của chính họ. Con ra con, cha ra cha, vợ ra vợ. Trong vũ trụ này có luật lệ đàng hoàng, không thể sai chạy được. Vậy con nên yên tâm lo tu, chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai, không nên nghĩ bàn vô ích, mọi việc ở tương lai sẽ thành tựu tốt đẹp, bằng không, con chỉ tiếp tục vùi đầu trong động, miệng nói tịnh thiền, nhưng không bao giờ tịnh được. Thầy có bao nhiêu lời mong con suy nghiệm và chúc con thăng hoa thanh nhẹ.

Quí thương, L S H

Kính gởi Thầy,

Năm mới con xin kính chúc Thầy bình an sức khỏe. Đã trãi qua mấy năm đệ tử không gởi Thầy, vì tuổi càng ngày càng cao mà gia đình vấp phải nổi buồn tê tái, ngày 21-11 âm lịch 18-12-90 vợ đệ tử qua đời do căn bệnh đau sạn mật, để lại cho đệ tử một tang thương, mà hai cha con gánh chịu V P L cùng môn phái. Cảnh chiếc bóng cô đơn, con ở riêng, một mình đệ tử sống trong âm thầm lặng lẽ, và cảm thấy cũng già rồi Thầy ạ, 72 tuổi, nhưng nhờ tu luyện vô vi của Thầy an ủi lắm rồi. Ai trường tồn sống đâu? Vì vậy càng phấn đấu trong việc hành pháp Vô Vi. Tuy thời gian không được thơ Thầy, mà đệ tử vì bận việc nhà, nhớ Thầy còn ở xa xôi, bao giờ gặp được, chắc bức thơ này cũng lần cuối cùng, chưa lúc nào gặp Thầy. Con hi vọng dù sao đồng chung nhứt thế, cố gắng trau dồi, để vơi phần nghiệp chướng, cố học trường giả tạo đau

khổ này, để cấu tạo nền tinh túy, để cho một số kiếp may gặp Thầy và gặp đạo, được đến bờ Bỉ Ngạn.

Năm nay cảm thấy đệ tử yếu lắm, nhưng tâm linh thông minh, nghị lực cứng rắn, mà bản thể mòn mỏi. Còn một điều ước nguyện, mà không biết được thành trong lúc lâm chung. Sau này có báo cho Thầy rõ. Việc sống bên này cũng bình thường, giá sanh hoạt cao, công việc rất hiếm cho người làm, sa đọa ăn chơi thì nhiều. Lúc nào con có nghe chị T A ở Pháp về rồi đi mà tôi cũng không biết địa chỉ T A.

Cuối thơ kính chúc Thầy mạnh, đầy đủ nguồn sinh lực để thúc nền đạo rộng ra thêm, để vớt ưu phiền cho nhơn loại.

Kính bái Thầy,

Đệ tử V V K (29-02-91)

Vĩ Kiên ngày 24-04-91

Kính gởi anh Kh.,

Vui nhận được thơ anh được biết tâm thức anh vẫn khỏe mạnh, đi thẳng về Vô Vi là điều cần thiết.

Thể xác là luật của vũ trụ nằm trong định luật sanh trụ hoại diệt. Còn chúng ta may mắn được biết về phần hồn thì sẽ có cơ hội tiến hóa theo dũng chí của chính phần hồn đã sẵn có. Thế gian đô thị giả, tâm của chúng ta là đời đời bất diệt, hướng thẳng về chư Phật thì chúng ta sẽ có cơ hội tiến hóa trong thực chất hơn, buông bỏ chuyện đời trong tâm thức, giữ lấy niềm tin ở đạo thì lúc nào cũng không bị lung lay. Cửa Phật mở, tâm chúng ta cũng phải mở theo, chắc chắn sẽ có kết quả ở tương lai. Mỗi ngày 24 tiếng đồng hồ nghĩ về đạo nhiều hơn thì tâm chúng ta sẽ không bao giờ rơi vào cảnh ô trược trần thế.

Chúng tôi ra đây cũng chỉ vỏn vẹn có cái tâm để ứng dụng cho việc đời cũng như việc đạo, lúc nào cũng bình thản và tự vượt qua khỏi sanh tử luân hồi. Việc làm lúc nào cũng viên mãn vui tươi. Năm nay tôi cũng bước vào thềm 69 tuổi nhưng vẫn bình an đi đây đi đó để dìu tiến tâm linh mở đường cho mọi người trở về với thực chất của chính họ.

Kính chúc anh tâm thân an lạc.

Quí thương, L S H

Kính thăm bác Hằng,

Hôm nay cháu viết thơ xin nhờ bác giúp đỡ cho cháu tu môn thiền định. Cháu thành tâm muốn học hỏi tu thiền định để tiến lên giải thoát cho kiếp người ô nhiễm nầy. Từ lúc nhỏ cháu đã có ý muốm tìm một vị tu hành đã có thành công để học hỏi nơi vị đó, sẽ có kết quả nhiều hơn. Cháu thật sự không biết bác, nhưng lần đầu tiên cháu có làm quen với một chị. Chị này đã kể chuyện về Bác cho cháu nghe. Từ lâu cháu muốn ngồi thiền nhưng lại lo sợ trong khi thiền, nếu thấy ma quỉ hay linh hồn nào ở ngoài vô hình thì lúc đó phải làm sao với họ. Cầu mong bác dùm chỉ cho. Cháu sẽ không bao giờ có ý nghĩ, là ỷ có bác giúp bên cạnh mà không chịu lo tu hành. Vì tu hành là nhờ chỗ công phu. Công phu mà bền chặt dạ sẽ có ngày tiến lên cõi cao. Ông Thầy truyền pháp chứ không truyền công phu. Tự mình làm ô nhiễm thân mình thì tự mình phải rửa sạch ô nhiễm trong mình. Không ai rửa sạch ô nhiễm dùm cho mình. Từ thuở nhỏ cháu đã có ý nghĩ về cuộc đời giả dối nầy và xác thân cũng giả dối. Cuộc đời là đua chen dối trá muôn loài. Tất cả vật chất trên thế gian này đều không bền bỉ. Nó họp lại rồi nó tự tan rã lấy. Tuổi thọ mỗi ngày càng thêm mỏi mòn, nhưng nghiệp quả lại càng thêm tăng. Nợ qua nợ lại biết lúc nào trả xong, trần gian

không có gì quí báu mà tham luyến. Thân này chỉ là ảo mộng, xác thịt chỉ nượng trả nợ đời. Cõi này chỉ ở tạm bợ, nếu không tìm đạo để tu giải thoát thì mai sau hồn đã lìa xác mà khó giữ mình. Nên chí nguyện xã thân đền quả nghiệp đã gây nên trong tiền kiếp. Tu hành giải thoát kiếp người để mong sớm trở về nhà. Càng tu càng phá tăm tối. Tu hành để chế ma tình dục núp quanh trong thân huyết nhục. Chế được ma tình dục trong thân huyết nhục mới mong trở về quê tổ. Chỉ cầu mong mỗi bửa đủ nuôi thân trả nợ đời. Sau này cháu mong học nghành y khoa. Giờ đây mong học đạo trước, sau mới trở về học hành. Chỉ mong sau này trở thành người chữa bệnh. Tâm nguyện mong giúp cho tất cả chúng sanh nghèo bệng không lấy tiền. Chỉ mong mỗi bửa đủ ăn và mong trở về quê hương giúp cho các đồng bào. Tiền bạc không quí hơn mạng người. Dù giúp chuyện nhỏ hay chuyện lớn lòng cảm thấy vui. Vì đó là bổn phận làm người, cháu thề trong tâm mãi mãi tình nguyện hy sinh, cả tánh mạng bất cứ lúc nào, vì hạnh phúc chúng sanh. Chết trẻ, chết già có gì phải tiếc mạng, dù sao cũng phải bước đến cái chết. Nếu việc phải dù số mạng có nguy hiểm cũng không từ. Việc phi nghĩa dù phú quí dạ không sờn. Nếu có phải nuốt sâu độc dược cũng vì bác ái. Dù đầu rơi máu chảy vẫn giữ chí thành. Cháu không có học Thầy, vì nghe ai rồi cũng phải nghe mình. Tự mình thức tỉnh mới thiệt là linh. Cháu tu Mật Tôn trì thần chú. Nhiều khi cháu trì thần chú chữa bệnh, không biết tại sao người ta hết bệnh. Cháu mong bác giúp cho cháu tu môn thiền định. Vì cháu cảm thấy thích tu thiền. Cháu rất thích nghe các vị tu cao thuyết pháp. Cho nên cháu cầu xin bác, cho cháu nghe những lời thuyết pháp của bác. Xin nhờ bác thu băng những lời thuyết pháp gởi cho cháu và xin hồi âm thư cho cháu. Bao nhiêu chi phí cháu sẽ trả cho bác. Cầu mong bác hỷ xã giúp

cho cháu. Cháu thành tâm cám ơn bác vô cùng. Cháu xin dừng bút, hẹn gặp lại thơ hồi âm của Bác trả lời. Mong sẽ có tin vui. Ở đây rất hiếm tìm một vị tu đã thành công thuyết pháp cho nghe.

Cháu, T T T S

Ngày 15-08-91

T S,

Bác đã nhận được thơ của con, được biết con có ý nguyện tu học để cứu đời miễn phí. Muốn cứu đời miễn phí thì phải tu học miễn phí, mới cứu đời miễn phí được. Tức là tu hành khai triển, mới ban chiếu cho người đau khổ. Vậy con nên liên lạc với chị N N T, 11 Pratt Avenue, Pooraka, SA 5095 Tél: 08-260-5369. Nơi đây sẽ có đủ tài liệu về cuộc thuyết trình của Bác về tu học. Con nên liên lạc và nghiên cứu trong thực hành để đóng góp cho những người kế tiếp ở tương lai.

Chúc con vui khỏe.

Quí thương, L S H

Kính Thầy Tám,

Tôi là người ở Việt Nam đi du lịch qua, nay cũng hơn 2 tháng, tôi có thường đến thiền đường tại Melbourne, vừa rồi nhơn dịp học khóa xúc ruột nên tôi được biết cậu M. từ Sydney xuống, qua những lời giải thích về tâm linh và sự thực hành lợi ích của Pháp Lý Vô Vi, nên tôi thấy có phần phù hạp, xưa kia có lần tôi đã hành thiền, về sau tôi bận đi du phương làm việc xã hội nên chỉ còn giữ lại sáu chữ lục tự Di Đà, xin hỏi Thầy chỉ giáo nên phải làm cái gì? Có nên hành thiền hay như vậy đã đủ. Vì tôi là người đi đây đó nên sự hành thiền bất tiện, vì lẽ đó tôi phải tạm ngưng là vậy.

Xin nhận được lời chỉ giáo của Thầy.
Kính bái, N C N

28-09-91

Kính gởi anh N,

Vui nhận được thơ anh được biết anh có rất nhiều cơ hội công du, muốn được thiền nhưng cảm thấy bất tiện.

Kính thưa anh, thiền là do tâm, tâm chúng ta hướng thượng, thanh tịnh hòa hợp với càn khôn vũ trụ thì mới cảm thấy giá trị của con người tự thức và tu thiền, lúc nào cũng công minh và sáng suốt, không có gì bất tiện cả, dù thời gian vị trí thay đổi của xác thân nhưng tâm không bao giờ thay đổi. Tâm là chủ xác, tâm hướng thượng thì xác sẽ được nhẹ nhàng, việc làm sẽ rõ rệt và công minh hơn. Biết thương mình mới giúp họ được, còn không biết thương mình thì chỉ có lợi dụng và hại họ mà thôi. Cho nên môn thiền của Vô vi là Khoa Học Huyền bí ẩn tàng trong nội thức của hành giả, tu hành và tự tiến mà thôi, không có bè phái phe đảng, manh tâm cướp hại người khác, nhưng chỉ có tu sửa, tiến hóa, thức hòa đồng sẽ được mở, trí tuệ sáng suốt và minh bạch hơn.

Nếu anh cảm thấy thích thì anh phải bỏ công nghiên cứu về Vô Vi, xem số người này từ đâu mà ra, tại sao họ phải thiền. Thiền để làm gì? Lúc ấy anh sẽ càng rõ hơn, người tu Vô Vi là con người tự thức và tận độ cho những người kế tiếp, phát tâm và bất vụ lợi.

Còn về rửa ruột thì sẽ cảm thức được nhiệm vụ của chính mình, không tròn đối với mình, ăn bậy nhai ẩu, bộ tiêu hóa không tốt. Vậy sau khi rửa ruột rồi, ta sửa lại tập quán phục vụ tốt hơn, nhai kỹ nuốt chậm, hổ trợ cho bộ tiêu hóa được

nhẹ nhàng và khối óc sẽ minh mẫn hơn. Đây cũng là phương pháp khử trược lưu thanh, hành thiền tự thức.

Kính chúc anh vui khỏe.

Kính thư, L S H

Sydney, 25-07-91

Ông bà kính mến,

Đầu thơ con kính chúc ông bà được mạnh khỏe, con thường liên lạc với chị Hòa để hỏi thăm về tin tức của ông bà.

Kính thưa ông bà con có hai đứa em đến Phi sau ngày đóng cửa trại của chính phủ Phi một tuần (4/89). Hai đứa em con đã vào tiếp kiến phái đoàn thanh lọc của Bộ Di Trú Phi Luật Tân nhưng bị bác (80% những người đến sau ngày đóng cửa đều bị bác, ngay cả cựu công chức, quân nhân) và hai em con đã làm kháng cáo để được tái phỏng vấn đợt hai vào tháng mười. Nếu như đợt này bị bác nữa thì sẽ bị trục xuất về Việt Nam. Tình trạng định cư ngày càng khó khăn nhất là sau ngày đóng cửa. Bây giờ nó lệ thuộc hoàn toàn vào phái đoàn thanh lọc của chính phủ Phi, để quyết định là tị nạn kinh tế hay chính trị. Hơn hai năm chờ đợi, con không có cách nào hơn kính nhờ ông bà giúp đỡ cho hai em con được qua giai đoạn thanh lọc do người Phi đảm nhận. Riêng con và em con ở Úc đã ra trường và đang đi làm, con cũng thường nhận thơ của chú Tiên, chú nay đã có một con. Minh con dì Chín cũng về ở chung với chú. Ba con viết thơ kính gởi lời thăm ông bà. Cuối thơ con kính chúc ông bà được nhiều sức khoẻ và Ơn Trên để dẫn dắt chúng sinh.

Cháu của ông Bà,

N H B

Ngày 28-09-91

B. con,

Ông đã nhận được thơ của con được biết các con đang lo lắng cho các em của con.

Duyên lành đi hay ở cũng do phước đức của gia cang mà các cháu được hưởng. Việc này không thể bàn bạc trên giấy trắng mực đen được. Cho nên Ông đi đây đi đó để độ cho nhân sinh có cơ hội tu học, để làm một việc cho gia đình mà người thế gian không thể hiểu được, đó là tu. Tâm con tu thì cửu huyền thất tổ sẽ được hưởng tia từ quang của chính con. Nếu không tu thì tia từ quang của con yếu ớt, không các nào tận độ gia cang.

Ông Bà đã lớn tuổi rồi, chỉ biết tu và thâm tâm cầu nguyện cho mọi người được bình an, chứ không cách nào lo cho ngoại cảnh, nghiệp duyên của mọi gia đình.

Chúc các con vui khỏe.

Quí thương, L S H

Sàigòn, 01-06-91

Ông Ngoại kính mến,

Đầu thư chúng con xin chúc ông ngoại được phước thọ an khang, Bà Phật, Bạc Dí và chị Tuyết đều được dồi dào sức khoẻ và vạn sự như ý.

Ba Mẹ và chúng cháu đã nhận được thư Ông Ngoại ngày 31-05 và cấp tốc hồi âm ngay vì sợ Ngoại trông. Thưa Ông Ngoại chúng cháu có một chuyện muốn nhờ Ngoại chỉ bảo dùm, tụi cháu cảm thấy tên cúng cơm của tụi con thật sự không tốt được một chút nào cả, từ khi sanh thời cho đến hôm nay, vạn sự đều thất bại không được như ý muốn, tên do Cha Mẹ đặt cho, tụi con nào dám chê, nhưng hiện đời sống

quá khó khăn, trước mắt vẫn còn hai bàn tay trắng và đầu óc trống rỗng (về đường học vấn không thông minh được chút nào cả, luôn luôn quên, học không bằng ai, tụi con buồn lắm!). Vì muốn tương lai được sáng sủa, nên tụi con xin ông Ngoại đổi cho một tên mới để thay đổi được cái thân xác héo mòn và hết tâm trí u tối, cái tên mới của Ngoại đặt cho tụi con được làm nên sự nghiệp cho cha Mẹ con được vinh hiển trong tuổi già, còn về phần tâm linh cũng mong Ngoại dìu dắt cho đến nơi đến chốn. Cả năm anh em con đều muốn thay đổi tên cả: T T K, T B H, T B T, T T Đ, T B L. Vậy mong Ngoại hãy giúp dùm cho tụi cháu một tên mới để những ước mơ của tụi con mau trở thành hiện thật luôn gặp nhiều may mắn và nhiều quí nhơn hổ trợ.

Chúng con xin ngừng bút, cuối thư tụi con xin chúc ông Ngoại và gia đình luôn an khang và gặp nhiều may mắn. Nhớ và thương Ngoại nhiều, Cháu của Ngoại, T B T.

Ông Ngoại ơi! Kỳ này con đặt hết niềm tin trong lá thư này, hy vọng rất nhiều...B H

Montréal, 28-09-91

Thân gởi các con,

Ngoại đã nhận được thơ của các con ngày 01-06-91, được biết các con ước vọng được một cơ hội cải tiến mới về tâm linh.

Tên của cha mẹ đặt ra là do thiên ý sắp đặt cuộc sống của chính con. Cho nên các con được sống trên cõi trần gian này vui khổ tương đồng, chung học hỏi và tiến hóa. Tuổi tác càng ngày càng lớn, sự cảm thức của các con sẽ tự

động thay đổi theo chiều hướng tâm linh sẵn có. Không cần đổi tên, nhưng hiểu thấu nhân danh sẵn có của tình yêu thương Trời Phật ban cho, thì tên nào cũng tốt, hoàn toàn do tâm mà thôi. Vậy nếu chúng con có tâm, cảm thức chung sống hoà bình trên quả địa cầu này thì các con sẽ cảm thức sự sanh tồn của nhân loại chỉ có tâm mà thôi. Tâm là vô danh, đời làm dấu phải đặt tên, chứ kỳ thật tâm là chánh. Khi các con biết được chơn tâm của các con thì các con sẽ cảm thức được nền tảng của sự thương yêu của càn khôn vũ trụ. Sự sống của cơ tạng của các con cũng do điện năng hình thành của thực vật, cây cỏ hoa quả cấu trúc tương trợ lẫn nhau thì mới vượt qua được trạng này tới trạng nọ. Vận dụng trong thềm học hỏi của chơn tâm, thành thử các con chưa biết chính con là ai? Cho nên động loạn và mê chấp là vậy. Chúng con nên nhìn kỷ lại cuộc sống ở đời này là đang học hỏi để tiến hoá về tâm linh, chứ không phải đầy đọa tâm linh. Nếu các con tu thì sẽ có cơ hội hướng về tâm linh, nếu các con không tu thì cũng có cơ hội vày xéo bởi ngoại cảnh mà tự thức. Ở chợ đời tranh đua kiếm tiền bạc nhưng rốt cuộc cũng phải ra đi với hai bàn tay không, chẳng có ai đem được một đồng xu ra khỏi quả địa cầu được. Chỉ có tâm linh tự thức thì mới có cơ hội tiến đến nơi đến chốn được.

Năm nay Ngoại cũng bước vào thềm 70 nhưng còn phải học thêm, tu luyện học luật vay trả của Trời Đất, không dám buông thả chểnh mãng, lo tu là duy nhất ...

Mọi việc dù thành hay không cũng do sự an bài ơn phước của phụ mẫu con. Chúng con không nên chê bai gia đình mình mà lầm lạc, ngược lại phải quí mến công đức của cha mẹ đã dựng thành gia đình tốt đẹp. Chúc các con vui tiến.

Quí thương, L S H

Giessen, 20-09-91

Kính thưa Đức Thầy,

Trước hết chúng con xin thay mặt bạn đạo Vô Vi Đức kính lời vấn an sức khỏe lên Đức Thầy. Kính mong Thầy luôn được Cha Trời ban rải thật nhiều ơn phước, mãi mãi được khỏe mạnh để dìu dắt chúng sinh, trong đó có bạn đạo Vô Vi toàn thế giới và chúng con.

Đại Hội Hồi Quang Phản Chiếu vừa qua tổ chức tại Montréal có sự hiện diện của bốn Huynh Tỷ đạo hữu Đức, riêng con rất tiếc không tham dự được vì nhiều lý do cá biệt. Dầu vậy trong ba ngày Đại Hội diễn tiến, chúng con cũng đã cố gắng thiền nhiều để mong góp phần thanh điển nhỏ bé của mình với Đại Hội.

Đại Hội chấm dứt chúng con trông chờ tin tức và rất mừng khi các đạo hữu địa phương phó hội về cho hay Đại Hội đã thành công viên mãn và Thầy rất hài lòng về các diễn tiến trong 3 ngày Tết Vô Vi. Trước đây xem băng ghi lại cuộc họp của ban tổ chức Đại Hội tại T/Đ Montréal, chúng con rất lo ngại trước những trở lực vô cùng lớn lao mà ban tổ chức gặp phải. Ngay Đại Hội đã thành công tốt đẹp ngoài sự dự đoán của mọi người, khiến chúng con vô cùng cảm phục ý chí sắt đá và nhiệt tình công quả của đạo hữu Vô Vi Montréal, lại càng tin tưởng sâu đậm về sự ân chiếu của Bề Trên, cùng sự quan tâm hỗ trợ của Thầy.

Huynh Tỷ phó hội về còn cho chúng con biết về tin buồn: nước Đức không được may mắn trúng tuyển trong cuộc chọn lựa làm địa điểm tổ chức Đại Hội 1992. Thật tình mà nói, việc tổ chức Đại Hội thế giới vô cùng nặng nề. Bạn đạo ở Đức ít ỏi và rải rác, nếu được ơn phước đảm nhiệm trọng trách này, hẳn chúng con phải cố gắng thật nhiều và phải làm

phiền đến sự quang chiếu của Bề Trên và Đức Thầy, mới có cơ may Đại Hội diễn tiến thuận lợi. Bây giờ cơ may ấy đã qua, chúng con chỉ còn chờ dịp khác.

Kính thưa Thầy,

Thấm thoát mà chúng con đã xa Thầy gần hai năm. Thời gian dài đăng đẳng, chúng con nhớ Thầy vô hạn. Trong các buổi chung thiền hằng tháng cũng như những lần đạo hữu thăm viếng nhau, chúng con thường nhắc đến Thầy và ao ước chóng có ngày được hội ngộ Thầy. Do đó vài tháng trước đây và ngay trong hôm chung thiền tháng 8 vừa qua, Huynh Đệ đã họp bàn và nhờ con đại diện thỉnh cầu Đức Thầy quan lâm Đức quốc một chuyến. Con cũng rõ lúc nầy Thầy đa đoan công việc, phần thì lo dìu dắt tâm linh cho tam giới chúng sinh, phần thì lo hướng dẫn đạo hữu Vô Vi Mỹ, Canada thanh lọc cơ tạng, lại nữa Thầy cũng cần được nghĩ ngơi một thời gian cho cơ thể bớt phần căng thẳng... cho nên con thật ngại ngùng khi chấp bút viết thư nầy. Chúng con chỉ ao ước rằng sang năm 1992, ngày rộng tháng dài, hẳn Thầy sẽ có nhiều dịp đáp lời thỉnh cầu của chúng con? Nếu được vậy, chúng con sẽ vô cùng hân hạnh xin được tổ chức khóa sống chung với Thầy và nếu được Thầy cho phép, tại các địa phương có đông đồng bào VN, chúng con sẽ xin tổ chức các buổi gặp gỡ để *"Thầy nói chuyện trước cộng đồng"* Ở Đức, từ tháng Tư Dương Lịch là dịp thuận tiện nhất vì có lễ Phục Sinh, lễ Thăng Thiên.. trường học đóng cửa hai ba tuần cho học sinh nghỉ hè nhờ đó bạn đạo có thể cùng gia đình tham gia đông đảo Khóa sống chung, cũng như đồng bào VN có cơ hội thuận lợi tham dự các buổi thuyết giảng đạo pháp. Vả lại việc tổ chức cũng cần có thời gian rộng rãi (5,6 tháng) để kiếm

tìm địa điểm tốt. Trên đây là những dự kiến, mong ước của bạn đạo Đức, nhưng còn tùy sức khỏe và sự quyết định của Đức Thầy. Nếu Thầy thuận ý, xin cho chúng con vài lời hồi âm để chúng con kịp chuẩn bị.

Cuối thư, một lần nữa chúng con kính chúc Thầy Vạn An. Xin cho chúng con gởi lời thăm Bà Tám, cô Hoàng Vinh.

Kính bái, Đ V T

Atlantic City, ngày 31-10-91

Kính gởi anh T. và các bạn đạo,

Vui nhận được quí thơ ngày 20-09-91, được biết tôn ý của các bạn đạo muốn độ tha tại trần qua những cuộc thuyết giảng có sự hiện diện của tôi tại Tây Đức vào mùa xuân tới. Như các bạn đã biết, thầm ý của tôi lúc nào cũng sẵn sàng hổ trợ về chuyện thức tâm và cứu độ chúng sanh. Ước mong được có cơ hội mọi người chung sống và tự cảm thức nguyên ý hòa bình, tiến thân. Qua cuộc mổ xẻ để làm hàm răng lại, tôi cũng đang cần thời gian tịnh dưỡng và tái khám bởi bác sĩ phụ trách, đòi hỏi thời gian rất dài. Tôi ước mong rằng đến mùa xuân tới, nếu có thể hoàn tất kịp, tôi sẽ có mặt tại Tây Đức thăm các bạn quí yêu trong thâm tình thương nhớ.

Vừa rồi bạn Sơn đã từ Tây Đức về và tin cho hay mọi người mạnh khỏe, tôi rất mừng. Chỉ có chị Thuận phải tiếp tục dùng thuốc thì thần kinh mới mở được. Bệnh này cũng có rất nhiều người đã bị, nhớ trán lạnh. Lạnh thì thần kinh co rút lại, ấm thì nở đều.

Tôi cũng có dịp đã trình bày với anh Phong trong lúc chờ đợi hoàn tất bộ răng tốt đẹp, sẽ có dịp vui chơi với các bạn bên Tây Đức.

Kính mong các bạn thông cam và kính chúc các bạn chung vui hướng thượng.

Quí thương, L S H

VN, Quận 8 ngày 17-09-91

Thưa ông Tám,

Con thực hành đã gần 17 năm rồi. Thực hành tự tiến, đường tu thăng trầm luân chuyển, lòng tu không thay đổi, cố gắng tự tu tự tiến.

Biết ông Tám rất bận rộn, nhưng đã nhiều năm không làm phiền, nay xin phép được xin chút ít thì giờ của ông Tám, xin Ngài hoan hỉ từ bi ban cho ít dòng thơ chỉ dạy giải tỏa, hướng đạo tâm tư đời đạo của con hiện tại và tương lai, xem bài học mà con thầm khổ đã hơn ba bốn năm qua vẫn phải nhẫn để giữ sự hoà ái tạm bên ngoài chờ sự giác tâm hay là nên chuyển sang dũng để vượt qua, buông bỏ nó?

Sau cùng nhân dịp gần tròn 17 năm hành pháp con xin kính bái cảm ơn ông Tám, 17 năm nhờ pháp, nhờ lời giảng dạy đạo pháp của ông Tám, con mới thấy cuộc đời vui sống để gắng đạt nguyện, xin nguyện sẽ phát tâm đền ơn người truyền pháp ở tương lai.

Kính bái, T Q M

New Jersey, ngày 4-11-91

***Trần** thế trớ trêu mùi tục lụy*
***Quang** hành tại thế tự tầm suy*
***Minh** tâm kiến tánh tùy duyên phước*
Học hỏi triền miên lý tinh vi

Tinh vi đời đạo trong người

Thần kinh khối óc vui cười nở hoa
Càn khôn vũ trụ một nhà
Thương yêu tha thứ chan hòa tình thương
Thực hành giao cảm gieo gương
Tình thương đạo đức yêu thương muôn loài
Thức tâm tự tiến tiến hoài
Từ bi hỉ xã lập đài thanh cao
Dù cho kẻ trước người sau
Cùng chung nguyên lý đối đầu thiên cơ
Ra đi cũng phải đến giờ
Qui nguyên một mối hữu cơ duyên tình
Tình Trời quả đẹp cảm minh
Tình người eo hẹp muốn tinh hoa Trời
Tiến thân cảm thức hợp thời
Giải phần mê chấp lập đời Tân Dân
Óc người giao cảm xét phân
Minh tâm kiến tánh góp phần dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Trì tâm thanh tịnh vui vầy cảm giao
Vạn linh thể hiện muôn màu
Duyên tình cao đẹp đổi trao thức hồn
Vô sanh nguyên lý sanh tồn
Trì tâm thực hiện giữ hồn lo tu.!.
Quí thương, L S H

San Jose, 04-11-91

Kính Đức Thầy mến yêu,

Con tên là L T B ở San Jose gởi thư này đế tận tay Đức Thầy, hầu thăm sức khỏe của Thầy và Bà Tám, sống ngoài trăm tuổi để cứu đời, đó là sự mơ ước của con.

Kính Đức Thầy, hôm chủ nhật vừa qua có thiền tại nhà anh V., anh chị em bạn đạo hỏi thăm anh V. về sức khoẻ của Thầy, việc Thầy trồng răng lại thì anh V. nói rằng Thầy đã khá và răng Thầy đã chặt lại và sức khoẻ của Thầy rất khả quan, con và anh em bạn đạo mừng vô kể. Kính Thầy hôm giỗ Đức Tổ Sư ở thiền viện Hai Không, tất cả anh chị em đi dự buổi giỗ đó tổng cộng 26 người, có gọi điện thoại thăm Thầy nhưng quá đông, không ai có thể nói lâu và sợ Thầy mệt, nên không đủ ý nghĩa. Hôm nay con quá nhớ thương Thầy nên con viết vài hàng chữ hầu thăm Thầy đây. Kính Thầy sao trong tâm tư con lúc nào cũng tư tưởng Thầy mãi mãi không quên được, nhứt là giờ công phu Thầy ở trên đầu con, con nhìn Thầy thì con cũng cười như hình Thầy vậy. Anh V. tiết lộ sau Đại Hội Canada xong thầy sẽ về Hai Không an nghĩ, ai ai cũng reo mừng, còn riêng con thì mừng mấy đêm không ngủ được, giờ thiền nó cứ nghĩ Thầy sắp về Hai Không, con sẽ lên ở gần Thầy hai tháng. Ngồi nhập định mà nó cứ nghĩ vậy mãi nên nó không mê. Khi nghe điện thoại Thầy ở Hai Không bữa giỗ Đức ông Tư, nghe Thầy trả lời năm nay Thầy không về Hai Không làm con thất vọng vô cùng, sao con thương và nhớ Thầy quá. Hôm Thầy ở Vĩ Kiên Thầy dự sút ruột khoá 8 rồi Thầy lâm bệnh suýt chết nghe anh V. kể lại tại nhà anh, con và V. khóc nức nở, còn chị em bạn đạo ai ai nước mắt cũng tuôn như suối. Nếu khi đó mà Thầy liễu đạo thì con thể sống đến ngày hôm nay bề nào con cũng chết rồi. Kính Đức Thầy mến yêu, con luôn luôn ở trong Thầy, hồn vía con gởi trọn nơi Thầy, con thờ Thầy trong tim con, trong đầu con, con không thể xa Thầy con được, con sút ruột khóa 5 và bị chết hụt, Thầy cứu con ở Vĩ Kiên xong con về 3 tháng sau thì nó hoàn lại như cũ khoẻ khoắn lắm, rồi con đi bác sĩ khám lại bệnh, thì ông Bác sĩ

Nguyên Hoàng Hải khám xong ông không nói gì và ông cứ nhìn mặt con mãi, con hỏi bệnh tôi sao bác sĩ, ông nói bệnh bác hầu như khá cả không thấy có bệnh gì, nước tiểu đường không còn nữa, áp huyết trung bình không cao, tim đập rất đều, bây giờ tôi cho bác 50 viên thuốc bổ máu thôi chứ bác không còn bệnh chi cả. Con hỏi vậy thì bác sĩ nhắm chừng nào tôi chết, ông nói theo như tôi nghĩ bác sống trên 20 năm nữa mới chết, tại sao bác khá các bệnh hiểm nghèo nầy. Chừng đó con mới nói phương pháp sút ruột và nhịn ăn, ông ta hoảng hồn vì sút ruột chỉ có trúng độc dược mới súc mà thôi. Rồi ông hỏi bác sĩ nào trị phương pháp đó, con nói bác sĩ Đức trị, ông lại nói bác qua Đức sút ruột à, thì con nói Đức Thầy tôi sút ruột bên Đức rồi về Mỹ truyền lại rất nhiều người bịnh như tôi và nếu ai ai cũng trị như phương pháp nầy đều khá bịnh cả, ổng xin con cái công thức sút ruột con hứa cho nhưng mà con không có công thức đó nên mãi đến nay con không cho. Ngoài ra con còn nói về vấn đề tâm linh nếu bác sĩ muốn tìm hiểu thì nên hỏi thăm bác sĩ Hoàng Minh Đức tại Los Angeles thì ổng xin điện thoại bác sĩ Hoàng Minh Đức con không biết rồi mãi đến nay con không đi bác sĩ không biết ông có tìm bác sĩ Đức chưa con không rõ.

Kính Đức Thầy không biết mấy năm nay lúc con ngồi thiền cũng như lúc con lên giường nằm ngủ chừng một tuần thì thấy Thầy hai lần, hoặc một lần. Thầy đến dậy con học đạo và Thầy dẫn con đi qua nhiều cụm núi nầy đến núi nọ và có lúc con ngũ con thấy con bay trên không trung rồi dậy thấy nhẹ nhàng thể xác lắm. Mà lúc con sút ruột Vĩ Kiên khóa 5 đến nay về ngồi thiền không gặp Thầy và bảy tháng nay không bao giờ gặp Thầy trong giấc mộng nữa và ngủ có hơi mê mệt, không có thấy nhẹ nhàng như năm đã qua, con lo sợ quá hay con có lỗi chi rồi thầy hạ tầng công tác con chăng.

Hay là cơn hoan nạn mà con không thể gặp Thầy chăng. Cúi đầu vạn lạy Thầy tha tội cho con nếu con có phạm phải lỗi lầm chi xin Thầy chỉ cho con sửa để mà con được gần Thầy, xin Thầy cho con thấy giờ ngủ sau giờ thiền để con gặp Thầy cho tâm hồn con được nhẹ nhàng, hoặc con có lỗi chi thì xin Thầy chỉ cho con thấy để con sửa, Thầy độ con, Thầy cứu con, Thầy tha tội cho con, con sợ Thầy hạ tầng công tác con quá. Cúi đầu vạn lạy ơn Thầy tha tội cho con, con van xin Thầy tha thứ, Thầy bảo sao con vâng lời Thầy dạy không dám nghịch ý Thầy, xin Thầy cho con được gần Thầy cho tâm hồn con được yên vui. Vạn lạy công đức vô lượng của Đức Thầy.

Ký tên L T B

Kính xin Thầy trả lời cho con ít chữ vì sao bảy tháng qua không gặp Thầy cho tâm thức con bớt lo.

Atlantic City, ngày 7-11-91

T B,

Thư con đã đến tay Thầy
Thân tâm con nhẹ vui vầy cảm giao
Bé Tám hổ trợ trước sau
Một lòng tu học bước vào càn khôn
Không còn mê loạn xưng tôn
Trì tâm tu luyện giữ hồn thăng hoa
Thương yêu cảm thức mặn mà
Giữ tâm thanh tịnh chan hoà tình thương
Gặp nhau chung tiến mở đường
Đô tha tại thế gieo gương cõi trần
Tình thương sáng suốt nghĩa ân
Chẳng còn ước vọng ân cần sửa tu

Giải mê phá chấp giải mù
Bệnh không tồn tại tâm tu hoài hoài
Tự mình dọn dẹp thanh đài
Nghe băng thực hiện tiến hoài không ngưng
Vô sanh nguyên lý rõ tường
Về không thanh nhẹ rõ gương Phật Trời
Tình thương chuyển hóa nơi nơi
Vượt qua tam giới đời đời dựng xây
Dẹp phần ảo ảnh thấy Thầy
Trở về thực chất vui vầy cảm giao
Xuất ra khỏi cảnh sắc màu
Yêu thương muôn loại đổi trao chơn tình
Tình thương đạo đức đẹp xinh
Giữ mình thanh tịnh tâm linh hợp hòa
Yêu thương sống động thật thà
Thầy thương Thầy độ chan hoà tình thương./.
Quí thương, L S H

Sacramento, 25-09-91

Kính thư đến Đức Thầy,

Thưa Cha kính yêu của chúng con, con tên là P.T.S, đứa con ngu xuẩn và phạm thượng đến cha già, đã và đang hi sinh, dùng đủ mọi cách để thương yêu và tha thứ cho những đứa con ngu dốt và vô giáo dục như con đây! Lòng con vô cùng xúc động trước khi nói được điện thoại với Cha (ở Hai Không). Cha cho phép lên gặp, lòng con đã chuẩn bị sẵn sàng. Con lại thêm một lần (nói lao). Kính Cha con vô cùng đau khổ khi thất hứa. Kính cha thông cảm cho con và Cha đã thêm một lần tha thứ, cũng tại chị N., chị ấy đến con, con đã sẵn sàng đưa đi. Sau khi chị đi Lake Tahoe để gặp ai đó con

không biết. Khi chị về chị nở lòng bỏ con mà đi xe bus, thật tình lúc đó con giận quá. Nhưng các đây bốn hôm chị N. đã tél. cho con và nói chuyện rất lâu, con đã hiểu vì chị bị người bạn lâu năm cho chị ấy học bài phản bạn và gây rối. Nên con đã thông cảm và không buồn phiền nữa, và hứa chị em trong bạn đạo, là con một cha, đừng làm cho cha đau lòng nữa. Con cũng dự định đến T V H K, nhưng ngày kế đó con được điện tín mẹ con mất 27 jan, nên con phải về VN lo an táng bà mẹ mù, hưởng thọ 84 tuổi về nơi yên nghĩ cuối cùng. Con kính mong Cha tha cho con thêm để con được thanh nhẹ trên đường tu học. Thưa cha, hàng ngày và đêm đêm thiền con nghe cuốn kinh cha viết ngày 17 và đọc ngày 18-1983 tại Manila con càng nghe con càng thấm thía và thấu hiểu nhiều về lòng nhân từ của người cha kính yêu của chúng con. Cha ơi! Cha cố gắng gìn giữ sức khoẻ, để sống lâu trăm tuổi dạy dỗ chúng con thêm, và cho chúng con có cơ hội đền bù lỗi lầm trong muôn một! Con kính xin chúc Cha trăm tuổi thọ và muôn điều hạnh phúc, bên cạnh chúng con. Con sẽ cố gắng, và cố gắng hơn, không làm cha buồn và không phụ lòng Cha yêu kính.

Con kính bái,

Con, P T S

Atlantic City, 5-11-91 lúc 2 giờ khuya

P T S,

Thư con đã đến tay Thầy
Biết con mến cảm đường Thầy đã tu
Tâm hồn khờ dại còn ngu
Lòng con bực bội muốn tu cho thành
Mắt đời không hiểu đấu tranh

Nhìn đời như thật muốn ăn thua hoài
Tánh mình tạo nặng hai vai
Sân si đủ chuyện chẳng ai hơn mình
Đâu dè nguyên lý hành trình
Học xong bài học chính mình phải tu
Chuyện ngoài tạo động gieo ngu
Trong vòng mê chấp khó tu khó hòa
Tự mình che lấp thật thà
Khó tu khó tiến khó hoà nhơn sinh
Ý Trời gieo tạo hành trình
Con tu sớm thức sửa mình tiến thân
Càn khôn qui hội góp phần
Tu tâm tận độ ân cần dựng xây
Ngày nay cảm thức vui vầy
Con, Thầy là một vui say đạo lành
Nguyện tu giữ lối thực hành
Yêu thương tha thứ rõ ràng trao tâm
Vô Vi nguyên lý diệu thâm
Thầy thương Thầy độ tự tầm đường đi
Cảnh đời là bãi trường thi
Giữ tâm thanh tịnh kỳ ni đạt thành
Mong con thông cảm vô sanh
Ý tâm thanh nhẹ vui hành độ tha
Từ bi thể hiện một nhà
Cùng chung học hỏi cùng hòa thương yêu
Thành tâm tự đạt lý siêu
Chúc con vui khoẻ đạt nhiều thức tâm./.
Quí thương, L S H

Los Angeles, 30-10-9

Kính thưa Thầy,

Cháu X A đi thăm Thầy về cho chúng con hay Thầy được mạnh khỏe, răng Thầy và đồ ăn thức uống được bác sỹ và cô B. chăm sóc hết lòng, chúng con rất mừng. Con và nhà con, nhờ Ơn Trên, vẫn được bình yên và tương đối khoẻ mạnh.

Chủ nhật này, con xin phép Thầy trở lại bên Nhật để trình bày về chương trình Phong Thái Miên Nhiễm Học của con tại ba tỉnh Tokyo, Nagoya và Osaka theo lời yêu cầu của một cơ sở khoa học và kinh doanh tên Pacific International Technologies, Inc. ở Tokyo.

Năm ngoái con đã sang thuyết trình cho họ đi cùng với hai nhà khoa học và sáng chế Mỹ; một người là tác giả một máy vi âm điện từ trường - electro-magnetic resonance - định bệnh và chữa bệnh bằng cách ghi nhận và sửa đổi những luồng sóng điện và từ trường trong các tế bào lục phủ ngũ tạng; một người là tác giả của một chất nước điện quang - clustered water - có hiệu lực làm gia tăng luồng sinh điện - bioelectromagnetic field - do sự thay đổi kiến trúc vật lý của nước thiên nhiên, thực hiện nguyên lý thủy hỏa tương giao trong chất nước điện quang đó.

Chương trình Phong Thái Miễn Nhiễm Học của con được đặt trên căn bản Y-Triết-Đạo là tâm không và thanh tịnh (khử trược lưu thanh) cho tâm hồn và thân thể, và trong sự thực hành hai pháp Vô Vi Soi Hồn và Chiếu Minh phối hợp với chín động tác Y Thái Cực Thiên Quyền để hóa giải sự ràng buộc của ngũ hành bằng sự ứng dụng đạo hạnh ngủ thường hoà hợp với những động tác Thái Cực Quyền. Phần Y Thái Cực Quyền này con đã được phép trình bày sơ lược trước

Thầy và các bạn đạo trong kỳ Đại Hội Vancouver cách đây mấy năm, và có được Thầy khuyến khích tiếp tục

Từ khi tập thiền dưới sự hướng dẫn Vô Vi của Thầy, con đã ngộ được cách thức phối hợp Đạo Học, Triết Học và Khoa Học (vật chất) làm một, như một thể tam tài mới theo Thiên Ý. Con luôn luôn ghi tạc công ơn dìu dắt, kiểm điểm và tha thứ của Thầy để cho con, mặc dù tuổi đã trọng, cũng còn một chút khả năng để tự giúp mình và giúp đời. Người sáng lập ra cơ sở Pacific International Technologies, Inc. là ông Masaru Emoto có ngỏ ý với con về sau này (sau sáu tháng) sẽ xin phép Thầy cho phổ biến Khoa Học Siêu Hình Vô Vi tại Nhật. Con sẽ bàn với ông ta trong chuyến đi này về việc tổ chức mời Thầy sang thuyết giảng bên Nhật sau kỳ Đại Hội Hồng Kông năm tới.

Khi về con sẽ có tường trình lên Thầy. Xin Thầy ban phép lành và hướng dẫn tâm linh con trong chuyến "*công du*" này, con xin được cảm tạ Thầy vạn bội.

Chúng con xin thành tâm kính chúc Thầy tâm thân an lạc.

Kính bái Thầy,

H V Đ

Atlantic City, ngày 6-11-91 5:30 sáng

Kính gởi Bác Đ.,

Vui nhận được thơ bác tràn đầy sự tạo duyên tân độ quần sanh, từ phương tiện này cho đến phương tiện khác

Đứng vào hàng tuổi ngoài bảy mươi mà chịu đóng góp cho mọi người là rất hiếm, Bác còn chấp nhận đi đây đi đó giúp đỡ những người có thiện chí chung hành với mình, nằm trong quỉ đạo từ bi và bác ái, cũng do sự chuyên hành chuyên tu mới thành đạt.

X A cũng vậy, muốn làm những gì nắm chắc và tiến vững, tâm thức cởi mở ảnh hưởng người thiền tiến thân, không chấp nhận sự gò bó và không tiến, mọi người trên mặt đất đều có một khả năng tốt đẹp.

Chính bản thân của tôi, cũng chấp nhận sự giáo dục xung quanh để tiến thân, kể cả Thần Tiên Thánh Phật và loài người, hổ trợ cho cuộc tiến hóa của tâm linh. Càng ngày tôi càng cảm thấy hăng say trong tinh thần phục vụ quần sanh tùy theo khả năng sẳn có, ăn một trả mười, làm việc nhiều hơn là hưởng thụ.

Điều lành tâm tốt là dịp tiến thân.

Kính chúc hai bác tâm thân an lạc, tùy duyên đạt thành mọi sở nguyện thanh cao./.

Kính thư, L S H

Atlantic city, ngày 31-10-91

Kính gởi anh S.,

Vui nhận được thơ của anh, được biết mọi người vui khỏe và ước mong có sự hiện diện của tôi tại Bỉ trong một tuần khi có mặt tại Âu châu. Tôi rất lấy làm cám ơn tâm tình quí mến của anh em bạn đạo tại Bỉ. Vừa rồi tôi bị mổ răng, nay cũng phải cần một thời gian tịnh dưỡng và tái khám của bác sĩ. Mọi việc sẽ kéo dài đến mùa xuân tới, nếu hoàn tất tốt đẹp tôi sẽ đi một chuyến Âu Châu thăm viếng các bạn. Ước mong tình thương nung nấu của chúng ta sẽ có cơ hội tái ngộ tốt đẹp ở tương lai.

Kính chúc tất cả bạn đạo thân tâm thường lạc.

Quí thương, L S H

Ngày 10-11-91

Kính thưa các bạn,

Vừa rồi Đại Hội Hồi Quang Phản Chiếu do bạn đạo có tôn ý bầu cho Hồng Kông được đứng ra tổ chức Đại Hội Du Hành Tự Thức, đại đa số đồng ý mới tạo thành quyết định chung cho kỳ tới. Mọi người phải ý thức rằng cơ hội sum họp thăng hoa chung hoài tự thức, dù có xa hay gần đi nữa sự quyết định chung của tâm linh cũng đều có giá trị trong hành trình tiến hóa. Người tu Vô Vi phải hiểu rõ tâm linh là chánh, tiền bạc chỉ là phụ thôi, nếu có lòng muốn sum họp theo ý nguyện thì không nên thay đổi lập trường, thì tương lai sẽ không bị trì trệ về phần hồn.

Chánh đại quang minh mọi người đồng ý trong giây phút thiêng liêng chứng độ, nên tiến tới thay vì thụt lùi, uy tín trên hết.

Kính chúc các bạn thực hiện tâm linh tự do phát triển, không vì lẻ này lý nọ mà có thể làm trì trệ tâm thân.

Kính bái, L S H

Ngày 22-11-91

C.B,

Vui nhận được thơ con đã lâu, nhưng rất tiếc thơ từ quá nhiều, không kịp trả lời.

Duyên nghiệp đến, cộng với sự bằng lòng của con thì mọi sự sẽ tốt đẹp ở tương lai. Ba con vui tức là tâm con sẽ ổn định. Hằng đêm nhớ niệm Phật tu, chuyện đời là phương tiện và tạm bợ mà thôi, chứ kỳ thật chơn tâm là chánh gốc. Chỉ có tu mới có cơ hội cứu rỗi tâm thân. Còn chuyện đời hướng ngoại, rốt cuộc rồi cũng chẳng đi đến đâu. Sanh, tử, luân hồi liên tục như sóng nhồi mà thôi. Cuộc đời hư hư ảo ảo, chẳng có gì là

sự thật. Tu cho đến lúc thông suốt được nguyên lý vô sanh thì tâm mới an, hồn mới định, chẳng còn bơ vơ ở góc trời nào cả.

Sự thương yêu tạm bợ cũng là phương tiện đưa tâm tiến đến một lãnh vực nào thôi, rồi cũng phải tự thức tâm.

Vài hàng thăm con và chúc chúng con được vui khỏe.

Quí thương, L. S. H.

Đà Nẵng, ngày 02-09-91

Kính gởi thăm Sư Huynh,

Thưa Sư Huynh, B. có về VN thăm quê hương, có ghé qua thăm đệ. Đệ có thăm hỏi đến Sư Huynh. B. có gặp Sư Huynh bên đó. Nay B. về lại Úc, Đệ viết thư thăm hỏi Sư Huynh đây. Thưa sức khoẻ Sư Huynh như thế nào? có an ổn chăng? Nhận sứ mệnh thiêng liêng giao phó, làm việc thiên ý, bổn nguyện đã hoàn mãn chưa? Lập phương tiện giúp các đệ tiến hóa nhanh lẹ chăng? Dù xa Sư Huynh, Đệ có biết Sư Huynh đi khắp các nơi, lập nhiều phương tiện dìu dắt các linh căn còn thấp kém. Nơi Sư Huynh làm gương mẫu cho các em noi theo, Đệ không bì kịp. Còn Đệ vẫn khỏe mạnh, cuộc hành trình gặp mọi thứ trở ngại và thử thách cam go, nhưng Đệ không thể dừng nghỉ, Đệ có viết bài bổn nguyện của đệ, xin trình Sư Huynh:

Hạnh Chân viết lại những chuyến đi lịch sử, xin trình về đấng Tạo Hóa Thiêng Liêng. Thưa về Cha cùng với Đức Mẹ Hiền nhận sứ mệnh con đi làm nhiệm vụ vô lượng kiếp bổn nguyện con chưa tròn đủ.

Nguyện Thân này trang trải khắp muôn nơi
Nguyện an vui đem đến mọi người
Nguyện đuốc sáng soi đường cho kẻ tối
Vâng! Con vẫn biết đường đời đang mờ lối

Muôn vạn sinh linh đang sống đọa đầy
Hàng triệu chúng sanh đang trừng phạt khổ đau
Muôn tật bệnh đang hành người rên xiết

Con không thể kể làm sao cho hết nỗi tận cùng của thống khổ trần gian, dù phút sau có sụp đổ điêu tàn, phút hiện tại con lập phương cứu chữa. Ngoài tự lực xin mười phương trợ duyên con mãi. Xin Ơn Trên ban tha lực giúp con, để cho con sứ mệnh vạn tròn. "*Long Hoa Hội*" con hoàn thành sứ mạng.

Ngày trùng phùng Huynh Đệ gặp nhau Ngày tao ngộ còn gì vui sướng cho bằng phải không Sư Huynh. Nơi ấy Sư Huynh có bài vở hoặc phương tiện cần trợ duyên cho Đệ thêm, cũng cần sự giúp đỡ của Sư Huynh nhiều lắm, luôn tiện kính nhờ Sư Huynh giúp đỡ cho B. trên đường tu học hầu tiến hoá kịp chu kỳ.

Cuối thơ, kính xin Ơn Trên ban ân điển đến Sư Huynh và quí Huynh đệ được trong sáng trọn lành, hầu giúp đỡ cho đàn em tiến hóa.

Kính Sư Huynh,
Đ V M

Ngày 22-11-91
Kính gởi bạn Đ V M
Nhận thơ rõ lẽ hành trình
Dấn thân tu luyện giúp mình độ tha
Càn khôn vũ trụ chan hòa
Gieo duyên tâm độ thiết tha độ đời
Tình thương ban bố bởi Trời
Vô sanh là gốc hợp thời dựng xây
Cảm thương huynh đệ phơi bày
Bao nhiêu động loạn đêm ngày tiến thân

Tình đời đen bạc nghĩa ân
Tham lam có chấp giải phân đủ điều
Tu hành hướng thượng lý siêu
Giải mê phá chấp đạt nhiều thức tâm
Tình thương huynh đệ giao thâm
Trí tâm tu luyện giải tầm ước mơ
Vô sanh chẳng có giấc giờ
Trí tâm thanh nhẹ sơ cơ chẳng còn
Khai thông nguyên lý đường mòn
Giải mê phá chấp sắc son vững bền
Cảm thông thiên địa tạo nền
An vui thanh nhẹ vững bền tiến thân
Trí tâm học hỏi tối cần
Giải mê phá chấp ân cần dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Vô sanh là chánh đổi thay tình đời
Lúc nào cũng tiến hợp thời
Từ bi ban chiếu nơi nơi an hòa
Chẳng còn lý luận gần xa
Trong không mà có chan hoà tình thương
Tình đời đen bạc dựa nương
Gieo gương tận độ tìm đường tự đi
Cảnh đời là bãi trường thi
Lập trường giữ vững tâm thì đạt an
Đến đây giải tỏa cơ hàn
Tâm không chánh gốc phát quang muôn bề
Trí tâm hướng trở lộn về
Long Hoa ươm nở bối bê chẳng còn
Thành tâm thức giác đường mòn
Qui không thanh nhẹ chẳng còn si mê

Về nơi thanh tịnh miền quê
Chúc còn phần giác muôn bề an vui
Cuối thơ chúc bạn trên trời
Lui về thực chất an vui đời đời.
Quí thương, L S H

Ngày 25-05-91

Thưa Thầy,

Con biết Thầy chẳng quên con, nên vội vài hàng gọi là tâm sự.

Từ lâu, con vẫn nung đúc ý chí làm đại nhân, không màng cái phàm phu tam đại sự, nên quyết tâm đi tới cái vô cùng, ngặt vì thời gian qua phải làm cái trả nghiệp, trước khi có thể dứt gánh ra đi. Con vốn biết luôn được bề trên bố hóa, nhắc nhở qua nhiều hình thức, tất cả đều dịu dàng thanh nhẹ:

"Từ nay tôi cố nhớ rằng
Theo, thương, nhận dạy, khuyên răn từng người"

Có lẽ tâm bi con đã mở, nên rất yêu thương con trẻ, không phân biệt. Sang đây con ráng đi làm để gởi về cho bạn đạo, đời và quyến thuộc, chừng đến 5 chục người, mỗi người đổ đồng 50 đô. Bây giờ thì gần xong phần gởi quà nhân nghĩa với con đinh tu rồi.

Xin Thầy tường đinh tâm thân con đang ở giai đoạn nào, liệu có sẵn sàng cho mục đích trên chăng, nay là còn phải ta bà trả nghiệp?

Pháp ta vốn không có màn nhập thất, vậy chắc có hình thức nào tương tự.

Nếu có ke dám chém Phật, chém tổ, tại sao con không dám cắt đứt được, thầy?

Xin thầy hãy dẫn lối cho con để con có thể thực hành theo kiểu nào: tại gia hay thiền viện.

Ngày xưa con từng hỏi Thầy, bao giờ thì con ra khỏi xác được, và bây giờ thầy còn sống chăng? Thầy trả lời *"Làm sao biết được"* Nhưng ngày nay con có thể hiểu phần nào, chậm lắm là ba năm nữa, vì bộ đầu mở đã nhiều đến độ thích thú, mặc dù làm việc cực nhọc.

Xin Cha hãy vì con mà đồng thanh tương ứng xin Phật hãy thương con mà đồng khí tương cầu.

Quá trình con đã từng được hưởng cái thanh nhẹ không tâm, không thân, giống như tiền bối các bậc đạo nhân... và mùi vị này, nay vẫn còn phưởng phất ràng ta không phải như thế này để mà chẳng phải như thế nào.

Xin thầy đem ánh sáng của mình để biến cải bóng tối của con, nhằm cho con thoát khỏi ngục tù để châu du ra ngoài ba cõi.

Thương Thầy, Con, H T

Thưa Thầy,

Sáng qua, lúc 5 giờ, trong giấc ngủ, con đã gặp thầy. Đại khái con xin Thầy cho con được ở kề cận để học đạo, cứu mình và giúp đời...

Thầy bảo, chỗ ở thì không thiếu nhưng con phải vừa làm vừa tu... Con ghi nhận có lẽ thầy bằng lòng lời xin của con, vậy nay con viết thư này để xin thầy một lời minh thị.

Con cũng gần 60 tuổi đời lăn lóc, không khéo uổng đi một kiếp người, mà thầy cũng gần bảy mươi, không khéo thầy ra đi thì thật là bá niên vạn kiếp nan tao ngộ.

Con thì từ nay chỉ muốn làm thánh hiền chứ không làm phàm phu nữa. Trong chỗ Vô Vi, con cảm minh chắc có gì

chuyển đổi. Từ đó đến giờ con chỉ coi như đang thực tập chuyện đời, chưa gì là đạo cả. Nghĩa là trong vòng hình nhi hạ học. Chừng nào con ra ngoài bản thể đi học đạo mới gọi là vào đạo, vào con đường của tiền bối. Con biết có vô số vấn đề cần học hỏi trong cõi vô vi, trong hình nhi thượng, mà giờ đây con chỉ làm những việc cầu toàn trách bị, uổng phí thì giờ.

Bộ đầu của con vẫn tiếp tục mở từ nhiều năm qua, mặc dù làm việc vất vả, nhưng lúc tịnh vẫn rút mạnh điều hòa. Trước kia có tiếng nhịp đều trong đầu, lúc ngồi, nhưng nay đã mất, có lẽ vì quá động loạn cho việc đời, tuy vậy bản thể vẫn khỏe mạnh, không có vấn đề gì.

Trước kia nằm xuống thấy sao trăng sáng vằng vặc, nay thì không thấy nữa, có lẽ cũng lý do tương tự.

Nếu gần thầy, con sẽ được điều chỉnh từng mỗi 24 giờ và thầy theo dõi, dạy dỗ trong vài ba năm, có lẽ sự trạng sẽ trở nên thông suốt. Lúc nào thầy thấy con tự đi được thì bấy giờ con có thể xa thầy để tiếp tục mục đích mà con hằng đeo đuổi.

Sự trạng trong không mà có, vạn hữu như chưa từng có mà thế giới như chưa từng không, điều gì mà con từng minh cảm tất nhiên là có, lý gì mà con có thể biết được cũng có lẽ xuất phát từ không.

Con xin thầy chuyển đổi cho con đến chỗ học rốt ráo, cái chỗ học mà đúng như con muốn học.

Kính chào thầy,

Con, H T 6-10-91

Ngày 22-11-91

H T,

Thơ con đã đến tay Thầy
Biết con muốn tiến thân này bỏ đi
Tình đời điêu luyện nghĩ suy
Trong không mà có tâm thì cảm giao
Xác thân không phải cái đầu
Điển tâm là chánh trước sau dung hòa
Bình tâm học hỏi thiết tha
Điển giao liên hệ thanh quang của Trời
Hướng về thực chất không rời
Cùng chung nguyên lý cùng đời cảm giao
Tâm thân yên ổn trước sau
Giải mê phá chấp kết tàu về quê
Nơi nào cũng chỗ mải mê
Tâm không là chánh hướng về đại hư
Vô sanh tự thức vui cười
Giải mê phá chấp người người đạt thông
Từ bi sáng chói muôn vòng
Khai tâm mở trí thong dong đạo đời
Trí tâm thanh luyện xa rời
Hồng trần tạm bợ tạo nơi ô tầm
Tự mình thức giác mừng thầm
Hướng tâm vào đạo muôn màu khai quang
Đến đây nguyên lý bạc bàn
Nơi nào thức giác nơi nào đạt thông
Thầy thương chẳng chỉ lòng vòng
Giữ tâm thanh tịnh phá công tình đời
Tiến thân giao cảm hợp thời
Trí tâm tu luyện nơi nơi an toàn

Thơ này nhắn nhủ đàng hoàng
Con nên thức giác tu hành lấy thôi
Đời nay chẳng có đua đòi
Giải thông nguyên lý tự rời tham sân
Gắng tu đóng góp một phần
Dìu người loạn lạc ân cần dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Thầy ta vẫn ở trong này chẳng xa
Khai thông tự ý chan hòa
Nơi nào cũng có tâm ta tâm thầy
Cảm thông nguyên lý vui vầy
Vô sanh là chánh, thân này cảm an
Đến đây xin gởi vài hàng
Chúc con thanh tịnh, tâm an vui hòa./.
Quí thương, L S H

12/11/91

Thưa Thầy kính yêu,

Con xin kính chúc Thầy được khỏe mạnh. Xin Ơn Trên ban nhiều thanh điển để Thầy được dồi dào sức khỏe đi khắp nơi hoằng hóa đạo pháp cứu độ chúng sanh. Cầu mong tất cả đàn con của Thầy luôn có cơ hội tự tu tự tiến.

Con có một việc muốn trình, xin Thầy chỉ dạy:

Con đệ thơ xin ông Ngoại Trưởng Baker cho con được làm thông dịch viên trong tương lai tại Việt Nam, khi Việt Nam và Mỹ chịu bắt tay lại với nhau. Con có khả năng và điều kiện để làm việc này.

Con rất mong mỏi luôn luôn có cơ hội tự tu tự tiến, hầu mong ảnh hưởng được chồng con của con để họ có thể về Việt Nam tránh nạn chiến tranh trong những năm sắp đến, và

có một nơi làm việc thích hợp để giúp đỡ anh chị em trong tương lai khi mấy anh chị muốn trở về Việt Nam. Hiện tại con đang mong thơ của anh con ở Việt Nam gởi qua, xem có mua được miếng đất ở Bảo Lộc không? Con nghe nói miếng đất độ hai sào rưỡi có trà, ăn trái, do chị Hiệp giới thiệu. Chúng con được sống gần nhau sau nầy. Con cố gắng sắp xếp một nơi ổn định cho tương lai để được tự tu tự tiến cho hết kiếp này. Con xin Thầy chứng tâm cho con. con nguyện xin tự tu tự tiến, tự cứu mình, cứu gia đình và đem khả năng của con giúp đỡ những người xung quanh. Cúi cin chư Phật độ trì cho phần hồn của con bất cứ ở đời nào kiếp nào luôn luôn có một thức sáng suốt tiến bước trên con đường tu tiến cho đến vô cùng, đừng quá bị ràng buộc vì đời mà không biết thức tâm để lo tu tiến. Con xin kính lạy thầy ba lạy cho lòng biết ơn sự dạy dỗ của Thầy. Con xin Ơn Trên ban phước lành cho tất cả chúng sanh sớm thức tâm để bớt khổ trong tâm hồn, biết thương yêu giúp dẫn dắt trở về nguồn cội.

Nếu không có gì trở ngại con định về Việt Nam thăm trong dịp Tết sắp đến tháng hai tháng ba hay vào dịp hè.

Đính kèm cái thơ của con gởi cho ông Baker ngày hôm qua, xin Thầy xem nội dung bức thơ.

Nam Mô A Di Đà Phật vạn vật thái bình./.

Kính, T H

Ngày 22 tháng 11 năm 1991

T H,

Thầy đã vui nhận được thơ con đề ngày 12-11-1991, được biết con và gia đình vẫn vui khoẻ.

Sự dự định trở về VN của con đúng theo nhu cầu cần thiết hướng tâm của con về quê hương đất tổ là một điều lành.

Nhưng phải chờ đợi sự kết quả của các phương tiện phối hợp hình thành; quan trọn nhất là tâm con chịu tu tiến thì mọi sự sẽ được bình an.

Vắn tắt vài hàng thăm con và gia đình. Chúc con và gia đình tâm thân an lạc.

Quí thương, LSH

Monsieur Tam,

Je rencontre depuis huit ans une difficulté dans la pratique de l'accès spirituelle, comme je vous l'ai déjà exposé à Amphion en juin 1988.

Ce point de tension nerveuse que je ressents au dessous du nombril n'a toujours pas disparu bien que j'ai arrêté à plusieurs reprises la pratique de la respiration allongé. Chaque fois que j'ai tenté de reprendre, il y a toujours eu ce même phénomène. Alors même que je pensais qu'en cessant de respirer allongé cette tension disparaitrait, elle a toujours continué de m'habiter, si bien que j'ai toujours ressenti une malaise qui s'est souvent tranformé en angoisse.

Il y a quelques jours de cela, j'ai ressenti en effet durant toute la journée une angoisse qui est allée en s'agrandissant jusqu'au moment de me coucher où lorsque je me suis allongé, j'ai eu l'impression de mourir. Quelque chose m'a pris, une sorte d'engourdissement dans ma tête jusqu'au sommet et puis je me suis senti irrésistiblement entrainé sur la perte; il me semblait que d'un seul coup j'allais quitter cette vie et cela fut une angoisse terrible.

Au mois de février, j'avais déjà ressenti une malaise identique mais sans impression de mort. Mes tempes se mettaient à fourmiller, me tête semblait flotter vers une sorte d'angourdissement. Je perdais la notion d'équilibre étant

obligé de m'étendre par terre et lrosque je voulais me relever c'était comme un vertige et je raidais. J'ai fait venir le médecin et fais des analyses médicales qui n'ont rien donné.

Il y a une semaine après ma crise d"angoisse, je suis allé voir Raymond à Rodez qui m'a conseillé de respirer à nouveau le plus doucement possible. Voilà 3 jours que j'ai à nouveau pratiqué la respiration allongée, mais j'ai une peur terrible. Car je ressens des sensations bizarres, il y a toujours cette tension nerveuse au dessous du nombril et ces picotements sous mes pieds, une perte d'appétit, une sensation désagréable au niveau de mes reins, des tremblements, cette impression d'avoir froid et puis tout à coup je me sens engourdi, comme si mon corps était pris tout entier vers une perte de connaissance.

Raymond m'a conseillé de continuer malgré tout à respirer doucement pour tenter d'apprivoiser ma peur. J'ai vraiment vécu depuis quelques jours dans un climat d'angoisse comme jamais auparavant. Je ne comprends pas ce qu'il m'arrive ni quelle est la cause de tout cela.

Ai-je mal pratiqué la respiration allongé? Je voudrais comprendre, si au contraire tous ces phénomènes sont indépendants, savoir si je dois continuer à respirer (même) malgré cette angoisse pour l'apprivoiser comme me dit Raymond.

Ce soir, après la pratique de la respiration allongé, je ressens pour vous dire une chaleur dans mes oreilles, en même temps qu'une impression de froid au point que je vous disais situé en dessous du nombril et puis aussi au niveau des parties génitales.

Je n'arrive pas à comprendre votre silence, je voudrais vraiment vous renconter, pratiquer devant vous la méditation, vous dire tout ce que je ressens.

Aujourd'hui je ne peux plus attendre pendant des années de vous rencontrer. J'ai absolument à coeur de résoudre ce problème, car il me semble que je ne peux pas continuer comme cela. J'ai beaucoup souffert de tout ce que je vous exposer ajourd'hui et vous le savez bien, alors pourquoi ne me corrigez vous pas? Je me semble faire pourtant le maximum, être sincère vis à vis de Dieu. J'aimerais pouvoir être enfin délivré de toutes ces angoisses car je ne peux plus vivre ainsi. Croyez bien que j'ai essayé depuis toutes les années de prendre la maximum des choses sur moi mais aujourd'hui où j'ai atteint le fond, ce n'est pas possible, il me semble que tout s'écroule en moi, mais en même temps je me dis que ce n'est pas possible de rester ainsi, après tant d'efforts et de souffrances. Pourquoi donc?

Aujourd'hui, en respirant allongé, j'ai serré les dents, j'avais peur et tout tremblait en moi. J'ai alors pensé à vous mais c'est comme si vous n'étiez pas là.

Je repense à vos paroles de notre dernière rencontre à Paris en septembre 1989 où vous m'avez dit: "*ton avidité, c'est l'échec total*", je comprends mieux cela aujourd'hui car c'est vraiment ce que j'ai ressenti. Et puis il y a vos paroles d'Amphion en juin 1988 où dans le le jardin vous m'avez dit "*tu as fait des fautes, des fautes, des fautes*"

Or pouvoir pratiquer la méditation de manière juste c'est pour moi quelque chose de si important, et pourtant depuis 13 ans je n'ai jamais réussi à pratiquer correctement, c'est cela pour moi l'échec dont vous parlez. Pourtant c'est cela que je

veux et il me semble que je suis sincère. D'autres personnes que moi auraient arrêté depuis longtemps; moi je me suis accroché malgré mes moment de désespoir, j'ai cru en vous, en vos paroles; elles me sont allées droit au coeur; j'ai repris mes études, trouvé du travail. Cela a été très dur pour moi, mais à un moment donné en 1987, j'ai vraiment senti que je n'avais plus le choix; je devais réussir dans mes études coute que coute; j'ai travaillé, donné le meilleur de moi même, lutter tout seul contre l'angoisse et la solitude; mais vous existiez toujours comme Dieu et comme la méditation. J'ai réussi dans cette bataille mais il me semble qu'aujourd'hui je paye toutes ces efforts, toute cette débauche d'énergie. C'est vrai aussi que je me fâche toujours contre les autres, que je m'énerve pour de petits détails, surtout dans mon travail, c'est que je veux toujours bien faire, toujours mieux faire. Il me semble que je ne peux pas être différent car je fais le maximum d'effort; ce sont les autres qui sont différents parce qu'ils ne méditent pas, ne cherchent jamais à s'améliorer. Mais là aussi, il me semble que je fais beaucoup d'efforts pour pardonner aux autres même si je me mets en colère.

Mais pourquoi alors tous ces états de tension nerveuse extrême en moi, toutes ces angoisses? Comment arriver à ne plus ressentir toutes ces choses, progresser dans le calme et la sécurité?

Merci de bien vouloir m'éclairer encore une fois. J P C

P.S. Dites moi si oui ou non je pourrai vous rencontrer en France ou ailleurs; je suis prêt à venir vous voir, à condition de pouvoir parler avec vous, pratiquer les exercices pour que vous me corrigiez et m'expliquiez tout ce que je viens de vous présenter dans ma lettre. J P C

Atlantic City, 28-11-91

Cher J P C,

Je viens de recevoir tes nouvelles. Le point de tension nerveuse que tu ressens au dessous du nombril est un symtôme provenant du côlon. Ce n'est pas le problème de la pratique de l'ascèse spirituelle. Alors, je te suggère de suivre un programme de désintoxification avec la hydrothérapie du côlon. Beaucoup de pratiquants aux Etats Unis ont déjà de bons résultats d'après une ou deux semaines de désintoxification.

Si tu as le moyen, tu peux contacter Marc Lapoussé pour avoir plus de détails sur ce programme. Mars est à Vĩ Kiên actuellement et il connait comment se désintoxification. Tu peux jeuner une semaine ou manger tout en désintoxificant. Pourtant il faut prendre des herbes en capsules. Ou alors, tu peux aller chez Dr Zimmerman pour se purifier. Mais il faut se faire renseigner d'abord sur le prix et l'assurance. Sinon, à Vĩ Kiên, Marc peut t'aider à se désintoxifiquer suivant le programme des herbalistes.

Mon nouveau numéro de fax: (609) 345-6523

Marc Lapoussé

c/o Vi Kien Meditation Center

PO Box 9157

Cedar Pines Park, CA 92322

Tél: (714) 338-6691

Je te souhaite de bien progresser.

L S H

San Diego,19-12-91

Kính thăm Đức Thầy và chị B.,

Lâu quá không viết thư kính thăm Thầy và chị B., chúng con rất nhớ thương, nên vội viết thư này để trước là kính mừng Đức Thầy tuổi tròn thập thất, sau là cám ơn Thầy đã lo lắng cho gia đình chúng con hiện giờ rất hạnh phúc mặc dù cho gió thổi mây mù nhưng chúng con vẫn một lòng thực hành ba pháp và noi gương hạnh hi sinh vô bờ bến của Thầy. Chúng con luôn nhớ những kỷ niệm Thầy ban cho chúng con, đọc lá thư Mục Bé Tám chúng con còn thương Thầy vô vàn vì Thầy hi sinh giấc ngủ để giải đáp thắc mắc cho chúng con, không biết lấy gì đền đáp công ơn của Thầy.

Còn bộ răng ngà của Thầy con tưởng tượng chắc là đẹp trai lắm, chúng con rất nhớ mong được nhìn thấy dung nhan và nhất là hàm răng bóng lượn của Thầy. Kính mời Đức Thầy và chị B. ghé thăm chúng con nhân dịp Tết Nguyên Đán thì vui lắm Thầy ạ. Con xin ngừng bút, kính chúc Đức Thầy và chị B. một mùa Giáng Sinh an bình. Con của Thầy. T H

Atlantic, City, 27-12-91

Thư quà đã đến trong tay
Biết con phát triển vui say đạo đời
Thoát ra nguyên ý chơn lời
Nhớ thương Thầy bạn hợp thời thức tâm
Giáng lâm đã ngộ đã tầm
Con đường chơn lý âm thầm tự tu
Thức hồn khai triển ngao du
Về nơi thanh tịnh trùng tu hoài hoài
Tâm không cảm thức miệt mài

Về không thanh nhẹ tiến hoài không ngưng
Càn khôn vũ trụ tưng bừng
Cảm giao giao cảm từ từng phút giây
Cảnh đời loạn động mưa mây
Dù sao cũng phải tâm này tự tu
Giải mê phá chấp giải mù
Không không thanh nhẹ an du đời đời
Thức hồn phát triển xa rời
Vô sanh tự thức đời đời yên vui
Con nay cảm thức đạo mùi
Vui say phát triển an vui chơn hồn
Từ bi sáng tỏ như còn
Thương con quí bạn giữ hồn lo tu
Tham thiền nhập định an du
Qui y Phật Pháp giải mù giải mơ
Thực hành hoán cảm thiên cơ
Thầy nay vẫn khoẻ viết thơ độ sanh
Chúc con thanh tịnh hòa nhanh
Cảm thông Trời Phật thực hành đến nơi./.
Quí thương, L S H

Tân Lập ngày 26/08/91
Kính thưa Đức Ông Tám,
Hôm nay con nhờ cô Chi chuyển thư này đến để kính lời thăm sức khỏe ông Tám luôn được dồi dào để làm tròn hạnh nguyện và chúng con cũng được nhờ. Con kính nhờ ông Tám chỉ dạy cho con để cả gia đình con được an tâm tu học.
Con tên P. T. M. 41 tuổi, nghề giáo viên, công phu năm 1978, cả nhà ăn chay trường năm 1982 và hành pháp cho đến bây giờ. Con cũng đã cố gắng nhiều trong việc hành pháp

nhưng việc sửa tánh thì chẳng tiến bộ gì. Kinh tế gia đình eo hẹp, chồng con đau bệnh hoài nên con buồn chán lắm, không biết con phải cố gắng như thế nào để được tiến bộ và hành pháp cho đến ngày bỏ xác thể này. Con tự thấy duyên nghiệp tình ái quá nặng nề, còn ham mê ái dục. Mà tâm lòng con không bao giờ muốn, nhưng khi gặp dịp thì con không tự chủ được và con thấy mình nhơ nhuốc quá. Con kính xin Đức ông Tám cầu nguyện và giải nghiệp lực này dùm cho con. Con hứa sẽ cố gắng hành pháp. Xin ông Tám dạy cho con một thời khóa biểu tu học thích hợp với trình độ của con để con an tâm hành pháp tinh tấn. Như bản thân con phải ăn uống như thế nào cho hợp với tạng phủ của mình cho có sức khỏe, chữa các bệnh tật. Chồng con là N A N, 42 tuổi, giáo viên, cũng tu từ 1978 đến nay. Đứa con N A C 14 tuổi công phu từ bé đến giờ, bệnh tim bẩm sinh và đủ các bệnh. Lúc con có thai nó được 6, 7 tháng có gặp Đức ông Tám một lần và lúc đó con có cầu xin ông Tám chúc lành cho nó, sau này chỉ có lo tu. Bây giờ nó lớn nó cũng ương ngạnh lười biếng từ việc học chữ đến việc hành pháp. con kính xin ông Tám từ bi cầu nguyện cho nó luôn thức tâm và tinh tấn tu hành.

Con thành tâm cầu xin ông Tám chỉ dạy cho riêng từng người trong gia đình con. Con xin cảm tạ ông Tám.

Nhân tiện con cũng xin hỏi dùm cho các bạn ở Phú Quốc, là có một bạn đạo nữ tên D. nói có gặp ông Tám chỉ dạy về Vô Vi khi có người cần chữa bệnh hay trừ tà. Rủ nhau niệm Phật cho người bệnh trước hết. Như vậy, có nên tiếp tục làm như vậy được không khi có người cần và cô D. có thật sự gặp ông Tám bằng Vô Vi hay không.

Những lời lẽ trong thơ có gì thất thố, kính xin đức ông Tám từ bi tha thứ cho con. Những lời ông Tám dạy gia đình con

xin ông Tám gởi theo địa chỉ của con. Con thành tâm cảm tạ Đức ông Tám. Con xin dừng bút. Kính thư. P T M

Montréal, ngày 6 tháng 12 năm 1991

M. con,

Ông Tám dã được đọc thơ con đề ngày 26-08-91, nhân dịp ông Tám trở về Canada, được biết gia đình của con đang lúng túng về bệnh vì sự ham muốn.

Người tu Vô Vi phải tự ý thức rõ ràng việc làm của chính mình, tại sao tôi phải tu Vô Vi? Vô Vi không không thanh nhẹ nói về phần hồn giải thoát, chứ không phải tu Vô vi để bám vào tình tiền duyên nghiệp, ý thức rõ phần hồn là vô sanh bất diệt, có an đủ ấm bụng lo tu là đủ rồi, thì ở vào hoàn cảnh nào cũng tiến thân. Phần hồn đã bị giam hãm trong thể xác đen tối, luôn luôn sống trong giây phút bất ổn, duyên may gặp được thì phải cho đứng đắn và rốt rát, tự thức được phần hồn là vô sanh bất diệt, chỉ nung nấu lo tu giải nghiệp tâm nhiên hậu mới có cơ hội thăng hoa nhẹ nhàng ở tương lai. Thường xuyên co lưỡi răng kề răng niệm Phật để nhớ tâm và khai trí, tham thiền nhiều giờ trong đêm dài, hay là trong ngày có giờ rãnh, bớt lý luận chuyện đời, thì mới có cơ hội nhập định và sửa tánh, nó là một phương pháp tự tu tự tiến kỳ diệu, hướng thường giải nghiệp tâm. Người tu đạo chuyên hành thì sẽ đắc. Cho nên có câu ông tu ông đắc bà tu bà đắc, ngược lại tham dục là ma quỉ mà thôi. Chịu tu tâm trong lành thanh sạch thì bệnh hoạn sẽ được tiêu trừ.

Còn ăn uống có trật tự thì khó gieo bệnh hoạn cho chính mình:

- Ăn cơm với các loại rau xanh luột chín.
- Ăn đậu hủ với rau luột chín, thì bộ tiêu hóa sẽ được

nhẹ nhàn, điện năng khối óc sẽ được dồi dào.

Còn ăn cá thịt trộn chung với cơm, nhiều ngày tháng bị lên men hôi thối, ma quỉ sẽ thừa cơ hội nhập xác, biến thể của nó là động loạn dâm dục, bệnh hoạn sẽ khởi sanh, quỷ gia đình sẽ bị thiếu hụt. Còn ăn uống có trật tự thì không khác gì dành dụm được tiền trong ngân hàng.

Nếu người ăn mặn thì có thể ăn cá hay thịt với rau, không nên ăn chung với cơm, thì bộ tiêu hoá sẽ được tốt và mạnh khỏe

Gia đình và con thử làm trong vòng 6 tháng thì sẽ thấy kết quả rõ ràng qua sự ăn uống hằng ngày.

Còn về việc cô D. gặp ông Tám thì tùy duyên của người tu học, ông Tám chỉ có chiếu độ, chứ ông Tám không dạy bảo điều gì khác, tùy thức của hành giả mở tiến mà thôi. Niệm Phật là tái lập lại quân bình của cơ tạng và khối óc, đi đứng ngồi nằm cũng phải thường niệm thì tâm thân mới được tinh tấn. Gặp bệnh nhân chỉ cho họ niệm Phật là quí, duyên nghiệp của chính họ thì họ phải chịu, và chỉ cho họ tự tu thì mới có cơ hội tự giải nghiệp tâm. Tâm làm thì thân chịu, tâm chịu hướng thiện tu học thì nghiệp sẽ được mòn dần.

Ông Tám lúc nầy cũng đã lớn tuổi rồi, năm nay 70 tuổi tròn, chỉ lo tu nhiều hơn, vậy các con nên lưu ý, để đến tuổi già sẽ được khỏe mạnh như ông Tám, cống hiến cho mọi người đồng tu như các con.

Chúc con và gia đình vui khoẻ./.

Quí thương, Ông Tám.

Hokita, 24-11-91

Kính thưa Ông,

Con là H., má con tên là C.,là một trong những người cháu của ông, trước đây má con vẫn thường viết thư cho ông, hồi nhỏ con có lần vào Sài gòn để nhờ ông chữa trị giùm bệnh hen, do đó con đã được biết ông, đó là một sự hân hạnh cho con.

Ông vừa là ông của con, vừa là một vị tu hành đắc đạo,do đó con nghĩ sự hiểu biết về cuộc đời, về việc hành thiền rất tường tận. Hồi nhỏ, lúc má con ngồi thiền, con cũng học theo, nhưng thật sự chưa chú tâm nên không có kết quả, đến bây giờ con muốn tìm hiểu về nó thì gặp nhiều vướng mắc và nhiều điều chưa hiểu cặn kẻ, con nghĩ chỉ có ông mới có thể giúp đỡ con trong việc này.

Thưa ông, ông có thể cho con vài lời khuyên nhủ không, hoặc có thể ông cho con những tài liệu hoặc kinh sách nói về những việc này không? Con rất cảm ơn ông. Những tâm sự của con bấy lâu nay con đã giải bày trong thư này, con rất mong nó tới tay ông.

Nhân tiện con xin báo cho ông biết con và ba con hiện đang ở Nhật, hai cha con đã rời Việt Nam được hai năm rưỡi rồi, con đã có giấy hẹn khám sức khoẻ chờ ngày sang Canada, đến lúc nó nếu có dịp nào được gặp ông thì đó sẽ là một điều con rất lấy làm vui. Hiện giờ má và các em của con ở Việt Nam vẫn khỏe và thường nhắc tới ông, con có thêm quyết tâm để viết thư này cũng một phần là nhờ má con nói về ông.

Thư đã dài, con xin dừng bút, cuối thư con xin kính chúc ông sức khoẻ.

Cháu của ông, Đ C H

Montréal, ngày 03 tháng 12 năm 1991

Cháu H.,

Ông vui nhận được thư của con đề ngày 24/11/91, được biết ba của con và con được khoẻ mạnh tại Nhựt Bổn.

Trong thơ con quên nhắc một giai đoạn, là con cùng đi với ông xuống Bà Rịa, con nhảy qua một khúc cây bị vấp té, đập ngực trước phòng châm cứu, lúc đó ngực con bị đau nhưng không sao, năm tháng xa cách nhau ông vẫn nhớ. Năm nay ông được 70 tuổi rồi, cũng nhờ tu thiền tâm thân vẫn khoẻ mạnh.

Nếu con muốn tu thực hành cho tâm thân được yên ổn thì con xem cho kỹ cuốn Thiền Thực Hành gởi kèm theo đây.

Khi con đến Canada, Montréal nhớ liên lạc điện thoại 931-9283 chỗ của Bà ở xin thêm tài liệu tham khảo và nghiên cứu thêm. Lúc nầy ông về đây làm răng và sẽ đi sang Mỹ tránh lạnh tại căn nhà ở sát biển số điện thoại 609-346523, ông thường được tin dì Tuyết cho hay gia đình của con vẫn khoẻ mạnh.

Chúc con và gia đình vui khoẻ./.

Quí thương, Ông, L S H

San Jose, 20-11-91

Kính chào Thầy,

Con là H Q K, bạn đạo San Jose. California.

Nhân dịp sinh nhật, kính chúc Thầy vui.

Con tu hành tinh tấn, hằng đêm đều đặn, cố gắng ngồi thiền cho lâu và mỗi tháng viết một bài lời đạo để gây không khí tranh đua tu học cho bạn đạo. Con đi thiền đường thường xuyên, chở các bạn đạo không có phương tiện đi thiền đường.

Mỗi tháng đi thiền viện Hai Không một lần. Con có vài câu hỏi xin Thầy cho con vài lời minh giải:

- Làm cách gì ngồi thiền cho lâu và mê.

- Tu một thời gian con và một số bạn đạo có nổi một đường gân to như ngón tay út từ lỗ tai trái sang lỗ tai bên phải ở đằng sau đầu.

- Còn chuyện của con 4/92 hãng của con dọn đi New Jersey, còn một số nhân viên, ai muốn tình nguyện xin nghỉ, hãng cho tiền nghỉ việc. Con nhân dịp muốn đi lên thiền viện Hai Không tu dưỡng một thời gian xem sao, không biết có được không? bị kẹt phải cấp dưỡng đứa con trai 400 dollars một tháng, ly dị đang ở với vợ và đến tháng 10/92 sẽ được lãnh một số tiền ba ngàn tiền thưởng, nhưng không biết sau 4/92 hãng thế nào? Và con ra sao? Vì kinh tế đang xuống.

Cuối thư chúc Thầy nhiều sức khoẻ và an lành.

Con, H Q K

Montréal, ngày 03-12-91

Anh K.,

Tôi đã nhận được thư của anh đề ngày 20/11/91, được biết anh dốc lòng muốn tu tiến.

Những câu hỏi của anh đã được trả lời, trong dịp điện đàm vào ngày 24/11/91 vừa qua.

Còn vấn đề tình, tiền, duyên cũng đã có trong Mục Bé Tám, cuộc thi thố của trường đời dẫn dắc tâm linh, dãy đầy sự trắc trở. Người tu giải chỉ giữ tâm thực hành thì mới có cơ hội giải bỏ sự lo âu phát khởi từ nhân duyên bất chánh mà ra. Mục Bé Tám có cho hay về tội chung thân khổ sai, sau sự ham muốn mà hình thành, thì phải nhịn nhục tối đa thì mới vượt qua khỏi sự trở ngại và thử thách đang có. Còn tu thiền không

phải ngồi lâu trong một lúc mà đắc đạo, cần ý lực khai triển chơn tâm, chứ không cần ngồi ù lì và tranh chấp. Còn người tu thiền lâu thì tùy theo thực hành Pháp Luân Thường Chuyển khai thông từ trung tim bộ đầu xuất phát điển tâm, hòa hợp với từng số điển quang thanh tịnh bên trên, lúc tham thiền không còn biết giờ giấc, khi trở về bản thể xem đồng hồ thì thấy đã được ba tiếng thanh nhẹ, nhiên hậu mới cảm thức đạo tâm. Nó cũng do một kỳ công tham thiền, dày công và lâu ngày thì mới hình thành được an tịnh, dứt bỏ hồng trần, nhiên hậu mới có cơ hội giải thoát. Một lòng dứt bỏ phàm tâm, tân trang một khối óc trong sạch, sẽ tiêu trừ tất cả bệnh tật do sự ham muốn mà sanh ra.

Kính chúc anh vui hạnh tu học thăng tiến trong thanh nhẹ.

Quí thương, L S H

Toulouse, ngày 18-10-91

Kính Đức Phật Thầy,

Hôm nay là ngày giỗ Đức ông Tư (1-09 âm lịch), cách đây một tháng con đã gởi một bài thơ về LTVV để tưởng niệm ngày giỗ của Đức Ngài. Trưa hôm nay con và Bác N. M. đã thiền chung tại nhà Bác M., lúc đang thiền con nhận được điển của Đức Ông Tư và của Đức Thầy ban xuống cho con, con ngồi mà cảm thấy như bay bổng và mất tiêu bộ đầu. con biết rằng Đức Ông Tư và Đức Thầy đã chứng tâm chúng con.

Bác N M có trao con bức thư của con gái Đức Ông Tư gửi qua Pháp để kính chuyển đến Đức Thầy, do người bạn của Bác trao lại cho Bác, đây con xin gởi kèm theo. Cách đây hai tuần con có gởi cho ông Song một bức thư, trước là hỏi thăm ông Bà Song và sau là nhờ ông Song chỉ dẫn dùm cho đức cháu gái của con, nó từ Mỹ sang Hongkong mua vài món nữ

trang, vì đây là lần đầu tiên nó được đến Hongkong. Con có nhắc lại ông Song là con đã cùng đi với Đức Thầy và Bà Tám ghé đến thăm xưởng may của ông bà, con hy vọng là ổng còn nhớ đến con, và sau hết con cám ơn ổng bả. con có địa chỉ của ông Song nhưng con không có địa chỉ rõ của cô chị của Tuyết (vì bị lem) nên con viết về ông Song. Bị cháu con đi ngày 12-10 mà 1-10 con mới được tin nó hỏi nhờ vụ trên nên con viết đại về ông Song, con cũng không biết ông Song có còn ở đây không nữa. Con kính trình đức Thầy việc này.

Con kính chúc Thầy và Bà Tám được nhiều sức khoẻ và vui vẽ. Con có lời thăm Cynthia, nhờ Đức Thầy nói lại dùm con. Con nhớ Đức Thầy nhiều, nhiều lắm. Kính thương, con, X H.

Montréal, ngày 03-12-91

X H,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 18/10/91, được biết con khỏe mạnh và vẫn biết tưởng nhớ người đi trước, là điều lành.

Luôn luôn tưởng đến ngài là thanh nhẹ và tai qua nạn khỏi, con có dịp chung thiền với Bác M. là quí lắm, Bác lớn tuổi rồi chỉ biết tu là quan trọng mà thôi, tu để được trở về thực chất trọn lành vô sanh, là một kỳ công tu luyện hằng ngày, lâu ngày sẽ đạt được kết quả tốt đẹp ở tương lai. Tâm làm thì thân chịu, tâm trong lành thì mọi việc sẽ được yên vui. Gần đây thiên cơ biến chuyển khắp các nơi, quả địa cầu và tâm linh cũng phải đổi thay the chu trình tiến hóa. Chúng ta người tu Vô Vi không nên vọng ngoại mà làm cho phần hồn trì trệ. Đêm ngày lo tu thiền nhiều là đúng nhất, thiên cơ bất khả lậu, nay sống mai chết, người biết hướng về trung đạo vô sanh thì phần hồn sẽ được phước báu ở tương lai.

Cynthia hiện đang ở tại nhà Thầy đến chúa nhật nầy sẽ trở về Hong kong và Manila, Mimi cũng đã về đây chơi rồi đi Toronto. Mọi người mạnh khỏe và có hỏi thăm con.

Còn về ông Song thì lúc nầy mua nhà buôn bán ở Việt Nam, qua lại Việt Nam và Hongkong rất thường.

Chúc con, Bác M., T. và các cháu vui tiến./.

Quí thương, L S H

21/09/91

Kính thăm Chú Thiếm,

Lâu lắm cháu không thơ qua Chú, Chú cũng không thơ về cho cháu thật là buồn. Cháu chẳng biết ai để hỏi thăm. Thưa chú mấy năm nay cháu rất khổ, đã vậy mà còn bệnh hai mắt mờ, hai chân đau, không làm gì cho có tiền. Vậy cháu thưa với chú giúp đỡ cho cháu một ít tiền để nằm nhà thương trị bệnh. Chú giúp cho cháu một lần nầy nữa mà thôi. Cháu không dám làm phiền Chú nữa, cháu kẹt lắm mới cầu cứu nơi Chú vì Chú khổ với cháu rất là nhiều rồi. Cháu mãi mãi nhớ ơn. Chú có gởi cho cháu thì gởi địa chỉ của cô Chín. Kính lời hầu thăm Chú Thiếm, còn em Tuyết có chồng con chưa? Sống có hạnh phúc không, sao em Tuyết không thư về cho chị. Kính chúc chú thiếm, em Tuyết vạn an. Kính thư. Cháu. Q.

Montréal, ngày 03-12-91

Cháu Q.,

Chú đi xa về nhận được thơ của cháu đến ngày 21-09-91. được biết cháu đang trong tình trạng bất ổn.

Chú năm nay cũng đã lớn tuổi rồi, chỉ biết lo tu và giúp đỡ cho mọi người đồng tu.

Hiện tại sức khoẻ của chú vẫn tốt, chú đi thuyết giảng khắp các nơi, trong nguyên ý tận độ chúng sanh.

Ở trên đời này, tiền tài danh vọng đều là hư ảo, chẳng đi đến đâu cả, chỉ có cái tâm là quan trọng, biết được tâm của chính mình, thì mới có cuộc sống ý nghĩa hơn.

Cháu cũng đã vượt qua cuộc sống của tình đời đen bạc, cuối cùng cũng phải gánh chịu, những gì mình đã gieo trồng trong trí óc, từ bao nhiêu kỷ niệm không đâu vào đâu cả. Phần hồn ôm lấy xác phàm động loạn, lăn la nay đây mai đó, rồi cũng phải buông xuôi ra đi, vốn vẹn chỉ có phần hồn là chánh mà thôi, đóng vai đào kép rồi cũng phải hạ màn ra đi với hai bàn tay trắng.

Vừa rồi thiếm có gởi tặng cho cháu 100 đô, không biết đã nhận được chưa?

Chúc cháu vui khỏe và nhớ niệm Phật, chấp nhận cuộc sống để tiến hóa.

Quí thương, Chú, L S H

Berlin, 15-10-91

Kính thưa Thầy,

Trước hết con xin kính thăm Thầy, bà Tám và chị Bê được nhiều sức khỏe. Đúng ra con phải viết thư này cho Thầy trước đây một năm nhưng đến nay con mới bắt đầu được, thật đáng hổ thẹn.

Sau ngày được diện kiến và nghe lời giảng dạy của Thầy lần cuối tại Amphion, tụi con có nhận được hai bài thơ Thầy làm cho hai đứa, con đã định viết thơ thăm Thầy nhưng những trì trệ trong người con đã ngăn cản con đủ điều kể cả việc tu hành cho đứng đắn. Những trì trệ, ngu muội này mỗi khi nhớ

đến con thấy rất khổ tâm, nhưng có khổ tâm gì đi nữa thì lười vẫn hoàn lười.

Ngày con được gần Thầy ở Uberlingen, con rất ngạc nhiên khi nghe Thầy bảo ra nhà H Â xem phim vì Thầy vẫn thường dặn rằng xem TV sẽ bị mất điển. Tuy nhiên vì không có gì làm trong giờ rãnh rỗi tụi con và chị N, chị H đã ra nhà H A xe phim thuyết giảng của cô Thanh Hải. Khi xem xong con rất ngạc nhiên khi thấy cô này nói y như Thầy thường giảng dạy, vì trước khi xem phim con không nghĩ là bây giờ trên thế gian này còn có người nào chứng đắc được như Thầy. Nhà con còn khen rằng cô này giảng dễ hiểu quá, những điều mà cô giảng đều có thể hiểu được ngay. Việc xem phim này đã gợi trong lòng con nhiều ý nghĩ.

Thứ nhất, con có lần hỏi Thầy về hoàn cảnh gia đình của con. Thầy dạy rằng trong tình huống này mọi người trong cuộc phải tu để giải quyết tình cảnh éo le này trong tình thương trong sạch của đạo, chứ nếu cứ ở ngoài đời, rồi yêu đương một cách vị kỷ thì suốt đời sẽ khổ mãi. Con thấy không có gì đúng hơn là lời dạy của Thầy, tuy nhiên suốt mấy năm qua nhà con không thiền được vì không thể thở bằng bụng đúng các được dù đã cố gắng rất nhiều. Điều này miễn cưỡng dẫn đến tình trạng là chồng tu mà vợ không tu, hòan cảnh này kéo dài mấy năm qua và mọi chuyện đều không thấy chi là tiến triển lắm. Nay xem xong nghe nói tu theo cô Thanh Hải không cần thở vợ con thấy thích con cũng mừng thầm trong bụng vì nếu vợ con tu được, lối thoát của hoàn cảnh của tụi con càng thấy gần hơn nữa. Hơn nữa từ lâu con vẫn muốn trường chay nhưng vợ con vì sợ ăn chay thiếu chất bổ nên không đồng ý hợp tác, nay nếu chịu tu theo cô Thanh Hải thì thêm một vấn đề nữa được giải quyết một cách êm đẹp và tự nhiên.

Thứ hai, mấy năm con nói là tu theo Thầy nhưng thật ra như con đã viết ở trên, con đã bị cái lười biếng và yếu hèn chỉ huy sai khiến hoàn toàn nên tu hoài mà tiến bộ rất ít so với các bạn đạo khác. Cho nên khi nghe cô Thanh Hải nói ai tu theo cô phải thiền mỗi ngày ít nhứt hai tiếng rưỡi đồng hồ con nghi chắc con phải cần một sự bắt buộc như thế để chiến đấu với cái lười biếng và yếu hèn đang làm khổ con bấy lâu.

Nghĩ là làm liền, con đã liên lạc với trung tâm của cô ở Đài Loan để hỏi về chuyện truyền tâm ấn và ngày 15 tháng 2 vừa qua vợ chồng con đã sang Los Angeles để thọ tâm ấn của cô. Từ ngày đó đến nay thiền phương pháp Quán Âm con và vợ con đã cảm nhận được những thay đổi theo chiều hướng tốt đẹp trong đường tu và gia đình con cũn được vui hơn lúc trước. Bây giờ nhà con bốn người đều cùng ăn chay vui vẽ và con thấy rằng nếu bây giờ tụi con ăn mặn trở lại thì chắc đó là một điều không bình thường và khó tưởng tượng nổi. Tu với cô Thanh Hải một thời gian con thấy càng ngày càng kính phục cô hơn vì cô cũng thực hành hạnh hy sinh Bồ Tát cũng như Thầy vậy.

Đọc trong sách của cô, con thấy cô đã xác nhận trong buổi giảng thuyết ở Peng Hu ngày 12 tháng 2 năm 1987 rằng Thầy là người đã tu đắc đạo và đang truyền giảng Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp (theo cuốn Bí Quyết Để Được Tức Khắc Khai Ngộ của cô, trang 192). Cô giảng rằng nhờ coi được sách của Thầy viết mà biết rằng Thầy là người đã khai ngộ, con thấy vui mừng là tìm thêm được một vị Minh Sư nữa. Vì một người chỉ có đọc sách mà đã biết người viết tu hành chứng đắc thì trình độ người đó chắc chắn cũng không khác gì người viết tức là đã chứng đắc rồi. Con nói là nói theo sự suy luận của một người phàm mắt thịt chứ chắc là

trên tầng cấp Vô Vi mọi người đều biết nhau cả rồi, phải không thưa Thầy?

Lúc trước nghe bạn đạo nói họ nhớ Thầy con thấy tủi trong lòng vì con không nhớ Thầy được như họ, con nghĩ là con tu chưa đủ, lòng con còn khô khan quá chưa giống Thầy được chút gì cả. Ngày nay khi xem băng Thầy thuyết giảng tự nhiên con khóc và thấy rằng con cũng thương Thầy, lòng con sao sung sướng quá vì con nghĩ là chính Thầy đã tạo điều kiện để thứ nhất là giúp con trong việc tu hành và thứ hai là giúp con giải quyết nỗi khó khăn trong đời này để việc tu hành được dễ dàng hơn. Người ta nói minh sư khó gặp nhưng con thấy tuy là đầy tội lỗi và nghiệp chướng nhưng sao con được nhiều diễm phúc thế: được gặp Phật, được Phật dạy dỗ chưa đủ lại còn được Phật châm cứu, vừa cứu bệnh tinh thần mà còn chữa luôn bịnh thể chất nữa. Mà cũng chưa hết, thấy nó yếu đuối nó tu khó quá thì lại gởi nó đi thầy khác dạy dỗ cho nó tu dễ dàng hơn. Chỉ có Minh sư mới có cái tâm như thế, chứ cái tâm phàm phu thì thường hay chê người này người kia là tà, vì người ta khác mình, để đệ tử đừng bỏ mình mà đi.

Con nghĩ như vậy có đúng không thưa Thầy, hay con đang tự mình chọn lầm đường đi? Con kính xin Thầy chỉ giáo cho con, nhất là khi thấy con đi sai đường rồi, xin Thầy hãy nói thẳng cho con biết. Lúc nào trong tâm con cũng nghĩ là Thầy đã dẫn dắt cho con, lúc nào con cũng tin tưởng và tôn kính Thầy như một vị Minh sư tại thế. Con cũng mong có ngày lại được diện kiến để nghe những lời chỉ dạy của Thầy cũng như con ngày đêm mong ước ngày gặp lại vị Thầy hiện nay của con. Hai người ai cũng là một khối tình thương bao la rộng lớn, con được gần ai lần nào là diễm phúc cho con lần ấy vì gặp ai con cũng được học hỏi những điều có lợi cho việc tu

hành mà thôi. Người nào gặp con thì cũng chỉ có cho mà không có lấy đi của con điều chi cả, hay có chăng thì chắc chỉ lấy đi sự ngu muội mà thôi. Con kính chúc Thầy được ơn trên gia hộ được lưu lại trên thế giới này dài lâu để truyền giảng Chân Lý hầu cứu vớt những chúng sanh đau khổ.

Kính bái, N V N

Montréal, ngày 03-12-91

V N,

Thư con đã đến tay Thầy
Nhớ con Thầy vẫn vui say đạo đời
Nằm trong nguyên lý thức lời
Con tu con đắc con thời tiến thân
Cảnh đời chồng vợ nghĩa ân
Đổi trao trao đổi ân cần dựng xây
Càn khôn vũ trụ vui vầy
Cảm giao giao cảm tâm nầy tự tu
Biết mình khờ dại còn ngu
Giữ tâm tiến hoá trùng tu hoài hoài
Cảm minh thiên địa trong ngoài
Khai minh tâm đạo tiến hoài không ngưng
Học đâu cũng học tiến dưng
Trí tâm thanh tịnh cảm ưng luật Trời
Vô sanh nguyên lý đời đời
Tham thiền nhập định rõ nơi thanh nhàn
Cùng chung sư phụ bạc bàn
Qui y chánh pháp cảm an thực hành
Trời sanh lý Phật vô danh
Thanh thanh diệu diệu thực hành đến nơi
Trong ta só sẵn lưới Trời

Một lòng trung tín hợp thời tiến thăng
Sống hành chẳng có khó khăn
Chết thời thăng tiến hưởng phần tiêu dao
Con tu con đắc ước ao
Bước vào thanh tịnh ước ao thoả tình
Tâm mình thanh nhẹ lại minh
Hằng ngày tu luyện hành trình khai thông
Lúc nào cũng giữ ý công
Độ tha tại thế lòng vòng khai thông
Thương yêu sư phụ một lòng
Trì tâm tu luyện khai thông đạo đời
Đến đây Thầy tạm dứt lời
Chúc con mạnh khỏe thảnh thơi thực hành./.
Quí thương, L S H

Lyon, ngày 12 tháng 11 năm 1991

Thầy thương nhớ,

Con xin hỏi thăm trước nhất về sức khoẻ của Thầy. Sau đây, con xin Thầy cho con biết:

- Tháng 12-1991, con sẽ học và thi xong, con muốn về Qui Thức ở à xin việc làm, có được không Thầy?
- Nếu được về Qui Thức, con muốn bán nhà của con hiện tại có được không Thầy?
- Nếu về Qui Thức không được, con cũng muốn bán nhà, có được không Thầy?

Con xin cám ơn Thầy nhiều.

Con, I.

Montréal, ngày 03-12-91

I. con,

Thầy vui nhận được thơ con, hỏi thăm sức khoẻ của Thầy, Thầy rất cám ơn có lòng tưởng nhớ đến Thầy.

Sau khi thi xong con muốn về Qui Thức để tu thì rất tốt, cũng chỉ do tâm của con mà thôi, nếu con quyết tâm tu thì tâm phải hướng về Trời Phật mà tu, còn hướng về đời thì lo đếm tiền mà quên tâm. Tâm là rất quan trọng cho một kiếp làm người, học hỏi thực hành tu thiền để tiến hóa về thực chất của phần hồn là nguyên lý vô sanh, còn đi làm việc là tùy duyên nhịn nhục mà thăng hoa, còn mang xác làm người thì phải cần nhà để trú ẩn nắng mưa. Nếu con thực tâm tu học, hiểu rõ nguyên lý vô sanh, chung lo tham thiền nhập định, quyết tâm, con có thể về Qui Thức chưởng dưỡng tâm đạo mà tu. Chị em chung sống trong nguyên lý hoà bình và thương yêu, xây dựng tiến hóa hướng về tâm linh là điều rất quí cho một kiếp làm người tại mặt đất này. Thầy chỉ minh luận nguyên lý sanh tồn và khai thông còn quyền định đoạt là do con tự quyết. Tùy duyên mà học hỏi, tùy duyên mà tiến hoá, con đã được vinh hạnh sống với tâm xác sẵn có, tức ân phước của Trời ban cho con lần cuối của thế kỷ động loạn này. Nếu con thực tâm tu thì con sẽ được tận hưởng duyên lành ở về sau. Luật nhân quả đầy đủ trong con, thanh trược cũng có sẵn trong con, tùy tâm con hướng thiện hay ác mà thôi.

Hướng thiện là biết thương mình, hướng ác là bỏ mình tiến theo ngoại cảnh.

Thầy có bao nhiêu lời, tiện cho con minh xét, theo trình độ sẵn có của con.

Chúc con vui khỏe./.

Quí thương, L S H

Paris, le 21/10/91

Thầy thương của con,

Lần đầu tiên con viết thơ cho Thầy con vẫn biết Thầy không có nhiều thì giờ. Vì thế con sẽ tóm tắt những câu hỏi của con.

Con tự giới thiệu con là M., em của chị F. ở A., cách đây một tháng con có về Việt Nam thăm quê hương. Khi con về con không có báo trước cho chị con biết. Vì thế trong thời gian con đi Việt Nam làm cho chị con lo lắm, lo cho con rất nhiều. Chị con sợ cho con bị mất điển, không biết chị lo có đúng không Thầy?

Khi về Việt Nam con có dịp đến gặp ông Sáu L. và ông Sáu có dịp nói chuyện đạo cho con nghe. Ông Sáu nói con Bi Trí Dũng, Bi có Trí có nhưng Dũng con chỉ có 70 phần trăm trong cái Dũng của con. Con xin Thầy làm thế nào để tạo cái Dũng của con cho trọn vẹn 100%, xin Thầy cho con biết? Và con có ý định xuống tóc để dễ dàng trên co đường trở về nguồn cội. Thầy nghĩ sao về cái ý nghĩ của con. Tất cả những bạn đạo ở Việt Nam đều khỏe, những bạn đạo đó trông Thầy về lắm. Khi nào Thầy về Việt Nam Thầy cho con về với Thầy với nghe. Con không biết sao con thương Thầy quá. Con hi vọng mỗi ngày nhớ đến Thầy 5 phút trong mỗi ngày.

Gia đình chị A. ở Cần Thơ gởi lời thăm Thầy. Chị A. đang học bài tình yêu, chị có nói với con. Xin Thầy cho chị A. một lời cao kiến.

Thôi con xin stop nơi đây và không quên kính chúc Thầy được nhiều sức khoẻ để dẫn dắt chúng con trên con đường về nguồn cội. Con thương Thầy nhiều lắm. Xin Thầy cho con một chút thì giờ để trả lời những câu hỏi của con. Cám ơn Thầy nhiều.

Montréal, ngày 03-12-1991

M M,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 21-10-91, được biết con bình an trở về Pháp.

Trên đường đi không nhiều thì ít con cũng phải bị tiêu hao, hướng ngoại tình tiền duyên nghiệp. Còn người tu thì tự thức chưởng dưỡng hào quang của chính mình, càng ngày càng sáng suốt thì mới giải được nghiệp tâm. Muốn có bi, trí, dũng, thì phải biết thương mình lo tu thiền nhiều thì mới có cơ hội nung đúc tâm thân. Con có thể chứng nghiệm được, sau những giờ tham thiền dài, thì mặt mày tươi và sáng ra. Mỗi ngày thực hiện đều đặn, lâu ngày thì sẽ gặt hái được kết quả tốt ở tương lai, tâm sẽ được bừng sáng và trong lành, tức là tiến tới giải bỏ tội phước trong tâm, nội khoa tâm lý sẽ được ổn định, vinh quang tốt đẹp. Hướng về nguyên lý vô sanh của phần hồn, thì mới biết quí tình yêu thương tha thiết của Trời Phật, tâm từ bi sẽ được mở rộng, đại trí sẽ được khai thông. Niệm Phật thường xuyên, đại trí sẽ được mở, dũng hành trong sự thông cảm và sáng suốt. Tu bằng trí bằng ý qua sự công phu tham thiền hằng ngày, thì mới có cơ hội đãnh lễ Phật. Hồn bị giam hãm trong thể xác hạn hẹp, không chịu tham thiền nhập định, mà cứ chạy theo lý luận của tình đời thì chỉ tạo thêm nghiệp mà thôi, dứt khoát tu tâm sửa tánh hư tật xấu, thì mới tránh được nghiệp quả luân hồi ở kiếp sau. Niệm Phật nhiều sẽ gặp Thầy rất dễ dãi ở tương lai, muốn đạt đến 100% thì chỉ có dứt khoát thực hành đứng đắn thì mới có kết quả.

Cũng như chị A tu một thời gian, rồi hướng ngoại, thì bị tình dục lôi cuốn, mất tâm thanh cao, rước trược vào thân mà thôi, duyên nghiệp tràn đầy, không khác gì tội chung thân

khổ sai mà thôi. Thầy vẫn thương nhớ chị A và ước mong chị A sớm thức giác. Tâm làm thì thân phải chịu. Chỉ còn có một con đường nhịn nhục tối đa, thì mới có cơ hội tự cứu.

Chúc con vui khỏe và suy nghiệm rõ rệt tiến thân./.

Quí thương, Thầy, L S H

Ô Môn, 17/10/91

Kính gởi Thầy Sĩ Hằng Lương,

Trong giây phút này, tâm hồn con hướng đến với Thầy và xin thố lộ cùng Thầy những nỗi lòng của con.

Con là một tội hồn, lại muốn nhiều và nhiều lắm, muốn nhà tốt đủ tiện nghi, muốn chuyện làm ăn suông sẻ, muốn gia đình mạnh khỏe, muốn được tu thật nhiều, muốn cứu độ mình, cứu độ chúng sanh, muốn con là minh triết và cứu độ chúng sinh bằng minh triết.

Kính thưa Thầy, con muốn và thật là nhiều muốn, nhưng nhìn lại hiện tại con là gì, con là ai và con đang làm gì?

Con là một người được cha mẹ sinh ra, nuôi nấng dạy dỗ lớn lên, có gia đình, có vợ có ba con, sự sống kết tập loài người, có gia đình có xã hội, có tập quán có luật lệ và luân lý hình thành khuôn mẫu của loài người và thành nghiệp, nghiệp vợ nghiệp con, nghiệp phải lo miếng ăn cho gia đình cho bản thân, nghiệp xã hội, chung qui là nghiệp làm người.

Kính thưa Thầy với 36 tuổi đầu với chung quanh bao nhiêu là nghiệp, con phải làm gì đây với quảng đời còn lại, với bao nhiêu là muốn là muốn.

Con thành kính xin Thầy giúp đỡ con, cho con có cơ hội được tu nhiều hơn, để con sáng suốt hơn và để con sớm thức giác đời, thức giác đạo, thức giác nghiệp và tự giải nghiệp.

Kính thưa Thầy, nhớ đến Thầy con cảm thấy nhẹ nhàng , dù ở xa xôi nhưng tâm hồn con vẫn muốn vút bay đến sống bên Thầy mãi mãi.

Con xin Thầy tặng con bài thơ nói về con và hướng đi của con trong suốt cuộc đời, con xin lấy đó làm hành trang để trở về nguồn cội.

Hình ảnh và cuộc đời của Đức Ông Tư Đỗ Thuần Hậu, người đã đi trước vẫn thường hiển hiện trong lòng con, con xin Thầy tặng con một tấm hình của Thầy và một tấm hình của Đức Ông Tư. Con xin thành kính quỳ dâng lên Thầy với những nỗi lòng của con, xin tha thứ những lỗi lầm của con và xin Thầy sớm hồi thơ cho con.

Kính lạy tạ ơn Thầy. Nam Mô A Di Đà Phật. Con, N V H

Ngày 27-09-91

Kính Thưa Thầy, có lúc tự nhiên con mỉm cười thật dài, thấy mình không còn bơ vơ nữa, nào là bạn Sân bạn Si Mê, bạn Tham Dục bạn đủ thứ bạn. Mọi trạng thái bạn, gọi là bạn mà không thấy rõ bạn nên con phải nhờ ngoại cảnh tạo duyên để con thấy bạn con rõ hơn. Khi thấy bạn con có phản ứng con hiện diện đến ngay bằng Nam Mô A Di Đà Phật phát khởi nơi bộ đầu và kêu gọi bạn con đồng niệm, con cảm thấy nhẹ nhàng và con thấy rằng phải đồng hóa bạn con bằng Nam Mô A Di Đà Phật.

Chân Lý là gì? Chính con là Chân Lý, Chân Lý trong con đang di động không ngừng, liên tục từng phút từng giây, bằng sinh trụ hoại diệt phát khởi. Nam là Sinh tên Nam là Trụ, rung động Nam là di (Biến) hết là Diệt. Hiện tại là gì? Sinh chỉ có Sinh thôi, trụ chỉ có trụ thôi, diệt chỉ có diệt thôi, đó là hiện tại, đó là giải nghiệp, đó là giải thoát, đó là chân lý.

Sinh trụ di diệt đang vận hành trong con hình thành chơn lý có tối có sáng ,có trược có thanh, có cái không và có cái có. Vậy cái gì làm chủ cái nầy, phải chăng là ánh sáng trong con được thể hiện sức mạnh bằng Nam Mô A Di Đà Phật.

Con là ai? Con là Nam Mô A Di Đà Phật. Thầy con là ai? Thầy con là Nam Mô A Di Đà Phật. Bạn con là ai? Bạn con là Nam Mô A Di Đà Phật. Mọi trạng thái là ai? Cũng là Nam Mô A Di Đà Phật. Con là Nam Mô A Di Đà Phật, đang đứng trên đầu, phát khởi lên học hỏi, kêu gọi, dẫn dắt cứu độ từ trược tới thanh từ mọi trạng thái phải biết vươn lên phát triển không ngừng bằng Nam Mô A Di Đà Phật, con muốn rằng chân lý của con là như thế đó.

Thực chất của con là gì? Là sự thật.

Có khi con đang sân tự nhiên có ý nghĩ nên để một con bình thường để che đậy cái sân của mình nhưng rồi con lại mĩm cười nụ cười ngộ nghĩnh như vậy thì không đúng với thực chất. Sự thật của mình rồi là ý mình lại không thành thật với mình làm xáo trộn nội tâm thì đâu có chánh tâm, thì là bóng tối.

Con lại để tự nhiên khi sân, con thấy bạn sân của con rõ ràng hơn, cũng mặn mà cũng xinh đẹp, cũng đáng yêu, cũng tô điểm cho chân lý của con một phần nào, mà nó cũng là con luôn, nên con không bao giờ bỏ rơi nó, mà con phải nhắc nhở nó niệm Nam Mô A Di Đà Phật là ánh sáng mà chính nó đã tự có thì bạn con lại vui hơn.

Kính thưa Thầy, những gì con ghi trên đây, có lúc con nghe theo chúng bạn và làm theo chúng, có lúc chúng lại nghe theo con. Có thể là con bị ngộ nhận nhưng ý chí của con vẫn là Nam Mô A Di Đà Phật là tất cả./.

Kính lạy tạ ơn thầy. Con, N V H.

Montréal, ngày 03-12-91

V H,

Thầy đã nhận được thơ con đề ngày 17/10/91, được biết con đang tu tiến và cảm thức, nhiều điều khai mở trong nội tâm.

Xác thân và tâm linh của con người gom gọn tất cả nguyên lý của cả càn khôn vũ trụ, thành hình tại thế bằng một hình thể gồm có đầu mình, ngủ tạng, lục phủ và tứ chi, trong đó tạo ra một hành trình sâu sắc cho cuộc tiến hóa của tâm linh. Mỗi mỗi có sự hiện diện trên mặt đất nầy, đều phải học và tiến cả. Từ Lãnh vực này cho đến lãnh vực khác, liên tục trong ý thức thực hành. Người tu thiền lại có cơ hội tự tạo đức nhịn nhục, nhìn hiểu mà không giao động, tức là Vô Vi.

Tiện đây Thầy gởi cho con một bài thơ để con truy nghiệm trong giây phút rãnh rỗi:

***Nguyễn** giáng trần sống cảnh nghĩa ân*
***Văn** ghi tập tục góp phân trần*
***Hồng** tâm điêu luyện tùy duyên thức*
Thế cảnh đão điên cảm tiến lần

Tiến lần trong cảnh phân vân
Nam Mô giải mở cơ tàng Trời sanh
Chung qui cũng phải thực hành
Thanh thanh diệu diệu rõ rành hơn xưa
Cảnh Trời chuyển hóa nắng mưa
Tâm ta khai triển mới vừa lòng nhân
Tự mình khai thác xét cân
Nam Mô tâm điển góp phần dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Trì tâm tu luyện ngộ Thầy ngộ ta

Học đi học lại tự hòa
Cảm thông chánh pháp chan hòa tình thương
Thực hành khai thác dựa nương
Đường đi thông suốt rõ gương Phật Trời
Tâm minh cảm thức lý lời
Chuyển xoay xoay chuyển hợp thời tiến thăng
Chẳng còn cảm thấy khó khăn
Vị tha tận độ cơ cằn tiêu tan
Chẳng còn lý luận bàng hoàng
Minh tâm kiến tánh đàng hoàng hơn xưa
Dù cho thuyên chuyển nắng mưa
Trì tâm niệm Phật sớm ưa luật Trời
Tâm thân tiến hoá hợp thời
Vô sanh bất diệt đời đời dựng xây./.
Chúc con vui khỏe./.
Quí thương, L S H

Ô Môn, ngày 01-10-91
Kính gởi Đức Thầy,
Con tên N T Q 39 tuổi. Kính thưa Thầy, con rất may mắn nên đã gặp được Pháp Lý vô Vi và con đã hành pháp cho đến nay. Trong thời gian qua, con đã hành nhưng chưa ý thức về đạo pháp, nên con rất chậm tiến. Bây giờ con mới thấy mình còn nhiều ngu muội và yếu đuối nên đã để thời gian trôi qua trong vô thức.

Nhiều lần nghe băng Thầy và nhìn lại quá trình tu tập của con, con rất sợ, vì con đã gần 40 tuổi rồi, mà trí con chưa hiểu sâu về đạo và Pháp Lý Vô Vi, tâm con còn dễ bị đời lôi cuốn, nhưng ý con thì muốn tu được giải thoát, mà thời gian

thì không chờ đợi ai cả, nên con đã ý thức trong đạo pháp và nguyện cố gắng tu hành tinh tấn.

Cuối thư con xin chúc Thầy được nhiều sức khỏe để giúp đỡ các con trên đường tu tập và xin Thầy vui lòng cho con một bài thơ cuộc đời con, để con làm hành trang tu tập. Con xin đãnh lễ Thầy. Nam Mô A Di Đà Phật.

Montréal, ngày 03-12-91
Nguyễn *giáng trần ngộ cảnh phân vân*
Thị *hòa tâm sự tự phân lần*
Quởn *hành chơn pháp tùy duyên thức*
Học hỏi triền miên xét xét phân

Xét phân đời đạo bao lần
Xoay chiều thức giác ân cần dựng xây
Dù cho thế sự đổi thay
Tâm ta vẫn muốn một ngày thức tâm
Tu hành nguyên lý trầm ngâm
Tâm thanh tự đạt rõ âm dương hòa
Tình đời giao cảm phân ra
Dở hay tự thức chan hòa tình thương
Khai tâm mở trí khai đường
Tự tu tự tiến noi gương Phật Trời
Sống trong lãnh vực ở đời
Thực hành tạm cảnh thức lời chơn ngôn
Vạn linh tiến hoá sanh tồn
Qui y chánh pháp giữ hồn lo tu
Chẳng còn lý luận ngao du
Trì tâm tu luyện an du đời đời
Vía hồn tiến hóa hợp thời

Dở hay phải học mở lời cảm giao
Cảnh đời thể hiện sắc màu
Trí tâm khai mở trước sau dung hòa
Tự mình khai triển thật thà
Gieo duyên tận độ chan hòa tình thương./.
Quí thương, L S H

Ô Môn, ngày 12-09-91

Kính gởi Thầy,

Năm tháng trôi nhanh, mới đó mà sự chia ly đã hơn mười năm rồi, ngày con gặp lại Thầy lần cuối ở nhà chị A Cần Thơ. Thầy đã để lại trong con một kỷ niệm, những lời nói của Thầy đối với con mà không bao giờ con quên được.

Hôm nay, con viết những dòng chữ này gởi đến Thầy, trước là thăm Thầy được nhiều sức khỏe và sau là con có một điều thắc mắc mong Thầy giải đáp cho con. Khi con công phu lúc khuya hoặc là ban ngày lúc bình thường thì có một cái cảm giác như là một vùng điển ê ê rần rần xoáy quầng quầng, có khi nhói một vùng gần hiệp tích, phía bên phải đường xương sống của con, trong khi đó bộ đầu con vẫn rút nhiều. Có khi cảm giác là xoáy ngay hiệp tích nữa. Ngay lúc bây giờ con đang viết thư cho Thầy là 22 giờ 35 cũng có cảm giác này nữa.

Kính thưa Thầy, cái cảm giác này con không để ý đến nó, nhưng nó cứ xuất hiện thường xuyên trên lưng con, gần hai tháng nay rồi, làm cho con động quá, không biết điều tốt hay xấu. Nên con viết thư này gởi đến Thầy, kính mong Thầy chỉ dẫn giúp cho con và con phải làm cách nào?

Mãi nói mà con chưa giới thiệu với Thầy con là N V Q sinh năm 1953. Thầy ơi! Thời gian qua con đã bỏ công phu, bây

giờ con bắt đầu hành lại hơn 6 tháng rồi. Xin Thầy cho con một bài thơ và những tấm ảnh của Thầy để con nắm đó làm hành trang đi trên những khúc quanh trần nghiệp của con đời.

Sau nữa là con xin cầu chúc Thầy sống lâu trăm tuổi, để Thầy dẫn tiến chúng con được nhiều hơn trên đường tu học. Con kính lạy Thầy. Đệ tử của Thầy. N V Q

Montréal, ngày 04-12-1991

Q con,

Thầy đã vui nhận được thơ của con đề ngày 12-09-91, được biết con vẫn khỏe mạnh và tự tái bồi tu học tiến thân.

Những hiện tượng mà con cảm thấy điển rút mạnh trên bộ đầu là tốt, còn rút nơi hiệp tích tức là đốc mạch bắt đầu chuyển khai.

Về phần ăn uống hằng ngày con phải chú ý, không nên ăn nhiều thứ trong một lúc, con cố gắng thực tập những món ăn như sau:

1 - Ăn cơm với rau luộc chấm nước tương với một chút chanh trộn với dầu olive.

2 - Ăn cá với rau không, không nên ăn lộn với cơm thì bộ tiêu hóa sẽ được điều hòa nhẹ nhàn dễ tiêu, và bộ ruột sẽ cung ứng điện năng tốt cho khối óc, thần kinh nhẹ nhàn và thanh sạch. Người tu tâm thanh sạch, thì lục căn lục trần sạch liền. Không phải ăn nhiều mà sống, ăn ít sẽ bị chết, chỉ cần điều hòa, thì tâm lẫn thân sẽ được yên vui.

3 - Thường xuyên niệm Phật là tự đạt quân bình và nhớ tâm.

4 - Thiền nhiều là sửa tánh, hòa hợp với chấn động của càn khôn vũ trụ.

***Nguyễn** giáng trần học hỏi tiến thân*
***Văn** chương thanh thoát xét phân lần*
***Quý** Trời mến Phật tâm thanh nhẹ*
Học hỏi chơn hành xét xét phân

Xét phân đời đạo bao lần
Dựng xây đã phá ân cần dựng xây
Quí yêu bản chất thân nầy
Vô sanh chánh gốc vui vầy cảm giao
Thực hành mến tưởng ước ao
Đào sâu tự hiểu bước vào càn khôn
Chơn hồn nguyên lý sanh tồn
Qui y Phật Pháp giữ hồn lo tu
Tình thương khai mở đắp bù
Chơn tâm thanh nhẹ an du đời đời
Thực hành tiến hóa chẳng rời
Thanh quang hướng độ mở lời nhủ khuyên
Khuyên người tiến hoá tùy duyên
Đạt thanh tự thức sống yên tự hòa
Tự mình khai mở tiến xa
Điển thanh rút tiến tâm hòa đến nơi
Cảnh thanh sắp đặt bởi Trời
Sống chung tâm thức nghĩ ngơi điều hòa
Tham thiền nhập định hiểu xa
Cùng vui thanh tiến chan hòa tình thương
Thực hành phát triển noi gương
Trời ban tình đẹp yêu thương muôn loài./.
Quí thương, L S H

Saint Ouen L'Aumône, ngày 28-11-91

Kính thưa Đức Thầy Tám.

Con tên là T T X C, sanh ngày 04-08-1954, tuổi Ngọ, con theo đạo công giáo. Chồng con có dự khóa sống chung vào cuối năm 1989 tại Pháp. Con có 6 đứa con và con sắp sanh đứa thứ 7, chồng con thì thiền theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Con cũng hiểu được Phật và Chúa cũng giống nhau, chỉ khác nhau ở danh từ tùy theo tôn giáo. Cho nên khi vào nhà thờ, trong lúc mọi người đọc kinh thánh, con không đọc kinh thánh, con chỉ niệm 6 chữ Nam Mô A Di Đà Phật bằng ý ở đỉnh đầu, con nghe trong nhà thờ vang vang lên "*Nam Mô A Di Đà Phật*", con cứ niệm mãi, con thấy con thương tất cả mọi người, một tình thương mà con không biết diễn tả làm sao để trình lên Thầy rõ. Ở nhà trong lúc rỗi rãnh hay trong lúc may (con có nhận quần áo về nhà may để kiếm thêm tiền phụ gia đình) con cũng niệm Nam Mô A Di Đà Phật, con thấy con may quần áo rất nhiều mà con không biết mệt và quần áo hết lúc nào con cũng không biết nữa. Con thấy người con nhẹ nhàn, thích thú và sung sướng. Bây giờ, mặc đầu trong lúc nói chuyện với bạn bè nhưng trong đầu con vẫn niệm "*Nam Mô A Di Đà Phật*". Con có quen với một gia đình có 7 con thì hai vợ chồng này và 6 đứa con thiền theo Pháp Lý vô Vi này chỉ trừ đứa con trai lớn nhất 23 tuổi có lúc thiền lúc không. Con có nghe hai vợ chồng này hướng dẫn về phương pháp thở bằng bụng. Đúng nửa đêm, con nằm ở phòng khách có thờ kiếng Vô Vi (nhà bạn con) trong đầu con nghĩ không biết thở bằng bụng làm sao thì con ngghe bụng con cứ phình lên, xẹ xuống, có muốn ngừng cũng không ngừng được, con thấy người con rất là sung sướng. Hiện tại con chỉ niệm Nam Mô A Di Đà Phật và thỉnh thoảng

con tập thở bằng bụng. con biết con nghiệp còn quá nặng, con chưa thiền được, con chỉ niệm để giải nghiệp tâm của con mà thôi. Thầy đã tặng cho chồng con một bài thơ. Kính xin Thầy tặng con một bài thơ về tên con để con nương theo đó mà con tu.

Cuối thư, con kính chúc Đức Thầy Tám luôn luôn được khoẻ mạnh để hướng dẫn bạn đạo khắp năm châu tu tiến. Kính,

con. T T X C.

TB - Con cũng thích nghe và thường nghe những băng của Thầy giảng (thơ này con nhờ bạn của con viết) Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình.

Montréal, ngày 04-12-1991

***Trần** thế trớ trêu mùi tục lụy*
***Thị** hòa tâm sự tự tầm suy*
***Xuân** xanh Trời độ tùy duyên phước*
***Cúc** hiện trên trần xét xét suy*

Xét suy thế cảnh uy nghi
Nằm trong cõi tạm tùy nghi tiến hành
Hồn là nguyên lý vô sanh
Nhập vô thế cuộc thực hành giải mê
Tự mình thức giác trở về
Vô sanh nguồn cội bối bê chẳng còn
Nằm trong tâm địa vuông tròn
Thức tâm cởi mở chẳng còn si mê
Nam Mô nguyện niệm chẳng quê
Quân bình thanh tịnh chẳng mê cõi trần
Thực hành đóng góp một phần

Hồn giam nơi cõi ân cần dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Chúa ban tình đẹp đổi thay thế tình
Đi đi lại lại một mình
Trì tâm niệm Phật hướng khuynh Phật Trời
Giải thông nguyên lý ở đời
Giải mê phá chấp hợp thời tiến thăng
Chẳng còn suy luận khó khăn
Quân bình tự đạt ở ăn điều hòa
Trên Trời có cõi của Cha
Tâm ta thức giác ta hòa tiến lên./.
Quí thương, L S H

H C M, ngày 19/08/91

Thưa Ông Tám kính trọng và quí mến,

Đọc lại các bức thư ông Tám, từ thư đầu tiên đề ngày 02-08-85 từ Montréal gởi về, đến thư chót đề ngày 12-01-91 từ San Jose gởi sang, sau trên 15 năm xa cách nay may mắn bắt được liên lạc lại, với mục đích ôn lại những bài học quí giá về tâm linh, về giá trị của sự đau khổ." *Sự khổ là ân sư của trường đời*"." *Hồn là bất diệt, là giá trị của một Kim Thân tại thế*"-"*Thế gian, thể xác và hoàn cảnh là tạm nhưng thức hồi sinh là trường cửu và vô cùng*"-"*Tránh động loạn hướng ngoại*" - "*Quyết tâm sửa mình, hướng thượng hoà thanh*" - "*Hành đạo*".

Ông Tám nhắc nhở "***Tình thương của Thượng Đế và sự sắp đặt của Ngài trong đời sống của chúng ta***". Tĩnh tâm nhìn lại dĩ vãng, thử kiểm điểm việc thực thi những điều đã lãnh giáo, tôi vui mừng nhận thấy có tiến bộ, nhưng còn quá xa mức độ Bề Trên định.

Tin Chúa, Tình Yêu và sự quan phòng của Ngài trong đời sống, trong 15 năm qua (1975-1990). Trong năm 1990, sự quan phòng của Chúa cho gia đình tôi lại đậm nét tình thương. Chúa dơ cao tay mà đánh nhẹ lại kèm thoa dịu. Để chữa bệnh, Chúa cho thuốc uống, lại có kẹo ngậm. Thuốc có đắng nhưng có kẹo ngọt, lại được lành bệnh. Thật kỳ diệu, năm 1990, Chúa cho phép gia đình tôi gặp thử thách, bệnh hoạn thiếu thốn về vật chất, tinh thần lo âu. Ngài lại ban nhiều Lộc để giúp đỡ, an ủi, nào quà của ông Tám, quà của các Sư Huynh VN Dòng Lasan (Frères) ở hải ngoại gởi về. Bà Mỹ Thành Qui Nhơn, từ California gởi về 3 lần quà trong năm 1990. Thật tinh vi và rất đúng lúc việc lo liệu sắp đặt của Tình Yêu Thiên Chúa. Kính cảm tạ Chúa và biết ơn Ông Tám cùng các vị ân nhân đã nhờ để chuyển Lộc cho gia đình tôi.

Tin ở Tình Yêu của Chúa nhưng không phó thác hoàn toàn, nên khi thấy tương lai mù mịt với hoàn cảnh khó khăn cùng trách nhiệm của một gia trưởng, những thiếu thốn về vật chất, nỗi lo âu...sự bất lực hoàn toàn trước bất trắc có thể xãy đến. Chúng tôi vừa tin lại vừa sợ!!! Thật là mâu thuẫn và cũng là khuyết điểm! Dù sao tôi cũng quyết tâm hướng thượng noi gương ông Tám. Kính mong ông Tám chấp nhận vui lòng nhẫn nại chỉ giáo, dìu dắt, giúp đỡ.

Với trọn tấm lòng biết ơn tất cả mọi việc ông Tám đã làm và sẽ làm để giúp đỡ chúng tôi về tâm linh, tinh thần và vật chất, kính chúc ông Tám gặt hái nhiều kết quả tốt đẹp trong sứ mệnh cao quí và khó khăn Bề Trên giao phó! Kính cầu chúc quí quyến vạn an.

Toàn gia đồng thanh kính chúc - Đồng chấp tay kính bái và thật lòng biết ơn. Người mang ơn và rất quí trọng ông Tám.
N N

Montréal, ngày 06-12-91

Kính gởi anh N,

Ngày dài nhưng tâm không dài
Được thu ngắn ngọn tiến hoài không ngưng
Cảm thông nguyên lý từ từng
Giải mê phá chấp tâm ưng luật Trời
Chúa ban tình đẹp sáng ngời
Dù cho xa cách vẫn nơi an toàn
Tâm linh khai triển đàng hoàng
Tình thương đạo đức vẫn mang trong người
Cảm thông thiên địa vui cười
Về không thanh nhẹ người người an vui
Tự mình điêu luyện rèn trui
Thức tâm cảm mến an vui đời đời
Hồn tâm khai triển kịp thời
Trí tâm thanh nhẹ tạo nơi an toàn
Cảnh đời đen trắng nhiều màn
Dựng xây xây dựng thực hành đến nơi
Qui nguyên một mối của Trời
Đời là tạm bợ tạo nơi chấp phiền
Chính mình thực hiện mới yên
Giàu nghèo cũng phải vượt xuyên thế tình
Trí còn động loạn khó minh
Tình duyên tạm bợ chuyển khuynh nhớ Trời
Càn khôn vũ trụ chơn lời
Trì tâm học hỏi lập đời an khương
Khai minh tâm địa mở đường
Lui về thực chất yêu thương muôn loài
Quí yêu chẳng có đua đòi

Chúa ban tình đẹp chiếu soi thấu tình
Tự mình thức giác càng minh
Tình thương đạo đức chuyển khuynh hợp hòa
Quí thương muôn loại thiết tha
Tình ta tình họ tình hòa sống chung
Thương yêu tha thứ vô cùng
Quí yêu hổ trợ thoát vùng
Đứng lên giải quyết chung cùng sống chung
Vía Hồn khai triển vô cùng
Dựng xây xây dựng từng vùng độ tha
Cảm minh thiên địa hợp hòa
Tình ta tình họ chung nhà sống chung
Tâm linh khai triển vô cùng
Trí tâm thanh nhẹ, trung dung đạo đời
Đến đây ngắn gọn vài lời
Chúc anh quí quyến hợp thời thăng hoa.
Quí thương, L S H

Montréal, ngày 06-12-91
***Nguyễn** giáng trần học hỏi triền miên*
***Nghiêm** chỉnh tu tâm giải nỗi phiền*
Nhớ Chúa khai tâm tùy chuyển thức
Học hỏi không ngừng trí vẫn yên

Vẫn yên thế cảnh giao duyên
Tùy duyên học học tùy miền cảm thông
Tình thương định luật Hóa Công
Khai thông đời đạo lòng vòng tiêu tan
Tự mình cảm thức bạc bàn
Quí yêu muôn loại, đôi hàng lệ rơi

Tâm minh cảm thức ý Trời
Dạy cho hiểu đạo, chuyển lời độ tha
Cảm minh thiên địa tâm hòa
Yêu thương Chúa thượng, chan hoà tình thương
Cuộc đời tạm bợ dựa nương
Tu tâm dưỡng tánh tìm đường tự đi
Thương yêu dẹp bỏ sân si
Qui nguyên một mối tâm thì đạt an
Càn khôn vũ trụ bạc bàn
Tâm linh là chánh cảm an cảm hòa
Từ gần cho đến phương xa
Thật thà chất phát chan hòa, nhớ thương
Cảnh đời điêu luyện tạo gương
Tùy tâm thức giác, tùy đường khai minh
Chúa ban duyên đẹp, hành trình
Vô cùng tiến hóa tâm linh đạt hòa./.
Quí thương, L S H

Ngày 04-09-91

Thầy thân mến của con,

Hôm nay con cũng cầm bút viết vài lời, để xin Thầy giải rõ chuyện này cho con hiểu, vì tại con tập theo Pháp Lý vô Vi của Thầy, lại mới hơn một tháng mà xuống nước nó lại vào tai ồ ồ, con cũng xin Thầy giải rõ chuyện này có sao không, sao con lại muốn tập mà gia đình con không cho, con xin làm sao Thầy giải nghĩa cho cha mẹ được một lòng cho con tập. Thôi con cầu chúc Thầy cùng các vị đã thành được bình an vạn sự. Thôi đến đây con xin tạm dưng, dừng bút hẹn lại thư sau sang viết nhiều hơn nữa. Con cũng xin Thầy cho con được cùng anh Bảy một lượt, bởi vì anh Bảy cũng coi một

quyển sách, chớ không có quyển sách nào coi nữa cả. Xin Thầy nếu có lượng từ bi mà gởi về cho con được coi mà biết đạo lý của thiên nhiên, xin Thầy vui lòng cho con, được nhờ Thầy giải nghĩa.

Cháu năm nay 16 tuổi còn nhỏ lắm nhưng mà cháu cũng mộ đạo lý của Thầy, nên biết nói sao cho vừa ý Thầy được, cũng vì cha mẹ đành bỏ dỡ cả tập Thiền Định của thầy đã truyền ra những quyển sách, nếu Thầy có lòng giúp họ thì Thầy gởi về địa chỉ của người em rể của con, nhờ nó chuyển lại giùm. R.

Montréal, ngày 09-12-91

R con,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 04-09-91, được biết con có duyên tu học với Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, nhưng đang bị trở ngại, vì gia đình chưa thông cảm. Con người sống tại cõi phù sanh này, vốn vẹn chỉ có một khối óc, thực hành sự sanh khắc của trường đời, tình yêu thương của cha mẹ là quan trọng nhứt trong một kiếp làm người, phận sự làm con thì phải hết lòng hiếu thảo với cha mẹ, nhiên hậu nới cảm thông được lực từ bi của Trời Phật tận độ chúng sanh, càng hiếu thảo thì càng mở được lòng tầm kiến thức, yêu thương muôn loài vạn vật.

Con muốn được biết tại sao con xuống nước lỗ tai kêu ồ ồ, đó là luật tự nhiên, nước vào lỗ tai kích động màng nhĩ thì đương nhiên nó phải kêu ồ ồ.

Con tu Pháp Lý là thực hiện cải tiến phần hồn giải thoát khỏi cơ thể, để tiến về thiên đàng học đạo với chư Phật chư Tiên, chớ không có sự phù hộ cho thể xác sống vĩnh cửu trong cõi tham dục ở trần gian. Con muốn tu Pháp Lý thì phải

nhờ anh G. chuyển đầy đủ tài liệu, con đọc và suy xét rõ ràng trước khi thực hành.

Pháp Lý Vô Vi là một phương pháp tự tu tự tiến, bất cứ ở góc Trời nào cảm thông được nguyên lý cũng có thể thực hành. Nam, phụ, lão, ấu cũng có quyền áp dụng để tiến thân và tự giải nghiệp tâm.

Thầy thầy ở thế gian này, đều mang một tâm bệnh mê chấp nan y, chỉ có tu đạo thực hành thì mới giải quyết được tâm bệnh của chính mình.

Trước khi muốn tập luyện Pháp Vô vi thì phải tự tập niệm Phật bằng cách, co lưỡi răng kề răng, ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật một thời gian 6 tháng để khối thần kinh ổn định và tưởng nhớ chơn tâm của chính mình. Trước khi hành đạo, cần phải ăn chay thay vì thịt cá, hướng thiện, nhịn nhục và giúp đỡ mọi người nếu có dịp.

Thầy rất bận, thơ từ quá nhiều vắn tắt ít hàng cho con có ý niệm tu học. Chúc con và gia đình vui khỏe./.

Quí thương,Thầy, L S H

Diên Khánh, tháng 7 năm 1991

Kính gởi Thầy,

Thấm thoát đã mười mấy năm qua, không bao giờ Thầy nhận chúng con là đệ tử của Thầy. Chúng con vẫn biết thế, nhưng ai đã dạy Pháp Lý vô vi này cho chúng con, về mặt thực tế, chúng con vẫn là đệ tử của Thầy.

Xét ra mỗi lần gặp thầy, lúc còn tại VN có bao giờ thầy yêu thương chúng con đâu, chỉ toàn là mắng la dạy dỗ suốt ngày, tháng năm trác móc chúng con lười biếng bê tha trên đường tu học.

Hôm nay đâu còn thầy dạy dỗ, đâu còn bám vào cái thể xác của Thầy để kiếm điển, lừa gạt bạn bè, ta cũng tu Vô Vi đây, tu cái gì chỉ xem vài quyển sách của Thầy, rồi xuất khẩu cho oai mà thôi, thật ra chẳng biết nguyên lý Vô vi là gì.

Hôm nay chúng con ôn lại những ngày tham thiền nhập định suốt mười mấy năm qua mới thấm thía những lời vàng ngọc từ bi của Thầy đã ban rãi. Chúng con vẫn là những kẻ u minh, nếu thầy còn mãi ở Việt Nam, xa thầy chúng con mới tự lập làm chủ được bản thể, giải thoát được những tham, sân, si, thoát được những cầu vọng ảo tưởng, cầu xin bố thí, ban ơn rãi phước.

Mỗi lần nhớ đến Thầy, ẩn hiện hình bóng của Thầy là chúng con rơi lệ, trong lúc tham thiền nhập định, chúng con vẫn biết, thiền trong cái bi trí dũng, yếy hèn trong tâm linh, nhưng thầy là một hình bóng không bao giờ xóa nhòa trong tâm trí của bạn tu ở Việt Nam này mãi mãi.

Thầy ơi, thầy đã xa chúng con, bạn đường tu học của con cũng đã ra đi rồi, con chỉ xin Thầy tha thứ cho đệ tử của Thầy tội lười biếng đã qua, con chỉ xin thầy một tiếng từ bi hỉ xã, gật đầu trong khi xem lá thư này (tha thứ), chúng con hứa sẻ trường chay diệt dục suốt đời để xứng đáng là một tu sĩ ngoan đạo (cúi xin thầy dạy bảo).

Sau đây con xin Thầy xem một đoạn tu hạnh của con trong suối lệ nhớ Thầy nhớ bạn.

Những giòng suối lệ

Ngồi tham thiền nhập định mà cõi lòng vẫn còn thổn thức giòng lệ cứ tuôn trào qua hai hàng mi mắt, mặc cho lệ tuôn, suối lòng đổ, thời gian cứ mãi trôi qua, tôi mong cho cái bi dừng cơn xúc động, sự mong mỏi của tôi bất thành vì cái ta phàm phu thương nhớ một đấng Cha Lành, một minh sư dẫn

dắt. Suốt mười mấy năm tu học, sự bê trễ lười biếng buông xuôi ỷ lại hôm nay tôi mới thấm thía một kiếp người giả tạm, có thầy có bạn dẫn lối chỉ đường vẫn u minh để cái phàm đánh đổ cái chân ngã. Hôm nay ôn lại những đoạn đường tu học đã qua, còn đâu những kỷ niệm đã qua trong quá khứ thầy xa bạn mất.

Ngồi lại một mình trong tham thiền nhập định, lệ cứ tuôn tràn, lòng suối bi chưa cạn, tôi cứ mặc cho nó rơi rớt ban rãi khắp châu thân, để tắm mát cho một thể xác u minh, đón những dòng suối cam lồ từ cõi lòng dâng trào tuông mãi bất tận, những say sưa ướt át thấm nhuần khởi sắc một thân hình mà cha đã nặn đúc cho lên trần gian này học hỏi tiến bước hầu dần mò tìm về nguồn cội. Lệ cứ tuôn tràn, tâm cứ thổn thức, mấy ai được tắm mình trong suối lệ bi thương của cha lành ban rãi, giòng suối của cha cứ tuôn mãi cho đến vô cùng tận, để cho tiểu hồn cha được thanh thản, lặn ngụp trong suối lệ đau thương, có như vậy nó mới giúp tiểu hồn của Cha phát triển tâm linh sáng suốt, xuất ra khỏi ngục tù giam hãm. Qua bao thử thách của cuộc sống, trên bước đường đau khổ của một kiếp người, kiểm điểm lại ta đã làm được gì, ngoài ra chỉ tồn tại một thể xác càng ngày càng héo mòn tan dần trong sắc khí của âm ma hoang phí thần khí, bại hoại tinh thần lẫn thể xác, động loạn và xài phí một cách điên rồ trong suối tình trần gian giả tạm. Thấm thoát ba mươi ngàn bốn trăm ba mươi lăm ngày từ lúc sanh ra, ta đã gieo biết bao nhiêu nghiệp quả cho nhân thế, biết bao công ơn của trần gian đã giúp ta sống và tạo lên tấm thân này, ta đã đền đáp được người chưa và còn nữa, nào công ơn sanh thành của đấng cha lành ban rãi cho ta xuống trần để học hỏi tiến bước, ta đã làm được gì, sửa được gì hay còn mãi đắm chìm trong mê muội đen tối, để một ngày nào đó lúc lâm chung kêu Trời trách

đất, hay mãi cứ bám lấy cái ta phàm phu này mà không dám bức phá những xiềng xích dày vò mãi trong cái sự sung sướng của trần gian lạc thú. Ôi suối sầu chưa cạn, tiếng đàn âm ba vẫn thổn thức nhịp từng hơi thở của con tim, rung từng hồi, tôi cứ tấm mình say sưa trong biển nước từ thượng tầng rơi xuống, có phần nào ấm áp lòng tôi trong trạng thái tuyệt diệu vô biên hạnh phúc.

Cứ thổn thức nữa đi, mặc cho dòng sầu nước chảy, giòng suối cứ uốn quanh theo nhịp cầu hô hấp của con tim, còn gì sung sướng cho bằng khi ta cho lệ sầu tuôn rơi để vun bồi xác thể và linh hồn được tấm mình trong thanh thản trên vòng Bỉ Ngạn trong vòng tay yêu thương trìu mến của Cha Trời Mẹ Đất.

Ngoài hiên mưa cứ rơi từ hạt nhỏ, chốc lát vài cơn gió lạnh lùa vào cọng với lệ suối lòng thêm thấm thía những bóng hình cô đơn âm thầm tiến bước theo vết mòn của các đấng chân tu để lại.

Tắm trong suối cam lồ, rửa thể xác trong âm ba rung động, thả hồn trong khối càn khôn vũ trụ, hòa mình trong đại ngã để vơi đi phần nào tội lỗi, tôi đã vùng lên trong cái dũng để nối bước tiếp theo con đường tu học mà tôi đã chọn sẵn những ngày qua và tiếp theo cho mãi mãi mai sau. Mưa cứ rơi đi, lệ cứ tuôn đi để cho kẻ hành giả này cứ đầm mình trong ướt át, thả hồn trong thanh giác và bức phá những đám mây đen che khuất tiến dần vào khối sáng suốt của một ngày quang đãng ánh hào quang chiếu sáng, trầm mình tinh tấn tự khai thông.

Diên Khánh, 15-07-91
Ánh Sáng N
Kính Thầy cho con một ân điển.

Montréal, ngày 09-12-91
Ánh Sáng N,
Thư con đã đến tay Thầy
Biết con tiến bước sum vầy điển quang
Đạo tâm khai mở nhiều màn
Chư Tiên chư Phật sáng ban chơn tình
Hào quang thức giác trầm mình
Vô sanh nguyên lý hành trình Trời ban
Lệ rơi cảm thức hai hàng
Giải mê phá chấp cảm an cảm hòa
Dù cho xa cách phương xa
Tâm ta qui một chan hòa tình thương
Cảnh đời tạm bợ dựa nương
Nay đây mai đó yêu thương muôn loài
Tâm minh chẳng có đua đòi
Vô sanh chơn lý hợp thời tiến thăng
Tu là giải quyết khó khăn
Trì tâm niệm Phật khó khăn tiêu trừ
Tình thương ban rãi người người
Gieo duyên tận độ vui cười nở hoa
Tâm lành hạnh đức chan hòa
Thực hành chơn pháp vượt qua tình đời
Nằm trong nguyên lý thanh lời
Chuyển xoay xoay chuyển hợp thời tiến thăng
Thực hành giải bỏ băn khoăn
Kẻ đi người ở khó khăn chẳng còn

Thích Ca gieo rắc đường mòn
Tự tu tự tiến chẳng còn si mê
Thực hành thức trở lộn về
Tâm tâm tương ứng cận kề bên nhau
Thực hành thông cảm trước sau
Thầy, con là một chung nhau thực hành
Lui về nguyên lý vô sanh
Như Lai chất phát đạt thanh đạt hòa
Càn Khôn Vũ Trụ tình Cha
Chan hoà tâm đạo thiết tha độ đời
Khai thông nguyên lý chẳng rời
Đời là tạm cảnh nơi nơi khổ hành
Chúc con thông cảm diệu thanh
Từ bi thành đạt thực hành đến nơi./.
Quí thương, L S H

N H ,ngày 29-11-91

Kính thăm Thầy,

Con đang ở trong tình trạng lo âu về mọi mặt nhất là con rất sợ hãi khi phải đối diện với những người có toan tính làm chính trị. Ngay cả nhà N H chỗ con ở cũng có nhiều điểm khác thường. Ngày trước con xin về N H , Thầy đã dặn con không về trên này làm chi, nhưng nay con đã ở đây rồi. Thêm nỗi thương nhớ gia đình ngày đêm dày vò con. Một bước ra đi một dặm dài. Nhìn ảnh Thầy con nhớ đến ba con, ba con cũng mập như Thầy nhưng rồi vì khổ đã ốm đến nỗi con nhận không ra. Ngày con gặp Thầy ở H K cũng vậy, Thầy cũng như ba con. Con bất ngờ gặp Thầy ốm đến đổi nhận không ra. Thầy ơi Thầy tha thứ cho con đã bỏ Thầy mà ra đi khiến Thầy phải khổ. Nay con nhất định tu để trở về với chính

mình để con được hiểu rõ con hơn. Con cũng mong muốn trở về để gặp lại ba con nữa. Có nên chăng trong lúc này hay phải đợi đến Đại Hội? Chắc con nhớ mong quá mà không chịu nổi. Con cũng ráng kiếm việc làm để có chút đỉnh tiền làm lộ phí. Thày ôi, Thày đã ở trong tâm con rồi. Tâm con không xa lìa Thầy nữa. Con lo niệm Phật để ổn định tinh thần và hành thiền để sớm có Mâu Ni Châu.

Thầy ơi, Thầy đã khổ nhiều về con bê trễ. Xin tha thứ cho con. Dầu còn yếu ớt nhưng con đã rõ biết được đường đi, đó là thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp mà Thầy đã khổ công thực tập và trao truyền. Không một tà thuyết nào có thể lung lạc con được nữa vì Chân Lý Thầy đã trao truyền đã sống trong tâm con từng giây phút khắc. Chỉ có Thầy là niềm tin và lẻ sống của con mà thôi. Không một ai khác nữa. Có một điều khiến con làm lạ đó là con đi tới đâu thì nha công chánh của xứ Hoa Kỳ này họ sửa đường đến đó, khiến con nhớ đến Thầy khi Thầy nói với con "*Có con mở đường thì Thầy không có chuyện gì.*" Câu đó Thầy nói ở H K ngày Thầy ra cốc. Con cũng nhớ lại hồi mới ba tuổi có một ông Mỹ kỷ sư công chánh thường ẳm con đến chơi với ông ta khi ông mở quốc lộ Sàigòn Ban-Mê-Thuộc năm 1959. Đó là nhân duyên lành hay không Thầy? Con có nên tìm ông ta không? Con cảm thấy có một sự chiếu cố của ông ta rất thâm trầm sâu xa khi con vừa mới đến xứ này mà hôm nay con mới nhận thức ra. Hay con cứ tiếp tục an tâm tu hành để đến khi thật sự có mâu ni châu rồi mới biết được việc mình làm là đúng hay là sai. Con ngày xưa có thời gian chẻ mây hèo để cột nhà. Nếu không canh giữ cho đúng và lèo lái cho đường chẻ ở giữa thì một lúc nào đó sẽ bị lạc. Nó phần nào cũng giống lái xe. Đường mây và đường nhựa sao nó cũng giống

nhau quá. Con nhớ câu ca của Mai An "***Đường đời đường đạo hai đường phải đi***". Sau Đại Hội Hồi Quang Phản Chiếu dường như con được dịp tìm lại quá khứ của mình, nghiệp nợ chồng chất con đã tạo đã vay bây giờ phải trả. *"Hồi quang phản chiếu rõ hành trình"*. Ở đường đời nó là cục sáng trên đường để dẫn người ta lái xe ban đêm. Ở đường đạo nó là Mô Ni Châu mà con chưa có. Ở đường mây nó là những mắt mây mà mình phải chẻ cho đúng ở giữa. Quá khứ nhiều chuyện bây giờ nhớ lại nó hỗn mang trong tâm tư đầu óc. Con chỉ biết lấy pháp Soi hồn mà làm cho ổn định thần kinh. Thầy ôi, chỉ dạy con thêm vì đường đời mà con còn non nớt quá không biết phải làm sao. Hay con phải bỏ đời qua đạo ôn trọn chân lý của Thầy mà nhất tâm giải thoát khỏi mọi ràng buộc của nhân sinh. Xin Thầy chỉ dạy cho con thêm nhiều nữa. Nam Mô A Di Đà Phật. Con ngày nay đã biết niệm Phật. Con có lần giảng đạo cho lục căn lục trần. Con không thấy tụi nó, nhưng con biết tụi nó là Nam Mô A Di Đà Phật sáu thằng. Con không cho nó quên nó mà nó phải nhớ nó là Nam Mô A Di Đà Phật luồng điển thanh tịnh từ không ra có. Rồi từ Nam Mô A Di Đà Phật nó chuyển hóa mọi giai tầng phức tạp của tâm thức trở về không. Con chưa bước vào điển giới nhưng mới có tu ở lớp võ ngoài của tâm thức. Nam Mô A Di Đà Phật đến đây con viết đã nhiều. Kính mong Thầy được an khương. Nam Mô Vĩ Kiên Phật, vạn vật thái bình. Con kính bái. T T S

Atlantic City, ngày 11 tháng 12 năm 1991

S con,

Con đã quyết tâm làm một tu sinh, thì không bao giờ để ý đến chính trị, nhưng lúc nào cũng phải hướng thượng dùng

chánh tâm tự trị, thì mới khai thông được nguyên lý vô sanh, bất chấp ngoại cảnh, giữ tâm thanh sạch, tu học tiến hóa.

Còn về việc đời thì chữ Hiếu phải tròn, cũng phải tu thức, thì mới ân độ được cửu huyền thất tổ.

Còn con ray rứt muốn báo hiếu là điều lành của một kiếp người, cố gắng tìm việc làm dành dụm lộ phí thăm Ba tức là kẻ sanh thành rất quí.

Còn về đường tu thì phải hi sinh và nhịn nhục. Ở đời này không có gì quan trọng cả, chuyện ngoài tai thì phải bỏ ngoài tai.

- Người khôn lo tu học tiến thân
- Người ngu chỉ biết lo tranh chấp và cuối cùng cũng chẳng đi đến đâu cả.
- Niệm Phật giữ tâm khai trí tuệ
- Thiền định sửa tánh tiến thân

Chúc con vui khỏe và nhịn nhục tiến thân./.

Quí thương, L S H

Savigny sur Orge, ngày 02-12-1991

Kính thưa Thầy,

Hai con xin kính gởi đến Thầy lời chúc tụng đầu năm, mong cho Thầy được nhiều sức khỏe để dẫn dắt đám Vô Vi trong cuộc đời đầy nghiệp lực đau thương dẫy đầy.

Chúng con mong được gặp Thầy khi Thầy đến Paris.

Kính thư H T M

Atlantic City, ngày 14-12-1991

Kính gởi Hai Bác,

Vui nhận được thơ của hai bác chúc tụng đầu năm, tôi rất cảm động và cảm ơn rất nhiều.

Lúc này tôi đang chờ hoàn tất một bộ răng mới trước khi đi Âu Châu vào tháng 5 tới, sức khỏe của tôi lúc này cũng tạm được. Cuộc sống phải có nghiệp lực thì mới có tiến thân, nghiệp cũng do tâm mà ra. Cho nên người đời phải có nghiệp lực thì mới ý thức được vị trí tiến hóa của tâm linh, mà vun bồi ý lực tu học thăng hoa và giải tỏa nghiệp chướng của chính mình. Luật quân bình là trên hết, nếu tự làm mất sự quân bình trong nội tâm, thì nghiệp lực của trường đời sẽ choáng hết vị trí của tâm linh. Muốn giải tỏa phiền muộn sái quấy thì phải vun bồi ý lực thăng hoa của tâm linh, thì mới mong giải được nghiệp tâm.

Kệ:

Buồn vui thế cảnh truy tầm tiến
Giải tỏa mông lung tự giải phiền
Trí độ bao lần trong giấc mộng
Tham thiền nhập định hưởng kỳ duyên

Mong ngày tái ngộ và kính chúc hai bác vui hạnh thăng hoa./.

Quí thương, L S H

Chúc Mừng Giáng Sinh

Con xin kính chúc Thầy một mùa Giáng Sinh thật thánh thiện tràn đầy vinh hiển Đại Linh Quang.

Ottawa, 3-12-91

Chúc Mừng Sinh Nhật Thầy Kính mừng Sinh Nhật Thầy với nhiều lo sợ, lo sợ Thầy già Thầy yếu Thầy đi luôn, thế gian này sẽ vắng lặng âm thanh hùng dũng thiện phúc an lành mang niềm vui cứu độ sinh linh của Đấng Từ Bi vô cùng tếu, vô cùng yêu, vô cùng vĩ đại, độc nhất vô nhị.

Con vẫn an vui với tin buồn của trái tim bị hăm mổ lần thứ hai, con hẹn tái khám tháng Feb. nầy rồi mới quyết định!!! Muốn đi thăm Thầy ở Montréal nhưng thằng nhóc của con nó bị cảm lạnh nên đành viết vội thăm Thầy mong ông bưu điện vô tư mà chạy nhanh đến tay Thầy, mong ông phát thư đừng phe đãng bè phái chỉ phát cho bà con của họ trước để Thầy nhận trễ tin của Ottawa.

Hợp nhất với Thầy trong niềm vui Giáng Sinh tái ngộ lần nữa. Yêu yêu yêu thật là yêu trong sự nhớ mong về chốn cũ. Y.

Atlantic city, ngày 18-12-1991

Y. con,

Thầy vui nhận được thơ chúc thọ cho Thầy, Thầy rất cảm động, nhận được sự kính yêu của con hướng về Thầy.

Còn về phần bệnh tim của con thì nên tuân theo lệnh của bác sĩ chữa trị, tại Montréal nhà thương cardiologie rất tốt, trước kia Thầy cũng khám bệnh nơi đó, mọi việc rất an toàn, K A cũng nhờ những vị bác sĩ ở đó chữa trị ngày nay K A được khỏe mạnh.

Còn về phần tu tâm dưỡng tánh thì thuộc về phần hồn, dù ở bất cứ hoàn cảnh nào, tâm của người tu cũng phải hướng về con đường giải thoát, thì tương lai phần hồn sẽ được thanh nhẹ. Cái xác phàm không khác gì chiếc xe hơi, còn hơi còn

khỏe thì còn chạy, khi tắc hơi thì hồn tức khắc phải tách rời thể xác, tùy theo ý niệm tốt hay xấu đó thôi.

Con nên vui nhận rất nhiều cơ hội tu học ở trần gian, cám ơn tất cả, sự sống chết là lẽ thường tình, cần thông suốt được nguyên lý vô sanh, thì cuối cùng sẽ giải quyết tất cả.

Chúc mẹ con của con vui hướng về thực chất của mùa Giáng Sinh tốt đẹp.

Quí thương, L S H

Sàigòn, 22-11-91

Kính bạch Thầy,

Con tên là H T A, 68 tuổi, con quyết chí tu hành đến ngày bỏ xác.

Kính bạch Thầy con tu năm nay là 9 năm. Tới năm thứ tư, trong lúc con thiền, con thấy có người đứng trước mặt con, đưa cho con cái chai, biểu trả lời 300 câu hỏi. Vì trong 300 câu hỏi đó con chưa đọc nên không biết, thì bỗng con thấy con ngồi trên ngọn cây gần mặt biển, ở dưới có một bà ngồi dưới mé biển, bả thấy con lên đưa cuốn sách. Bả nói muốn qua đời này, phải đọc hết quyển sách này. Con vừa cầm quyển sách, con chưa có coi thì giông gió nổi lên, cây cối xô ào ạt, con hoảng sợ, trả bà đó quyển sách. Giông gió quay quá, con sợ bị té, con kêu *"Thầy ơi cứu con!"* 3 tiếng thì con bay qua mặt biển, rồi con tỉnh dậy. Kế mấy tháng sau, con tịnh khẩu một tháng một tuần. Rồi qua năm sau, sáng con thức dậy nghe trong bộ đầu nói: *"Bửa nay tịnh khẩu, con tịnh khẩu thiếu một tuần đầy năm tháng"*.

Rồi năm sau nữa, bửa đó tối con đau cần cổ, chỉ hả miệng không ngậm được, đầu thì nhức. Con mới rót nước, nguyện với Đức Mẹ Quan Âm, Sư Tổ, Đức Thầy độ cho con hết để

con ngồi thiền. Con uống vô miếng nước, rồi con ngồi mê đến 4 giờ sáng con không biết gì hết. Rồi chừng con tỉnh dậy 4 giờ sáng, con chưa soi hồn, pháp luân, thiền định. Con bắt đầu làm lại đến 5 giờ 30 sáng, con mới nguyện *"Nếu con ngồi được, thì cho con ngồi đến sáng để toại ý nguyện"*.

Mỗi đêm con thiền, con đều bắt băng Thầy niệm, để con niệm theo. Bửa đó khoảng 2 giờ sáng, con bỗng nghe hai tiếng người trong máy, tiếng kia thì trước, tiếng Thầy niệm sau. Ban đầu con còn nghe tiếng Việt, cũng một hơi lâu, con nghe kỷ tiếng niệm là *"Nam Mô A Di tất cả"*. con mới kêu thằng cháu nội mở đèn lên, tới chừng đó không còn nghe tiếng Việt nữa, chỉ nghe tiếng Nam rồi châm tiếng Phạn. Mô rồi châm tiếng Phạn, A rồi châm tiếng Phạn... cho đến *"cả"*

châm tiếng Phạn. Đến khi Thầy hết niệm, tiếng đó vẫn còn cho hết băng trắng thì thôi.

Mấy tháng sau, đang lúc con thiền, con bỗng thấy người ta buôn bán giống như cõi đời. Bỗng con thấy thằng nhỏ ở trần truồng cách con 2 thước, con với chụp nó, bắt mà không được. Đêm sau con thiền, cũng thấy thằng nhỏ cách con 1 thước, con cũng với bắt nó không được. Đêm thứ ba con thiền thấy nó đứng trước mặt con, con cũng bắt nó mà không được. Con suy nghĩ, rồi con đưa hai bàn tay hứng nó vô đứng trong bàn tay con. Con mở mắt ra, cũng còn thấy nó nữa, con không biết làm sao, con úp nó vô mặt con, cho đến giờ con không còn thấy nó nữa.

Giữa năm 1990, đêm đó con thiền, con thấy tận thế, không còn ai, chỉ có một ông quay lưng lại con, rồi sấm sét ầm ầm xẹt vô mình con, con sợ quá, con niệm Phật, rồi con tỉnh dậy.

Cánh nửa tháng sau, con cũng ngồi thiền, bỗng nghe trong bộ đầu có tiếng giảng kinh, con cũng còn tỉnh, con mới lấy cuốn tập trong tủ ra biên vô. Sáng con mới coi lại thì thấy ghi như sau:

Pháp lý vô cùng, Pháp Lý chung
Quyết chí tinh thần ta tự giải
Huyền không, ta không, cũng không không.
Huyền vi Pháp Lý vô cùng tận
Quyết chí tu hành sẽ đến nơi

Cách nửa tháng sau, con cũng ngồi thiền, thấy từ trên rớt xuống như trái dừa nổ cái đùng, ánh sáng túa ra, hết trái nay sang trái khác, con không nhớ bao nhiêu trái, cho đến khi con tỉnh dậy.

Khoảng 10 ngày sau, cái đầu con quay, con đi bác sĩ, thì không biết trị gì được. Con mới vô ông Sáu L. ở Bà Chiểu,

con hỏi thì ông Sáu nói "*bị như vậy thì sáu tháng sau mới hết*". Đúng sáu tháng thì con hết, rồi mấy tháng sau trở lại, cái đầu con cứ quay, con người con mệt mỏi lắm, còn bị nhiều hơn lúc trước nữa.

Còn có hiện tượng, con đang ngồi thiền, bị mê rồi khoằm lưng, thì bỗng có một bàn tay để ngay xương sống con, thì con tỉnh dậy không còn khoằm lưng nữa. Xin Thầy dạy bảo cho biết, những điều con kể trên là như thế nào.

Kính bạch Thầy, hiện giờ con ngồi thiền cũng bị mệt mỏi, lúc trước con ngồi thiền, vừa chấp tay lại thì mê đến 2 hay 3 giờ sáng, con ngồi thấy tinh thần rất phấn chấn và thoải mái. Nhưng hiện giờ con ngồi thiền, con người con rất mệt mỏi. Con cố nguyện ơn trên, để con tu hành đến nơi chốn như con đã nguyện. Vậy kính xin Thầy dạy bảo con, giúp cho con tròn ước nguyện như lời con mong ước. Kính Thầy. Con . H T A

Atlantic city, ngày 18-12-91

T A,

Thầy đã nhận được thơ của con đề ngày 22-11-91, được biết con đang trên hành trình tu tiến hướng về tâm đạo.

Còn phần tu về Vô Vi thì phải tự thức nguyên lý vô sanh, tự giải phiền não sái quấy, chơn hồn thăng hoa, bất cứ âm tượng nào được thấy đều là giả ảo, không phải chơn tâm thanh tịnh, hướng về vô sanh bất diệt, ở âm giới rất nhiều phép tắc nhưng cuối cùng cũng chẳng đi đến đâu. Con nên nhìn lại thực chất vô sanh của chính con chẳng ai sáng chế được, chỉ có con tự thức chơn hành thì mới thành đạo, gạt bỏ tất cả những hình ảnh ngoại lai, giữ không làm đích thăng hoa cho tới chơn

TP H C M, ngày 12-02-92

Kính Chú Thiếm,

Tết, con cùng gia đình mới về thăm Qui Nhơn vào thì T. đến thăm. Anh em lâu ngày gặp nhau mừng lắm, T. cho biết sức khoẻ chú tốt hơn trước và nhìn hình chú thấy có ốm hơn nhưng sắc da tươi tốt, con biết sức khoẻ chú đã phục hồi hoàn toàn so với trước đây khi xem cuộn băng chú giảng ở Mỹ ốm và già đi, con lo quá. Ba con bệnh lên máu đã giảm nhưng tuổi 80 nên không còn mạnh mẽ lắm, nội cũng yếu đi nhiều. Vừa rồi chị Ba có nhắn con lên gởi 250đ tiến chú cho ăn Tết, con chân thành cảm ơn chú. Ở đây con cố gắng làm việc với sức mình và đồng thời cố gắng tu hành theo lời chú dạy bảo để thăng tiến trong đời sống tâm linh, con vẫn văng vẳng nghe lời chú dạy:

Thế gian vô nan sự

Bá nhẫn thành kim thị thái hòa

Vâng! Ở tuổi 40 khi tâm hồn đã bớt sôi nổi, những lúc buồn nản nhất con mới hiểu rằng nếu cuộc đời con không có chú, con cũng không biết mình sẽ đi về đâu và làm việc gì. Thật may mắn thay và hạnh phúc thay khi con được làm cháu của chú. Đầu năm, do cảm ứng lời chú dạy, điển quang xoay chuyển, con xin gởi chú bài thơ diễn đạt tâm sự của con trên đường tu học, mong nhận được lời dạy bảo của chú tiếp theo.

Tự Vấn

Đầu năm nhận được tin vui
Xác Thầy nay đã Kim Thân vĩnh trường
Hồn Thầy tỏa rộng bốn phương
Dắt dìu con trẻ trên đường về quê
Dạy con lấp bỏ đường mê
Chỉ con thấy rõ ngõ về chơn như

Bá nhẫn lời Thầy văng vẳng đó
Thành kim trí tuệ tất khai thông
Thái hòa tâm thức tùy duyên biến
Cửu đỉnh, liên hoa ứng hiện tiền
Ứng hiện tiền lục tự phải minh
Rõ mình sẽ đến cõi vô hình
Âm thinh sắc tướng từ nay diệt
Biệt niệm thường xuyên, biệt niệm vô!
Hỏi rằng hành giả trong hoàn vũ
Đủ tròn chí nguyện đến Tây phương?

Tây phương xa? Gần lắm?
Ở tận cùng Trời xanh?
Hay ở trong tâm thức?
Đố người nói cho ra?
Thầy biết cười không nói!
Trò mê lẩn quẩn tìm!
Tây phương đâu có xa...
Hãy cùng Bé Tám ca
Hoà vui trong hoan lạc
Hận thù hãy thứ tha...
Vô sanh nguyên lý ấy
Trường tồn thức độ tha
Ác ma là chính ta
Thiên thần cũng là ta
Sống trọn vẹn tình thương
Tây Phương đâu còn xa...
Cháu của chú, L K Q

Atlantic city, ngày 13-03-1992

K Q,

Chú nhận được thơ con đề ngày 02-02-92, được biết gia đình vẫn bình an. Lúc này chú vẫn khoẻ và sẽ tiếp tục đi Âu Châu vào tháng tới.

Hiện tình con đã hiểu được chú đã làm gì cho chính mình, giải nghiệp tâm và thăng hoa tu tiến. Ở đời này chỉ có hai điểm quan trọng, một là sống hai là chết. Xác thân nan đắc, pháp nan ngộ, nhưng may thay và lành thay, chúng ta đang nắm trong tay xác và pháp, cứ thực hành mà đi tới để khi chết được thanh nhẹ, hơn là chết nặng nhọc. Con đã ý thức được con đường tu, vậy nên cắm đầu tu, tương lai sẽ có cơ hội ảnh hưởng quần sanh ở tương lai.

Chúc con và gia đình vui khoẻ.

Quí thương,

L S H

Kính thưa Thầy,

Đầu thư con kính xin chúc Thầy thanh tâm thường lạc, kể từ khi từ Bulgarie con trở về Việt Nam, cho đến nay con mới viết thư thăm Thầy, và nhân đây con xin bày tỏ nguyện vọng của con cho Thầy. Con xin Thầy vui lòng mà thương cảm tình cảnh của con hiện nay mà Thầy giúp đỡ cho con. Bây giờ con ở nhờ bên nhà vợ, mà gia đình vợ không còn cho con ở nữa, xua đuổi vợ chồng con đi ra khỏi nhà, con cũng không thể trở về nhà con được, con rất buồn vì không biết nương nhờ vào đâu nữa. Nên con mạo muội kính xin Thầy cho con mượn 300 đô la để con tìm nơi sinh sống, và con xin hứa với Thầy con sẽ làm để trả lại cho Thầy. Con xin lạy Thầy ba lạy để con xem Thầy như cha, con không dám lợi dụng lòng tin để làm phiền Thầy, mà vì hoàn cảnh trái ngang đưa đẩy con

như thế, con mong rằng Thầy hiểu dùm con, qua thư con không thể viết hết nỗi lòng con được. Nếu Thầy giúp con được, xin Thầy gởi về địa chỉ như sau:...

Kính thư, Con, T V P

Atlantic city, ngày 13-03-1992

V P,

Thầy đã nhận được thơ con, được biết con đã lâm vào tình cảnh bi đát, đau thương của tình đời. Đó cũng là cơ hội thức tâm, thấy rõ sự đen bạc của tình đời đã đối xử giữa con người và con người chẳng có gì đáng lưu luyến cả. Chỉ có biết tu là thượng sách. Những tình cảnh đã qua, con đã chứng kiến ở xứ người, cũng đều là sự tham gian, xảo trá và không bao giờ đem được kết quả tốt đẹp cho nhân sinh. Chỉ có tự tu tự tiến thì mới có cơ hội giải quyết những sự nan giải, lập hạnh tu học thì hạnh đức sẽ được dồi dào, tự giải nghiệp tâm nhiên hậu mới cảm thông tình yêu thương quí báu của Trời Phật đã dành sẳn cho nhân loại trong cơ tiến hóa này, sau cái khổ là cái sướng đó con!

Có cơ hội kham khổ tu học là một cơ hội tốt nhất ở về sau, sau khi nhắm mắt lìa xác, hồn sẽ được vinh quang do sự nhịn nhục cấu thành, lòng từ bi khai mở, độ tha tại trần, không còn mưu lợi, gây thù hận, kích bác lẫn nhau nữa. Đó là cảnh giới thật của phần hồn nếu tự bằng lòng tiến đến đó. Chỉ có Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí mới thật sự xây dựng ý lực tiến hóa của nhơn sinh tại trần.

Con không nên buồn về chuyện đời, lấy oán làm ân, ngược lại chúng ta phải cám ơn những người bạc đải chúng ta, thì tâm từ bi sẽ được khêu dậy, chấp nhận tiến hóa trong sự khai mở đời lẫn đạo, thông suốt trong hành trình tiến hóa. Bổn phận làm người chỉ có nuôi dưỡng sự sống và chờ chết là hai

điểm duy nhất mà thôi. Nay con đang sống vất vưỡng trong dung điểm sống của lòng người, đen bạc phân minh, chỉ còn cái chết. Nếu con hướng thiện thì sự tiến hóa của phần hồn sẽ được thanh nhẹ ở về sau.

Con nên dồn tất cả ý lực hướng về Trời Phật thương yêu và xây dựng, tận độ tâm con sớm thức cho mọi sự nan giải dồn dập trong tâm của con nó sẽ tiêu tan hết.

Chỉ có tu mới giải quyết được cuộc đời từ ô nhiễm đến trong lành, thật thà với chính mình là điều cần thiết.

Thầy năm nay cũng lớn tuổi rồi, không làm gì ra tiền bạc, chỉ chăm lo tu học và chấp nhận mọi sự tiến hóa xảy đến. Nếu con đã hiểu quá trình lúc Thầy ở Việt Nam đến bây giờ cũng vậy thôi, không bị ô nhiễm về tiền bạc, duyên tình và địa vị, không dính líu với Thầy. Tâm của Thầy đã dứt khoát từ lâu, nếu có dịp bạn đạo muốn giúp đỡ tiền cho những người đau khổ, Thầy sẽ nói họ gởi đến số tiền mà con cần. Chúc con vui tiến.

Quí thương, L S H

Dallas, ngày 24-02-1992

Kính gởi Đức Thầy,

Chúng con trong ban Chấp Hành cùng toàn thể bạn đạo Dallas Ft. Worth và các vùng phụ cận trân trọng kính mời Đức Thầy nhín chút thời gian về Thiền Đường Thông Hải để chúng con có dịp gần gủi Đức Thầy trong tình thương yêu kính mến. Hiện nay chúng con đã làm xong phòng vệ sinh nối liền với cốc của Thầy và đã gắn máy "*central air*" xử dụng cho cả hai mùa nóng và lạnh, và một điện thoại cũng được gắn xong.

Chỗ nghĩ ngơi của Đức Thầy được hoàn tất và trang bị đầy đủ phương tiện là do sự phát tâm của tất cả bạn đạo địa

phương chúng con đóng góp mà thành hình. Đó là món quà tinh thần, tình yêu thương kính mến mà chúng con kính dâng lên Đức Thầy với tất cả lòng kính yêu của chúng con. Chúng con xin kính chào và mong tin Đức Thầy.

Kính thư,

T/M Bạn đạo Vô Vi Dallas Ft. Worth, T M T, Q LV, N V T

TB. Chị Bê,

Chúng em kính mời chị Bê về thăm tụi em trong dịp Thầy về đây. Chúng em kèm theo một money order $1,000.00 trong thư này để Đức Thầy và chị làm phương tiện di chuyển.

Atlantic city, ngày 14-03-1992

Kính gởi Hội Ái Hữu Vô Vi Dallas,

Nhận được thơ của quí Hội cộng với lộ phí mời chúng tôi đến thăm thiền đường. Chúng tôi thành thật cám ơn, hiện giờ khoảng 24/3 này, chúng tôi phải trở về Canada để làm lại bộ răng theo sự chỉ định của bác sĩ. Chương trình sau khi làm răng xong sẽ đi Tây Đức, Pháp rồi có thể trở về Atlantic city Khi thuận tiện, chúng tôi sẽ ghé thăm quí thiền đường.

Thành thật cám ơn sự ưu ái của quí thiền đường. Chúng tôi ước mong sẽ có ngày tái ngộ gần đây. Kính chúc các bạn đạo vui tiến và khoẻ mạnh.

Quí thương, L S H

Hongkong, ngày 14-02-92

Kính gởi Phụ Thân thương quí,

Vợ chồng con và các cháu kính lời thăm Phụ Thân an vui. Con đi về VN 5 tháng qua, tuy mệt, ốm đen, qua bao sự khảo đảo thập tử nhứt sanh, để lo cứu khổ ban vui, đạo pháp truyền bá khắp nơi nơi, vui mừng thay và hạnh phúc thay, cho nhân loại biết tu. Tâm con bao quảng khổ nhọc với chiếc xe hai

bánh (con ngựa sắt) trên đường dài, nhờ điển từ của Phụ Thân sống gần con và Trời Phật.

Con xin kể chuyện vui cho Phụ Thân nghe: Tháng 11-91 đi Dĩ An, không có ai ở Sàigòn chở, nên anh Sáu L lấy chiếc xe mobylette từ thời 63, đi từ Dĩ An lên Sàigòn đến gặp con là chết máy, anh L sửa hơn nửa giờ mới nổ máy, con lo chắc xe sẽ nằm đường nên niệm Phật quá xá, xe cứ nổ bịt bịt mà bù chạy bù đạp, đến đoạn đường đang trải đầu hắt dính luôn chiếc dép của anh L, con không hay, xe cứ chạy bịt bịt đến Dĩ An là rả máy nằm luôn, đến nhà anh L nói *"tôi còn một chiếc dép như Bồ Đề Đạt Ma"*, lúc ấy con mới hay vụ mất dép. Chuyến ấy đi ngồi đau đít quá, mà không dám than, vì thấy anh L cực khổ hơn con. Nhiều chuyện vui buồn ở Việt Nam làm con khó quên; kỷ niệm êm đềm nhứt là tình thương của quý bạn đạo VN, tuy nghèo mà chơn thật không có quyền hành; con rất thích ngồi đất ăn cơm và ngồi ghế cũ, phải học từ thanh đến trược, từ giàu đến nghèo, từ cao đến thấp mới biết thương người. Năm tháng qua con sống lang bạc bình dân khắp nơi, nên ai cũng quí thương con.

Phụ Thân à! Hình như năm nay con trưởng thành hơn xưa, con tự cảm giác như sẽ có sự đổi mới về tánh tình (điển quang bừng sáng rõ mình hơn ai). Lạ một cái là hết người này lại có người khác chở đi. Có Cha Trời lo huyền diệu quá. Tất cả bạn đạo VN kính thăm Thầy. Bao giờ Phụ Thân trở lại quê hương thăm người xưa? Khi con rời VN biết bao người thương tiếc, làm tâm con rơi lệ, chia tay cũng như lúc tương phùng làm con người khó hiểu quá.

Xin Phụ Thân an tâm, con tự biết tu sửa, con không còn dám nóng, nói làm người xung quanh buồn nữa, vía con hay bướng lắm, con cũng khổ về tánh con lắm, bởi vậy muốn bỏ xác chết, con xin thề nhịn nhục (lần đầu tiên) tối đa để làm

Phụ Thân vui, dù con có chảy nước mắt khóc, con cũng phải nhịn nhục theo lời dạy. Phụ Thân nói từ bi thiếu nhịn nhục cũng như không.

Con mua nhà trên miếng đất 1900m2 ở trước mặt đường, con định xây cất nhà lầu và phát tâm làm Thiền Đường, xin Phụ Thân và Trời Phật chứng tâm thành của con. Nhà ở xa thành phố 6-7 cây số có gió mát, khí hậu trong lành, Phụ Thân sẽ thích lắm, giống như villa ở Kam Sheung Road, hồi xưa con nói anh H L mua tặng Phụ Thân ở, Phụ Thân không chịu ở, tụi con hết tiền phải bán, nửa trả tiền bank. Khi nào Phụ Thân và Má Tám về VN, tụi con kính mời Phụ Thân về ở chung, Bửu Chía chịu ở chung với con. Trời đang lạnh quá, từ Tết đến nay không có mặt trời, lạnh chảy nước mũi tê cả tay chân. Miếng đất nhà đúng hướng hạp tụi con, con có mua máy Sony video, quay bạn đạo VN, Chị Tám con gái ông Tư có kính lời thăm, Bác Bảy Đ và V cũng thăm Phụ Thân. Chiếc vòng CT của em B còn ở HK vì chưa bán được, chừng nào B qua HK Đại Hội chị đưa lại. Số tiền ở Florida anh L đưa cứu giúp bạn đạo VN và còn lại 440 US$ (con định lấy tiền in cuốn sách thiền mới của Phụ Thân cho bạn đạo), con cũng photocopy một số, bạn đạo cho không đủ, luôn 10 ngày thanh lọc uống nước chanh hiện giờ đang phổ biến. Tiền, con coi nghèo thật mới giúp, và giúp đỡ người nghèo.

Chuyện Bác Ba T, từ lúc con về Bác chở con đi đã 3 lần và kiếm mua nhà, thâm tình ấy con cảm thương lắm (bác 74 tuổi), ngày 13-10-91 bà T T N (kêu a phò) mời ăn cơm trưa xong khoảng gần 3 giờ đi Thủ Đức, đến ngả tư lộ 13, bác không thấy xe camionette màu xanh, rồ ga chạy thẳng đâm vào hông xe, con và bác lăng ra chết giấc, khi con tỉnh lại (vài giây) thấy bác nằm chết dưới đất, mắt mở trợn trắng đứng tròng rồi, đầu thì bên mặt lủng một lỗ bằng ngón út, tay

chân mặt đầu chảy toàn máu, con sợ quá khóc, mấy chục người bu quanh coi, tài xế chạy trốn mất sợ ở tù, con khủng khiếp chưa bao giờ thấy, con kêu người đỡ bác dậy, bác ngó ngay con mửa máu và chảy nước mắt (có phải bác chết ức lắm không; trước một tháng bác đòi chết hoài, con xin quẻ Thổ Thần nói bác chết đúng số; sau bác cho biết là số tử vi có nói bác chết 74 tuổi ngoài đường xá không thấy mặt vợ con, người dưng chôn luôn); con lúc ấy muốn phát điên, kêu xe xích lô chở đi nhà thương, có người nói ông già chết rồi, máu chảy quá đi không kịp, người khác kêu xích lô máy, con leo theo, trên con đường đi nhà thương Chợ Rẫy; máu lỗ ở đầu chảy ướt người bác, con để tay trái vô bịt lỗ niệm Phật chuyển điển qua bịt lỗ máu hết chảy, con mắt vẫn đứng tròng hết thở, tay con dính toàn là máu của bác, lúc ấy con khủng hoảng quá, con để một tay lên đầu, một tay lên ngực chuyển điển lực qua Bác, cầu xin Trời Phật và Thầy cho bác sống lại. Vô đến nhà thương bác chưa tỉnh, mắt vẫn trợn trắng, y tá bảo con lấy khăn nhúng nước lau hết máu khô, con lúc ấy mới ớn sợ máu, con cứ tiếp tục cầu xin và tay để lên đầu bác, đến lúc gần 6 giờ chiều bác mới nhắm mắt lại, đầu tiên chỉ biết tên T A và hỏi tôi ở đâu đây, con nói bác ở nhà thương Chợ Rẫy, bác cứ hỏi tôi ở đâu đây, tại sao tay tôi chảy máu, T A không sao (thật là huyền diệu, con không hiểu tại sao con không có gì, chỉ có ba sườn non bị bầm và lưng bầm), bác tỉnh mà quên hết vợ con gia đình, chỉ biết ngoài con ra, con tiếp tục để tay lên đầu chửa lại bộ óc, bằng cách thoa bóp và sửa lại và nhắc bác các chuyện xưa kêu bác niệm Phật, gần 8 giờ tối đi chụp quang đầu đẩy mạnh quá lỗ đầu tét lại chảy máu có vòi, nhờ con biết nên kêu bác sĩ, 9 giờ đêm đi may lại bằng chỉ luôn chân, làm đến 10 giờ mới ra phòng lạnh; con cho vô nước biển mua thuốc chích cho bác, đến 11 giờ 15

con mới đi xích lô về; con lạnh như xác chết, mượn áo xích lô mặc, cả nửa ngày lo sợ ở nhà thương đâu có ăn cơm về đến nhà 12 giờ khuya, chị L sợ con đi đâu, con ôm chị L khóc và bịnh luôn một tháng đến tuần thứ năm mới có điển lại, mỗi đêm con vẫn thiền niệm Phật mà mệt quá Phụ Thân ơi! Tưởng chết rồi, con khóc, thương người trả giá rất đắc, luôn mạng sống của mình; cả tuần đầu ngồi thiền thấy bác người đầy máu hiện ra trước mắt, đến bây giờ con cũng chưa mạnh như xưa. Tình ơn người, con phải trả xong, Phụ Thân, tại sao điện quang trong người hết, mắt cũng mờ, cả tháng sau mới sáng lại.

Đạo hiện giờ đang trở lại, đông bạn đạo tu lại rất đúng con chỉ lại cách lạy của Phụ Thân, mặt ai cũng sáng ra, thanh lọc ngủ tạng, nước chanh với mạch nha có nếp hay lắm, con hỏi bạn đạo *"T A có hữu dụng hay không"* Bạn đạo trả lời *"T A rất hữu dụng, đi đến đâu làm mọi người vui và đoàn kết tu trở lại hết."* con nói nếu T A hữu dụng, T A sẽ về VN ở, bây giờ nhiều người mới tu do miệng quảng cáo của con. Phụ Thân coi con tài không, cán bộ cũng tu, vì người ta bịnh quá, nhứt là bịnh tâm thần nhiều lắm, họ thấy con không già, vui tánh, bình dân, tóc không bạc, mắt sáng, người con leo ngựa sắt được mỗi ngày, có tình thương nên họ cảm mến chịu tu, họ thật tâm tu mới lạ, vui vẽ mà tu, mở tiệm phải có chất lượng, ngon thơm không cần tiền mà chữa hết bịnh, nhứt là phương pháp phải chỉ đúng. Sau nầy Phụ Thân về VN, con sẽ tặng món quà vô giá cho Phụ Thân là chúng sanh phải biết tu trong tình thương tha thứ.

Rày đây mai đó đi mãi mãi
Học hỏi tinh hoa của đất trời
Tâm con đâu sờn bao vạn nẽo
Sống với Trời Đất rộng mênh mông

Sống cùng Cha Trời tình hòa ái
Sống với Phụ Thân nhớ nhớ thương
Sống cùng nhân loại tâm từ bi
Tinh hoa vũ trụ con học hết

Kính thưa Phụ Thân, 18/2 con đi VN đến 15/03 con về HK, Đại Hội con cúi xin Phụ Thân chu toàn dùm. Con mới đi họp ngày 14/02 với ban tổ chức của Hotel, là lui thêm 1 tháng đến cuối tháng 4 để cho bạn đạo ghi danh. Vì đặt 20.000 HK$, họ có gởi catalogue hotel cho trên 100 địa chỉ T/Đ và T/T. Tháng 5, 10 tây phải trả thêm 50% số tiền chắc chắn bao nhiêu người.

Con về sẽ điện thoại bái kiến Phụ Thân. Khi Phụ Thân đi du thuyết khắp Năm Châu, cho con xin kính lời thăm chúc hết Bạn Đạo, con xin cảm tạ và hôn Phụ Thân nhiều, kính biệt hẹn tái ngộ trong Đại Hội.

Kính bái,Con, T A

Hongkong, ngày 14-02-92

Cung thỉnh Đức Sư Phụ,

Con xin thay mặt Ban Tổ Chức Đại Hội, kính mời Đức Thầy giá lâm dự lễ, chủ tọa Đại Hội Du Hành Tự Thức vào ngày 24 đến 26 tháng 7 năm 1992 tại Hotel Miramar, Hongkong. Kính mong Đức Thầy nhận tấm chơn tình của toàn Ban Tổ Chức Đại Hội cảm tạ thâm ân.

Ngày 11-02-1992 con điện thoại Đức Thầy nhận lời mời tham dự Đại Hội, từ Âu Châu sẽ đến Hongkong. Tâm từ bi của Đức Thầy làm con được sưởi ấm tâm hồn, thật tình làm con cảm xúc siết bao.

Cầu xin Trời Phật và Đức Thầy cùng chư Tiên, ban cho tụi con và quí bạn đạo năm châu, đồng cầu nguyện cho Việt Nam và thế giới thái bình, hạnh phúc.

Ban Tổ Chức và quý Bạn Đạo Năm Châu, mong chờ Đại Hội, vinh hạnh thay, Đức Thầy giá lâm ban rãi tình thương. Thương chúc Đức Thầy hành trình du thuyết khắp nơi an khang.

Con kính xin Đức Thầy tặng cho Đại Hội Du Hành Tự Thức một bài thơ để đăng lên Lá Thơ Vô Vi, con xin cảm tạ.

Kính bái. Thay mặt ban tổ chức. M T A

Du Hành Tự Thức

Du ngoạn không trung rõ chuyển trình
Công trình khối óc tạo thân khinh
Địa cầu thâu ngắn nay tương ngộ
Huynh tỷ cùng yêu mở hành trình

Hành trình khai mở địa linh
Chơn tâm sẵn có hướng khuynh Phật Trời
Dấn thân học hỏi nơi nơi
Cảm thông thiên địa tự vơi lòng sầu
Không gian có sẵn không cầu

Chơn hồn có sẵn chiếc tàu về quê
Cảm thông nguyên lý muôn bề
Á Âu tương ngộ giải mê cõi trần
Hành trình tự xét tâm thân
Nhơn sinh khối óc tối cần dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Vô Vi khai mở tâm này đạt an
Chung vui Đại Hội bạc bàn
Lui về thanh tịnh cảm an cảm hòa

Dân ta khai triển đường xa
Du hành tự thức chan hòa tình thương
Chẳng còn chèn ép đau thương

Văn minh tiến hoá hợp đường khai thông
Người tu tự thức lập công
Đạo tâm phát triển một lòng thảnh thơi
Khai thông trí tuệ tự rời
Vui trong ý thức nơi nơi an toàn
Cùng chung tương ngộ hợp thời
Huynh huynh đệ đệ mở lời nhủ khuyên
Quí thương, L S H
09/03/92

Bischheim, le 22/02/1992

Thầy kính mến,

Đầu thư con thành kính cầu chúc cho Thầy cùng toàn thể gia quyến luôn dồi dào sức khoẻ, vạn sự an lành.

Hồi cuối năm 91, bạn con về Việt Nam có quay được cuộn băng video tại nhà mới của Bác Bảy, Lê Quang Định Gò Vấp. Nhà ở đường Minh Phụng đã bán từ lâu và hiện nay ở căn nhà mới cất kiểu villa rất đẹp rộng rãi và khang trang, cho nên ông Bảy có nhấn Thầy và Bà Tám về VN chơi, có nơi để nghĩ ngơi.

Điều chúng con đáng mừng nhất là được biết Thầy đã có nhà, để hưởng tuổi già, và tiếp tục hoằng dương đạo pháp để cứu độ chúng sanh. Gia đình con nói chung tất cả đều bình an. Riêng về phần con đã lập gia đình ngày 20/07/1991 sau những ngày đấu tranh với ba con và giải pháp cuối cùng đi đến quyết định. Hiện tại ba con đã bỏ hút thuốc lá, thay vì mỗi ngày từ 2 đến 3 gói.

Về phần bên vợ con, anh vợ là chủ nhà hàng ở Thụy Sĩ (Suisse), vợ con làm phụ bếp và có ý muốn con qua làm phụ bếp hoặc serveur (không có bắt buộc) tùy ý lựa chọn. Nhưng

con có nghe băng Thầy khuyên bạn đạo không nên mở nhà hàng vì sẽ gây thêm nghiệp sát. Riêng ý con thì muốn đi làm ở hãng xưởng nhưng kẹt chưa biết tiếng Đức, như vậy con có thể rửa chén tạm thời trong nhà hàng, như vậy có gì trở ngại trên đường tu học của con không?

Hiện tại con còn ở bên Pháp và đã xin nhập quốc tịch Pháp hồi tháng 4 năm 1991 nhưng chưa có quyết định họ cho vô hay là không. Mặt khác vợ con cũng đang nhập quốc tịch Thụy Sĩ và nếu có giấy tờ hợp pháp sẽ bảo lãnh con qua Thụy Sĩ. Mẹ vợ con thì bị bịnh bán thân bất toại đã trên 2 năm nay, con đã dùng phương pháp châm cứu nhưng chỉ bớt thôi nhưng chưa được như ý muốn, vì bà ấy quá mập. Con có giới thiệu mẹ con qua Đức chỗ ông BS Zimmermann để rửa ruột nhưng BS bên Thụy Sĩ họ không cho đi, và nếu mình tự ý bỏ tiến túi đi họ sẽ hủy bỏ hồ sơ điều trị và không chịu trách nhiệm, vậy con phải làm sao? Kính mong Thầy chỉ dạy và cho con ý kiến.

Vài hàng vấn an sức khoẻ đến Thầy con xin tạm dừng bút và một lần nữa kính chúc Thầy vạn sự an lành.

Kính thư. Con. T P.

TB: Rất mong thư hồi âm của Thầy

Ngày 14/03/1992

T P,

Thầy đã nhận được thơ con, được biết con đã có gia đình, nhận nghiệp và sẽ tự giải nghiệp. Cảnh đời là bãi trường thi, tùy duyên phát triển, nhưng giữ pháp tu là cần thiết. Sống với cha mẹ, lo bệnh hoạn cho cha mẹ, ngày nay sống với vợ thì phải cồng thêm bệnh hoạn của mẹ vợ. Đó gọi là nghiệp chướng, càng ngày chỉ càng gia tăng; nếu có con, con còn sẽ gánh vác nhiều hơn, nhưng nuôi dưỡng ý lực giải thoát, nhịn

nhục tối đa, hoà với mọi người, đó cũng là cơ hội tu học tiến thân, nằm trong nguyên lý đời đạo song tu, càng ngày càng biết mình ngu, thì mới có cơ hội thức tâm, nhiên hậu mới thấy đạo là cứu cánh của tâm linh.

Ngày hôm nay con đã có gia đình, thì cũng phải tùy duyên trợ hành, tùy công việc làm ăn mà phát triển, làm ngành gì thì hưởng ngành đó, duyên nghiệp nhân quả rõ ràng, đã vạch rõ trong tài liệu Địa Ngục Du Ký. Con chỉ bình tâm tận nhân lực tri thiên mạng. Nếu mẹ con muốn xúc ruột thì tại Thụy Sĩ cũng có cho xúc ruột rất tốt, khỏi cần đi ông Zimmerman. Con nên liên lạc với chị Y M (Hỏi anh Dominique sẽ cho số điện thoại), hỏi địa chỉ của bà xúc ruột tại Thụy Sĩ.

Người tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phải chấp nhận đời đạo song tu, nhiên hậu mới giải được nghiệp tâm. Ba con đã bỏ thuốc là điều quí, giúp cho thể xác về già được yên ổn hơn, trong lúc chết có thể bớt được một phần ô nhiễm trong bộ phổi và khối óc. Thầy cũng biết rõ Bác Bảy đã mua nhà, nhưng gần đây Bác Bảy đã lâm bệnh, cũng vì sự ăn uống bất cẩn mà sanh ra, và vẫn đang chạy chữa ở VN, chưa biết ra sao.

Thầy vẫn khoẻ mạnh, chúc con và gia đình vui tiến.

Quí thương, L S H

Mỹ Tho, 04-01-1992

Kính thưa Thầy,

Con tu mười mấy năm, mà con không thấy tiến, con còn tối tăm. Chắc con hành có sai về điểm nào không? Pháp luân, hơi con yếu, thiền định con chưa định được, mặc dầu con cố gắng nhiều, tánh còn nóng. Ngoài giờ thiền chính, 4 giờ sáng con ngồi thêm có nên không? Kính xin Thầy dạy bảo nhiều cho con được sáng suốt để tu tiến.

Kính chúc Thầy dồi dào sức khoẻ để dẫn dắt chúng sinh trên con đường đạo pháp.

Kính thư, Con, L N A

Mỹ Tho 04-01-1992

Kính thưa Thầy,

Đầu thư con kính thăm Thầy và gia đình Thầy. Chúng con bên này vẫn mạnh, riêng con còn ngu muội tối tăm. Kính xin Thầy mở trí cho con để con được sáng suốt tu học tinh tấn hơn.

Con làm Pháp luân chắc còn sai nên hơi ngắn chưa thông nên tánh nóng và hay quên. Càng ngày càng thấy nhiều tánh hư tật xấu, nên còn bịnh do đó con hay giải đải, lười biếng, nay con mới bắt đầu hành niệm mỗi ngày một tiếng và lạy kính Vô Vi.

Kính xin Thầy ban cho con lời dạy bảo.

Cuối thư con kính chúc Thầy được nhiều sức khoẻ để dẫn dắt chúng sinh trở về Bến Giác. Con. L N M

Ngày 14/03/1992

L N A và L N M,

Thơ của con đã được đến tay Thầy hôm nay, được biết con muốn tu hành đắc đạo là điều mừng cho tất cả nhân loại. Vậy con nên ý thức rõ ràng tại sao tôi phải dấn thân tu học. Tu học để làm gì? Nguyên ý phải hiểu rõ sự giải thoát trước hết, nhiên hậu mới thực hiện chơn pháp một cách tinh tấn, từ đó sẽ dẫn tới cho con một sự khai mở tuyệt vời trong tâm thức của con. Con sẽ nhận định rõ rệt mức tiến của phần hồn.

Phương pháp của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thực hành đúng đắn, tâm không hướng về chuyện đời thì pháp sẽ sớm thành tựu, ngược lại ôm lấy sự đua đòi tranh

chấp thì mang tiếng tu Pháp Lý nhưng chẳng đi đến đâu. Nghiêm chỉnh Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Thiền Định, con sẽ tự khai thông Nhâm Đốc, điện năng càng ngày sẽ càng được dồi dào hơn, ý thức rõ sự liên hệ giữa con người và Trời Phật không ngừng nghỉ. Vì con đang ăn những thực vật qua ngày, năm, tháng do vũ trụ quang chuyển hóa, những gì con đã thâu vào xác, tất cả đều là điện năng của vũ trụ mà thôi, liên hệ với sự yêu thương của Trời Phật tận độ nhơn sinh trong chu trình tiến hóa. Người tu Pháp Lý Vô Vi tự thực hành và tự khai mở tâm thức, quân bình nội khoa tâm lý thì không còn bơ vơ trong chu trình tiến hóa sẳn có của Trời Phật đã ân ban.

Ý thức rõ thì niềm tin càng rõ rệt, khối óc của chúng ta không phải là người thế gian có thể chế được. Tự cảm thức sự hình thành hiện tại, tâm thức của con người là vô sanh bất diệt, nó cũng là một khả năng trong vũ trụ, một tâm từ bi sáng láng sẳn có tùy duyên thức tiến hóa của chính nó. Mỗi khi thực hành Pháp Lý, phải nhớ kỷ sự nhịn nhục là trên hết, lấy oán làm ân thì mới có cơ hội tiến thân dễ dãi, còn tranh chấp và thù hận sẽ bị đắm chìm trong cõi vô minh càng ngày càng lún sâu và không bao giờ thức giác được. Con nên ý thức rõ rệt những điều kể trên trong khi hành pháp và khi nhận pháp để tu tiến, phải thực hành tinh tấn mới khai minh tâm đạo được. Ngược lại, nói chuyện thần thông của thiên hạ đồn đãi là tự hại lấy tâm thân của chính mình mà thôi.

Vậy con nên liên lạc với những người có nhận được pháp thiền tu học rõ rệt hơn, gần đây đã in ra cho tất cả mọi người nghiên cứu và thực hành. Tùy duyên hành đạo của mọi người thì mới khám phá được thực chất thương yêu của Thượng Đế cũng như sự ban chiếu từ bi của chư Phật. Tự con cũng sẽ cảm thức khả năng từ bi sẳn có của chính con càng ngày càng

phát triển. Lúc ấy mới cảm vui, tự giải nghiệp tâm và nhận lãnh từ quang ban chiếu của chư Phật, vui say trong mùi đạo thì tâm thân sẽ được thường lạc, cũng do đức hạnh của người tu học mà thôi. Chúc con vui tiến.

Quí thương, L S H

Sàigòn, ngày 20-01-1992

Kính thưa Thầy

Con hành thiền được hơn 1 năm, sau ngày Giải Phóng Thầy có đến nhà anh Tr. mỗi tuần giảng cho một số bạn đạo có cơ duyên, lúc đó mỗi tuần con đều đến, lúc Thầy giảng con thiền, con cảm thấy bản thể con tan biến ra và hoà tan vào vũ trụ, trạng thái lúc đó rất sung sướng và nhẹ nhàng con không thể diễn tả được.

Hiện nay con không còn gặp lại trạng thái đó nữa, như vậy con tu không có tiến sao? Con niệm "*Bát Chánh*" điển chưa chạy con có nên niệm không? Điểm thứ 6 trong cuốn "*Phương pháp công phu*" năm 1991 khác với cuốn "*Phép Xuất Hồn*" của ông Tư, vậy cuốn nào đúng? Con đọc bài "*Bé Tám*" giải tỏa được nhiều thắc mắc trong con.

Thầy kính yêu! Ngày hội tụ giữa Thầy và các con cũng gần kề mà con thì tăm tối quá thật đáng tội. Con kính mong được sự chỉ dạy của Thầy.

Con kính chúc Thầy được nhiều sức khoẻ trong năm mới để dẫn dắt chúng con trong bước đường tu tịnh. Kính chúc Bà Tám tu tiến.

Con . L N B

Ngày 14/03/1992

N B,

Thơ của con đã đến tay Thầy hôm nay, được biết con đang thắc mắc trên con đường tu học. Người tu chỉ biết tâm là quan trọng, cho nên lúc con tương ngộ với Thầy, chúng ta dùng tâm hướng thượng, nghe lời chân lý phân giải tiến hóa nhẹ nhàng. Đó là cơ hội chứng minh được tâm của chúng ta có thể hòa tan với càn khôn vũ trụ. Đó là nguyên lý vô sanh, không còn mê chấp và lo âu nữa. Còn về phương pháp công phu từ xưa đến nay cũng vậy đó thôi, nhưng có điểm phương cách nằm hít thở để hổ trợ điện năng trong bộ ruột được thanh nhẹ hơn, cuối cùng cũng qui vào pháp Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định của ông Tư, chứ không có tách rời, vì con người tham lam nóng nảy, ai ai cũng muốn tu cho mau đắc đạo, nhưng quên đi căn bản thanh tịnh và từ bi của chính chúng ta sẳn có, chuyển thức thành sự thắc mắc mà thôi. Kỳ thật người tu phải tận dụng nguyên lý tự nhiên và siêu nhiên để giải tỏa trược khí của bộ gan, nhiên hậu mới nhận lãnh được thanh quang tiến hoá trong khối óc, thì mới ý thức được câu ông Tám thường nói: *"Bản thân bất độ hà thân độ"*. Chính mình, mình không có giải được cho mình, làm sao giải cho người khác được! Gần đây con có cơ duyên đọc mục *"Bé Tám"*, cũng như Thầy đã sống bên cạnh con, và thỏ thẻ trong tâm con để chờ con có cơ hội tự giải quyết một cách nhẹ nhàng. Chúng ta chung sống trong nguyên lý điện năng của cả càn khôn vũ trụ sẳn có, hoà làm một, thì Pháp luân thường chuyển mới có hiệu lực. Điện năng càng ngày càng dồi dào hơn. Dấn thân vui tiến trong hạnh đức sẳn có của chính mình, nhiên hậu mới có cơ hội ảnh hưởng cho người kế tiếp. Chúc con thanh tịnh để minh xét lại nguyên lý của càn khôn vũ trụ

mà thực hành thì nội khoa tâm lý của con sẽ không bị xáo trộn. Chúc con vui tiến.

Quí thương, L S H

Quận 08, 09-01-1992

Kính thưa Thầy,

Hôm nay, con xin mạo muội viết thư này đến Thầy để ngưỡng mong nhờ hồng ân soi sáng, dẫn đường chỉ lối cho chị của con sớm trở về sum họp gia đình.

Chị của con đi Mỹ từ 1974, và từ khi ly dị với chồng, cách nay khoảng 5 năm, thì bỗng nhiên không có thư từ, tin tức gì cho gia đình nữa! Cha thì ngày già yếu, ngày đêm trông đợi mỏi mòn!

Kính xin Thầy dạy bảo để chị sớm trở về Việt Nam.

Thành kính tri ân.

Kính thư, N T Q L

Atlantic city, 15-03-1992

Q L,

Nhận được thơ con đề ngày 09-01-92, muốn dùng thần lực để chuyển cho chị con trở về với gia đình. Đó là điều không thể làm được, vì Thầy đã lớn tuổi rồi, không lãnh nhiệm vụ dùng tha lực để phục vụ mọi giới. Chỉ có khuyên mọi người tự tu, thức tâm trở về với chính họ, chứ không làm chuyện bùa phép như con đã tưởng lầm.

Nếu con thành tâm học pháp tu luyện để khôi phục sự quân bình của nội tâm của chính con, nhiên hậu mới đền đáp được sự đối đải giữa con và cha mẹ hiền, không cần phải tiền bạc hay sự thăm hỏi giả tâm ở thế gian. Chơn tâm của con là chánh, nếu con chịu tu hướng về thanh nhẹ thì con mới là thật sự cứu độ cửu huyền thất tổ, chứ không phải chị con có khả

năng làm được, dù có sự hiện diện của chị con cũng vậy đó thôi. Tùy theo duyên nghiệp nhân quả luân hồi của cha mẹ mà tiến hoá sau giờ phút lâm chung. Trên đời này chẳng có ai có quyền hại và chuyển tâm thức của một người khác, trừ phi họ tự tu tự tiến. Đó là điều cần thiết nhất của một linh hồn tại thế gian.

Chị con đã có chồng, nhưng không biết hướng tâm về cha mẹ thì chị của con sẽ bị khảo đảo bởi luật nhân quả hiện hành ở về tuổi già. Phần còn lại chính con phải tìm đường tu học, siêng năng tu hành tinh tấn thì sẽ gở rối cho gia cang ở tương lai. Chúc con vui tiến.

Quí thương. L S H

Sydney, ngày 02-03-1992

Kính thưa Thầy Tám,

Kính thưa các bác, các chú, các anh, các chị, các đạo hữu ở khắp năm châu quí thương,

Trính yếu: V/v Chương trình Đại Hội Du Hành Tự Thức

Được tin rất hoan hỉ là đại hội sắp tới đây sẽ tổ chức tại Hong Kong trong 5 ngày từ 23/07/92 đến 27/07/92, và được sự chấp thuận của Đức Thầy với tên là Du Hành Tự Thức, chúng tôi một số bạn đạo của thiền đường Banktown Sydney Úc Châu có một số nhận xét như sau:

- Trong 10 năm qua chúng ta đã có 10 lần đại hội, hầu hết là được tổ chức tại Mỹ, Gia Nã Đại, Pháp. Và đây là lần đầu tiên chúng ta có một đại hội được tổ chức tại Á Châu, và đó là một nơi có nhiều người Việt tỵ nạn đang được chờ đợi đi định cư đang nằm rãi rác trong các trại tại HongKong.

- Trong 10 lần đại hội đó, chúng ta đã học hỏi rất nhiều cho sự phát triển tâm linh. Tuy nhiên chi phí cho một lần Đại Hội quả thật là rất tốn kém mà lợi ích cụ thể thì chỉ có những

người được may mắn dự đại hội mà một thiểu số rất nhỏ trong các bác, các anh, các chị là lãnh hội được thôi.

- Ở thời điểm hiện nay, số người ở các trại tập trung, trại cấm tại HongKong không phải là ít, sự đau khổ trong tình trạng tuyệt vọng để được đi định cư khiến cho nhiều người phải hủy mình. Và mới đây có những vụ ẩu đả ở trong các trại này giữa các người Việt mình với nhau gây ra có nhiều người chết và bị thương.

- Chúng ta là những người may mắn được định cư sớm, và càng may mắn hơn nữa là chúng ta đã có Pháp trong tay, chúng ta không thể nào làm ngơ cho đành mà thưởng thức món ăn ngon ở đại tửu lầu, ngủ êm ấm trong khách sạn đầy đủ tiện nghi để được thảnh thơi dự đại hội và rãnh thời giờ đi du lịch và mua sắm...

Trong các nhận xét như trên, chúng tôi gởi thư này với mục đích là tha thiết kêu gọi mọi ý kiến đóng góp trong chương trình đại hội sắp tới đây, như thế nào đó mà chúng ta không cảm thấy hổ thẹn với lương tâm để kết quả đại hội được thêm phần có giá trị, lợi ích cho toàn thể nhân loại nói chung và đồng bào Việt Nam nói riêng.

Chúng tôi mạn phép đề nghị một số ý kiến sau:

- Kính xin Đức Thầy cho phép tổ chức đại hội này như là một dịp để chúng con được góp phần nào đem lại niềm an lạc cho đồng bào còn đang khao khát bàn tay cứu vớt của Thượng Đế bằng cách chuyển phương các tổ chức đại hội không như mọi lần, mà là tổ chức các buổi nói chuyện trong các trại, và chúng con sẽ sinh hoạt chia sẽ ngọt bùi với đồng bào trong trại.

Với phương án giải quyết đó, chúng con nghĩ rằng may ra chúng con trả được phần nào công ơn dạy dỗ của Đức Thầy bấy lâu nay. Dù rằng sự chờ đợi để được đi định cư có tuyệt

vọng đi chăng nữa thì với phương pháp hành thiền này chúng con chắc rằng sẽ xoa dịu được phần nào nỗi đau khổ đang còn vương vấn ở đó.

Với vài dòng thiện ý như trên, mong cầu ơn trên ban phước lành cho đồng bào chúng con.

Kính chúc các huynh các tỷ thâm tâm thường trụ.

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình

Thay mặt chúng đệ tử TĐ Bankstown Sydney

Kính bái, N H A

Atlantic city, ngày 18-03-1992

Kính gởi bạn đạo N H A

Đại diện thiền đường Bankstown, Sydney

Trính yếu: Về việc tổ chức Đại Hội tại HongKong

Chắc hẳn các bạn đã nghe qua những lời tường trình của anh V Q M tham dự Đại Hội Hồi Quang Phản Chiếu, tôi đã tuyên bố như sau rằng: *"Muốn tổ chức Đại Hội là do bạn đạo phát tâm hình thành, chứ không phải do quyền của bất cứ một người nào"*.

Mười lần đại hội đã qua ở khắp các nơi là do bạn đạo tu thiền thức tâm đứng ra tổ chức. Về phần tôi, tôi được mời đến tham dự cùng xây dựng tình thương yêu trong hành trình giải thoát, chứ không có ý đồ mưu lợi cá nhân. Sự đóng góp chung đã hình thành trong nguyên lý thiển lành, vui hòa học hỏi, thăng hoa tâm thức, cảm thức mọi khía cạnh đều là chơn lý tiến thân của mọi phần hồn.

Qua những lời minh xét của bạn đạo thiền đường Bankstown, Sydney đóng góp không ít cho những người có thiện ý độ tha tại trần. Đối với người tị nạn, chính bản thân của tôi làm việc trong tầm tay khả năng sẵn có. Tài chánh eo hẹp, mấy năm về trước, tôi còn phải lãnh những bệnh nhân

nhà giàu mới được chút đỉnh tiền đi thăm người tỵ nạn tại HongKong và in sách gởi vào trại cấm cho những người tỵ nạn đau khổ đọc để tự thức tâm. Tại HongKong, có một lần tôi được mời đến trại tị nạn, nhưng những người có trách nhiệm với chính quyền không đồng ý, tôi phải ra về. Những người trong trại đã mời tôi đến nhưng họ không có được phép đem người ngoài vô trại để giảng đạo, thành thử cuộc nói chuyện không thành công.

Tại HongKong, muốn làm điều gì cũng phải tiền bạc đi trước, người đi sau. Vừa rồi anh Ph. tại Philadelphia qua trại HongKong cũng cảm thấy sự đối đải của họ có thái độ kỳ thị người VN. Điều này đã tạo cho anh Ph. một không khí không được cởi mở. Khi anh về đây gặp tôi, anh than thở cho những số phận của những người tị nạn tại HongKong trong trại cấm. Do đó, với ý thiện lành của các bạn đạo tại thiền đường Bankstown có nhả ý muốn chia xẻ cùng đồng bào trong trại cấm, nơi các bạn đang ở là gần HongKong hơn chúng tôi, các bạn có thể liên lạc trực tiếp xem họ có cho phép, nếu được nhân dịp đại hội HongKong thành công, thì chúng ta có thể đề nghị một ngày ra cho mọi người xem xét, có thể tham gia hay là không, cũng do ý của bạn đạo mà thôi. Chính bản thân của tôi làm việc không ngừng nghĩ, tùy duyên trợ hành, nơi nào cần tôi sẽ đến, và tôi rất ít khi nào từ chối, trừ phi thiếu phương tiện và sức khoẻ mà thôi.

Chúng ta đồng tu đồng tiến, chứ không có một nhà độc tài nào có thể khống chế chúng ta được. Vậy quí thiền đường có thể liên lạc trực tiếp với Ủy Ban Tổ Chứa Đại Hội tại Hoa Kỳ để cùng nghiên cứu một giải pháp tốt đẹp với sự đề nghị của các bạn tại Úc Châu. Sự dấn thân làm việc là điều quí, có dấn thân thì mới rõ sự việc hơn là lý thuyết suông mà chưa làm được việc gì. Riêng tôi, tôi không có quyền hành gì trong ban

tổ chức. Tôi chỉ giúp đỡ khi họ cần đến tôi mà thôi. Còn việc làm cứu độ là do khả năng và tâm thức tu học của chính tôi gặt hái được bao nhiêu sẽ cống hiến được bấy nhiêu. Ngày đêm tu luyện thành tâm hồi hướng về những người đau khổ là do những người đồng trong cảnh ngộ tỵ nạn, thức tâm lo tu, mới thực tâm thực lòng làm việc thiêng liêng này. Tôi ra đến đây bao nhiêu năm nay, không có ngày đêm nào dám bỏ quên những người đau khổ đã đồng hoàn cảnh như tôi đã nếm qua. Ngày nay được sự thương yêu của quí vị nhớ tưởng đến người đau khổ, tôi cũng ước mong quí vị có dịp dấn thân cứu độ một lần cho biết.

Những lời đề nghị trong lá thơ của quí thiền đường, chúng tôi cũng đã và đang làm trong khả năng tài chánh eo hẹp của chúng tôi. Nỗi niềm nhớ nhung của người đau khổ trong trại, chúng tôi không bao giờ dám quên. Hiện tại thiền đường Montréal cũng đã bảo lãnh những người tị nạn các nơi về đó, cũng do khả năng đóng góp và phát tâm thật sự của bạn đạo đã và đang làm. Chúng ta nên làm thật, không nên nói mà không làm. Điều cần thiết nhất là nhiều hay ít, cũng do tâm thành thật của chúng ta mà ra. Qua nhiều lần ghé qua HongKong, chúng tôi cũng đem được một số người nho nhỏ về Montréal và Vancouver. Một hành trình dài đăng đẳng, đối với người tị nạn như tôi, tài chánh eo hẹp, phải đi làm việc phục vụ những người có tiền, để có chút đỉnh đóng góp vào cho những trại tỵ nạn. Chúng tôi đã làm rất nhiều năm không bao giờ dám quên.

Còn về việc tổ chức cuộc Du Hành Tự Thức, bạn đạo M T A yêu cầu tôi làm một bài thơ thì tôi đã làm xong. Bản sao tôi đã gởi cho Lá Thơ Vô Vi và anh V Q M. Còn sự thành tựu và ngày giờ cũng do bạn đạo lựa chọn theo đại đa số. Kính xin quí bạn đạo xét kỷ lại việc làm của tôi do sự yêu cầu của

bạn đạo, chứ không phải do tôi đề ra, vì khả năng và phương tiện, tôi không có. Tôi chỉ thừa lệnh và thực hành đúng theo niềm tin giải thoát, theo sự dấn thân hành đạo của tôi và chung hợp cùng mỗi tâm thức thực hành tu tiến.

Nhiều người đã tu cho chính mình nhưng hay đổ thừa *"do lệnh của Thầy Tám"* là điều sái quấy, không đúng theo luật đạo. Lúc nào tôi cũng giữ thức bình đẳng và học hỏi nơi các bạn. Tôi ước mong rằng từ rày về sau những người đã lợi dụng làm ăn kiếm tiền nhưng đổ thừa *"lệnh của Thầy Tám"* là điều không đúng.

Chúng ta đang trong hành trình tự tu tự tiến, nên ý thức và minh xét từ giai đoạn một, không nên đặt mình vào chỗ mê tín dị đoan và tự tạo cho người khác sự va chạm lẫn nhau, là phạm luật Trời, cuối cùng những người ấy đạt được mục đích tiền tài danh vọng, nhưng rốt cuộc phải lãnh sự bi thảm của phần hồn ở về sau.

Trong hành trình trên 10 năm ở hải ngoại, tôi tự cảm thấy tôi đang học nhịn nhục và chỉ thừa lệnh tùy theo nhu cầu của bạn đạo và sự khai mở tâm linh cho chính họ, cũng như sự tiến hóa của chính tôi. Sự mong ước của tôi đối với khối óc con người là phải có thức bình đẳng trao đổi, học hỏi trong sự tiến hóa có thực chất, không ỷ lại Bề Trên mà không dấn thân tự làm việc cho chính mình. Chính tôi rất kính phục bạn đạo Úc Châu đã có những buổi họp chung sống hòa bình hằng năm, cộng hưởng sự tiến hóa tâm linh của bạn đạo mà không cần sự hiện diện của tôi.

Tôi cũng ước mong từ rày về sau các nơi sẽ noi gương thiện lành của bạn đạo Úc Châu, tự tổ chức khắp các nơi để có cơ hội tương ngộ và cảm thức sự giải tiến của tâm linh. Giá trị đó là vô cùng.

Thành thật kính chúc các bạn tâm thân thường lạc, tu hành tinh tấn.

Quí thương, L S H

March 24, 1992

Kính thăm Thầy Tám,

Đầu thơ, con kính chúc Thầy trường thọ và vạn sự như ý, con tên là M C T N, trước kia ở Philippines con có học nhóm Vô Vi của Thầy T M B. Con vào nước Mỹ năm 1990,thì khoảng tháng 4 con mang thai với người làm việc ở tiệm may, gia đình con nói rằng con phải ra khỏi Texas, chớ không thì làm hư thanh danh gia đình. Con đi qua Florida ở nhà chị bạn, chị ấy tên là chị Th. Được hai tuần con qua Minnesota con ở tạm với nhà bạn con tên là T. Cảnh cô đơn, sau khi sinh ra đứa con trai con đặt tên cho con của con là D C N, sinh ngày Feb 19, 1991. Tháng 12 năm 1992, con vô nằm nhà thương tâm thần, người ta để con con trong nhà foster parent, người ta nói con khoảng tháng tư người ta cho con về nhà và tháng sáu người ta cho con đứa con lại. con rất mừng chờ ngày đoàn tụ với con.

Con rất thương D. mà con thì lại uống thuốc. Con viết thơ này hỏi thầy con nên giữ D., hay là cho một gia đình có đầy đủ điều kiện và tiền bạc để gia đình nuôi D. được nên người.

Ngày mai con bắt đầu đi học lớp Day treatment program, March 25, 1992. Người ta sẽ kiếm việc làm, con có nghề may trong tay mà con ở trong bệnh viện khó kiếm việc làm. Con mong nhận được thơ thầy hồi âm và xin cho con biết điều con

quyết định giữ D. nuôi là đúng hay sai, trước giờ con dựa vào tiền xã hội, nay con quyết định đi làm, con thương con lắm nên muốn biết quyết định giữ đứa con nuôi là đúng hay sai, đợi thơ thầy.

Kính thư. M C T N

Montréal, ngày 31-03-1992

M C con,

Thầy đã nhận được thơ con, được biết con đang do dự không biết có nên cho con hay giữ lại nuôi trong hoàn cảnh khó khăn. Theo Thầy thấy, con nên cho con cho một gia đình có giáo dục để đứa bé có điều kiện trưởng thành, và có một tương lai sáng lạng hơn. Không nên ôm lấy đứa con trong khi mình không có phương tiện và khả năng dìu dắt nó tiến kịp nền văn minh hiện tại. Con nên tiếp tục đi học, và nếu có cơ hội cho cháu được an ngụ nơi tốt đẹp hơn.

Quí thương, L S H

Phan Thiết, ngày 30 tháng 02 năm 1992

Kính gởi Đức Tôn Sư,

Con có một việc cần trình bày với Đức Tôn sư để xin ý kiến của Thầy.

Cách đây 5 năm, bỗng dưng con khởi ra ý định tìm đất để sau này khi hoàn cảnh thuận tiện sẽ lập Thiền Viện. Con có dùng tư tưởng xin Đức Quan Âm, ông Tư và Thầy chuyển cho con tìm được đất thích hợp. Chúng con (gồm 3 người, anh ruột con cùng một bạn đạo lớn tuổi đầy nhiệt tình và con) đã đi tìm rất nhiều nơi, trong và ngoài thị xã, cuối cùng tìm được một khu đất vừa ý cách Phan Thiết 10km, gần Quốc lộ 1,5km. Chúng con làm thủ tục xin chính quyền địa phương một mẫu tây và được chấp thuận ngay. Đây là một khu đồi

cát không có gì là màu mỡ lắm, nhưng được lợi thế là có mạch nước nhỉ và hai dòng suối chảy qua quanh năm. Chúng con dùng ống dẫn và đào mương đưa nước chạy khắp vườn mà không cần dùng đến máy bơm. Chúng con trồng bạch đàn chung quanh, bên trong trồng đào lộn hột, dừa, soài, mít, mắng cầu, khế, mận, ổi v.v... Những khoảng đất thấp thì đào hồ trồng sen, rau muống.

Khí hậu ở đây hiền hoà mát mẻ, công phu nhẹ nhàng và dễ định trí hơn ở nhà. Anh con tình nguyện ở lại giữ gìn và chăm sóc cây, con và người bạn chỉ đóng góp được mỗi tuần 1-2 ngày vì phải ở lại thị xã làm việc tạo nguồn tài chính cung cấp cho vườn và gia đình.

Năm đầu tiên, biết bao thử thách gian nan đã đến, nhiều lần chúng con bỏ đất về nhà và nghĩ rằng mình chưa có khả năng tạo dựng khu vườn hữu hình bên ngoài thì phải lo củng cố khu vườn bên trong, để chờ sau này thuận cảnh rồi hẳn hay. Nhưng rồi như có một sức mạnh thiêng liêng nào đó buộc chúng con phải trở lại...

Năm năm trôi qua, từ một mảnh đất hoang, chúng con đã tạo dựng được một khu vườn xanh tốt. Bạch đàn lên cao tạo bóng mát dễ chịu quanh vườn, cây ăn quả đã bắt đầu đơm bông kết trái...

Nhiều bạn đạo thỉnh thoảng ghé thăm vườn đều cảm thấy thích thú, khung cảnh thiên nhiên ở đây so với những khu vườn chung quanh thì khác nhau một trời một vực, nhờ có nước tưới quanh năm nên cây cối luôn xanh tươi, muốn tắm thì xuống suối, hoặc mở robinet từ ống dẫn nước phung ra, nước uống ngọt và mát như nước mưa!

Có được như ngày nay, ngoài sự đóng góp công sức của rất nhiều bạn đạo và bạn đời, chắc chắn còn có sự hổ trợ của giới vô hình...

Không có việc gì mà không có cái giá của nó, và chúng con đã trả giá cho khu vườn này rất nhiều, về vật chất thì không đáng kể, đặc biệt hơn hết là trường hợp của anh con, người được coi như là huynh trưởng ở Phan Thiết vì anh hành pháp đã lâu, có học thức cao (Kỷ sư điện tử). Khi chưa đến khu đất trên đây, anh không có ý định lập gia đình vì cho rằng mình có khả năng quân bình được âm dương trong bản thể. Sau vài tháng ở lại một mình nơi vườn, anh thay đổi nhiều, đầu tiên anh đòi cưới một cô nông dân láng giềng. Con đã hoang mang và đau khổ rất nhiều khi biết ý định ấy, vì con vẫn coi anh như là thầy dạy đạo và đời cho con. Việc tạo dựng khu vườn này là do con đề ra; với mục đích tiến hóa chung cho mọi người chứ không vì lợi ích cá nhân, thế mà anh con lại có ý định tạo dựng nơi đây thành một khu vườn riêng của gia đình với đầy đủ bản chất rất đời. Con đã can thiệp và anh không cưới cô ấy, nhưng lại có một đứa con rơi với cô này. Anh có ý chí cứng rắng ở lại vườn ba năm theo lời nguyện, rồi về thị xã cưới vợ khác, cuộc sống vợ chồng đã làm anh trì trệ, nhiều bạn đạo thấy vậy dâm nản chuyển pháp khác.

Riêng con nhờ sự việc này mà không còn bám viếu vào một ai. Con đã phát nguyện trường chay tuyệt dục suốt đời để phụng sự cho cơ tiến hóa.

Trở lại khu vườn, khi anh con về nhà, chúng con đã chật vật một thời gian để tìm người thay thế. Hiện nay một chị bạn đạo tình nguyện lên ở một mình, và vài bạn đạo nữ cũng dự tính lên hội tụ vào đầu năm Quý Dậu.

Gần đây, trong lúc công phu bỗng dưng con linh cảm được rằng, về sau khu vườn này sẽ phát triển thành một làng Vô Vi nho nhỏ và lúc ấy VN sẽ có nhiều làng Vô Vi chứ không phải một.

À! Có một chi tiết này là gần đó có một số mả chôn rải rác, có ảnh hưởng gì không thưa Thầy?

Chúng con rất mong nhận được ý kiến dạy bảo của Thầy về việc này, nên tiếp tục hay dừng lại? Nếu mọi việc tốt đẹp và được sự đồng ý của Thầy, thì chúng con rất vui được cộng tác với các bạn đạo nào muốn tạo dựng làng Vô Vi ở VN. Hiện nay chung quanh vườn chúng con còn rất nhiều đất trống. Cuối năm nay ở đây sẽ có điện.

Con đã làm mất thì giờ của Thầy quá nhiều khi kể lể dài dòng, nhưng được Thầy đọc thư là một điều khó, cho nên xin Thầy cho con hỏi vài điều của riêng con.

Năm nay con 38 tuổi, hành pháp hơn 10 năm, độc thân, muốn sống hoàn toàn cho đạo pháp, nhưng còn một mẹ già và một người anh mất sức lao động, phải nuôi dưỡng, nên phải sống nửa đời nửa đạo. Con làm nghề thợ rèn, sức khoẻ không được dồi dào lắm, nên hành pháp chưa đạt kết quả khả quan như mọi người. Nhưng con luôn cố gắng, mỗi ngày công phu ba thời, khuya, sáng, trưa. Mỗi lần ngồi từ 1 giờ đến 1h30, cố gắng lắm chỉ 2 giờ. Khi công phu đầu vẫn còn lắc, thỉnh thoảng bị chúi tới trước, lưng hơi cong, nhưng vẫn tỉnh táo, ít thở chiếu minh được vì hay ngủ quên, đỉnh đầu nhô lên bằng 1/3 quả trứng gà, từ điểm này xuống xương Ngọc Chẩm, lỏm bốn lổ nhỏ bằng đầu ngón tay.

Có lẻ vì mở phía sau nên con thường thấy ma. Trong lúc công phu chưa thấy gì, nhưng mà mơ thì thường thấy lại tiền kiếp, trong đó có một kiếp con là con trai thứ hai của gia đình họ Lý bên Tàu đời Phong Thần. Kiếp gần đây nhất là một cô gái Pháp.

Những khi gặp đại nạn, con thường được đức Quan Âm đến trong mộng trấn an. Thỉnh thoảng khi thức giấc, con khóc nức nở vì tiếc cho thể xác còn tâm tối và chậm trễ.

Những điều trên đây hư hay thực, điều đó không quan trọng. Hiện tại con luôn cố gắng thực hiện tam công, nó đã trở thành sinh hoạt thường nhật không thể tách rời của con.

Con tin Thầy sắp về và món quà mà con dự định dâng lên Thầy là sự hoàn chỉnh phần công phu, cùng giải sạch nghiệp gia đình để cống hiến trọn đời mình cho đạo pháp.

Kính thư. Con. H Đ L

Ngày 7 tháng 4 năm 1992

H Đ L,

Thầy đã nhận được thơ của con ngày 30-02 năm 92, cộng với sự phát tâm lớn lao của chính con, gom thành một ý lực cứu độ chúng sanh.

Người tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp đạt được không nhiều thì ít, cũng muốn phát tâm trao pháp cho những người kế tiếp, đó là hạnh của người tu Vô Vi qua hành trình nhịn nhục vị tha, kết quả sẽ gặt hái sự thiện giác cho chính mình, không sợ thiếu, cũng chẳng khổ tâm, vui trong mùi đạo thăng hoa, tiến hoá đến vô cùng, nằm trong nguyên lý vô sanh bất diệt.

Ngày hôm nay con đã và đang tận dụng khả năng của chính con, lui về thực chất, khai thông căn bản tha thứ và thương yêu, mở lượng từ bi cứu độ chính mình và ảnh hưởng những người ở xung quanh; đó là nguồn sống bất diệt của tâm linh. Con công phu tham thiền chưa định được, đầu còn lắc, tức là luồng điển của chính con chưa thừa tiếp được thanh quang của vũ trụ. Vậy con nên kiểm lại sự ăn uống trong ngày, để tránh sự kích động giữa thực phẩm, có thể gây nên trược điển trong tâm và khối óc. Ăn đụng là sao? Ăn đụng là ăn lộn xộn, cơm với cá, rau. Ăn như vậy sẽ chậm tiêu, dễ lên men, cho nên không cung ứng được điện năng thanh nhẹ cho khối óc.

Khi điển xuất ra, lại bị dội trở lại, cho nên bộ óc phải lắc. Vậy con nên lập lại sự ăn uống trật tự như sau: ăm cơm với rau hấp cho dễ tiêu (trộn với đậu và chanh với xì dầu) thì trong vòng bốn tiếng đồng hồ sẽ tiêu, như thế điện năng bộ tiêu hóa sẽ cung ứng cho bộ đầu tinh khiết hơn. Con thử dùng trong một tuần lễ xem thì khối óc con sẽ nhẹ và bớt lắc. Nếu con không ăn được cơm với rau thì có thể ăn cá với rau cho no bụng, cũng rất dễ tiêu, khoảng 4 tiếng đồng hồ, không nên ăn cá, cơm và rau chung một lượt, khó tiêu và trì trệ điện năng khối óc, khó thoát và hoà với vũ trụ được.

Con thử nhìn xem những cây cổ thụ, dụng rễ hút nước và dưỡng khí của vũ trụ mà có thể sống trên trăm năm, ngược lại chúng ta ăn uống phức tạp, nhiều gia vị hơn cây cổ thụ kia mà chỉ sống được mấy chục năm mà thôi. Người tu phải xét kỷ hậu quả của những thực phẩm rước vào thân xác sẽ ra sao? Hướng thiện thì sẽ được hoà hợp với tình yêu thương của Trời Phật, càng ngày càng lớn rộng, phần nhẹ làm trời, phần nặng làm đất và nhận định rõ rệt thì mới cảm thức sự sống thiên nhiên hơn, nhiên hậu mới thấu đáo căn bản siêu nhiên, vô sanh tự thức. Còn về chuyện mồ mả, thì tâm làm thân chịu, mỗi người duyên nghiệp khác nhau, xác của con người là một nấm mồ ở trần gian. Khi chúng ta biết được điều này thì sẽ không có sự dị biệt giữa kẻ sống như người chết, tâm tu sửa thăng hoa mà thôi. Hiện tại ta hoạt động tại mặt đất hiện hành, tức là đã có sự sống, chỉ chờ sự chết. Đó là hai điểm quan trọng nhất: sự sống và chết mà thôi. Khi chết, nếu hướng thiện là con đường tự cứu. Nếu hướng hạ thì có định luật trừng trị thẳng tay. Mỗi mỗi đều có định luật của chính nó, không nên lo nghĩ về mồ mả của người khác mà đành quên tâm thân của chính mình, thức hòa đồng không mở được, lẩn quẩn trong vòng mê chấp.

Bao nhiêu lời kể trên, mong con nghiền ngẫm để tự thức, nắm lấy mà đi. Chúc con vui tiến.

Quí thương, L S H

Santa Ana, ngày 19 tháng 1 năm 1992

Kính thưa Thầy,

Gia đình "*Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp*" rất cởi mở, tự do, không hề đặt ra nghi lễ có nội qui hay điều lệ gì ràng buộc cho vấn đề nhập môn. Tuy nhiên đã quá quen việc trước khi vô nhà của bất cứ ai cũng đều phải lên tiếng cho trong nhà có người mở cửa mời mới nên vào, cho nên con là người đã tự âm thầm, cô đơn tu tập theo Vô Vi ở VN được hơn 1 năm, đã đến định cư tại nước Mỹ theo diện HO được vài tháng nay, rồi đã dọ hỏi và sinh hoạt được vài tuần nay với "*Thiền đường Thiền Thức*", "*Nhà In Vô Vi*", con thấy có bổn phận phải trình báo với vị "*trưởng hộ*" của gia đình Vô Vi là Thầy mà con chưa có dịp diện kiến, đảnh lễ dù con hằng ngưỡng mộ, ước ao được gặp. Do đó, sau khi biết được địa chỉ, con vội viết ít hàng này xin trước hết cho phép con được gọi bằng Thầy như các bạn đạo khác, sau là được tự giới thiệu sơ lược dưới đây tiểu sử của con, để gọi là gián tiếp ra mắt Thầy.

Con tên N P N, tuổi Ất Sửu, là cựu sĩ quan Quân Lực VNCH, thuộc gia tộc thờ cúng Phật với Ông Bà và chịu ảnh hưởng của Khổng giáo, nên cứ tưởng là ăn ngay ở thẳng, làm lành lánh dữ, giữ cho tròn Tam Cang, Ngủ Thường và đem hết tinh thần ra phục vụ cho non sông đất nước là quá đủ rồi. Bởi quá mê muội như vậy và cũng do công việc biến chuyển theo thời cuộc ngày càng rắc rối khiến quá bận rộn, con chưa để ý lo nghĩ gì đến việc chăm sóc tâm linh. Mãi đến sau ngày 30/04/75, vì ở lại VN, phải đi cải tạo, cho đến lúc con được

56 tuổi là tuổi ở VN phải về hưu, con mới có cơ may biết và để ý đến Vô Vi qua một anh bạn tù. Rồi lại phải chờ đến sau ngày 8/9/87 là ngày được trả tự do (đã chịu tù đày hết 12 năm 2 tháng 25 ngày), nhằm lúc đã được 63 tuổi là tuổi *"lão giả an chi"*, con mới có cơ duyên móc nối được với chị bạn đạo là vợ của anh bạn tù kia để mượn chép lần lượt được vài cuốn sách rồi trả lại (bởi tu tập theo Vô Vi ở VN còn bị cấm đoán, bắt bớ triệt để nên ai còn kinh sách chôn dấu được coi như của báu) như: *"Tôi Tầm Đạo"* của bạn đạo H V E, *"300 câu vấn đáp"* của Thầy, *"Thượng Đế Giảng Chơn Lý"*, *"Địa Ngục, Thiên Đàng Du Ký"*.

Sau khi chép, đọc xong, con không sao tránh khỏi có nhiều thắc mắc, nhứt là lo ngại vấn đề tẩu hỏa nhập ma nếu chẳng có Minh Sư, nên cố gắng tìm gặp được vài bạn đạo để hỏi thì đều cho biết cũng mới hành pháp, chẳng thấy có gì để chỉ dẫn thêm, còn các bạn đạo lâu năm có tiếng lúc trước thì đều đi ẩn từ lâu hầu tránh bị giam cầm, không sao gặp được.

Tuy gặp trường hợp gay cấn như vậy, nhưng những *"chiêu bài"*: *"Tự tu tự tiến"*, *"Không bị ràng buộc bởi hữu vi sắc tướng"*, *"chẳng lệ thuộc một ai"* v.v... rất *"hạp"* với lòng con và như thúc dục con mãi nên con quyết tâm hành thử, thầm nghĩ cứ làm đúng theo trong sách, đừng sửa đổi, thêm bớt thì có lẽ chẳng sao đâu. Trước khi bắt đầu, bởi thấy Thầy có khuyên nhủ và nhứt là Kim Thân Cha nhắc đi nhắc lại, nhấn mạnh nhiều lần việc ăn chay trường với diệt dục là tối cần thiết cho giai đoạn này, con tự nhủ là để thử ăn chay trường với ngưng dục một thời gian, nếu thấy chịu đựng được thì sẽ tiến hành luôn, còn không thì theo chi cho vô ích.

Thử liên tục được độ 2 tháng, thấy ăn chay vẫn ngon chớ không có bị gì phản ứng, còn về ngưng dục có cảm thấy khó

chịu mỗi khi bị "*căng*", khiến có nhiều tư tưởng nhớ, đời, nhưng con đều cố gắng chế ngự chẳng cho đi đến hành động, nên con bắt qua hành Thiền đủ ba pháp Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Định Thần luôn. Được ít tháng sau thấy có vài triệu chứng đúng như trong sách viết như: cảm thấy tăng tăng trên bộ đầu, rồi mát mát theo khe tóc như có gió thổi lòn, rồi hơi rần rần. Lúc Soi Hồn quả có nghe tiếng ồ ồ, việc tập trung tư tưởng có giảm bớt loạn động đôi chút v.v..., con cảm thấy có đủ khả năng hành thiền chính thức luôn nên chọn đúng ngày rằm tháng giêng năm Canh Ngọ (1990), khi hành thiền phần Nguyện vào giờ Tý như thường lệ, con đã lập đại nguyện như sau, để tự ràng buộc triệt để vào việc tu tập, khỏi bỏ cuộc nửa chừng vì chán ngán hoặc vì lý do nào khác:

1) Trường chay và tuyệt dục suốt thời gian còn lại của cuộc đời này.

2) Nếu được đắc quả, sẽ cứu độ chúng sanh tùy theo trình độ hoặc tùy theo sự phân công của Bề Trên.

Sau khi đến Mỹ được vài tháng, nếp sống của gia đình được tạm ổn định, con có dọ tìm đến được Thiền Đường Thiền Thức và nhân dịp đến ngồi thiền chung được mấy lần, con có học hỏi các bạn đạo lâu năm nên vài thắc mắc trước kia có được giải đáp, cũng như về Soi Hồn, được chỉ bấm 2 ngón trỏ và giữa lại cho đúng chỗ hơn. Ngoài ra, con cũng được biết có nhiều thay đổi và mới mẻ hơn ở VN, như:

- người mới tu tập chỉ nên hành 2 pháp Soi Hồn và Pháp Luân Chiếu Minh thay vì đủ 3 pháp Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Định Thần.

- Phần nguyện bớt câu: "*Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn*" và thêm "*Qui y Phật, qui y Pháp, qui y Tăng, Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình*"

- Phần Xã Thiền có thêm việc úp hai bàn tay lên bộ đầu rồi mới chà tay.
- Thêm phần lạy Kính Vô Vi và cầu nguyện sau mỗi bửa ăn.
- Không nên công phu từ 3 giờ chiều đến 9 giờ tối

Nên con cũng đã lần lượt sửa theo.

Nhờ có đến Thiền Đường hành pháp chung mấy lần, con cảm thấy bộ đầu có phần được nặng hơn trước. Tuy nhiên, con vẫn chưa thể tự mình chứng nghiệm là có điển và được thông chưa để hành thêm Pháp Mật Niệm Bát Chánh, cũng như con cảm thấy kết quả đạt được so với thời gian đã tu tập hình như có phần chậm chạp, chẳng rõ đó là do:

- con còn thiếu sót phần nào cần thiết trong việc công phu,
- hoặc còn hành sai điểm nào của pháp (như đã bấm sai hai ngón trỏ và giữa khi Soi Hồn)
- hoặc đầu óc còn lắm loạn động về chuyện gia đình, xã hội
- hoặc có vọng động gì hay có phạm gì gọi là cống cao ngạo mạn mà con hãy còn tăm tối chưa tự nhận ra để tránh, dứt (như đã từng hiểu lầm là ý nghĩ không thôi, dù là xấu cũng chẳng có tội gì hết).
- hoặc là kiếp trước hay kiếp này con đã gây tội lỗi gì nặng nề mà con không biết nên khiến cho việc hành Thiền của con phải bị trì trệ, khó thăng tiến được.

Con cũng biết con là người trần mắt thịt, thế nào con cũng có lắm thói hư tật xấu, về chữ Dũng và chữ Bi thì có thể con có được chút ít, nhưng riêng về chữ Trí thì thật là uổng tiếc, còn quá mê muội, ngu đần, phải đợi đến già đầu mới thức giác được phần nào mà vẫn chưa hiểu thấu đáo những lời giảng của Thầy trong băng, sách, thành ra thấy con đường trở về nguồn cội hãy còn tăm tăm, mù mù trong khi thì giờ đã quá cấp bách nên con thiết tha thành khẩn xin Thầy hãy xót thương cho một kẻ có lòng thành, biết ăn năn hối tiếc cho

những tội lỗi đã gây ra trong quá khứ, có thiện chí bắt đầu lo tu tập, chăm sóc đến tâm linh, mà chỉ vì còn quá non nớt, muộn màng, lại thêm tối dạ, chậm hiểu, để:

- nêu ra những sai lầm, thiếu sót của con
- và ban cho những lời chỉ, dạy, giảng, giải quý báu về trường hợp riêng biệt của con.

để làm kim chỉ nam soi đường dẫn lối, giúp con, với cố tâm trau dồi không ngừng nghĩ, được mở mang trí tuệ, thêm phần sáng suốt, minh mẫn, thấy được những tội lỗi cũng như khuyết điểm, lầm lạc, thiếu sót, hầu kịp thời lo ăn năn sám hối, tự từ bỏ lần lần những thói hư tật xấu nào còn tồn tại, sửa sai, bổ khuyết những sơ xuất, lệch lạc trong việc hành pháp, mà sớm tách rời được bến mê và kịp tới nơi bến giác.

Cuối thơ, con xin thành kính tri ân Thầy và nhân dịp năm mới Nhâm Thân sắp đến, con cầu xin cho Thầy được sức khoẻ thật dồi dào để tiếp tục làm tròn sứ mạng cao cả của Bề Trên giao phó và dìu dắt gia đình Vô Vi được ngày càng tiến bộ về mọi mặt. Kính thơ. N P N

Santa Ana, ngày 03/03/92

Kính thưa Thầy,

Như đã viết trong thơ đầu tiên của con gởi cho Thầy hồi tháng 1/1992 (do con tưởng là cũng phải 1 hoặc 2 năm sau mới có hi vọng được diện kiến Thầy) làm như con có cơ duyên với Vô Vi, nên tuy được nghe, được biết một cách hạn chế, thế mà con đã thấy hạp, thích chủ trương của Vô Vi và tự nhiên có luôn sự tin tưởng vào người đang dìu dắt là Thầy. Trên tinh thần đó, con đã âm thầm tự nguyện gia nhập vào gia đình Vô Vi được hơn năm nay.

Thế rồi cơ may lại đến với con là tháng 2 vừa qua, Thầy đã tới Nam Cali để thăm và nói chuyện tại các Thiền Đường,

Thiền Viện suốt nửa tháng dài. Nhờ vậy mà ngoài chuyện con được sinh hoạt chung nhiều lần với Thầy, được Thầy giải đáp cho vài thắc mắc đã gây ấm ức, lo âu cho con từ lâu và học hỏi được thêm nhiều điều hữu ích cho việc trau giồi tâm linh, con còn thán phục về tinh thần phục vụ tích cực cao cả với sức làm việc dẻo dai hiếm có của Thầy, bất kể đối tượng là ai, chẳng màng đến giờ ăn giấc ngủ, nhứt là Thầy đã dạy cho con bài học về chữ Nhẫn, chữ Hoà thật là thấm thía, lúc nào Thầy cũng vui vẻ chìu theo ý muốn của tập thể bạn đạo, dù là ngoài dự trù hoặc đã quá giờ ấn định.

Tình nghĩa của Thầy đối với bạn đạo mà con đã tận mắt chứng kiến thật là sâu đậm, vô biên, đã gây cho con một niềm xúc động, để biến từ lòng kính trọng, ngưỡng mộ thường tình lúc chưa gặp Thầy, thành một tình yêu thương dạt dào, chân thật của con, rất xứng đáng làm người Cha thứ hai của con, để thay thế người cha ruột đã phải lìa trần một cách tức tưởi sau ngày 30/04/75 vài tháng, do lo rầu khi thấy hầu hết con trai với rể đều phải đi cải tạo mà chẳng rõ ngày nào về.

Với tinh thần ấy, con nhận thấy đời của con với tiểu gia đình con đã gắn liền với Thầy và con có bổn phận phải trình báo lên cho Thầy rõ mỗi khi con hoặc vợ con của con có chuyện thay đổi gì quan trọng, dù là vui hay buồn.

Do đó, con xin trân trọng gởi đến Thầy thiệp báo hỉ về việc vợ chồng con đã định xong giờ và ngày làm lễ vu qui tại nhà chúng con, là 10 giờ sáng thứ bảy 14/3/92, nhằm mùng 11 tháng 2 năm Nhâm Thân, cho con gái của chúng con tên N N T, tuổi Nhâm Dần, tức sinh năm 1962.

Về phần con gái không thì nó là út, còn tính chung thì nó là con áp út có 4 anh, 3 chị với 1 em trai. Ngoài việc nó được "*đương nhiên*" coi như là "*cháu nội*" của Thầy, nó còn có mối

liên hệ đặc biệt với Thầy, vì chính nó là đứa đã hết sức vui vẻ làm ổ bánh rau câu đựng trên mâm, có hình ông Thọ, 1 tay cầm trượng có buộc trái bầu, 1 tay cầm trái hồng đào, đứng dưới nhánh mai vàng, bên cạnh có ba chữ "*Kính Mừng Thầy*". Khi được loan báo tối thứ bảy 15/02/92, mỗi bạn đạo đến dự tiệc tân niên với Thầy nên tùy hỉ mang theo thức ăn để bữa ăn được dồi dào, con đã chợt nghĩ: "*Đây là lần gặp gỡ đầu tiên với Thầy và là ngày đầu năm nữa, phải có thức ăn gì vừa ăn được như của đa số bạn đạo đem tới, vừa mang một ý nghĩa gì mới được*" Con mới phát họa cho N T làm ổ bánh trên, có một ý nghĩa tôn kính vào dịp Tết cổ truyền, chú tâm đến sức khoẻ của Thầy, đó là: Nhân dịp xuân về (có nhánh mai tượng trưng), con và gia đình con kính mừng Thầy được tăng thêm một tuổi (có ba chữ Kính Mừng Thầy) và đồng kính chúc Thầy được sống dai như ông Thọ có được ăn thêm đào tiên (có hình ông Thọ tượng trưng sống lâu và trái hồng đào tượng trưng sự trường sanh bất tử) để Thầy còn dìu dắt dài lâu bạn đạo Vô Vi chúng con trên con đường hành hương trở về Nguồn Cội đầy gay go, thử thách. Và sau đó, chị L. hội trưởng, đã bưng mâm ổ bánh rau câu đó lên bục để chúc Tết, tặng mừng Thầy với lời lẽ có ý nghĩa như nêu trên và Thầy cũng đã nhận mâm bánh, chúc lại tất cả bạn đạo, ngay sau khi Thầy vừa đến chủ toạ đêm gặp gỡ tân niên Nhâm Thân, tổ chức tại TAM'S BEAUTY COLLEGE của bạn đạo N V D vào tối thứ bảy 15/02/92 mà lúc đầu Thầy dự định phải ra về lúc 9 giờ tối như thường lệ, nhưng nhờ không khí với chương trình buổi gặp mặt quá vui nhộn, cởi mở, nên sau đó, Thầy đã đổi ý ở lại chung vui thêm (là phá lệ), có ngẩu hứng sáng tác một bài thơ tại chỗ cho anh em hò hát, mãi đến gần 11 giờ đêm Thầy mới bịn rịn từ giả anh chị em để ra về.

Gả được cháu gái này về ở Houston (Texas), con được 2 nỗi mừng: 1 là thấy con nó được trọn vui, bởi nó được kết duyên với người bạn đời do nó tự chọn lấy, 2 là nghiệp trần 9 đứa con của con được tạm bớt một phần, như vậy sức trì trệ được kể như giảm nhẹ đôi chút, có lẽ cũng đỡ cho việc tu tập của con. Con cũng sẽ cố gắng làm theo những gì Thầy đã chỉ dạy, nhứt là lời dặn mới nhứt của Thầy cho con trong buổi chia tay tràn đầy xúc động và nước mắt tại Thiền Viện Vĩ Kiên lúc 13 giờ ngày chủ nhật 23/02/92.

Cuối thơ, một lần nữa, kính chúc Thầy được sức khoẻ trường thọ để Thầy tiếp tục hoàn thành sứ mạng cao quí do Bề Trên giao phó

Nay kính. N P N.

Ngày 11 tháng 4 năm 1992

P N,

Thầy đã nhận được thơ con, ôm ấp một nổi lòng thăng hoa hướng về đạo pháp, tình yêu đó sống động hòa thành một biển yêu lớn rộng, liên hệ với trời đất, tình duyên đời đạo rõ rệt.

Nay con đã có một dịp chứng thực khối óc của nhơn sinh phát triển tùy thời tùy lúc, mỗi người một nghiệp duyên, học từ bài học trần trược cho đến thanh cao, cuối cùng là tâm linh giải thoát, cứ việc lo tu thì việc đâu sẽ vào đấy, gia đình sẽ được ổn định ở tương lai.

Chúc con và gia đình vui tiến.

Quí thương, L S H

Honolulu, Hawaii, 03-12-1992

Kính thưa Thầy,

Con có nhiều câu hỏi muốn hỏi Thầy, xin Thầy giải thích cho, con cám ơn Thầy:

1) Đức Phật tái sanh bằng tâm gì?

2) Phật Giáo là gì?

3) Đạo Phật là gì?

4) Đạo Phật do sự sáng lập nào?

5) Vì đâu có các môn pháp của đạo Phật:

- Nam Tông
- Bắc Tông
- Thiền Tông
- Khuất Sĩ
- Ba La Môn
- Vô Vi
- Tối Thượng Thừa

6) Đạo Phật du nhập từ đâu đến?

7) Duy Thức Luận khác giới Siêu Lý Học chỗ nào của Tiểu Thừa và Đại Thừa.

Xin Thầy hoan hỷ giải thích cho con tường tận. M.

Ngày 11-04-192

M con,

Thầy đã nhận được thơ con đề ngày 03/12/92, được biết con đang thắc mắc về các đạo khác nhau trên đường tu học.

Chung qui chỉ có một mà thôi, trăm con sông cũng trở về biển, vạn đạo cũng về Trời, tất cả cũng do tâm con người sanh ra mà thôi. Đạo nào cũng chỉ dẫn cho tâm được thanh nhẹ và tiến hóa, tùy theo khả năng của hành giả mà thôi. Con đã thực hành Vô Vi thì phải tự ý thức rõ con đường giải thoát và tiến hóa đến vô cùng thì tâm của con sẽ không còn lệ thuộc bởi đạo này đạo nọ nữa. Nội khoa tâm lý sẽ không còn bị xáo trộn và thức tâm niệm Phật cho khối óc quân bình và

tiến hóa nhanh nhẹ hơn, không còn bỡ ngỡ trên đường tu. Nó cũng là chìa khóa, vượt khỏi sự thử thách của đời lẫn đạo. Ở trên đời này, không có một môn phái nào xấu cả, chỉ có tâm của hành giả, chịu thực hành đến nơi đến chốn hay là không đó thôi!

Muốn truy nguồn gốc của mọi sự việc thì phải ý thức nguyên lý vô sanh, trong không còn không nữa, thì mới rõ được căn cội vô sanh, mà đồng thức. Người tu Pháp Lý Vô Vi mà thiếu niệm Phật thì chỉ sống trong mờ ảo mà thôi. Ngược lại, bằng lòng niệm Phật, tự thăng hoa, từ bi khai triển thì cuộc sống sẽ được an nhiên tự tại, vẽn vẹn có sáu chữ Nam Mô A Di Đà Phật, thực hành đúng thì mọi việc sẽ được giải quyết tốt đẹp.

Vạn sự trên đời là không, vậy lo tu là trước hết. Chúc con và gia đình vui khoẻ.

Quí thương, L S H

Long Xuyên, ngày 08 tháng giêng 1992

Thành kính đảnh lễ Thầy

Cầu chúc sức khoẻ Thầy được dồi dào để Thầy hội ngộ và dẫn dắt chúng con tu học.

Đã hơn mười năm, nay được biết tin chắc chắn về Thầy con mừng vô cùng. Nhơn dịp này, xin Thầy ban huấn từ cho con và cho con pháp danh. Con sanh ra đi học, mãi tới bây giờ dùng tên họ không phải cha mẹ đặt ra, thật sự họ trong thân tộc của con là họ T. V. G... Bây giờ trở lại họ thân tộc cha mẹ chết mất hết rồi. Thầy là tôn sư về linh hồn con.

Hôm rồi cháu Tư Đ về quê nhà ăn Tết có cho một bức ảnh nhỏ nhứt của Thầy. Thấy ảnh nhìn không được vì lệ tuôn mãi, lúc sau mới nhìn kỷ, cháu Đ nói ảnh Thầy thay đổi nhiều, Thầy không ăn thực phẩm nhiều nữa.

Hiện giờ phải nhờ cháu Đ địa chỉ để liên lạc với Thầy, ở nhà gia đình khó khăn quá.

Kính chúc bà Thầy và cháu mạnh. Kính bái. T H

T.B. Hồi trước về cuộc tranh đấu Phật giáo, chánh quyền gắng cho con tên T T H, con muốn L T H. Hiện giờ ở tại gia đình nhưng muốn trở về chỗ cũ từ mới học đạo là ở tại vườn nhà khi xưa mới bắt đầu học đạo đặng cố thi hành bước tiến học đạo. Con nhớ rõ Thầy có dạy: *"Đạt được thanh tịnh thì Long Hoa trước mắt chớ đi đâu tìm"*, ở gần gia đình có nhiều trở ngại quá.

Ngày 11 tháng 4 năm 1992

T H,

Thầy đã nhận được thơ con đề ngày 08/01/92, được biết con đang trên đường tu học giải tỏa nghiệp tâm. Ở trên đời này, danh là danh giả, đàng là đàng tu. Người tu Vô Vi không cần pháp danh nhưng cần sự thực hành tinh tấn. Khi đạt tới nguyên lý giải thoát thì sẽ làm việc theo trình độ và khả năng từ bi của hành giả. Danh là dành riêng cho những người phàm tục để nhớ nhung vị trí tạm bợ của mỗi hành giả mà thôi, chứ kỳ thật Vô Vi là không danh không lợi, tu tiến đến chơn không là kết quả. Còn mỗi gia đình đều có sự kích động và phản động để dìu tiến tâm linh, thế gian vô nan sự, đối với người chơn tu thức hoà đồng khai mở, chỉ giữ tâm thanh tịnh, nhịn nhục tối đa, thăng hoa không ngừng thì mới lấy oán làm ân, hổ trợ cho cuộc hành trình tiến hóa, bình tâm niệm Phật, đâu sẽ vào đấy và an nhiên tự tại, tâm hướng về không, trong không sẽ không nữa, thì chẳng còn ôm lấy sự mê chấp ở trần gian mà đau khổ.

Thiên địa hữu tình nhơn loại hóa
Mặt người thú tánh nhận không ra!

Long lanh trước mắt cho là đẹp
Hóa dục quần sanh lãnh khổ mà!

Thầy vẫn khoẻ mạnh, ước mong các con ý thức rõ rệt đường tu giải thoát của Vô Vi đã và đang hành. Cứu cánh của nó là vô sanh, bất diệt, chỉ biết ngày đêm lo thực hành, thì mới khai ngộ được chánh pháp.

Chúc con vui khoẻ.

Quí thương, L S H

Boston, ngày 17-03-1992

Kính gởi Đức Thầy,

Con là T V Đ, con sang thăm Thầy vừa qua lúc Thầy nói chuyện với bạn đạo khắp năm châu, trước đó con có hỏi Thầy vài câu hồi bửa thứ sáu.

Sức khoẻ Thầy khoẻ không, con rất cảm động khi thấy Thầy rất mệt sau khi nói chuyện với bạn đạo sang ngày thứ bảy. Ngày đó Thầy nói con, nhưng con vẫn không tin nơi Thầy, con về nghe lời Thầy trị bệnh và thanh lọc, nay sức khoẻ con đỡ được rất nhiều, tại sao thường xuyên con nhớ đến Đức Thầy trước trán của con. À con có hỏi thầy về vụ đi làm 11 giờ đêm đến 7 giờ sáng, xong con đi bộ thể thao, nay cũng chưa quen với giờ ngủ gì lắm. Thầy cho con xin hỏi Thầy làm thế nào để cho mình hướng thiện nhiều hơn hướng hạ nhứt là ban ngày. Con thấy tất cả mọi chuyện ô nhiễm con người rất dễ bị sa ngã dưới hồng trần, con nhìn trời trăng mây gió thấy nhẹ, nhìn rồi con phải tìm một cái gì con dễ quán thông tu hành nhiều, quên đi cảnh thế gian là tạm, con rất nhớ đến đức Thầy, con không bao giờ quên được công ơn dạy dỗ của đấng sanh Cha Lành đã giúp cho con.

Thôi cuối thư Thầy cũng sắp sửa ra đi về Canada, con lạy Trời xin cho Thầy sức khoẻ dồi dào để dìu dắt chúng con còn

khờ dại tại trần gian, con có chút quà nhỏ con lạy xin Thầy nhận dùm cho con, con xin đảnh lễ Thầy trong tâm của con. Con, T Đ, 30 tuổi tại Boston.

Ngày 11 tháng 4 năm 1992

Đ con,

Thầy đã vui nhận được thơ của con với món quà, được biết con đang bị dằn dọc giữa đời và đạo. Sự mưu sinh ở trần gian luôn luôn tạo ra sự cạnh tranh vô lý, nhiên hậu mới có cơ hội thức tâm, con đang hoà mình vào trong giới đó. Thầy thường nhắc rằng cảnh đời là bãi trường thi, học xong bài học rồi cũng phải ra đi, vậy hằng ngày con phải dụng tâm hướng thượng tiến về con đường vô sanh giải thoát thì con mới thấy rõ ánh sáng từ bi của con đã có sẵn từ bao nhiêu kiếp. Ý thức điều này thì sự bận rộn của chính con và xung quanh con sẽ tan biến mất. Trong pháp Vô Vi, dụng nguyên ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật để tự cảm thông mỗi cử mỗi động của chính mình. Vậy con nên dùng ý niệm càng nhiều càng tốt, bất cứ ở vị trí nào.

Chúc con và gia đình vui khoẻ.

Quí thương, L S H

Genève, ngày 06-04-92

Thưa Ông Già!

Con không hiểu làm sao mà con người, cứ mỗi hành động, cử chỉ, ý nghĩ, thương hay ghét đều "*được*" hay "***bị***" Ông Trời "*soi*" cho hết vậy?

(Con muốn nói là chacun de nous est inspiré par Dieu pour la moindre pensée, les moindres sentiments ou présentiments ou envies.)

Vậy con người sống chỉ có nhiệm vụ "*chịu đựng*" và "*thi hành*"? Kết quả xấu thì họ phải trả, còn tốt thì họ được hưởng?

Cứ trả và hưởng mãi đến khi nào họ cảm thấy chán, để chấp nhận và chịu đi tìm Gốc Điển?

Vì những gì họ nhận được direct của Ông Trời hay họ được ống chiếu để biến cải lại đều là biến thể của Điển Quang cả, phải vậy không?

Con mong Ông Già dịch lại dùm cho gọn và rõ ràng ý nghĩ của con vì viết ra lâu và khó quá, con chỉ có cảm nhận nhưng khó tả ra lời.

Mong Ông hồi âm nếu Ông không bận chơi roulette hay đi thăm sức khoẻ nha sĩ.

Ông không trả lời cũng không sao, con đi hỏi Ông Trời.

Con. Y M.

Ngày 11 tháng 4 năm 1992

Kính gởi chị Hai Y M,

Già đã nhận được thơ của chị dạy Già học chữ Tây. Rất tiếc Già dốt chữ Tây, tự Già nẩy nở ra 4 câu thơ để đáp lại nguyên ý của chị Hai như sau:

Cử động nhơn sinh hút bởi Trời
Ý tâm tình cảm khắp nơi nơi
Tâm thân thì trệ duyên không đẹp
Buông bỏ đời nay rất thảnh thơi

Già nhờ chị Hai dịch dùm 4 câu này gởi qua cho Già học tiếp. Thành thật cảm ơn cô Hai Y M.

Quí thương, L S H

Troyes, ngày 06-04-1992

Kính thưa Thầy,

Đầu thơ con xin cầu nguyện Ơn Trên cho Thầy được nhiều sức khoẻ cùng Bà Tám và Cô Bê.

Thật là một sự hạnh phúc và sung sướng biết bao khi được tiếp xúc với Thầy bằng giấy trắng mực đen, hôm nay con bạo dạn viết thơ gởi Thầy, xin Thầy thứ lỗi cho con.

Con là V T P, chồng con là L M T, con có hân hạnh được dự khóa học Hùng Tâm ở Thiền viện Qui Thức vào năm 1987 và chồng con dự khóa Dũng Chí. Con vào Thiền từ năm 1978 ở Việt Nam nhờ một chị bạn đạo chỉ biểu, đúng vào năm Thầy rời Việt Nam, nên con chỉ được nhìn hình ảnh, một phương pháp tu luyện, mà con từng ao ước từ nhỏ thế mà cho đến nay, vì lười biếng ham đời, động loạn con cũng không tiến bộ là bao. Mấy tháng gần đây nhờ Ơn Trên chuyển con được rảnh rang. Con có lạy kiếng Cha ngày 2 lần mỗi lần 50 cái như Thầy dạy và thiền ngày 2 buổi. Bỗng dưng con thích làm thơ, một điều mà từ trước con không thích và không làm được một câu. Con làm thơ và viết trong một tập riêng của con để đọc đi đọc lại nghiền ngẫm, thích thú và tự hỏi tại sao mình có thể làm được Con xin Thầy dạy cọn những điều sau đây.

- Con không biết đó là do khả năng của con hay do phần điển Ơn Trên gia hộ. Con đi có đúng đường Thầy hay không? Nếu con làm thơ được thì nên tiếp tục làm nếu ý nghĩ chợt hiện để học hỏi hay tốt hơn nên giữ tâm thanh tịnh, phẳng lặng. Và nếu con làm thơ nên giữ riêng cho con học hay thỉnh thoảng mang ra đọc cho bạn đạo cùng nghe.

- Tại sao vài năm gần đây Thầy dặn khi niệm, chỉ bắt đầu bằng sáu chữ Nam Mô A Di Đà Phật (ba lần) mà không cần

niệm danh Cha Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn.

- Sau nữa là người tu thỉnh thoảng có nên dùng máy móc để dò huyệt đạo mà châm điển không. Điều đó tốt hay không tốt đối với một người bình thường không bịnh hoạn gì hết.

- Cuối cùng con xin Thầy cho con một bài thơ dạy bảo con thêm trên đường tu tập của con, và một bài thơ cho chồng con là L M T sanh năm 1948. Còn con là V T P sanh năm 1949.

- Sau đây con xin dâng Thầy bài thơ LạY mà con làm tập tểnh:

Cúi đầu quì lạy Kiếng Cha
Thực hành thể tháo thực là quí thay
Năm mươi cúi đứng thẳng ngay
Mỗi ngày hai cử chuyển lay tâm thần
Pháp sơ Thầy dạy ân cần
Tưởng là thứ yếu chẳng cần hành qua
Rồi đem lý luận ba hoa
Điều này lể nọ mà ta không cần
Tâm ngu, tánh khỉ, cù lần
Tánh nào, tật nấy quây quần lấy thân
Ngờ đâu diệu pháp đường chân
Thực hành càng thức, mới lần đường đi
Lạy này tự dẹp tức thì
Cái ta ngả mạn, chào mi ta chừa
Toàn dân khắp nước càng ưa
Theo đường Trung Đạo, quyết thừa hướng lên
Hang cùng ngỏ hẻm tiến lên
Cũng đều tề tụ tiến lên về nhà
Lạy này trả hiếu mẹ cha

Lạy này đền trả nợ mà áo cơm
Quanh mình nghĩa nặng tình thâm
Lạy này đền đáp trăm năm tuổi đời
Nghĩa ân gánh nặng không lời
Nhịp nhàng lên xuống, tâm thời định tâm
Mở khai từng lớp chẳng lầm
Sáng soi nẻo chánh thật tâm tìm về
Cảm ơn ân độ mọi bề
Ơn này thêm nặng, đường về lẹ chơn.

14-02-1992

Thầy kính yêu,

Con biết Thầy đã dìu dắt con trong Vô Vi rất nhiều, Thầy là người gần gủi con hơn cả Cha Mẹ, chồng con. Tình thương và sự biết ơn này con biết nói sao cho vừa.

Xác thân này do Cha Mẹ tạo
Mảnh hồn kia lại chịu ơn Thầy
Hiếu Trung một gánh bên nào nặng
Ơn này phải trả, chỉ đường Tu
14-01-92

Thôi, con không dám làm mất thời giờ của Thầy nữa. Con luôn cầu nguyện Ơn Trên cho Thầy có sức khỏe để tiếp tục đường đi Cứu Khổ Ban Vui và dìu dắt chúng con cho đến khi thành đạo. Con. V T P

Ngày 21 tháng 4 năm 1992

P con,

Thực hiện do tâm kết quả thành

Thi thơ giao cảm trí hòa thanh
Trí tâm mênh mông duyên hành tiếp
Tái ngộ chơn tâm kết quả thành

***Võ** trụ càn khôn chuyển tiến lần*
***Thị** hòa tâm sự giữ tâm thân*
***Phụng** loan kết hợp tình duyên đẹp*
Thức giác về quê xét xét phân

Xét phân chuyển tiến bao lần
Đời nay tâm loạn ân cần dựng xây
Bộ đầu khai mở vui vầy
Nam Mô lục tự đổi thay thế tình
Tu hành thanh tịnh càng minh
Tình thương đạo đức hành trình tu thân
Điển thanh siêu diệu xét cân
Thơ thi lưu loát nghĩa ân tràn đầy
Đạo tâm khai mở vui vầy
Trì tâm thức giác vui say đạo mầu
Cơ duyên thanh nhẹ là tầu
Đưa hồn tiến hoá đổi trao chơn tình
Vô sanh nguyên lý hành trình
Giúp cho nhơn loại tự mình thức tâm
Lý Trời siêu diệu thức tâm
Trì tâm hành pháp dương âm điều hòa
Cảm thông nguồn đạo thiết tha
Tỏa ra khắp nẻo chan hòa tình thương
Thực hành nguyên lý rõ tường
Nơi nào cũng vậy cũng đường tâm tu
Tùy tâm học hỏi chẳng mù

Khai tâm mở trí trùng tu hoài hoài
Càn khôn vũ trụ thanh đài
Trí tâm giải thoát tiến hoài không ngưng
Pháp luân kết hợp tưng bừng
Bề Trên tận độ lại ưng luật Trời
Thức tâm tiến hóa hợp thời
Đó đây là một tự rời tham sân
Dũng tâm hành triển cao tầng
Lâng lâng nhập định cân phân điều hoà.
Quí thương, L S H

TP Hồ Chí Minh, 30/03/92

Kính thăm cậu mợ,

Bác Tư sắp về lại Canada, con viết thư kính thăm cậu mợ với ước mong vạn sự lành luôn luôn đến với cậu mợ.

Thưa cậu mợ, lâu nay khi mọi việc lo cho T. đi chữa trị không xong, con dẹp hết mọi ý định cũ, phó mặc cho định mệnh và chữa trị T. trong khả năng hạn hẹp cũng như cầu may trên đôi tay với sức lực của chính mình. Tạm thời nó cũng bớt suyễn và vẫn mập, bớt suyễn là con đỡ khổ phần nào, hi vọng tương lai khi VN bang giao với nhiều nước văn minh thì cơ may sẽ thành lập nhiều bệnh viện tại VN và lúc đó chắc là T sẽ được chữa trị đúng mức.

Con đã dồn hết số tiền định lo cho cháu đi trị bịnh để đầu tư vào địa ốc và con đã thành công trong bước đầu với khả năng khiêm tốn sẵn có, con đã mua đất và cất được một căn nhà khá rộng lớn khang trang, vợ chồng con rất bận rộn, cực nhọc trong buổi đầu vì nhà quá neo đơn lo 2 nơi. Nhưng rồi đâu cũng xong, nay con đã thu xếp mọi việc tạm ổn, con đã rước má con về nhà mới để chăm sóc và an ủi mẹ con phần nào

trong những khổ đau bệnh hoạn mà mẹ con chịu đựng quá lâu. Về đây được ở trong phòng rộng, mát mẻ, tiện nghi, má con nay có vẻ tươi tỉnh, hồng hào, con rất vui mừng vì đã kịp để má con tận hưởng phần nào cái khoảng đời còn lại. Sàigòn lúc này cúp điện dữ dội, 1 tuần cúp hết 4 ngày, mùa nóng này càng ngộp thở, con đã thường xuyên đưa T. về nhà mới để nó được hưởng gió mát. Nhà con cất 1 trệt hai lầu khá đẹp, thoáng mát, con trồng hoa nhiều ở lầu trên và sân thượng, chiều chiều đẩy má con trên xe lăn ra ngắm hoa. Má con thích lắm và lòng con ngập tràn hạnh phúc vì không ngờ trong một thời gian ngắn con đã thực hiện được hoài bảo ấy. Con chỉ cầu xin ơn trên thương mẹ con để cứu vớt mẹ con qua cơn bịnh, bình phục lại để sống những tháng ngày còn lại êm đềm, nhẹ nhàng, an vui. Giờ đây những gì có thể làm được cho mẹ, trong khả năng là con cố làm.

Em T. con về VN chơi đã qua lại Mỹ. Nó rất thích căn nhà mới của con, xa cách quá lâu gặp lại nhau nước mắt tuôn tràn, chúng con ôm nhau mà khóc, rồi thì những ngày tết vui vẽ ngắn ngủi qua nhanh, bao nhiêu là tâm sự là đùa giỡn lại nhường cho những khóc lóc tiễn đưa và bây giờ là nhớ nhung, nó đi rồi cả nhà cứ nhắc nhở và nhớ thương.

Thưa cậu mợ, Bé T. rất thích tìm hiểu về tâm linh, nên hôm Bác Tư đến ở nhà con chơi với bà nội cháu, nó cứ theo tìm hiểu về Thiền và nay bác Tư đi rồi, nó vẫn mỗi tối ngồi thiền, nó ước ao được gặp cậu để được chỉ dạy. Con nghe nói có thể Mợ sẽ về VN chơi, vậy nếu đúng như vậy chừng về Mợ cho hay để con đi đón và Mợ về ở chung với chúng con cho vui. Con sẽ thu xếp đưa Mợ đi chơi.

Tiện đây con gởi biếu cậu mợ 1 bó hoa cúc vàng của Hồng Kông mà tiệm con bán, vì nó gọn gàng tiện cho Bác Tư mang đi. Mợ nhớ chưng trong phòng để mỗi khi nhìn mợ nhớ đến

"*con ngái Ph.*" là được rồi. Ở đây chúng con vẫn nhắc đến Cậu Mợ bằng tất cả tình kính yêu.

Kính chúc Cậu Mợ được nhiều sức khoẻ và an lành, mong sớm gặp lại Cậu Mợ. Cháu của Cậu Mợ. T T K P

Ngày 21 tháng 4 năm 1992

K P con,

Nhân dịp Bác Tư về Canada, có đem thơ con và bó bông cho cậu mợ và kể chuyện ở bên nhà, cậu mợ rất vui mừng.

Cuộc đời biến chuyển từ hoàn cảnh này cho đến hoàn cảnh nọ nhưng tâm vẫn là tâm, căn bản hiếu thảo vẫn trường tồn giữa mẹ con yêu quí, đùm bọc lẫn nhau đến giờ phút cuối cùng của tâm linh. Qua những cơn thử thách vày xéo tâm linh, giúp cho mẹ và các con tiến hóa không ít, tầm nhìn sâu và hiểu rộng, đối với thể xác thì cũng sẽ ra đi với hai bàn tay không, còn phần hồn sẽ tiến hoá sau bao kiếp học hỏi ở trần gian mà ra đi với trình độ sẵn có của người. Đó là luật Trời, công bằng và bác ái, dù có xuống địa ngục đi nữa, cũng là cơ hội học hỏi và tiến hóa mà thôi, trừ phi những phần hồn gian ác ám hại nhơn sinh thì chính nó sẽ bị tan rã.

Con nhìn Th. thì con sẽ thấy rõ căn bản của nhơn sinh đều có tâm đạo nhiều hay là ít đó thôi. Cháu mới lên 10, đã ước mong được cơ hội tu, chứng minh kiếp trước cháu đã có tu, cho nên kiếp này được sống dưới sự quí yêu của cha mẹ. Cháu cũng là một giềng mối đem lại tài lộc cho gia cang.

Chúng con làm cha mẹ phải cố gắng tìm hiểu và nhận xét tâm linh của mỗi đứa con một. Có kẻ thiện người ác, càng ăn thịt nhiều thì lại càng ác ôn hơn, tức là mưu lợi trong sự chết của vạn linh, nhưng không biết đường lối để hành giải và cứu độ, thì tương lai sẽ nhận đủ nghiệp lực tàn phá cơ tạng trước khi lìa trần.

Hiện tại ở xứ văn minh bên ngoài, những nhà tỷ phú đều hướng về con đường trường chay để bảo vệ sự sống ở phần tuổi còn lại, tự nguyện đem kinh nghiệm của chính mình giúp đỡ những người kế tiếp. Nghịch lại, những người gieo thù hận, thì tự hành hạ lấy chính mình mà không hay, tưởng lầm là tiền bạc là có thể giải quyết hết mọi sự việc, nhưng kỳ thật đồng tiền không chế tạo ra con người. Con người là một ánh sáng sáng tạo tại mặt đất, lúc nào nó cũng có khả năng tự vệ và tự tiến tùy theo khả năng sẵn có của chính nó.

Nếu tháng 7 này có dịp đi Hong Kong thì Mợ sẽ về VN thăm con. Cậu có nghe được các con về quê lùng bắt người yêu của ba, là một điều sái quấy, ba cũng đã già rồi, duyên nghiệp của người thì phải để cho người có cơ hội tận thức trong lúc các con bận rộn và không có cơ hội báo hiếu. Cậu khuyên các con nên giữ lấy chữ hiếu, không nên làm phật lòng ba má trong lúc tuổi già. Người cha mà các con đã từng kính trọng, nay các con lại phản trắc, thì đó là một lỗi lầm to lớn nhất. Các con nên cùng yêu thương những gì cha mẹ quí, thì mới đúng luật nhơn đạo. Cậu vắn tắt ít hàng thăm các con và ba má các con.

Quí thương, L S H

Garden Grove, ngày 18 tháng 3 năm 1992

Kính gửi Đức Thầy,

Con là T T B, con xin mạo muội đánh máy lá thư này gởi đến hầu kính thăm Đức Thầy và bửu quyến cùng các thân hữu đang cùng Đức Thầy trên con đường tu tịnh, con xin Đức Thầy bỏ lỗi cho, vì con đã không viết tay, mà lại đánh máy như vầy.

Sau đây con xin thú thật là con rất dốt và không mấy khi biên thư, học lực rất ít, chữ viết rất to và xấu quá, nên con đánh máy để trình bày rõ ràng hơn.

Lần đầu tiên con viết thư đến hầu Thầy và kính xin Thầy hóa giải cho con những khổ nạn, đã từ hơn năm qua, con không thể nào giải quyết được nổi. Vậy con kính xin Thầy cứu giúp cho chúng con, con có thằng con trai tên T Q T, sanh năm 1960, tuổi Canh Tý, hiện nay là 33 tuổi ta (4/5/60), nó đã mất trí từ 4 năm qua. Vì mất việc làm, bị áp bức ở sở, nên đã tự tử bằng fogger, tức hơi ngạt để giết dán, nó để 4 bình hơi ngạt trong phòng, mở lên hết và ngồi ngay giữa. May mà có con ở nhà, hay ra và cứu kịp, chứ tưởng nó đã chết lúc bấy giờ rồi.

Sau đó con hỏi tại sao, nó không bao giờ nói cả, nhưng con biết cháu T. không phải bị thất tình đâu, vì từ trước tới giờ cháu T. không bao giờ có bạn gái, và cũng không có bồ bịnh gì hết.

Lúc rối trí, con đã nghe theo lời nhiều bạn bè, ai chỉ nơi nào, con chở cháu T. đến đó, nhưng không có kết quả gì hết, còn bị gạt nữa.

Con kính xin Thầy bỏ lỗi cho con, sở dĩ con phải kể lại hết với Thầy, là vì trong lúc con hoạn nạn như vậy và cũng vì thương con, nên ai bảo sao con cũng nghe. Nào là ông B T, ông T T L (nhân điện) và sau rốt là ông thầy bùa, xưng là Thầy N, T. S. T. B., ở xéo xéo trước nhà con hiện giờ.

Lúc trước cháu T. bị bệnh, chúng con vì ở trên Sunland, quá xa bác sĩ T T N, nên chúng con phải dời nhà về Santa Ana ở cho gần Bác sĩ, để gần vùng này, và để đưa T. đi bác sĩ. Những tưởng đến vùng này có nhiều người đồng hương sẽ được giúp đỡ, con đâu ngờ, còn bị gạt nhiều hơn, như ông B T v.v...Ai cũng bảo con quá ngu, dễ nghe lời quá, và đã mất

đức tin với Chúa nên bị phạt, con nhận hết và cũng cố cầu có một vị cứu tinh đến cứu cháu T.

Khi con mới dọn nhà về vùng Garden Grove này, con chưa quen bà con, tự nhiên ông bà hàng xóm chạy vô nhà con,từ ngả sau nhà trong lúc con đang khuân vác các thứ vào nhà bằng ngả sau. Ông bà cụ này cũng rất tốt với chúng con, một thời gian sau, lối 2 tháng thì con có nghe bà cụ nói con là Thầy N. TSTB (là Thanh long đao của Cha Già Lam) và bảo chúng con đem cháu T. qua bển cho cụ chữa cho, và có nói là chỉ chữa cho cháu T. trong vòng hai tuần là sẽ khỏi. Nhưng sau đó Thầy qua nhà con, bảo con phải dẹp hết hình chúa Jesus và hình Đức Mẹ hằng cứu giúp. Con xin lỗi quên nói với Thầy chúng con có đạo Chúa. Con không hiểu sao, lúc đó họ bảo sao con nghe hết và về sau con thấy con đã có lỗi với các đấng con đã thờ phượng, nhưng vì cháu T. con đành phải làm theo, hầu mong Thầy đó chữa cho con của con khỏi bệnh.

Rồi thời gian qua, càng ngày T. càng gầy ốm, không chịu uống bùa của họ nữa, nói ra cũng cự lại, không chịu đến lễ Phật như lúc đầu, thế là đã gần 8 tháng. Lúc đầu họ bắt T. uống những lá bùa vẽ bằng giấy vàng chữ đỏ, sau đó xâm vô lưng nó hình Phật, gọi là Năm Ông, bằng chu sa pha với vàng lá bột. Đã hai lần xâm như vậy, rồi bắt buộc T. cạo tóc và mặc quần áo màu nâu như sa di, và phải ăn chay luôn. Hồi đầu con thấy làm như vậy cũng tốt, vì Thầy Năm dạy cho biết tu hành, ăn chay niệm Phật, thôi thì ráng tu để cầu mong Phật Trời cứu giúp cho T. được chóng lành mạnh.

Thầy Năm đã dẹp hết đồ thờ bên Chúa và lập trang thờ cho con. Trên trang có rất nhiều vị Phật như là: tượng Đức Phật Thích Ca, tượng Phật Bà Quan Âm, Tượng Phật Di Lạc, và một khung vẽ bùa tức là chư vị Năm Ông. Đồng thời ngoài

cửa bước vô thì có một kệ thờ tượng Quan Thánh, và dưới thì có tượng ông Thần Tài hay Ông Thổ Thần con không biết rõ. v.v...

Rồi thì bắt đầu từ đó trở đi, con phải cúng bái mỗi tháng hai lần, vào ngày rằm và 30 âm lịch. Từ trước tới giờ con đâu có biết cúng lạy, cầu tài, mà bây giờ lại cúng hoài, khói hương cả ngày, y như là một cái am vậy. Vì ở xéo nhà con, nên bên đó bảo qua bên đó thiền mỗi đêm, từ 12 giờ trở đi, con và cháu T. qua đó thiền và đọc kinh bằng tiếng Tổ. Thật sự thì con cũng không biết gì hết, cứ ai bảo gì là làm cái đó, y như cái máy vậy và cũng bị cạo tóc, ăn chay, và kính nể Trời Phật. Thật sự trong tâm con không có muốn gì cả, nhưng con nghe Thầy Năm nói là sẽ dạy cho con lên đồng như Thầy và các người bạn kia. Con không dám cải lại, nhưng vẫn không muốn làm bà thầy bói, hoặc bà đồng đâu. Con nói với họ là, con đã già rồi, thôi thì cho tự tu thân thôi, chớ nhà con không chịu cho con làm như vậy đâu, vả lại con không thể bỏ gia đình con mà lo bên Tam Bảo đó.

Còn cháu T. thì nó không chịu làm đau thân thể nó hoài, nó nói: đó không đúng đâu, đừng có thờ ma nữa. Rồi bỗng một hôm, nó bị bên đó lôi kéo nó qua bển, nó đã đánh họ và không cho bên đó qua nhà con nữa. Sáng hôm sau nó mang thang ra gỡ hết các bùa, mà lúc trước thầy Năm đem qua dán khắp nơi trong nhà con cũng như bên ngoài và các cửa. Thưa Thầy, nhà con lúc đó y như một cái chùa, bùa dán đầy nhà, T. nó đã gỡ hết và đem ra sau nhà đốt hết. Con sợ họ ếm cháu T., nên có năn nỉ Thầy Năm đem các tượng về thờ dùm, thì họ có gỡ bảy hình vẽ, 5 ông và hai hình hồ lô, đem về bên đó rồi, còn lại vài món họ không đem đi hết. Sau đó T. nó gỡ hết các bùa và gói các tượng Phật, đem lên cúng trên chùa Hương Tích hết, nhưng vẫn còn quên vài lá bùa nữa. Trong

lúc T. lấy mấy tượng Phật đó, con có dấu bớt tượng Đức Phật Bà và cái chuông, hiện giờ con đang thờ trên trang. Con kính xin Thầy chỉ dạy cho con có nên thờ vị Phật Bà hay không. Vì tượng này do Thầy Năm khai quang điểm nhãn và mang từ nhà Thầy qua đây thờ. Lúc thượng các tượng, Thầy đó có cúng, rải muối gạo và các thứ đậu đủ màu, gọi là binh, khắp nhà con, và sau đó Thầy bảo con cúng 2 lần mỗi tháng, nếu không thì họ phá và con phải đốt giấy tiền vàng bạc nữa.

Con cũng ráng cúng cho cháu T. chóng hết bệnh, nhưng có hết gì đâu, mà trong nhà còn rối ren hơn, chồng và các con của con, chúng nó cự nự quá. Lúc hồi đó con như một người điên khùng, đêm không ngủ được, nhìn chỗ nào cũng thấy như có bóng đi ngang, đêm con không ngủ được mà đọc sách hoặc đi làm việc nhà hoài. Con phải đi bác sĩ thần kinh một lúc, cứ tưởng là con cũng sắp điên luôn. Lúc bấy giờ có một cậu, cũng theo nhóm của Thầy Năm, bảo nhỏ con là nên nói với Thầy Năm ở tại nhà tu cũng được. Con đã có nói với Thầy ấy là: Xin đừng giận thằng T. vì nó quá bệnh hoạn và đồng thời cũng xin cho con được ở nhà tu thân, khỏi phải qua bên ấy thiền nữa, con cũng năn nỉ rằng là: con đã già quá rồi, chồng thì hay rầy, con đau, mẹ bệnh, mà phải thức mỗi đêm để thiền không chịu nổi nữa v.v... Con cũng nhờ cậu T V A đã chỉ dẫn cho con, nên con đã biết bên đó là Võ Phật, con không thể theo nổi. Vì thế cậu A đã chỉ chị Kh., và con đã tìm đến chị Kh., con đã được sự giúp đỡ về mặt tinh thần nơi Pháp Lý Vô Vi và các bạn đạo rất nhiều, không còn gì vui mừng và sung sướng cho bằng con đã tìm được đường về nhà xưa. Con có cảm tưởng từ bấy lâu nay con đã đi lạc đường đang tìm về nhà cha mẹ, nhưng chưa tìm ra, bây giờ được gặp rồi. Tối ngày con say sưa nghe băng Thầy giảng, có đi ra ngoài thì thầm niệm Phật, tự nhiên thấy thanh nhẹ, yên vui,

không còn muốn ăn ngon, mặc đẹp nữa, không so sánh với ai hết, an phận thủ thường, không còn đi mua sắm, mà chỉ thích nghe băng thôi.

Lúc trước con không làm được những việc gì rối rắm, không thể dọn dẹp sạch sẽ, mà bây giờ con vừa làm vừa niệm Phật trong đầu, mọi việc đều gọn gàng sạch sẽ hết. Lúc đó là con bệnh rồi, đầu nhức, nóng nảy hay giận dỗi, không thể xếp nổi một đống quần áo nhiều, đi học không nổi, làm việc cũng vậy. Thế mà bây giờ thì thấy thanh tịnh, vui vẽ, ai làm sao cũng đặng, không để ý, và biết lo cho họ nhiều hơn. Lúc trước bên kia cứ đậu xe trước nhà hoài, thì con rất giận, nhưng bây giờ thì nghe lời ông Tám, mọi sự trên đời này đều là ông Thầy tốt, nhờ họ mà mình làm nổi bài và đã trả bài rồi.

Giờ đây con xin cám ơn tất cả các vị đó đã có lòng chỉ cho con biết thờ phượng các đấng thiêng liêng, vậy cũng nhờ hạnh của Đức Thầy cảm hóa cho con.

Lúc con lên Thiền Viện Vĩ Kiên, con có rất nhiều điều muốn thưa với Thầy, nhưng con nghĩ là ngày Tết Thầy về chung vui với các con, để thấy Thầy và các bạn vui, nên con không dám thưa thốt gì về sự trở ngại của con.

Vậy hôm nay con xin Thầy ra ơn gỡ rối dùm chúng con về những lá bùa và 3 điều sau đây:

1) Con xin gởi kèm theo thư này những lá bùa đó xin Thầy ra ơn hóa giải và trả lại cho họ giúp chúng con.

2) Ông Thầy Năm đó chưa thu hết các âm binh mà ông ấy đã rải trong nhà con (bây giờ con không còn cúng lạy họ nữa).

3) Thầy ấy vẫn nói là còn ông Tổ ở trong thân của con và T., vẫn còn chưa về Thiên.

Đồng thời bà cụ bên ấy vẫn lui tới nhà con và hay nhắc con cúng Phật, và cho con trái cây đã cúng ở bên đó, con không dám làm bà cụ buồn, nên tạm nhận, rồi khi cụ về là con đem ra sau v.v...

Những lúc bà cụ đó cho như vậy là con có cảm giác như là động loạn trong chỗ gần hậu môn, con biết là có phần âm theo phá rồi. Con không thể nào làm buồn Bà cụ của Thầy Năm, vì bà vẫn tốt với con. Con đã biết bên đó thờ âm binh và lên đồng múa võ (Võ Phật). Con có tâm sự với cô Ph., Ph. đã chỉ con là nên uống một chút nước tiểu của mình, con đã uống và hết. Cũng có lúc con bị họ đeo nơi đầu ngón chân trái, chỗ ngón áp út, làm đầu ngón đó tê không cảm giác nữa.

Con kính lạy Thầy, xin Thầy ra ơn cứu con, xin chỉ cho con phải làm sao, để dứt khoát nợ nần với bên Thầy bùa đó. Trước khi rút lui về, con đã làm lễ cúng tại am Thầy năm để trả lễ, và bà con ở đó đã biết, thỉnh thoảng con cũng có gửi chút tiền nhang khói, nên bên đó không có giận con, họ còn mong con trở về với họ nữa.

Hiện nay con chỉ muốn học theo Phật Pháp Vô Vi của Thầy, để được yên tịnh tự tu, âm thầm ở nhà tu. Con cầu xin Thầy giúp con giải hóa được các vụ rắc rối đó, để con tu thiền an ổn, chứ nếu cứ bị họ qua lại hoài, và dòm ngó con thờ phượng thì làm sao con thờ được kiến Vô Vi. Con đã xin phép Thầy hôm ở Vĩ Kiên rồi, nhưng vẫn sợ họ biết và gây rắc rối lắm. Thưa Thầy con rất dốt nên nói năng lượm thượm quá. Con kính mong Thầy thương mà độ cho con, vượt qua mọi chướng ngại kia, để theo Vô Vi Chánh Đạo mà tu học. Từ nay con nguyện học theo hạnh Thầy, ai chưởi cũng xem đó là Thầy mình, và có bị ức hiếp và đau khổ thì cũng cảm ơn những kẻ đã làm mình khổ. Con nghe nói Thầy còn khổ gấp trăm ngàn lần con mà, vậy con phải noi gương sáng của

Thầy, chịu đựng tất cả, vì không có cái gì là thật hết, rồi mọi sự vật cũng qua, và cứ thế mà tiến hoá mãi mãi.

Nhìn hạnh Thầy lòng con đã thức tỉnh, nghĩ đến Thầy thì lại thấy đó là ông Cha nghiêm trang và cũng là Bà Mẹ nhân từ. Kính lạy Thầy cho con được kính mến và quí trọng Thầy như Cha Mẹ ruột của con, vì trên cõi đời này con không còn cha mẹ ruột nữa, nhưng phước đức thay con lại gặp Thầy. Lần đầu tiên qua điện đàm với Thầy, con đã thưa với Thầy về vụ cháu T. và con được thầy dạy bảo nên lo tu hành để cho gia đình an vui và con cái hưởng phúc. Lời Thầy đã dạy con xin ghi ơn muôn vàn, từ đó cho đến nay con cố tập ăn chay, niệm Phật và mọi việc đã được tốt đẹp an vui, đó là nhờ ân điển của Thầy ban cho gia đình con. Con lại cầu mong Thầy độ cho mọi người trong gia đình con chịu đến với Vô Vi và cũng chịu nghe băng Thầy như con vậy. Con chưa đủ trình độ tu học, nên chưa có thanh điển, bảo cháu T. tu được. Nếu trong gia đình con đều tu học Vô Vi hết thì an vui lắm, vì mọi người biết kính nể lẫn nhau, chung học, chung thiền, ăn chay hết và như vậy là còn gì tốt cho bằng. Nếu tất cả mọi người trên thế giới này đều tu như Thầy thì đâu có chiến tranh, hòa bình khắp nơi rồi.

Trước khi con dứt lời, xin thành thật chúc Thầy an khang, khỏe mạnh, sống mãi để dìu dắt đám con cháu lạc đàng, đem về Bến Giác.

Trân trọng kính chào Thầy, xin Thầy chớ vội lo hóa giải cho con, vì Thầy còn phải tịnh dưỡng để làm răng mới.

Xin đa tạ Đức Thầy. Kính bái. Con. T T B

T.B. Con xin lỗi Thầy, con không nói rõ về vụ bên thầy Năm và nhà con chỉ cách nhau một con đường, nhà con hiện ở là nhà chúng con mua, nên không thể dời nhà đi dễ dàng được (cô Ph. khuyên con nên dời đi chỗ khác). Còn bên đó là

am chùa, nhưng họ thuê, đồng thời không có giấy phép nên hàng xóm nhất là người Mỹ họ than phiền lắm. Vì thường đêm có rất nhiều xe tới đó, dành hết các chỗ đậu xe hai bên lề đường, và cái điều khổ nhất là nhà con thì đi làm về khuya, sau 12 giờ, đôi khi phải đậu xe thật xa (xóm con ở không có garage trước nhà, nên cứ đậu xe trước lề đường trước nhà thôi). Hàng xóm toàn là người Mỹ trắng, nên họ rất khó khăn, họ cứ gọi cảnh sát tới đó hoài, nên vì thế mà chồng con không cho con qua bển nữa. Và cũng có lúc họ cải nhau vì chỗ đậu xe trước nhà, nghe kể lại là, lúc trước cũng vì dành chỗ đậu xe, những người trong nhóm đó đã bắn chết em của một ca sĩ v.v...

Đã lỡ leo lên lưng cọp rồi, nên chúng con đành phải im hơi, lặng lẽ lui về nhà tu, chớ chúng con không dám làm họ buồn, và cũng vì thế chúng con không sao được tự do tu học, chỉ sợ họ biết họ ếm v.v...Từ lúc con đến với Vô Vi tới giờ, con nhận thấy có sự bình an trong nhà con, và con làm theo lời Thầy răn dạy, tự tu học và không còn mê tín dị đoan nữa. Con mong Thầy thương xót cho chúng con mà chỉ dạy cho, những lời Thầy dạy chúng con xin ghi nhớ đời và chỉ có Cha Mẹ mới thương và chỉ dạy các con thôi. Muôn vàn đội ơn Đức Thầy. Con. T T B.

Ngày 23 tháng 4 năm 1992

B con,

Thầy đã nhận được thơ của con đề ngày 18/03, được biết con đang mắc phải lời hứa với bùa phép bên Võ Phật, vì không hiểu rõ nguyên lý của sự việc, cho nên đã xảy ra sự rắc

rối cho gia đình, cũng không ngoài tình mẹ thương con, ai bày sao nghe vậy, tự mình đánh mất niềm tin đối với Chúa kính yêu.

Người tu đạo Chúa chỉ biết dâng tất cả từ tâm lẫn thân cho Đấng trọn lành và hành đúng nguyên lý bác ái từ bi thì mới được giải thoát ở tương lai. Nhưng nay con đã đi ngược lại con đường tin yêu kể trên, nhưng dịp may vẫn còn, được gặp Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, là một phương pháp thực hành trật tự, trở về với chơn thức, tự tái lập lòng tin yêu vô cùng hướng về Chúa Thượng để tự giải toả sự phiền não sái quấy từ bao nhiêu kiếp và hiện tại. Trong thực hành sớm thức tâm, lui về từ bi sẳn có của chính con, làm một hiền thê, hiền mẫu độ tha tại trần, cũng do sự dày công của chính con, tự khép mình nhịn nhục tối đa và tạo hòa khí cho gia cang thì sự may mắn của gia đình sẽ có ở tương lai.

Thầy đã thành tâm hướng về những vị đã giúp đỡ con qua bùa phép, cho phép con được tự tu tự tiến qua Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, để đền ơn những vị đã lo cho con, nhưng chưa thành. Con nên ý thức rõ rệt cuộc sống hiện tại, duyên nghiệp tràn đầy, giải chưa xong, lại ôm thêm một mối ân nghĩa về bùa phép, đó là mối nợ nặng nhất của tâm linh. Còn về phương pháp Vô Vi là khử trược lưu thanh, tự giải nghiệp tâm, ý thức rõ rệt chính mình đang làm việc cho mình, và tự đào sâu nguyên lý vô sanh của chơn tâm, thì cuộc sống sẽ được khôi phục êm dịu hơn, dù cho phong ba bão táp, ý chí vẫn không sờn, nhiên hậu mới thành đạo được, cũng là một kỳ công tự thức, tự biết cám ơn có Trời Phật, Thầy bạn, mới có ngày hôm nay. Cuộc sống liên hệ với chư Tiên, chư Phật, quần sanh cứu độ.

Con muốn giúp đỡ con của con tiến hóa nhanh chóng hơn,thì phải tự quyết tâm niệm Phật bằng trí, bằng ý trong

thanh tịnh, thì từ quang của chính con mới có khả năng truyền cảm cho con của con, nghiệp duyên của chính nó cũng sẽ được giải toả dần dần. Sự may mắn không cần phải cầu xin mà có, nhưng phải hành thì mới đạt thành.

Những gì Thầy đang bàn bạc với con đây, chính bản thân của Thầy đã thực hành và đạt thành từ trong khổ mà ra, chứ không nghêu ngao, nói phét, vẽ bùa nhưng không hiểu nguyên lý của bùa là gì, cũng sẽ bị đọa nay mai, chỉ có thực hành khử trược lưu thanh thì mới nhận được phép lạ của Chúa ban. Hoàn cảnh thay đổi bất ngờ, chính con cũng sẽ không sao hiểu được, chỉ câm mồm thực hành, chắc chắn sẽ đạt được kết quả ở tương lai.

Chúc con và gia đình giữ vững niềm tin trong chu trình tiến hóa hiện tại. Việc làm giải thoát là sự cần thiết cho kỳ mang xác làm người này nhiên hậu mới thấu triệt giá trị của thiên cơ và vị trí của chính con.

Quí thương, L S H

Everett, 18/04/1992

Kính thưa Đức Phật Thầy Lương Sĩ Hằng,

Hôm nay con viết thơ nầy nhờ Thầy giúp dùm cho con một vài lời khuyên bảo.

Con có một người chị ở California, chị ấy có nghe con kể chuyện bị người Mỹ dùng luồng điện bắn vào đỉnh đầu con đau và làm cho con thấy điện xanh đỏ trong con mắt, chị con liền gởi hình của bà sư cô T H và kêu con đeo và niệm tên của bà Sư Cô thì sẽ hết, nhưng con không muốn niệm tên bà sư cô T H vì con phải niệm Nam Mô A Di Đà Phật và con sợ đem hình bà sư cô vô để trong nhà vì con có thờ kiếng Vô Vi hình Ông Tư và của Thầy. Con không biết có phải gởi trả hình của bà sư cô lại cho người chị hay không, con sợ bả rầy

là không chịu nghe lời. Xin Thầy cho con vài lời khuyên bảo không biết con để hình bà sư cô trong bao thơ để trong nhà có sao không, xin Thầy chỉ dạy vì con chỉ muốn tu theo Pháp Ông Tư và của Thầy mà thôi. Con xin thành thật biết ơn Thầy, cầu xin Thượng Đế ban ơn phước cho Thầy sức khoẻ dồi dào để cứu độ chúng sanh.

Kính thư. H T H.

T.B. Con chỉ muốn tự tu tự tiến không muốn nhờ đỡ và niệm tên bà T H. Con không biết chừng nào Thầy trở về, mấy người tu theo pháp của Bà Sư Cô nói là nếu ai mà không tin bả thì sẽ bị tai nạn có đúng không thưa Thầy?

Ngày 5 tháng 5 năm 1992

T H,

Thầy đã nhận được thơ con đề ngày 18/04/92, được biết con đang đứng trong tâm trạng bán tín bán nghi của chính mình. Vị trí của người tu Vô Vi luôn luôn phải ý thức là con đường giải thoát là chánh gốc, tức là hồn phải xa lìa xác phàm để học đạo, chứ không tin bất cứ những lời hăm dọa từ đâu xảy đến. Ý lực phải tròn đầy, hướng về con đường giải thoát, từ quang sẽ sống động thăng hoa thanh nhẹ, chỉ nhận từ quang của chư Phật ban chiếu mà hành sự mà thôi, chứ không lệ thuộc bởi giới nào cả: *tâm ta ta giữ, đường ta ta đi thì mới đắc pháp*. Thầy thường nhắc các con là: *tâm làm thì thân chịu,* không nên nghi kỵ bất cứ một ai cả, chỉ lo tu luyện để tự đạt đến sự quân bình mà thôi, ngày thành đạo cũng chỉ do kỳ công của hành giả mà đạt, còn hình nộm là chiều hướng ảnh hưởng mà thôi, còn có thực chất tu học thì mới có cơ hội đạt thành. Mỗi người có một quyền sống tâm linh khác nhau, có người ỷ lại dựa nương thì tâm mới an, có người tự thức thì tâm mới tiến, cũng do tâm thức của mọi hành giả mà thôi.

Thầy thường nhắc là trăm con sông cũng chạy về biển, trăm đạo pháp cứu cánh của nó cũng giải thoát về Trời. Người dốc lòng tu, không cần phải đổi hướng đi của chính mình.

Nhân thân nan đắc, pháp nan ngộ, mà hiện tại con đã có cả hai, chỉ chờ ý chí cương quyết của chính con mà thôi.

Vạn sự trên đời là không, ý thức điều này thì tâm thức vô sanh sẽ được hồi sinh thanh nhẹ và sự mê chấp nó sẽ tiêu tan. Tu là tự chọn đường về Trời, chứ không phải tu để hướng về con đường màu xanh đỏ, để lo âu vô ích. Con hướng tâm về người tu thanh nhẹ thì lúc nào cũng hữu ích cho chơn hồn của chính con. Ở thiên đàng không có sự cạnh tranh giữa các đạo, ngược lại ở cõi thế gian luôn luôn phải có phe phái khác nhau, nhưng Vô Vi hoà đồng, không dị biệt bất cứ phe phái nào cả, chỉ biết nuôi dưỡng năng lượng từ bi là tha thứ và thương yêu. Đó là cơ duyên tiến hóa của hành giả.

Nếu con cảm thức được bà T H có thể giúp cho con tiến hóa trọn vẹn hơn thì con hoàn toàn có quyền chọn lựa, đó là linh quyền tối hậu của chính con. Thầy không cấm cảm bất cứ một ai hướng về con đường đạo thăng hoa, tự thức. Thầy chỉ biết hành đạo, chứ không dành đạo, mỗi mỗi đều có lý do tiến hóa của chính nó. Hình là hình giả, tên là tên giả, đàng là đàng tu. Chúc con vui khoẻ và tinh tấn.

Quí thương, L S H

Canada, Apr 1, 92

Kính thưa Thầy Tám,

Tên con là N T H, đã lâu con không được gặp Thầy nhưng con hằng ngày nhớ đến Thầy Tám luôn luôn cho sáng suốt chiếu rọi cho chúng con. Nay con có một thắc mắc muốn trình hỏi Thầy chỉ đạo cho:

1) Khi ngồi thiền có tập trung trên đỉnh đầu không? Con thường nghe Thầy nói: Ngồi thiền, tập trung "*nhìn thẳng giữa hai chân mày để thấy ánh sáng*"

2) Vậy tập trung giữa hai chân mày thì làm sao tập trung ở giữa đỉnh đầu được?

3) Khi nào thì ta tập trung lên đỉnh đầu? hay chỉ khi ngồi niệm Phật thôi?

4) Con tập trung trên đỉnh đầu có lúc thấy sự nhức nhức ở đỉnh đầu có sao không ạ?

5) Nếu con ngồi thiền, lúc thì tập trung ở đỉnh đầu, lúc thì ở giữa hai chân mày như thế có đúng không ạ? Chúng con rất chân thành đội ơn, công ơn Thầy đã khổ công, nhọc nhằn dậy dỗ dìu dắt chúng con, nhưng chúng con còn u tối nên còn thắc mắc, cúi xin Thầy chỉ dẫn. Chúng con xin kính chúc Thầy Pháp Thể an khang để dìu dắt chúng sinh trong bốn bể năm châu trên con đường trở về nguồn cội.

Chúng con xin đa tạ. Con. N T H.

T.B. Nếu Thầy có thì giờ, con phiền Thầy cho con bài thơ tên con ở trên và cho con gởi lời thăm cô Bê cùng các bạn đạo có duyên ở gần Thầy kính mến.

Ngày 6 tháng 5 năm 1992

N T H,

Thầy đã nhận được thơ con đề ngày 1/4/92, được biết con có nhiều thắc mắc về công phu. Trong lúc Soi Hồn, khi tập trung giữa chân mày sẽ gom điển xuất phát từ trung tâm chân mày, lâu ngày mới trụ ngay đỉnh đầu được, chứ không phải tập trung chân mày và đỉnh đầu một lượt được. Nó sẽ tuần tự phát triển từ giai đoạn một thì hành giả mới cảm thức rõ rệt hành trình tiến hóa của chơn tâm. Lúc niệm Phật thì phải nhớ nơi đỉnh đầu, nhắm mắt, ý nhìn thẳng trung tâm chơn mày để

tự sửa tánh tình ngay thẳng và không động loạn như lúc mở mắt. Khi tập trung trên đỉnh đầu, có chút đỉnh chuyển chạy, đó là ý lực điển quang đã bắt đầu khai triển nơi đó, không sao đâu. Lâu ngày nó sẽ thành tựu, nhớ trì niệm nhiều hơn thì sẽ có kết quả tốt. Tập trung ở chân mày cũng là tập trung ở đỉnh đầu, nhưng khởi điểm lúc nào cũng bắt đầu từ trung tâm chân mày mà phát triển. Khai mở trung tâm chân mày thì mới cảm thức được chiều sâu của đạo pháp. Dưới đây là bài thơ của tên con:

__Nguyễn__ giáng trần thọ hưởng nghĩa ân
__Thị__ hoà tâm sự tự phân lần
__Hòe__ sanh ý thức đường tâm đạo
Khai mở đường tu tự xét phân

Xét phân đời đạo bao lần
Dở hay hay dở ân cần dựng xây
Dù cho thế cuộc đổi thay
Tâm ta vững chắc ngày ngày tự tu
Cảnh đời loạn động tiền xu
Trong đời có đạo học ngu học hòa
Mưu sinh thức giác tình ta
Học hoài không hết tự hòa tiến lên
Thuận Trời cảm thức Bề Trên
Vô sanh khối óc đạt nền khai thông
Chẳng còn lý luận lòng vòng
Giải mê phá chấp tham tòng đường tu
Tự mình thức giác giải mù
Qui y Phật Pháp trùng tu hoài hoài
Kỳ công tái lập thanh đài
Lui về thực chất tiến hoài không ngưng

Càn khôn vũ trụ tưng bừng
Thanh thanh đạt thức lại ứng luật Trời
Khai thông tiến hóa hợp thời
Yêu thương muôn loại đời đời dựng xây./.
Quí thương, L S H

Honolulu, Hawaii 4-13-92
Kính thưa Thầy,
Trước hết con xin chúc Thầy sức khoẻ vạn sự như ý, con có hiện tượng rất kỳ lạ xin Thầy giải thích dùm con. Con đang nằm trên giường niệm Phật khoảng 2 giờ sáng, khoảng 15 phút thì con nghe tiếng nổ vang từ trên đầu nổ ra muốn điếc lổ tai luôn. Con thấy ông già râu bạc trắng như ông tiên vậy kính thưa trạng thái đó là gì.
Con xin cám ơn Thầy rất nhiều. M.

Ngày 6 tháng 5 năm 1992
M con,
Thầy vui nhận được thơ con, được biết luồng điển nơi trung tim bộ đầu của con đang bắt đầu khai mở, tiến tới từng số thanh nhẹ, mới cảm thức được những luồng điển của những vị tiên tận độ quần sanh. Con nên nhớ sự xuất phát đó mà tiến tới con đường vô sanh ở tương lai. Càng tu con sẽ thấy cuộc đời là tạm, mà hành trình tiến hóa là chánh. Vậy con nên cố gắng nhịn nhục thăng hoa trong tư thế khai thông đời đạo song tu. Chúc con vui khoẻ và tinh tấn.
Quí thương, L S H

St Louis, ngày 11 tháng 4 năm 1992

Kính gởi Thầy kính yêu!

Con là T N T, pháp danh T A N, sanh năm 1929 (đúng năm sanh là 1928, Mậu Thìn, 65 tuổi) ở VN thuộc tỉnh Bình Dương, mới đến Mỹ vào ngày 5-03-92, thành phố St Louis, tiểu bang Missouri, thuộc diện HO.

Gia đình con đáng lý ra đi 6 người: vợ chồng con, 3 đứa con gái và một thằng cháu ngoại tên D A 10 tuổi. Nhưng vào giờ chót, ngày khám sức khoẻ tổng quát, để hôm sau ra đi, thì con gái út của con T T X Đ năm nay 27 tuổi bị bịnh nên phải ở lại VN trị bịnh đi sau (Họ nói nói bị ngồi thiền nhiều nên điên loạn) con thì không nghĩ như vậy. Lúc nó mới có 9 tuổi đi cùng gia đình đến thiền đường H V E, học đạo với Thầy, vì quá thương Thầy nên nó chạy lại ôm bụng Thầy, Thầy cười nói với nó: *"Tôi có bán vải đâu mà con đo"*. Về nhà thuật lại ai cũng cười. Lúc đó con ở tù trong trại.

X Đ rất kính thương Thầy, nghe được đi Mỹ diện HO nó mong đợi từng ngày và nhắc hoài, con được qua Mỹ con sẽ tìm Thầy và xin Thầy cho con ở Thiền Đường luôn, con tu cho đến ngày thành đạo. Mà ngày ra đi con của tôi lại phải kẹt ở lại trị bịnh con buồn quá, trông nó từng ngày hết bịnh để qua đây cho gia đình được sum họp.

Con ở tù từ tháng 6-1975, đến tháng 12-1982 mới được về nghe Thầy đã vượt biên năm 1978 và hiện ở Canada. Con có gởi thơ để tìm Thầy, nhưng kể từ ngày ấy đến nay vắng bặt tin Thầy.

Con liên hệ với bạn đạo Việt Nam, lén nghe băng và thơ Thầy gởi về Việt Nam dạy đạo.

Nay qua đến đất Mỹ, con cố đi tìm bạn đạo, để biết tin tức của Thầy và thiền đường tại Hoa Kỳ. Nhưng tại thành phố St Louis này chưa thiết lập thiền đường. Con có ý định sẽ di

chuyển gia đình qua California, đến thiền đường học đạo và có cơ hội để gặp Thầy. May thay con đã gặp được bạn đạo N V N, cho con mượn băng và đặc san, Lá Thơ Vô Vi, con mừng quá. Mấy hôm nay, ngoài giờ đi học sinh ngữ, con thường phát băng của Thầy cho gia đình và bạn đạo cùng nghe.

Con cũng không hiểu cơ duyên ra sao? Con thì có ý định di chuyển gia đình đến Cali ở để gần gủi thiền đường, gần Thầy, gần bạn. Nhưng khi được người bạn gọi con về Cali nhiều lần và mới hôm qua 9-4-92, gởi cả vé máy bay qua nhưng con lại sợ, từ chối và gởi vé máy bay trở lại bạn mình.

Con mong được Thầy mở thiền đường tại St Louis, tiểu bang Missouri để dạy đạo cho toàn thể các con. Tiểu bang này nghe nói có khoảng chừng trên 5.000 người VN tỵ nạn.

Thành phố St Louis mới trang nghiêm được một chùa thờ Từ Phụ Thích Ca và Mẹ Hiền Quán Thế Âm Bồ Tát. Một số người Việt Nam vượt biên gặp tai nạn, cầu nguyện Mẹ Quan Âm cứu độ, khi được thoát nạn qua đây, họ tích cực làm việc cho có tiền để thực hiện lời cầu nguyện khi lâm nạn tai...

Ban đầu họ mượn một căn phòng của hội Thiện Nguyện để phụng thờ chư Phật, mới đây họ góp tiền mua một căn nhà, để trang nghiêm Tam Bảo. Ngày Vía Mẹ Quan Âm mới đây 19-02 âm lịch Vía Mẹ được tổ chức, có hàng trăm Phật Tử tham dự lễ.

Con xin nhắc lại đêm Giao Thừa năm Bính Dần 1986, con được diện kiến Thầy trong điềm mộng, đúng giờ Tý, con có hỏi sao Thầy về Việt Nam quá sớm, con chưa thiết lập thiền đường xong tại tỉnh Bình Dương. Thầy có dạy, trước sau gì ông cũng lập thiền đường tại tỉnh này. Con có hỏi Thầy, con gặp Thầy trong giấc mộng chiêm bao vậy là mộng hay thực. Thầy bảo người tu không có mộng, dù gặp nhau trong hoàn

cánh nào cũng là thực. Thầy liền từ giã con và hẹn thứ năm Thầy sẽ đến nữa, nhưng con chờ mãi mà không được gặp lại Thầy.

Kính bạnh Thầy, con xin Thầy hoan hỉ, dạy cho con rõ, con và gia đình nên ở lại St Louis hay phải qua California và bao giờ St Louis mới có thiền đường. Và con có cơ duyên gì đối với việc này không? Kính xin Thầy dạy cho con rõ. Đồng thời xin Thầy cho con biết, bạn đạo N X L hiện thời ở đâu? Có liên lạc với Thầy không? Ông đã qua Mỹ ngót một năm rồi. Ông H V E ở tù về có liên lạc thơ từ với Thầy không? Cha K. còn ở tù tại trại K4 Hàm Tân, Thuận Hải v.v...

Con xin cầu nguyện ơn trên Cha Trời, ban hồng ân cho đồng bào dân tộc VN và cầu nguyện Thầy và bạn đạo được đầy đủ sức khoẻ, để chờ ngày trở lại quê hương xây đời dựng đạo. Nhưng con không biết ngày Thầy về nước còn xa hay đã sắp đến rồi Bạch Thầy?!!

Nay kính cẩn. T N T

Ngày 8 tháng 5 năm 1992

T N T,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 11/04/92, được biết gia đình đã bình an đến nơi. Con muốn có một thiền đường nơi Missouri thì con phải ý thức rõ do đâu mà có thiền đường? Do tâm của hành giả mà ra. Đường lối của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là thực hành tự đạt, chứ không nhờ đỡ mà không hành. Tâm làm thì thân chịu, hạnh nguyện tự phát, giữ giới thăng hoa, trì tâm tu luyện, tận độ chúng sanh bằng thực hành chứ không nói khoét. Những người không thực hành theo Pháp Lý Vô Vi có quyền phê phán, thì chúng ta cũng có quyền xem xét trình độ của họ đang đứng ở đâu? Bất minh chơn tâm, động loạn nên phê

phán, mang khẩu nghiệp tạo ra sự thị phi vô ích cho nhơn quần, hậu quả sẽ tự gánh lấy đau khổ trong giờ phút lâm chung. Với con đường tự tu tự tiến hướng về giải thoát, không quây quần trong sự mê chấp, thì chúng ta ở nơi nào cũng có thể mở thiền đường thanh nhẹ, để ảnh hưởng quần sanh, tùy theo thức hòa đồng khai triển của hành giả. Nếu mình biết tự tạo một kỳ công thăng hoa cho chính mình, thì đó là cơ hội tận độ quần sanh; mình làm một việc cho tất cả mọi việc như Đức Thích Ca đã tự hành rồi sau mới tận độ quần sanh. Ở California, đông người VN nhưng vỏn vẹn sự tu học chỉ là do tâm của hành giả mà tự đạt.

Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ
Vô duyên đối diện bất tương phùng

Hữu duyên thì lúc nào cũng gặp, kể cả từ trong mộng cho đến thể xác. Tùy duyên mà tiến, tùy duyên mà học, giấc mộng không bao giờ quên là giấc mộng vàng, giữ lấy để thức tâm mà tu học, giải mở chánh giác, qui về Phật Pháp, nổi niềm thanh cao, từ bi bác ái rõ rệt. Đó là đạo, dẫn đến chiều hướng tự thức, tự tu tự tiến là chánh pháp. Chúc con và gia đình vui tiến.

Quí thương, L S H

Long Toàn, ngày 26-02-92

Kính gởi Thầy Ông Tám,

Con là P V Đ, 65 tuổi, vợ của con là N T B 64 tuổi. Năm mới vợ chồng con để thăm Thầy, con có đôi lời để xin hỏi Thầy, con nhờ Thầy giải thích dùm là vì vợ chồng con tu nay đã được 15 năm nhưng mà còn tối quá, con kẹt lắm cho nên để nhờ Thầy ban bố điển lành cho vợ chồng của con, chớ đêm nào vợ chồng của con cũng hướng thượng về bên Thầy. Thưa Thầy lúc này có thể hành thiền bốn thời được không,

con có hỏi quí bạn ở bên này nói cho hành pháp có hai thời mà thôi, còn hai thời một là thời 12 giờ trưa không được hành, còn 6 giờ tối cũng vậy không nên hành. Nay con có thắc mắc nhờ Thầy giải thích dùm con để hài lòng con, bây giờ tại sao con ngồi không được lâu, hễ ngồi có hơi lâu thì nó bắt khó chịu cho nên không có ngồi lâu được. Còn cái pháp luân nằm thì không có đủ 78 cái, hễ hít được hai chập thì nó đi chừng một chút thì nó trở lại, chớ không phải là ngủ bởi vì con có kiểm soát nó cho nên con biết nó không phải là ngủ. Còn cái pháp niệm Phật trong một hơi thở nhưng mà nó có dẫn 6 cái luân xa hay là tập trung mà thôi. Nay con nhờ Thầy giải thích dùm cho con biết. À nếu mà rụng răng hết công phu có thiệt hại gì không, nay con nhờ Thầy cho biết. Thưa Thầy, hành cái pháp Vô Vi không thờ cúng và không có đốt nhang được không nhờ Thầy cho biết. Thôi có bao nhiêu lời để con cám ơn Thầy, con là đệ tử của Thầy, con chào Thầy. Con là P V Đ, vợ của con là N T B.

Ngày 8 tháng 5 năm 1992

P V Đ,

Con có thể thiền buổi sáng, 12 giờ trưa, 9 giờ tối và khuya. Muốn thiền lâu, nên ăn chay, và ăn nhẹ buổi tối. Còn về niệm Phật, con dùng ý niệm Phật chứ không phải dùng hơi thở để niệm Phật. Tu bằng trí bằng ý, chứ không phải tu hình thức bề ngoài. Ngồi thiền không lâu là vì lo chuyện bên ngoài. Tu là ăn thua ý chí thiện lành hướng về Đức Phật, chứ không phải tu bằng xác. Rụng răng cũng tu được mà ở hoàn cảnh nào cũng tu được. Kính chúc bác vui khoẻ.

Quí thương, L S H

Việt Nam, ngày 4/4/1992

Con không biết nói gì đây để cho Thầy hiểu. Từ trước đến nay con biết Thầy qua hình ảnh và băng từ do anh Chín (N H L) gửi về.

Hôm nay con được địa chỉ của Thầy nên con xin bội bạch cùng Thầy hết tâm sự của con và cầu xin Thầy chỉ cho con một đường đi đúng.

Kính thưa Thầy! Trước kia con theo bên Thất Sơn Thần Quyền, cốt yếu luyện tập cho cơ thể được khoẻ mạnh. Sau này có một người bạn cho xem cuốn *"Tôi Tầm Đạo 7"*(năm 1989) trong đó có hướng dẫn cách công phu và con theo đó mà thực hành. Cũng trong thời gian này con cũng gặp gỡ và trao đổi với nhiều bạn đạo, con được mở trí rất nhiều, được cảm thấy *"luồng điển"* của người mà con tiếp xúc.

Con có châm cứu trị bệnh cho bà con ở một chùa phước thiện và kết bạn với một bạn đạo cũng theo pháp này và cũng châm cứu hốt thuốc. Cũng từ đó con bắt đầu xao lãng việc đạo, con có đến Bà Bảy (ở cư xá Thanh Đa) và được bà cho biết là tùy duyên nên sau cùng con cưới vợ, đó là B H T, em của anh N H L.

Kể từ đó sóng gió đã đến với gia đình con, đủ thứ trên đời đều đổ ập vào và con cứ trượt dài xuống dốc mà không gượng lại được, có đôi lúc con muốn bỏ xác nhưng đi về đâu, lang thang không bến bờ. Từ một người trầm tỉnh vui vẽ con trở nên thô lỗ cộc cằn và tham lam đủ thứ, lâu lâu công phu trở lại chừng vài tháng thì thử thách lại đến và con lại bỏ tất cả. Cuộc sống càng trở nên khó khăn gấp bội, bản thân không việc làm, con đông (ba đứa) không nuôi nổi, đến nổi Dì Sáu (chị của anh L) đem về nuôi. Đến lúc đó con uẩn trí quá không biết phải làm sao cho qua khỏi cơn hoạn nạn nầy.

Cứ như thế kéo dài mãi cho đến đầu năm 91 (khoảng 10 năm) con mới được việc làm, tạm ổn định và anh của T giúp đỡ một phần tài chánh. Đến cuối năm 91, anh H L về nước thăm quê hương và cũng nhờ anh mà nay con bắt đầu tu học trở lại và đang bị khảo đảo.

Kính thưa Thầy! Hiện nay con muốn tinh tấn trên đường đạo, mong muốn được nghe Thầy giảng đạo dù dưới hình thức nào để sớm trở về với nguồn cội. Con cầu mong Thầy chỉ cho con một hướng đi, con xin nguyện cùng Thầy là dù cho bất cứ chuyện gì xảy đến cho con, con cũng vẫn tinh tấn công phu học đạo.

Con kính chúc Thầy luôn an khang và tất cả các bạn đạo vui vẽ khoẻ mạnh. Con. P M Đ.

Ngày 8 tháng 5 năm 1992

P M Đ,

Thầy nhận được thơ của con đề ngày 4/4/1992, được biết con đang tự đi và tìm hướng đi. Khi con bước vào con đường trược thì phải đi cho hết con đường trược mới tiến đến thanh. Đang trược mà muốn thanh thì phải gặp những sự động loạn làm xáo trộn nội khoa tâm lý. Khổ, khổ, khổ mới bước vào biên giới Phật Pháp, sống trong khổ mới cảm thức được sự sai lầm của chính mình mà tự ăn năn sám hối, mới hướng về trọn lành của tâm linh, mới có dịp giải thoát. Tâm tư lúc nào cũng phải dứt khoát tình tiền duyên nghiệp thì mới giải toả được sự phiền muộn trong nội tâm, thầm tu thầm tiến nhiên hậu mới có cơ hội đắc pháp. Tình trường là cánh đồng hoa, đố ai vào đó không sa lệ sầu. Rất tiếc cho tuổi trẻ không tin sự vấp ngã của người đi trước mà đành phải lâm nạn mà thôi. Rốt cuộc mình phải tự lui về ý chí vô sanh bất diệt của chính mình thì mới ngộ được chơn pháp mà tu. Như Lai thanh nhẹ, thì mình

phải trở về với Như Lai thanh nhẹ, lúc đó mình mới có cơ hội giải mê, phá chấp mà tu. Vì cảnh trần trược mãi mê của trần gian lôi cuốn, tạo con đường tham dục và khổ nên khó tu đó thôi. Con phải cố gắng tìm tàng khả năng của chính mình thì mới cảm thức được câu: Thế gian vô nan sự, bá nhẫn thành kim thị thái hòa. Cuối cùng phải nhịn nhục tối đa mới thành đạo.

Ngày hôm nay con làm cha trong gia đình, phải tự nuôi dưỡng ý chí nhịn nhục tối đa, nhiên hậu mới đem lại hoà khí cho gia cang, gở rối từ giai đoạn một, tài vượng, thân an, tâm tịnh, hướng về giải thoát, thực hiện cho kỳ được ý thức vô sanh, ý lành xuất phát độ tha tại trần. Cuộc sống ai ai cũng đã hình thành tại mặt đất nhưng chỉ chờ chết thì mới thấy rõ hậu quả của người tu.

Chúc con tu hành tinh tấn và tiến hóa trong nguyên lý đời đạo song tu.

Quí thương, L S H

P.A, ngày 19/03/92

Kính gởi ông Tám,

Cháu có vấn đề muốn hỏi và xin ông Tám chỉ dạy cho cháu. Số là vào năm 1988, cháu có đi học võ ở thầy M T L (nhưng bây giờ thầy đã mất gần 3 năm), lúc học được năm tháng vào một buổi tối, vì thời gian còn sớm nên chưa ai vào, trong phòng chỉ có cháu, thầy và một người vào học trước cháu, thầy có kêu anh ấy lại gần thầy, lúc đó cháu ở gần thầy nên cháu thấy và nghe tất cả, thầy lấy giấy vẽ hình người và giảng, cơ thể con

người cũng như cái bình, nên khi ta hít vào thì khí sẽ chạy trong cơ thể và mình dùng ý chí điều khiển nó chạy (khi hít vào mũi cho nó chạy) xuống bụng, rồi tới hậu môn, khi tới đây thì mình nhíu lỗ đít lại, vì mình làm vậy khi khí chạy tới sẽ không thoát ra ngoài mà sẽ chạy qua luôn, rồi tiếp tục đi lên lưng, rồi lên ót, đầu, vòng ra trước mặt rồi tới miệng thở ra. Thầy có nói thời gian đầu tập sẽ không thể làm khí chạy đủ vòng được, về sau mới được. Mỗi tối tập trước khi ngủ, ngồi tư thế xếp bằng, mặt quay về hướng Bắc, và trước khi tập miệng niệm 3 lần câu *"Huyền vô đạo Phục Ma đại đế, Quan Thánh Đế Quân, đại bi, đại nguyện, đại thánh, đại từ, chơn quơn hiển ứng chiêu minh dực hớn đại thiên tôn"*. Sau khi nói xong Thầy quay qua nói với cháu là không nên tập bậy. Nhưng vì về điều này cháu rất thích và tò mò, nên nhớ kỷ những điều đó. Về sau mỗi tối cháu tập trước khi ngủ, nhưng không đều, có khi cháu bỏ dở cả tháng mới tập lại, nhưng khoảng 2 năm tập như vậy, thì mỗi lần tập xong là toàn thân cháu mồ hôi toát ra như tắm, người nóng bức, sau khi tập xong cháu nằm xuống ngủ. Nhưng thời gian đó cháu hít và tập trung và cảm thấy có luồng khí nóng chạy trong cơ thể cháu, cháu điều khiển nó đúng theo cách thầy cháu chỉ, lúc đó cháu chỉ dơ tay lên là có cảm giác lòng bàn tay nóng lên, và cánh tay tê tê. Lúc đó khi cháu vào lớp (khoảng thời gian 1990) cháu giỡi với bạn con cháu và bạn, hai người cùng giơ ngón tay trỏ chạm hai đầu ngón tay và cháu hít vào điều khiển luồng nóng chạy ra ngón tay trỏ, truyền vào người bạn ấy, nhưng bạn ấy nói là bạn ấy cảm giác có một luồng nóng chạy vào cánh tay của bạn ấy nhưng chỉ tới cùi chỏ mà thôi, thấy vậy cháu cố sức thêm, nhưng cũng vậy. Và trong lớp cháu cũng có một bạn cũng có luồng khí lạnh trong người trái với cháu, cháu và bạn ấy đều tinh nghịch nên hai bên đều đưa

hai ngón trỏ chạm nhau, hai bên truyền khí ra, một hồi ngón tay bạn ấy rung lên và bạn ấy giựt tay ra, bạn ấy nói bạn không chịu nổi. Lúc đó bạn ấy được anh bạn chỉ tập được 6 tháng, mỗi tháng âm lịch từ 10 tới 20, tối ra đứng ngoài trời thu khí mặt trăng, thời gian tập 10 giờ khuya đến 4 giờ sáng. Trong khoảng thời gian đó tập lúc nào cũng được, nhưng chỉ thu khí của mặt trăng vào cơ thể không quá 3 lần. Về sau cháu và bạn ấy đổi cách tập với nhau, về phần bạn ấy thì hầu như không có tập, còn về cháu có tập nhưng chỉ có một tuần, cháu tập ở trong nhà khoảng 10:30 tối, cháu cũng có cảm giác khí lạnh theo ngón tay chạy vào người, về sau cháu bỏ luôn. Từ đó về sau luồng khí trong người cháu cũng yếu đi và không còn truyền sang người khác được, và càng về sau thì không còn có thể điều khiển nó chạy theo đường thầy cháu chỉ nữa. Về sau cháu được bạn khác chỉ cho con tập cách của ông Trương Tam Phong (Võ Đang), tập đưa khí từ đan điền chạy đến chỗ giao giữa hai chân mày, hai ngón tay giữa chạm nhau, và từ đơn điền đến giữa hai chơn mày, và đến đâu thấy luồng nóng chạy đến đó. Lúc đó cháu nhắm mắt giơ hai bàn tay cháu phát khí thấy tay nóng, và hai bàn tay của cháu có thể cảm ứng được với nhau, nhưng về sau cháu biết thêm nhiều thứ nữa và cháu không kiên nhẫn và còn bận học nữa nên cháu không có tập nữa (cháu bỏ tập đến nay khoảng nửa năm), khoảng thời gian này cháu có tập Soi Hồn và Chiếu Minh của ông Tám, nhờ chị bà con ở Úc về chỉ cho, nhưng cháu tập không đều. Nhưng khi qua đây tới bây giờ, cháu đọc được cuốn sách nói về cách tập của ông Tám, cách Soi Hồn và Chiếu Minh và cháu hiểu được thêm một số việc nữa, nên bây giờ cháu xin hỏi ông Tám, cháu nên bắt đầu tập lại cái gì (trong quyển sách Tôi Tầm Đạo) kính xin ông Tám chỉ dẫn cho cháu. Cháu còn một việc nữa hỏi ông là cháu bị một

chứng khó thở, cháu bị khoảng 2 năm rồi, cháu không biết là cháu bị trước hay là sau khi tập. Bây giờ mỗi lần cháu hít sâu vô bụng thì khi hơi vô tới ngực thì cháu cảm thấy hơi nghẹn và cảm giác như có cái gì đẩy ngược khí hít vào ra ngoài. Cháu còn cảm thấy hơi đau ngực nữa. Bây giờ thì cháu lại muốn tập thiền theo cùng mục đích với ông Tám. Kính xin ông Tám chỉ dẫn cháu nên tập cái gì và bây giờ cháu phải làm gì.

Cháu quên nói tên cháu là H Đ T (người Việt gốc Hoa) cháu sinh năm 1974 ngày 17-8 (âm lịch) sanh vào lúc 11:30 trưa.

Cháu còn quên nói là cháu thường hay bị luồng khí lạnh chạy từ xương sống lên làm cháu rùng mình ớn lạnh, đến nổi bây giờ cháu chỉ cần nghĩ sẽ bị rùng mình thì lập tức cháu bị rùng mình ngay và đặc biệt là từ nhỏ đến lớn cháu không ăn tỏi được; mỗi lần ngậm trúng tỏi là lập tức ói ngay và nghe mùi tỏi cháu cũng không chịu được.

Cháu còn có việc là khi ngồi tập thiền thì lưỡi để trên nóc giọng và răng cắn chặt, nhưng cháu thì để lưỡi được, còn răng thì không được, bởi vì cháu bị hư hai răng cửa nên đã nhổ đi, mà nếu như nó còn thì cháu cắn chặt răng, răng cửa cũng không đụng, cháu phải làm sao, xin ông giúp cháu, cháu thật biết ơn ông.

Cháu quên nói cách ngồi là tư thế ngồi kiết già, cách bắt ấn là từ trên nhìn xuống thấy 2 ngón cái, ngón trỏ tay trái, 2 ngón giữa và ngón út tay phải.

Vào buổi tối ngồi cháu cảm thấy sau lưng mát lạnh, con có niệm Phật nhưng chỉ bớt lạnh chứ không hết, xin hỏi ông đó là triệu chứng gì? Và bây giờ cháu có thể tập môn của thầy cháu chỉ cùng với môn của ông Tám được không? Hay là cháu chỉ nên tập môn của ông Tám, xin ông Tám chỉ bảo, cháu thật biết ơn ông.

Ngày 8 tháng 5 năm 1992

H Đ T,

Ông Tám nhận được thơ của con, được biết con đã tập luyện lung tung làm cơ thể mất sự điều hòa, phương pháp nào cũng muốn tập mà tập không lâu, vì điện năng của con bị rối loạn, cho nên rất dễ bị ngoại xâm, độc tố chuyển chạy lung tung. Con cần phải thanh lọc để giải ra, nhiên hậu mới thiền được theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, bằng không để lâu ngày sẽ kết thành bệnh nan y khó trị. Để thanh lọc, con có thể liên lạc đến các nơi như sau:

Thiền đường Thông Hải
4806 Larue St.
Dallas, TX 75211
Tel: 214-331 9124

hoặc ở Vĩ Kiên, Los Angeles. Để biết thêm chi tiết về khoá thanh lọc ở đây vào mùa hè này, thì con nên liên lạc với T U hay anh N H L, tel: 213-827 0430

Con nên thanh lọc theo phương pháp uống thuốc thanh lọc (bentonite) nhịn ăn và rửa ruột trong một tuần lễ là tốt nhất. Chúc con vui khoẻ.

Quí thương, L S H

Cali, ngày 21-04-1992

Ông Tám kính,

Cháu có duyên được đọc qua cuốn "*Tôi Tầm Đạo*" và tâm muốn công phu nhưng vì không có ai đã thành công chỉ dẫn nên cháu chưa dám, mà cháu không thể qua tận Canada được, xin ông chỉ dùm cháu một phương cách và cháu cũng xin nói thật hoàn cảnh là ba cháu rất khó, không tin cái gì cả, nếu ba biết cháu hành "*thiền*" thì không ổn. Tuệ cháu còn u muội nên không biết cách giải quyết. Giờ cháu chỉ có thể hành

được có lẽ từ 0 giờ đến 2 giờ khuya, và nếu ba cháu bắt ăn nhiều thì có hại gì không? Cháu còn đi học high school. Nếu ông có ý gì xin trả lời cho cháu gấp. Còn về câu nguyện " *Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn*" là niệm suốt trong khi công phu hay là chỉ niệm lúc khởi đầu. Nếu ông Tám có gì chỉ thêm xin biên cho cháu. Học sinh.

TB: Cháu có thể gọi điện thoại không? Và giờ nào thì thuận tiện.

Ngày 8 tháng 5 năm 1992

H Đ,

Ông Tám nhận được thơ con đề ngày 21/04/1992, được biết con muốn thực hành theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp để tự khai mở tâm thức, để giúp đỡ cho sự học hành tiến bộ càng nhanh hơn. Con đang đứng dưới sự bảo trợ của gia đình, bên trên có cha mẹ thì con nên bàn bạc với cha mẹ trước khi con thực hành, không nên giấu diếm mà tạo ra sự sức mẻ tình yêu thương giữa cha và con. Luôn luôn phải có sự đồng ý của người cha yêu quí, thì mới có thể phát triển về tâm linh. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là giúp cho sinh viên, học sinh sớm thức về triết hơn, ổn định tâm cang, tự xây dựng điện năng trong cơ tạng, nội khoa tâm lý sẽ được xây dựng tốt đẹp, hiểu luật nhơn quả, không bị bỡ ngỡ trên đường đạo cũng như đường đời ở tương lai. Ông Tám đề nghị con nên bàn bạc với gia đình trước khi tiến tới một giai đoạn mới trong gia cang. Phương pháp mà con đã đọc trong cuốn Tôi Tầm Đạo là không bắt buộc một ai trên mặt đất này phải tu theo nhưng luôn luôn nó hổ trợ cho sự tự thức của cá nhân mà thôi.

Con nên theo sách Phương Pháp Công Phu gần đây mới in ra mà hành. Con chỉ cần niệm Nam Mô A Di Đà Phật, mà

không cần niệm Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế mà làm gì. Con đọc kỹ để hiểu rõ mà hành. Chúc con và gia đình vui khoẻ.

Quí thương, L S H

Sàigòn, ngày 06/11/1992

Kính thưa ông,

Con kính thăm ông cùng quí quyến đặng nhiều sức khoẻ, cùng mọi sự như ý.

Kính ông, con là học trò của cô H N, thời gian con học may với cô, con thường nghe cô nhắc nhở đến ông và cô cũng có hướng dẫn con xem những bài pháp của ông, con có sự ham thích, không biết làm sao có sự trực tiếp với ông, lúc đó cô cũng để tâm tìm kiếm ông dùm con, song hoàn toàn vô hi vọng, không ngờ con vừa nhận được thơ cô báo đã gặp lại ông ở USA. Như vậy diễm phúc cho tụi con biết mấy.

Thưa ông, quá bất ngờ đối với con, vì cô T A đã đi mấy năm rồi vẫn không nghe tin tức về ông, con cảm thấy mong manh quá đổi, biết đâu mà tìm, phần xứ lạ quê người, thật là không có hy vọng mảy may nào cả. Tuy vậy con vẫn có niềm tin ơn trên sẽ gia hộ cho cô H N có cơ hội gặp lại ông.

Kính thưa ông, chưa biết ông, con mong được biết ông. Khi biết ông rồi, con ái ngại vô cùng, biết ông có tiếp nhận con không? Vì đạo con bây giờ không được như xưa nữa, so với cô H N, con lại không chung cùng một đạo với cô.

Kính ông, con thành thật kính thăm ông, không biết nói làm sao với ông đây nữa, là con rất mừng được tin ông, biết ông vẫn còn khỏe mạnh ở xứ người, con thấy có sự vui mừng. Như vậy cô H N và cô T A đã toại tâm vừa ý và con cũng có sự chung vui cùng hai cô. Tuy rằng con với ông rất là xa lạ,

tự nhiên thấy vui vui ông ạ! Hình như...chắc không lạ lắm phải không thưa ông?

Được tin ông, con cảm nghĩ, là lạ lắm, nghe chừng đây là sự an ủi lớn đó thưa ông, có sức mạnh nào đó, như là con sẽ không còn bơ vơ nữa, từ ngày thầy con qua đời, con thấy con bơ vơ lắm, sự đạo của con bấp bênh lắm, cũng may con gặp được hai cô, không chả rõ hiện thân con bây giờ ra thể nào? Từ ngày biết hai cô đời con sướng lắm. Bây giờ được biết ông nữa ắc là đến ngày con thong dong an nhiên tự tại lắm đây, hy vọng là như vậy. Có lẽ nghiệp lực con đã mãn, nên có sự bất ngờ như thế này.

Con xin tạm dừng bút nơi đây, kính lời thăm ông cùng bửu quyến vạn sự như ý. Con kính bút. C T X H

Atlantic city, ngày 03/01/1992

X H,

Thơ của con đã đến tay ông ngày 06/02/1991, được biết con đã nhận được tin vui về tâm đạo.

Người đời thành tâm hướng về bất cứ một điều gì ước muốn, cuối cùng cũng sẽ thành đạt. Đó là nguyên lý tự nhiên và siêu nhiên, thành tựu trong mỗi dung điểm khác nhau, niềm hy vọng luôn luôn ẩn tàng trong tâm thức.

H N có liên lạc với ông bằng điện thoại, lúc này H N vẫn vui trong cuộc sống, xa quê hương nhưng cảm thấy tình thiêng liêng tận độ về với N nhiều hơn lúc ở bên nhà, là điều may mắn ước nguyện của H N đã thành tựu. Nhưng con đường tu học khai mở tâm thức vẫn còn dài, đã mang xác làm người thì phải được điêu luyện tối đa, nhiên hậu mới được tiến hóa về tâm linh, đó là luật thanh lọc của Trời Đất.

Con có duyên lành mới được đọc qua những lời lẽ mới mẻ giải vui chơn hồn của chính con. Niềm tin càng ngày sẽ càng

được dồi dào hơn, cho đến lúc con cảm thức được chơn lý vô sanh, tức là ở trên mặt đất này chẳng có một ai có thể biến chế tâm thức của chính con được, nó là độc nhất vô nhị, nó cũng là một khả năng trong vũ trụ quang nầy. Hiểu được nguyên lý này con sẽ không còn hổ thẹn với tình đời đen bạc nữa, ngược lại con là một khả năng trong vũ trụ, càng kính yêu Trời Phật lại càng được nâng cao trình độ tiến hóa từ tâm lẫn thân, duyên lành sẽ đến tràn đầy trong tâm thức. Con xa Thầy con nhưng con biết tâm thức của con là vô sanh, thì tình cha con sẽ không còn xa cách nữa.

Ông Tám lúc nầy vẫn khoẻ mạnh và vẫn quí yêu mọi người. Chúc con vui khoẻ./.

Quí thương, L S H

St Lousis, ngày 2 tháng giêng 1992

Nam Mô A Di Đà Phật

Thầy kính mến,

Hôm nay con có vài hàng gởi đến Thầy, trước hết kính thăm sức khoẻ của Thầy và sau xin Thầy từ bi chỉ dạy cho con một vài điều mà con thắc mắc.

Thầy kính! Hôm chị M. qua thăm Thầy về chị có nói Thầy khuyên con nên tịnh khẩu niệm Phật và nên để gia đình ở Việt Nam. Thưa Thầy điều này thì từ trước đến giờ lúc nào con cũng muốn gia đình ở lại quê nhà, nhưng mới đây con có nhận được tin gia đình 20-1-92 rời Việt nam, thì con không biết làm sao? Con có nên nói thẳng cho gia đình con biết gấp để ở lại hay không? Xin Thầy chỉ dạy cho con. Còn riêng về phần con thì qua những lời chỉ dậy trực tiếp của Thầy, cũng như qua các băng thì con cố gắng học và hành theo Thầy cho đến ngày cuối cùng của đời con.

Con thành tâm xin kính chúc Thầy luôn luôn dồi dào sức khoẻ để dẫn dắt chúng con trên đường đời và đạo.

Kính thưa, Con, N V N

Atlantic city, ngày 15/01/1992

N con,

Thầy đã vui nhận được thơ con đề ngày 2/01/92, được biết con có một tâm hồn tu học, đó là điều quí nhất cho phần hồn tiến hóa. Còn về việc nghiệp duyên ở đời, tiền kiếp có vay kiếp này phải trả, không có một ai có thể trốn tránh được luật nhân quả. Tổ ấm gia đình con đã tạo, thì chính con phải gánh vác, duyên nghiệp mới kết thúc được. Pháp Lý Vô Vi mà con đang hành, ứng dụng cho đời đạo song tu, nhờ hoàn cảnh nhịn nhục mà tiến thân. Gia đình có cơ hội tái ngộ, con nên nhận lấy tình thương đó mà tiến hóa. Tâm đời luôn luôn nghịch với đường tu, nhưng cố công tu luyện thì sẽ hoá giải mọi sự trở ngại ở tương lai. Con không nên ngăn cản mọi việc đã kết thúc, hoan hỉ đón tiếp tình thương.

Chúc con vui khoẻ và tu hành tinh tấn.

Quí thương, L S H

Montréal, ngày 29/12/1991

Kính thăm ông bà Tám,

Hôm nay cháu có vài hàng gởi thăm ông bà Tám, chúc ông bà Tám trong năm mới được dồi dào sức khoẻ. Cháu lâu quá không có gặp lại ông Tám vì cháu bận đi học xa, nên ít khi về thăm nhà. Hôm nay nhân ngày Tết Dương lịch, cháu về thăm nhà, Ba Má cháu kính thăm ông bà trong năm mới được mọi sự như ý, riêng phần má cháu công việc làm không có nhiều lắm nên nghỉ dài dài và chán đời lắm. Nhưng lúc nào cũng nhớ đến ông bà Tám luôn, và thường nhắc nhở chúng

cháu luôn luôn cố gắng niệm Phật, vì từ ngày biết ông Tám và nghe băng thay đổi tính tình và nguyện cố gắng tu sửa nhưng vẫn bị khảo liên miên, nhưng vẫn nhớ đến lời ông Tám văng vẳng bên tai và thường khuyên chúng cháu không quên ông Tám. Riêng phần cháu vì sức khoẻ yếu nên học hành gặp nhiều khó khăn và nhiều thử thách vô cùng, cháu không biết ngày mai này sẽ ra sao. Cháu ao ước được tiếp tục học lên cao về ngành recherche về pharmacologie ở bên Mỹ thuộc về ngành này không biết có được không. Ông Tám có thể cho con ý kiến được không vì con đã học lên đến đây, ngoài sức của ba má con, nên không giúp con được ý kiến gì cả. Ông Tám đã cho con bài thơ "*bệnh rồi nhiễm bệnh không ngưng*", con vẫn cố gắng phải làn gì cho rõ ràng họ Lương vì cha mẹ con nghèo bị khinh khi cho nên con nguyện cố gắng hết sức của con để tìm hiểu học hỏi, hy vọng sau này ngày nào đó trở về quê hương mà đem sự học ra dìu dắt những chị em, anh em không được may mắn học hành, đó là ước nguyện của đời con. Con biết khi con viết thơ này, con sẽ bị rầy nhưng con chấp nhận, con mong rằng ông Tám sẽ thông cảm cho chị em chúng con, ông Tám sẽ chỉ dẫn chúng con trên bước học và tu.

Con là L H N, năm nay 17 tuổi. Má con vẫn thường rầy con về tội bướng bỉnh và thường khuyên niệm Phật nhưng mà con hay quên hoài vì bận học hành. Có lúc nhớ lúc không. Ông Tám chỉ dạy con và con kính xin ông Tám cho con một bài thơ. Tháng chín con vào Cegep. Năm mới kính chúc ông Tám dồi dào sức khoẻ.

Chúng con rất mong nhận được thơ của ông Tám.

Kính thư. Chúng cháu. T, P, N.

Atlantic city, ngày 14 tháng giêng năm 1992

T con,

Ông Tám đã nhận được thơ con đề ngày 29/12/1991, được biết con đang dấn thân học hỏi tiến hóa theo sở nguyện của chính con. Đó là tinh thần rất cao quí.

Chế độ hiện tại luôn luôn nâng đỡ người hiếu học. Vậy con nên tiếp xúc với những cơ quan cho vay về tài chánh theo dõi chương trình học vấn, sau khi ra trường sẽ hoàn trả. Có rất nhiều người thành công cũng nhờ chính phủ giúp đỡ. Còn vấn đề tu học hướng thượng niệm Phật thường xuyên để đạt được chơn thức của chơn tâm là cứu cánh duy nhất của phần hồn ở tương lai. Tự mình tạo một ý lực giải thoát nhiên hậu mới cứu giúp được quần sanh ở tương lai. Tu ở kiếp này là xây dựng ở kiếp sau, đó cũng là một kỳ công tự trở về thực chất của chính mình. Chúng con có tổ ấm gia đình, nhưng ý lực là vô cùng. Chị em mỗi đứa khác nhau, nếu trì tâm hướng thượng giải thoát thì việc báo hiếu đời đạo sẽ phân minh. Ngoài cha mẹ bằng xương bằng thịt lại có Cha Trời Mẹ Đất lớn rộng mênh mông. Chỉ có thật sự tu hành thì mới cảm thức được vị trí tâm linh của mình tiến hóa không ngừng nghỉ. Các con phải đi từ giai đoạn một, cuối cùng mới có cơ hội thăng hoa tốt đẹp.

Ở đời này loài người bị sai lầm, phân sự giàu nghèo về tiền của nhưng quên đi chơn tâm là chánh. Luật nhân quả rõ rệt, biết quí thương cha mẹ, tương lai ơn phước sẽ tràn đầy. Các con cố gắng tu, dù nhiều hay ít, cũng dụng tâm tiến hóa là chánh. Lo thực hành để tự đạt. Hiện nay trình độ còn yếu kém, xin thơ các con cũng khó hiểu thấu, cố gắng tu một thời gian sau, chính con hướng về tâm linh, thi phú sẽ dồi dào. Tu là học hỏi, tiến hóa, chứ không phải như học chữ rồi quên,

chết không mang đi được. Năm mới chúc các con và gia đình vui khoẻ.

Quí thương, L S H

Mountain View, 28-12-1991

Trình Đức Thầy tôn kính,

Con là L H dâng lời vấn an Đức Thầy. Có hai ấn chứng xin Thầy chỉ dạy.

1) Đang ngồi thiền chợt thấy một vệt sáng từ trên chiếu xuống đùi bên trái có một chiếc chìa khóa. Bề Trên dậy con điều gì?

2) Một tuần lễ sau, con cũng đang ngồi thiền. Mắt bên trái con phóng ra một luồng điển thẳng tới một khu vườn trống có hàng rào bằng gỗ chiếu cho thấy một người nam đầu trọc, đứng tựa lưng vào hàng rào, tay trái nắm giơ lên cao.

Như vậy ý nghĩa là sao xin Thầy mở trí ngu cho con. Trân trọng cảm tạ Đức Thầy.

Kính bái, L H

Atlantic city, ngày 15/01/1992

Kính gởi bác M,

Vui nhận được thơ bác đề ngày 28/12/92, được biết bác nhận được nhiều ấn chứng của Phật sự ân chiếu tùy tâm hướng thượng chơn thành của Bác. Cảnh giới bao la sẽ tương hội nhiều cảnh giới khác nhau, nhưng tâm phải giữ nguyên lý thanh tịnh, biết mình là vô sanh bất diệt thì cứ an nhiên thiền định, không cần lưu ý tha lực thì mới tiến hóa kịp kỳ, giữ pháp thực hành tinh tấn, tâm thức hòa đồng sẽ được khai mở, quán thông mà tiến tùy theo thanh tịnh.

Chúc Bác tận hưởng niềm vui trong thanh tịnh, nhìn rõ cuộc đời là bể khổ, nhưng nó cũng là cơ hội tiến thân. Bác nên lưu ý vô sanh thì mọi điều sẽ được giải thoát.

Chúc bác vui tiến trong thanh tịnh.

Quí thương, L S H

Australia, 30/12/1991

Kính thưa thầy Tám,

Con có vài điều thắc mắc về tâm linh khi hành pháp, kính xin Thầy giải đáp giúp con 5 điều:

1) Cách đây khoảng 5 tháng, trong lúc ngủ mê thì con thấy như nửa mê nửa tỉnh, tâm dục đến và muốn xâm chiếm lấy mình rất mạnh. Con liền trụ ý niệm Phật trên đỉnh đầu để giải tỏa. Thấy lăng tăng và có hơi rút đi lên từ đỉnh đầu thật mạnh. Con nghĩ đó là điển rút? Và ngay sau đó nhìn thẳng trung tim chân mày con thấy có sự luân chuyển từ trái và phải một chất màu đỏ, trong ấy có những sắc vàng đi cùng. Và từ hai bên phải trái luân chuyển quyện vào nhau kết tụ lại thành một viên tròn đỏ từ nhỏ đến lớn. Sau cùng viên tròn đỏ ấy đứt rời hai giòng luân chuyển ấy và rơi vào ánh sáng vàng nhạt dịu rộng lớn đang chan hoà phía sau làm văng tỏa ánh sáng ấy xung quanh. Xin thầy cho con được biết đó là điều gì?

2) Cách đây ba tuần, sau khi thiền định con nằm ngủ trở lại, có lẽ được 5, 10 phút con tỉnh trở lại và cảm giác mình đang ngủ ngồi. Muốn xác định hư hay thực con mở mắt để kiểm chứng, thấy mình ngồi tọa thiền từ bao giờ trên chiếc giường trong căn phòng. Lấy làm lạ con nhìn xuống thân mình có thật không thì thấy thân mặc áo Phật ngồi bán già, toàn thân lẫn tư tưởng trước lúc kiểm chứng ấy tất cả đều trống rỗng, hư không thật nhẹ như không khí. (Nhớ đến con vẫn còn thích cái cảm giác đó). Trong bóng đêm con nhìn thấy mình

cùng màu áo tất cả chỉ là một màu xanh ve chai đậm gần tựa như thủy tinh.

Con cố gắng tìn lại trong trí nhớ rằng có phải con ngồi tọa thiền hay đã nằm ngủ thì phải cố gắng ngồi dậy để cùng thiền định với thân con đang ngồi lúc ấy. Khi cố tìm về trí nhớ con thấy tư tưởng bị lùi lại về phía sau thật mau và như những khoảng khắc vượt qua nhiều đoạn của tiền kiếp rồi tư tưởng trở lại với thân xác nằm trên giường cố trở mình thật nặng nề khó khăn. Và ngay lúc ấy thân con đang ngồi vụt biến mất thật nhanh. Khi hình ảnh biến mất con như chụp hình ghi nhận thấy được phía sau lưng mình ngồi trong áo của Phật, tóc xoắn thành nhiều viên tròn cột cao trên đỉnh đầu, ngồi rất nghiêm chỉnh và thật tịnh. Con biết con bị động nên hình ảnh ấy lại biến đi. Bởi con có hơi lo sợ khi ngủ mê có thể nào ai mượn xác ẩu? Chuyện ấy có thể xảy ra không thưa Thầy? Xin Thầy giúp con giải thích để con được hiểu tận tường mà toạ thiền được tinh tấn khi con thả tâm về Hư Không của Đại Thanh Tịnh.

3) Thưa Thầy, sau khi Pháp Luân Thường Chuyển là Thiền Định dỗ ngủ với ý tập trung trên đỉnh đầu rằng: "*Cố gắng xuất hồn lên đãnh lễ Phật*" thì con có thể niệm lục tự hay thả tâm hoặc ý vào hư không được không? Con không nghĩ gì cả để dỗ ngủ!?

4) Và khi ngồi Thiền Định con có thể ngồi đặt bàn tay trái lên bàn tay phải, 2 ngón cái đụng châu đầu vào nhau được không trong tư thế bán già? Bởi con thấy ngồi như vậy thoải mái với con hơn mỗi khi tập trung ý tưởng.

5) Xin Thầy giảng nghĩa cho con được hiểu Thiền Bệnh là gì để tránh trường hợp có thể mình bị lạc vào đó mà không biết.

Cuối thư con xin kính chúc Thầy thân tâm an lạc và sức khỏe luôn dồi dào để dìu dắt cùng hướng độ chúng sanh sớm thức tâm trở về sự thanh tịnh. Kính Thầy.

Con,

P K H

T.B: Con được biết Thầy có ban cho con một bài thơ nhưng có lẽ con sẽ nhận được trong nay mai. Con cảm tạ Thầy đã nghĩ đến và ban chút hồng ân cho con qua bài thơ Thanh Điển đó.

Con tự thấy mình còn thấp kém trong sự tu học nên xin nhận những lời chỉ dạy của Thầy bất cứ lúc nào khi Thầy nghĩ đến.

Atlantic city, ngày 15 tháng 1 năm 1992

K H,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 30-12-91, được biết con thật sự dấn thân tu học, cho nên con có cảm thức được nhiều cảnh thanh nhẹ khai thông và tạo cho con một ý lực giải thoát mạnh mẽ, nhận định nguyên lý vô sanh mà Thầy đã từng giảng. Cảnh sống của người chơn tu không phải ở tại đây, nhưng kỳ thật nó là ở nơi thanh tịnh vô sanh, ý lực là chánh, tâm thức sẽ tròn đầy, đánh tan mọi sự mê chấp, thì không bao giờ bị loạn lạc nữa.

Quê của người chơn tu là thiên đàng có thật, trật tự thăng hoa nhẹ nhàng, dù đứng trước tình cảnh nào cũng vậy đó thôi. Sống ở thế gian không bè phái nhưng chỉ hướng về chơn tâm thăng hoa vô cùng, thì sự vinh quang lúc nào cũng chan hòa trong tâm thức.

Cách ngồi của con đã tả trong thơ rất đúng, thanh quang chuyển chạy đều hòa, không có gì trở ngại cả, cứ tiếp tục hành như vậy trong một kiếp người, thì sẽ viên mãn. Không

nên a tòng bất cứ một lý thuyết mê chấp nào cả, còn ôm giữ sự mê chấp là trình độ ma quỉ mà thôi.

Thầy có gởi cho con một bài thơ, con cố gắng đọc nhiều lần, thì khối từ quang trên bộ đầu của con sẽ được thăng tiến, thầm tu thầm tiến mới thành đạo. Không cần cho ai biết chuyện của chính mình, thật tâm hướng về thanh tịnh mới thành công.

Chúc con thân tâm an lạc.

Quí thương, LS H

Missisauga, ngày 07/01/1992

Kính lạy Thầy Tám kính mến,

Đa tạ Thầy, con đã nhận tấm thiệp hình của Thầy đã chụp nhân dịp Noel 91 để tặng các bạn đạo năm châu. Nhìn tấm hình Thầy bận bộ đồ veste mầu vàng lợt với nước da hồng hào đầy thanh điển bao quanh, với con mắt người đời chỉ đoán thầy chừng 55 tuổi là cùng. Trẻ hơn cả tấm hình Thầy gởi cho con cuối năm 90 và một tấm do bạn D gởi đến cho con cách nay gần 2 tháng nay. Thật xứng đáng công Thầy trì chí thanh lọc. Có lẽ từ nay gặp bạn đời, con cần nói đạo, con chỉ cần một tấm hình cách nay ít năm của Thầy và ba tấm hình trong hai năm 90, 91 và cuối 91 đầu 92 là con có đủ đề tài để nói đạo. Tụi trẻ con của con nó vồ tấm hình Thầy, ngắm nhìn không chớp mắt. Đúng như câu Thầy đã từng dạy chúng con "*Làm một việc cho tất cả mọi việc*".

Phần con xin đội ơn Thầy, con không được cái may mắn đi dự khóa thanh lọc do chính Thầy trông nom vào đầu năm 91 tại Thiền viện Vĩ Kiên. Xong con theo dõi các cuốn videó và băng phỏng vấn những bạn đạo dự khóa và con đã tự thanh lọc bằng cách uống 6 viên thuốc mỗi lần, con mua nhân dịp đi dự Đại Hội Hồi Quang Phản Chiếu. Và hiện nay hằng

ngày đúng một giờ trưa con chỉ ăn đúng 2 miệng bát cơm gạo lức thổi chung với kê, sáng hai lát bánh mì như Thầy đã dậy. Ngoài ra con niệm Phật, Soi Hồn, Chiếu Minh tối đa. Hè vừa qua con đi đáng tennis suốt mùa hè. Cho đến nay sức khoẻ của con hơn hẳn hồi con 50 tuổi ở VN. Năm nay con 66 tuổi (tuổi Bính Dần) và đêm con ngồi hai tiếng không biết mỏi chân. Khi nào coi mòi có triệu chứng thấp khớp viếng thăm con bèn dùng nước dừa như Thầy chỉ. Hồi mùa hè vừa qua con đi chơi tennis với mấy người canadian. Để tỏ cho họ biết người già VN không tệ, con cố rượt một trái banh, không may con bị té quận tròn người lại, không hề chi đầu gối dập một chút, đêm về nhà đau rêm. Con bèn nhớ toa nước dừa của Thầy, nửa đêm về sáng, con dậy làm một ly cối nước dừa, thiền xong con làm thêm 2 ly nước lạnh, sáng ngày hôm sau con tiếp tục chơi như thường.

Hiện nay con đã đổi địa chỉ mới, con về ở chung nhà với cháu P, kinh tế Canada 2 năm nay yếu kém, các cháu không gánh nổi morgage căn 93 Hanson, nên chúng đã phải bán lỗ vào dịp cuối năm 91 vừa qua. Thiền đường của tụi con hồi này cũng không còn chung thiền vào mỗi chủ nhật cuối tháng như hồi cách nay nửa năm trước. Vì nhà cháu quá chật. Con chỉ hy vọng nó bán nốt được căn này con không phải gánh morgage cho nó, con đi thuê nhà chính phủ vài bedrooms thì chúng con mới họp được. Tháng 7/91 vừa qua, nhà con về VN, nhân đi viếng cảnh Đà Lạt, có mua được hai thửa đất diện tích 5000m2, có được 500 gốc café, 40 gốc hồng ăn trái, một số cây mít và chuối v.v...không có nhà mới có hai túp tạm che mưa nắng với giá 5 cây vàng. Tụi con dự trù vài tháng nữa tụi con về đặt làm một căn rộng. Chờ cơ hội thuận tiện CSVN không còn. Lúc đó con xin phép Thầy con đem cái tên TĐ B L mà Thầy đặt tên cho về Đà Lạt VN để con

được toại ý phục vụ bạn đạo cho đến ngày con ra đi là con mãn nguyện lắm. Cúi xin Thầy chứng tâm cho lòng sở cầu của con. Nay chỉ còn vài tuần nữa năm Tân Mùi đã mãn. Năm Nhâm Thân đến với lòng mong mỏi của dân Việt hy vọng có đổi mới. Con cúi xin Ơn Trên ban nhiều hồng ân đến Thầy và gia đình để Thầy dìu dắt bạn đạo năm châu chúng con nốt đoạn đường mà chúng con hằng mong mỏi. Cùng để tỏ lòng nhớ ơn Thầy, con gọi là có chút quà mọn kính biếu lên Thầy. Cúi xin Thầy nhận cho con. Con xin đa tạ Thầy.

Nam Mô Vĩ Kiên Phật. Đệ tử của Thầy, P B L.

Atlantic city, ngày 16/02/92

Kính gởi anh L,

Vui nhận được thơ của anh đề ngày 07/01/92 cộng với món quà quí giá. Trong thơ anh đã tỏ ý muốn độ đời sau khi thực hành phương pháp bao nhiêu năm, không nhiều thì ít, ai ai cũng muốn giúp người kế tiếp thừa hưởng sự thanh tịnh của chính mình, tức là phần hồn bất diệt nằm trong nguyên lý vô sanh. Sự phát tâm là một chuyện, còn sự gặt hái được hay không cũng do tâm người hiền hướng thượng tự phá mê phá chấp, nhiên hậu mới khai thông ý đạo nơi cõi vô cùng thanh nhẹ. Chúng ta biết được cảnh đời là bãi trường thi, thiên đàng là có thật, đêm ngày tham thiền vun bồi ý lực giải thoát cho kỳ được, chơn tâm sẽ được sáng bừng và thăng hoa.

Ở đời này ai ai cũng thích sự cao quí và tươi đẹp, chỉ có ý thức được ánh sáng từ bi là vô sanh thì mới có cơ hội đem lại sự an vui cho mọi người ở tương lai, ngược lại hận thù và tranh chấp thì chỉ phá hủy thần thức của chính mình mà thôi.

Kính chúc anh chị cùng gia đình an vui trong tâm thức thanh nhẹ./.

Quí thương, LS H

Đại Tâm ngày 20-12-1991

Kính gởi Thầy,

Hôm nay con có vài lời thăm gởi đến Thầy. Đầu thư con xin chúc Thầy luôn luôn vui khoẻ.

Thầy thương! Con xin giới thiệu con là H S em của chị H A và anh D T L. Con bị bệnh *"tâm thần phân liệt"*. Vào mùa xuân năm 90 có Bà Bảy T Đ vào thăm và bắt mạch. Bà đoán là con bị bệnh đứt một sợi dây thần kinh.

Hiện giờ con có vài câu hỏi thắc mắc: Sao lúc con ngủ như có ai lấy kim chậm vào đỉnh đầu rồi đến chân mày... giống như châm cứu. Con có hỏi anh H, anh trả lời là: *"Ông Tám đến châm"* và về sau con thấy ê, sau đó vài hôm con nghe tiếng Thầy giảng pháp với các bạn đạo hoặc nghe đài phát thanh. Khi giựt mình tỉnh giấc thì ra là con nằm mơ.

Hai hiện tượng trên có phải do thần kinh con yếu hay là do bên ngoài muốn xâm nhập? Mong Thầy giải thích và con hằng mong thư Thầy.

Cuối thư con kính chúc Thầy, Bà Tám và các bạn đạo tiến mãi trên đường đạo và xứng đáng là chiến sĩ của Thượng Đế. Kính thư. D T H S

Thầy kính nhớ,

Trên đường về nguồn cội đầy gian nan thử thách, nghịch cảnh bao vây, hồi thúc tâm con thêm cố gắng. Dầu lúc nào con cũng thấy Thầy luôn mãi bên con. Nhưng con cứ mãi trông đợi và mong một ngày gần đây được về VN cùng các bạn đạo hội ngộ. Con. H A

H A,

Thầy đã nhận được thơ con đề ngày 30/12/91, được biết thần kinh khối óc của con đang bị nhiều độc tố xâm chiếm, tâm thần bất ổn.

Con nên thanh lọc nước chanh theo lời chỉ dẫn kèm theo đây, có thể dùng nước chanh và đường mạch nha hoặc mía theo cân lượng đã ghi trong sách, nhịn ăn và thanh lọc thì con sẽ cảm thấy nhẹ nhàng và thiền lâu hơn. Sau khi ngưng thanh lọc, con phải uống nước cam như sách đã chỉ dẫn rồi từ từ ăn đồ nhẹ, nhai thật kỹ khoảng 40 lần mới nuốt, vì cần chữa trị tuyến nước miếng và thần kinh, con bắt buộc phải nhai kỹ trước khi nuốt. Sau khi thanh lọc xong, con có thể dùng cơm với rau hấp hay luộc và nhai kỹ, con sẽ thấy cuộc sống thoải mái và thanh nhẹ.

Chúc con vui khoẻ./.

Quí thương, L S H

Thầy quí thương,

Con xin lỗi vì mực lem không đẹp, con muốn viết đẹp cho Thầy đọc mát con mắt nhưng mà lem rồi, càng bận tâm càng hỏng là vậy. Thưa Thầy, con muốn xin Thầy đáp dùm con mấy cái rắc rối tơ lòng này.

1) Con muốn về Toronto để tìm việc làm và sống gần bạn bè tốt nâng đỡ con về việc đời và về nhân nghĩa, ở Ottawa này không có một bạn nào tốt với con. Họ đến với con là để con giúp họ mà thôi, nay con đã cạn xẹp lép hết rồi. Sức nào mà nhìn cảnh vật vô tình vô nghĩa, ở không ở nhà hoài thì lãng phí, con xin đút đơn hơn 10 chỗ rồi không ai kêu làm cả. Còn về phần đạo, tuy sống gần Montréal nhưng con thấy chán chường, nếu Thầy là ơn trên không cần con phải nói hết ra, Thầy thấy rõ tâm can ai muốn gì làm gì. Về bệnh tim của con thì ráng tới đâu hay đến đó. Còn việc hành thiền thì lúc này con tuột xuống 4 lần tệ hơn lúc chưa tu, không còn nửa mê nửa tỉnh nữa mà lo lắng loạn động tơi bời. Cũng chỉ vì con không thở được, hơi thở nghẹt, có khi con càng ráng càng

tệ hơn, rốt cuộc tìm đập loạn xà ngầu, không biết mình hành sai pháp thế nào mà sức khoẻ rơi xuống đến như vậy. Hay là nghiệp của con quá nặng nên phải đền bù thê thảm? Lần này không giải thoát được con muốn bỏ xác này chờ luân hồi kiếp sau lên núi ẩn tu luôn. Con chán nản lắm rồi, tuyệt vọng vì việc làm không có, bạn tốt cũng không, bạn đạo thì khinh bỏ. Con mất hết rồi Thầy, sức khoẻ, nghề nghiệp, nhân nghĩa, giải thoát đều xa tầm tay con rồi.

Hay là một lẽ nữa từ khi con tiếp xúc với đám L M Đ, điển của con biến đổi thành tà ma quỉ quái khiến ai ai cũng ghê sợ, muốn tiêu diệt con, loại bỏ con?!!! Con đang sống trong ác mộng của thử thách. Tâm thần con như chết rồi, con cố gắng khắc phục từng ngày mà vô hiệu quả, chỉ muốn chết thôi. Vì thế con muốn dọn về Toronto may ra gặp lại bạn cũ để tìm lại nghị lực lúc còn trẻ mà phấn đấu trở lại. Ở Ottawa một mình con thấy lãng phí quá. Nếu qua Vancouver thì xa quá, bên ấy ít lạnh hơn nhưng tốn kém lắm, con sợ quá sức bệnh nín thở luôn.

Xin Thầy nhín chút thì giờ mà cho con rõ con phải làm gì? Đời, còn chưa ra gì! Đạo, mất hết điện năng không còn tu được nữa, không biết làm sao.

Đây là tiếng kêu S.O.S emergency đó Thầy. Xin Thầy giúp con tính ra sao lần nầy. Con không muốn quyết định sai lầm nữa. Ở Toronto có nhiều việc, chắc con có đường sống hơn ở Ottawa. Ở đó lại có bạn thân, true friend giúp an ủi con. Con dọn lên Ottawa là để theo học Đại Học, vừa học được vài course thôi thì bị bệnh phải bỏ nửa chừng. Bây giờ về Toronto kiếm học gì khác để phấn đấu nuôi con tới lúc tuổi xế chiều. Về già chán quá, không làm gì nổi nữa. Sinh, Lão, Bệnh, Tử ôi cái vòng lôi thôi nhàm chán đó.

Vài hàng Thầy rõ, chắc con không có duyên với Vô Vi nên bạn đạo Vô Vi hất hủi con, con đành về Toronto sống một mình tu luyện như mấy ông ẩn tu trong rừng hoang dã.

Trong lòng con vẫn không quên cái cảm giác lần đầu tiên gặp Thầy ở Florida và cái ân điển mát rượi từ bi của Thầy lúc con bị nhân điển đốt. Suốt đời hướng về Từ Bi và giải thoát tuy con không làm được. Rơi lệ nhớ thương Thầy.

Atlantic city, ngày 23/12/1991

Y con,

Thầy nhận được thơ con, được biết con mang tâm bệnh của xác phàm ảnh hưởng đến tâm đạo. Sự trách móc tràn lan trong thần kinh khối óc, điều đó là thường có ở nơi người mang bệnh tim.

Ở trên đời này không có ai xấu và chẳng có ai tốt cả. Chỉ có người bằng lòng nhịn nhục, lấy oán làm ân, thì mới có cơ hội lui về sự thanh tịnh của chính mình. Người đời ai ai cũng có một nghiệp thân của chính họ, chẳng có gì ân nghĩa quí báu bằng tâm tự thức. Không nên trách móc mà càng ngày càng lún sâu vào sự suy nghĩ không cần thiết. Cảnh đời là bãi trường thi, con đang đứng trong tình trạng dự thi và thức tâm. Chấp nhận mang xác làm người là phải bị kích động và phản động, nhiên hậu mới hiểu được lấy oán làm ân thì mới thức đạo.

Con đã trãi qua con đường nghiệp duyên và phản trắc của trường đời thì mới thấy rõ phần hồn là vô sanh bất diệt, chẳng còn có gì lo sợ và buồn tủi cả. Sự nhồi quả là sự tiến thân, tu hành trồi sụt cũng là cơ hội thức tâm. Cuối cùng tâm làm thân chịu, chẳng có oán trách một ai cả.

Hiện tình con đang mang bệnh tim, vậy con nên tuân theo lệnh của bác sĩ mà chữa trị, thì mới thấy rõ nghiệp thân và

đạo lý hơn. Ở trên đời này mọi người đang thực hiện luật vay và trả. Còn nói về bạn đạo Vô Vi hiện tại đã đổi hội trưởng mới, tức là P C T, điện thoại số 514 - 651-6885, nếu khi cần sự tiếp tay của người, con nên điện thoại trực tiếp sau giờ làm việc, vì T là một thanh niên giàu lòng giúp đỡ và bác ái. Hiện người đang lo về Mục Bé Tám, nếu con cần có thể liên lạc, trong đó có đầy đủ sự giải thích về cuộc sống của tâm linh.

Nếu con có ý định dọn đi Toronto thì tùy duyên quyết định của con, chứ Thầy thấy Toronto lúc này kinh tế khó khăn, thì nơi nào cũng vậy đó thôi. Sự cần thiết là con nên chữa trị bệnh tim trước khi đi chỗ khác.

Chúc con vui khoẻ.

Quí thương, L S H

Sóc Trăng, ngày 20-12-1991

Kính thưa Thầy,

Con xin trình bày cùng Thầy sự việc sau để xin Thầy cứu vớt linh hồn con.

Con tên là V V H đang sống trong trường La San cũ, hiện là trường đào tạo cán bộ Quản Lý Nông Nghiệp tại Phường 6, thị xã Sóc Trăng, số 37 đường Mậu Thân 68.

Con bắt đầu thiền theo pháp của Thầy từ năm 1977 do anh H dạy. Con rất mừng, vì đây là cái phao duy nhất cứu vớt linh hồn con. Con cố gắng công phu tinh tấn.

Đến thời gian cách đây 6 năm đến nay, trong người con có một hiện tượng kỳ lạ. Bất kỳ con gặp người đàn bà nào, hoặc thỉnh thoảng nhớ đến ai, hoặc đọc sách thấy tên một vị tiên cô tiên ông nào là trong đầu con xuất hiện hai tiếng: Đĩ Ngựa. Sự việc này cũng xảy ra khi con nghĩ đến Cha Kim. Con lật đật trì niệm liền để khỏi nghĩ tiếp. Nhưng rồi những lần khác con đều bị hai tiếng ấy ám ảnh. Nhất là lúc ngồi

thiền, lúc bắt đầu trì niệm Cha. Nhiều đêm, sau khi ngồi thiền được một lúc, đầu con lắc dữ dội thì xuất hiện hai tiếng ấy thì đầu con hết lắc nhưng lại không có gì xảy ra. Chớ 6, 7 năm về trước, trong lúc ngồi thiền, sau khi thấy đầu con lắc đi dữ dội là con thấy cảnh hiện ra trước mắt như xem phim, nhưng sau này từ khi có tư tưởng ấy thì con không thấy cảnh nữa.

Con rất lo sợ, nhất là đối với Cha Kim. Con rất kính trọng, sùng bái. Từ khi có Cha đến giờ con chỉ trì niệm hồng danh Cha thay cho câu lục tự. Hai chữ ấy cứ xuất hiện khi con nghĩ đến Cha Kim. Con biết làm sao bây giờ. Nổi niềm ưu uất, con không biết nói cùng ai. Con nghĩ là con bị nhiều trược và tà xâm. Xin Thầy gia ơn dùng uy lực chữa trị cho con, đuổi phần tà đó đi.

Xưa kia, trước khi ngồi thiền pháp này con đã ngu muội đọc sách khiêu dâm, rồi xử dụng "*thủ dâm*", suy nghĩ bậy bạ trong lúc thủ dâm. Đến khi ngồi thiền thì con đã dẹp bỏ. Nhưng con nghĩ phần trược cũng đã xâm nhập trong con rồi.

Lại một vấn đề nữa, lúc mẹ con mất, lúc liệm xác thì mấy người đó hỏi, ai muốn xem mặt mẹ lần cuối không, nhè họ lại mở tấm vải trước mặt con, lúc đó không lẽ con né tránh, thành ra con có thấy mặt mẹ mình. Mà mẹ con tuổi Thân, con tuổi Tý. Con cho rằng hai tuổi này kỵ nên lúc đó phần trược của mẹ con đã nhập vô con. Bởi vì hai tiếng "*Đĩ Ngựa*" là mẹ con hay thốt ra lúc còn sống.

Xin Thầy gia ơn xua đuổi phần trược đó ra khỏi cơ thể để con tu hành tinh tấn hơn. Con rất sợ, bởi vì nhất là lúc ngồi thiền, khi nghĩ đến Cha Kim hay vị nào là con kèm theo hai tiếng ấy.

Sau cùng con xin Thầy cho con một tấm ảnh. Thư cho con xin Thầy gởi cho: T V H... Nhờ trao cho V V H.

Kính xin chúc Thầy được nhiều sức khoẻ để dìu dắt chúng sanh trên con đường tu hành.

Kính thư. Con của Thầy. V V H.

Atlantic city, ngày 23 tháng 1 năm 1992

V H,

Thầy nhận được thơ con đề ngày 20-12-1991, được biết con đang đứng trong hành trình dục hành. Người tu về Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp chỉ biết niệm lục tự Di Đà mà thôi, sáu chữ ấy là chấn động thanh tịnh khai mở nguyên lý vô sanh, chắc chắn là không có phần xâm chiếm. Ngược lại nếu niệm danh Cha mà không ý thức rõ rệt, tức là rước ma vào xác, ý dục sẽ bành trướng, gia tăng sự tham dâm, quên căn bản thức tâm tiến hóa. Từ ngày Thầy tu cho đến bây giờ, chỉ trì niệm lục tự Di Đà mà thôi, không chấp nhận bất cứ danh xưng của một vị nào, có thể tạo cho thiên ma xâm nhập, loạn tâm và mất quân bình. Các con ở Việt Nam, nghe đến danh Cha thì chỉ biết ỷ lại nơi Cha, quên hành đúng theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, ỷ lại, tự tạo trần trược cho chính mình mà không hay, cho nên gần đây Thầy bắt buộc phải niệm trọn một cuốn băng Nam Mô A Di Đà Phật, dành riêng cho những người thực tâm tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, tự hành và tự mở, không ỷ lại bất cứ một ai, thực hành theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì sẽ có cơ hội hiểu rõ nguyên lý vô sanh của phần hồn. Ăn ít thiền nhiều thì mới sớm đạt thức. Ăn cơm với rau, thực hành tinh tấn, thì tâm thân sẽ được an nhẹ, không nên ăn uống nhiều thứ trong một lúc, thì thần kinh sẽ bất ổn trong lúc tham thiền, mỗi ngày một tăng thêm độc tố trong thần kinh khối óc, cho nên mới nghe được âm thinh ma quỷ vận trong khối óc, nội khoa tâm

lý bất ổn, muốn hết tình trạng đó, thì phải trì niệm Di Đà cho đến lúc dứt khoát ngoại xâm, thầm tu thầm tiến thì mới đắc pháp.

Cách ăn uống rất quan trọng, đừng tưởng ăn uống nhiều là bổ khoẻ, kết quả những bệnh nhơn nằm trong nhà thương, hỏi kỹ lại đều là ăn uống mất trật tự, sanh bệnh hoạn mà thôi.

Người tu có chút ít ấm no thì lúc tham thiền mới nhận được thanh quang bổ dưỡng của vũ trụ quang. Ăn ít thiền nhiều, thì mới chứng minh được người chơn tu.

Thầy vẫn khoẻ mạnh, chúc con vui hành tinh tấn.

Quí thương, L S H

Missisauga, ngày 20-12-1992

Kính gởi cô B,

Trước hết, tôi xin tự giới thiệu là L M S, có hai điều nhờ cô vui lòng trình Thầy để nhờ sự minh giải của Thầy để tôi được an lòng hành pháp.

Điều một: Sau hơn 11 năm lao động, hiện nay tôi bị bịnh nội thương khá nặng, để kết hợp với thuốc bác sĩ cho, tôi áp dụng phương pháp thở Chiếu Minh để trị bịnh. Mỗi ngày tôi dành ba giờ để thở Chiếu Minh (4 lần, mỗi lần 45 phút). Mỗi khi thở Chiếu Minh tôi đều nghe băng giảng của Thầy. Tôi nghĩ rằng với ba tiếng đồng hồ đó, nếu tôi tận dụng niệm Lục tự Di Đà, thì sẽ là một khoảng thời gian đáng kể. Tôi dự định thực hành như vậy trong 1 năm.

Sau đây là điều thắc mắc của tôi:

Khi thở Chiếu Minh, tôi có thể vừa thở vừa niệm Lục Tự Di Đà không? Khi hít hơi vào bụng tôi niệm 1 câu, khi thở ra tôi niệm 1 câu. Như vậy một hơi vô ra tôi niệm được 2 câu. Tôi nhận thấy khi áp dụng cách này, trí tôi không lo ra và dù

niệm Lục Tự tôi vẫn nghe được lời Thầy giảng, không phân tâm.

Vậy xin Cô hỏi dùm Thầy, tôi làm như vậy có được không? Điều hai: Nhân dịp nầy nhờ cô xin Thầy ban cho con gái tôi một bài thơ để giúp đỡ nó về đời cũng như đạo. Tên nó là: L T M P.

Tôi chân thành cám ơn sự giúp đỡ của Cô. Kính chúc cô mãi mãi vui tiến trên đường đạo pháp. Cô cho tôi chuyển lời kính thăm Thầy và kính chúc Thầy vạn an trên đường hoằng pháp, cứu độ vạn linh. Kính. L M S

Atlantic city, ngày 31-01-1992

M S,

Vui nhận được thơ anh đề ngày 20-01-1992, được biết anh đang áp dụng pháp tu để trị bệnh.

Những bệnh đem lại cho thân xác cũng do sự ăn uống mà ra. Anh nên lưu ý ăn trật tự, tức là ăn cơm với rau trong bốn tiếng đồng hồ tiêu hóa thì bệnh hoạn tự nó sẽ thuyên giảm. Còn ăn cá với rau, đừng ăn lộn với cơm thì cũng làm cho thân xác được nhẹ nhàng. Ăn uống phải nhai thiệt kỷ, mới nuốt thì hổ trợ cho bộ ruột tốt, điện năng khối óc sẽ được dồi dào, chung qui cũng là bộ tiêu hóa mà thôi.

Còn việc hít thở, trong lúc hít vô và thở ra, luôn luôn phải nghĩ ý lực giải thoát, tu cho phần hồn, không phải tu cho cái xác. Cái xác cũng sống tùy duyên nghiệp mà thôi, nhưng cần trật tự cho xác được yên ổn, hồn mới dễ tu. Vậy anh nên nghiên cứu kỷ về trật tự ăn uống, không phải ăn nhiều mà khoẻ đâu. Vừa đúng là sẽ hổ trợ cho bộ tiêu hóa, máu huyết điều hòa, thân xác yên ổn. Người tu phải luôn luôn nuôi dưỡng ý lực giải thoát, tức là biết được hồn của chính mình là vô sanh bất diệt, thì rất dễ tu và tiến nhanh. Ngược lại, ôm ấp

chuyện đời làm ô nhiễm tâm thức, hắc bạch không phân minh thì rất khó giải thoát. Xác chúng ta là tạm, tâm chúng ta là chánh, vạn sự trên đời là không. Không nên nhầm lẫn tình đời là thật, ngược lại phải ý thức là chánh, có luật nhân quả rõ ràng, tâm làm thân chịu, không có người nào cứu mình bằng mình tự thức và tự cứu. Đó là đường đạo vô sanh. Ước mong anh thực hành đúng đắn.

Niệm Phật cũng phải ý thức rõ ràng nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật mà tôi đã từng giải thích trong băng. Người tu Vô Vi tiến thẳng một đường khoa học huyền bí rõ rệt, không ỷ lại và mê chấp, đi đúng đường đến giờ phút lâm chung vẫn tỉnh táo ra đi trong lòng hoan hỷ, chứ không có sự buồn tủi như người thường.

Chúc anh vui khoẻ và tinh tấn.

Quí thương, L S H

Kính Thầy,

Sẵn dịp Mẹ con gởi thư thăm Thầy, con xin viết vài hàng trước để chúc Thầy một năm mới vui khoẻ để dẫn dắt chúng sanh, và sau đó để tâm sự cùng Thầy.

Những lời dạy dỗ của Thầy trong cuộn băng "*Quang Vinh Thanh Nhẹ*" vừa rồi con mãi khắc ghi và giữ pháp lo tu không lo chạy theo bên ngoài như một số bạn đạo. Có lẽ con bảo thủ và "*mê*" Thầy nhưng "*mặc ai biếm mặc ai gièm - Châm lửa đốt Trời nhọc xác thêm*". Con thấy đường con đi không sai lầm và mỗi người có một căn cơ trình độ khác nhau làm sao nói được. Đối với người chưa có minh sư thì họ có quyền chọn lựa, nhưng đã có pháp rồi mà còn đổi pháp thì không đúng là người tu, phải không Thầy? Hay con còn có chỗ chưa đúng lắm, xin Thầy dạy dùm con. Tu hoài mà chưa xuất hồn được có phải Bề Trên đang thử tâm, hay con còn kẹt

ở vấn đề ăn uống và "*nghĩ bậy*" như lời Thầy trả lời con trong đại hội Ngươn Sinh. Hiện giờ con ăn rất ít và bớt "*nghĩ bậy*" nhiều lắm, đôi lúc nhờ tập trung vào công việc, niệm Phật và làm công quả ở thiền đường mà con tránh được nhiều tà niệm. Tuy nhiên làm công quả nhiều lúc cũng gặp thử thách, đó là lẽ đương nhiên. Con vừa tốt nghiệp kỹ sư điện, về mặt đời thì con tạm thành công, nhưng chính cái bằng cấp đó mà nhiều gia đình có con gái để ý đến mà khổ nổi là người trong bạn đạo. Thử thách lúc nào cũng có và con quyết chí phải vượt qua. Đôi lúc để tỏ ý cứng rắn mà con buộc phải làm buồn lòng quí cô bác có lòng thương nghĩ tới con, nhưng con không biết làm sao hơn. Thầy có dạy "*lấy vợ lấy chồng là lãnh chung thân khổ sai*". Gương sáng của anh chị đi trước đã nhắc nhở con nhiều lắm. Nói thì dễ, hành thì khó, con phải cố gắng nhiều hơn, con đang bâng khuâng không biết nên đi học tiếp Master, tiến sĩ, v.v... hay đi làm. Bởi vì còn đi học thì con còn nợ xã hội và không giúp đỡ gì cho gia đình trong khi Ba con đã lớn tuổi mà phải gồng gánh cho cả gia đình. Nhưng đi làm có tiền thì dễ vướng vào con đường duyên nghiệp. Nói chung con còn chưa quán thông nên chưa dứt khoát. Nếu hiểu rồi thì đi làm hay đi học thì tâm đạo vẫn giữ phải không Thầy? Hiện giờ kinh tế khó khăn nên khó kiếm việc làm nhưng con vẫn tiếp tục viết đơn xin việc chỗ này chỗ nọ, còn thời gian rãnh cố gắng thiền nhiều hơn vì con có cảm giác thời gian rất kề cận mà con vẫn còn lo nhiều quá sanh vọng động.

Mẹ con và dì con (H T N) nghiệp gia cang còn nặng quá nhưng tâm rất thành và siêng năng hành pháp lắm. Vì nặng nghiệp, hành không tiến bộ nên đôi lúc buồn và viết thư hỏi Thầy. Riêng con thấy Thầy phải làm việc nhiều, theo sát lời

khuyên mới nhất qua băng giảng rồi tự mình giải tỏa cho mình như Thầy đã dạy.

Lá thư này gói ghém tâm tư của con đến Thầy cũng như dâng lên Thầy món quà chịu tu chịu hành, nếu Thầy quá bận rộn thì xin Thầy hãy giữ sức khoẻ và đừng hồi âm. Con sẽ đón nhận tình Thầy qua những giấc thiền an định. Kính chúc Thầy và quí bạn đạo mạnh khoẻ và tiến mãi trên con đường trở về nguồn cội. Con kính bút. P M S. 23/01/92

Atlantic city, ngày 31-01-92

M S con,

Thầy đã nhận được thơ con, được biết con đang trong hành trình tiến hóa đời lẫn đạo.

Phận sự làm con trong gia đình, điều quan trọng là phải báo hiếu, làm cho cha mẹ vui thì đường đạo con mới tiến. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là đời đạo song tu, nền tảng của nó là ý lực giải thoát, tu để giải nghiệp tâm chứ không phải tu để ôm thêm nghiệp. Con bằng lòng tự thực hành, hướng thượng, giải tỏa nghiệp tâm thì tương lai sẽ làm được đại sự cứu đời. Từ quang càng ngày càng thanh nhẹ, ảnh hưởng mọi người từ tình cảm cho đến chân lý. Ngày hôm nay con được đại phước nghe qua những lời giảng nguyên lý vô sanh thì con có thể dấn thân bất cứ nơi nào, giải thông nghiệp chướng, đem lại sự bình an cho mọi người, khi được gặp con.

Chúng ta người tu nuôi dưỡng ý lực giải thoát, thì tương lai sẽ có pháp lực độ tha tại trần. Vạn sự trên đời là không, chính con đang mang xác làm người một thời gian nào đó, cũng phải hoàn trả lại mặt đất rồi ra đi. Nuôi dưỡng sự giải thoát ngay bây giờ thì tương lai hạnh đức của con sẽ được dồi dào tốt đẹp vinh quang và thanh nhẹ. Ngược lại tình đời duyên nghiệp ô nhiễm tâm thức trì kéo sự phát triển của tâm linh,

uống cho một kiếp làm người, không biết rõ vị trí vô sanh của chính mình, là tâm ma ý quỉ sẽ thường trực phá hoại tâm thân. Con người có học phải ý thức minh xét rõ rệt những chuyện cần thiết và những chuyện không cần thiết. Con tự tiến hóa về nơi ổn định, không còn lệ thuộc bất cứ một người nào, noi theo chơn lý mà hành, chỉ có chơn lý mới sửa được tánh tình tốt đẹp, khai thông trí tuệ, vô sanh độ đời. Lượng từ bi càng ngày càng rộng mở, thức hoà đồng sẽ giúp đỡ biết bao nhiêu quần sanh ở tương lai.

Con còn trẻ, có ý thiện lành tu học, là một đại phước cho quần sanh ở tương lai. Con khép mình tạo đức nhịn nhục thì tương lai sẽ có cơ sở tâm linh tốt đẹp. Hiện tại mặc ai chê, mặc ai ghét, mặc ai khen cũng là Thầy của chúng ta cả. Nhờ những sự kích động đó, mới thấy rõ vị trí của chính con, là thanh tịnh hóa giải tất cả những gì kích động. Thầy tu đến nay cũng trên 35 năm rồi, Thầy đã vượt qua biết bao nhiêu sự chông gai cam go, nhưng ý chí không thay đổi mới có duyên lành bàn bạc cùng con trong lá thơ tâm huyết nhơn sinh hiện tại.

Sự học hỏi là sự cao quí, nếu con có ý học cao hơn thì tương lai con sẽ độ được nhiều tầng lớp tiến hóa.

Chúc con vui khoẻ và tu hành tinh tấn.

Quí thương, L S H

Sydney, ngày 23/01/92

Kính thưa Thầy,

Con là H T T 53 tuổi VN, qua đoàn tựu 1 năm nay, là mẹ của S (nhỏ) trong ban văn nghệ ở thiền đường Sydney.

Đầu thư, con xin thành tâm chúa Thầy trước thềm năm mới sắp tới, Thầy được dồi dào sức khoẻ, dìu dắt tâm linh chúng con, qua chu trình tiến hóa.

Kính bạch Thầy, vừa rồi con có dự cuộc nói chuyện của Thầy qua điện thoại với các bạn đạo năm châu tại Sydney, con với bà chị là H T N du lịch qua cùng với con của con là S. Vì sợ làm mất thì giờ của bạn đạo, con không dám hỏi Thầy, nên con đành viết thư này, trước thăm Thầy, sau con có vài câu hỏi, xin Thầy giải đáp dùm con.

1) S (con của con) có dự thanh lọc ở thiền đường Melbourne về, và đã chỉ rõ cách thức nhịn ăn thanh lọc cho con, nay con đã thanh lọc được ngày thứ tư, nhưng không biết tại sao con ngồi mau tê chân hơn hằng ngày, con ráng ngồi lâu cũng không được, vậy tại sao thưa Thầy?

2) Con tu thiền từ năm 1981, con khó tập trung tư tưởng lên bộ đầu, trên đỉnh đầu có lỗ hủng, nhưng con rất tăm tối, chưa thấy được ánh sáng. Xin Thầy khai mở cho con.

3) Con bị tê hai bàn chân, mang dép không thể kèm hay bị rớt đã 15 tháng. Chữa trị cùng không hết. Con tới bác sĩ chuyên khoa tìm cũng không thấy gì, con đi châm cứu 6 tháng liền không thuyên giảm. Xin Thầy chỉ dạy con mọi điều, để con được khoẻ mạnh lo tu, hầu đáp ơn Thầy trong muôn một.

Một lần nữa con chúc Thầy an vui khoẻ mạnh. Đệ tử H T T

Atlantic city, ngày 31/01/1992

H T T,

Thầy đã nhận được thơ con đề ngày 23/01/1992, được biết con đang trên đường trở ngại của nghiệp thân.

Đó cũng là do sự ăn uống mất trật tự mà thôi. Thanh lọc chưa đầy đủ, máu huyết chưa lưu thông đều hòa, vậy Thầy gởi kèm theo đây toa thuốc con đi mua và uống một ngày 3 lần như vậy, từ từ máu huyết hành thông thì sẽ bớt tê chân.

Nếu có cơ hội Thầy qua Úc sẽ gặp lại và chỉ tận tường hơn cách tự trị thanh nhẹ khoẻ mạnh.

Chúc con vui khoẻ.

Quí thương, L S H

Houston, ngày 26/01/1992

Kính gởi Thầy,

Đây là lần đầu tiên cũng như lần cuối cùng con viết thơ cho Thầy. Không biết thơ này có đến được tay Thầy hay không và không biết Thầy có trả lời thơ con hay không. Nhưng con cũng phải gởi thơ này đến Thầy để trình bày vài cảm nghĩ của con trước khi con xa Thầy.

Thưa Thầy, con có duyên may gặp Thầy và Vô Vi Pháp. Nhờ Thầy và Vô Vi con đã hiểu đạo và chịu khó học đạo. Nhưng càng ngày con càng thấy mình như bị lún sâu không còn đường nào đi hết. Con chán nản nhiều lần muốn tự tử chết nhưng nếu con có tự tử chết thì con cũng phải làm sao đừng có liên lụy đến danh nghĩa Vô Vi và Thầy, vì trong quá khứ và hiện tại nhiều người học trò Vô Vi đã làm mang tiếng Thầy và Vô Vi, mặc dù Thầy không màng đến tiếng tăm scandal nhưng con cảm thấy rất khó chịu khi nghe hay thấy những điều dở hơi do học trò Vô Vi làm ra. Thưa Thầy, con thấy phần đông học trò Vô Vi, nếu không cuồng tín thì cũng kiêu căn dở hơi, không có ai con gặp qua mà kính phục ngoại trừ Thầy. Cho nên giờ đây con thấy rõ là con cũng gàn gàn và chán đời nên con quyết định sẽ tự tử chết nếu con không tìm ra Thầy để đi học đạo. Con thấy con thiền Vô Vi mà con càng ngày càng lùi dần thay vì tiến bộ, con nghĩ con đã hết duyên với Thầy và Vô Vi Pháp nên con cúi xin Thầy cho con cúi đầu lễ tạ ơn Thầy và con sẽ xin từ nay đi tìm một đường lối thiền khác và sẽ học tu trở lại. Con xin Thầy một lời chỉ

dạy con lần chót trước khi con bái tạ Thầy. Còn như nếu con vẫn không ra khỏi trạng thái chán nản như hiện tại, con sẽ tự tử chết để mong đi tìm một lối thoát khác. Con ngán ngẫm những học trò cưng của Thầy ở Houston và khắp mọi nơi. Con chán con và chán luôn cuộc đời này. Hôm nay con gởi thơ này đến Thầy để xin bái tạ ơn Thầy đã chỉ cho con con đường đạo, nhưng con bất lực và không đủ ý chí để tu hay là tại con làm gì sái quấy nên không thấy tiến trên đường tu, nên con xin tạ từ Thầy nơi đây. Con chỉ còn hai con đường để đi: một là chết hay là tìm gặp được Thầy để chỉ dạy con tiếp tục trên đường tu học.

Con xin tạ ơn Thầy và Pháp Vô Vi. Con cũng xin Thầy tha thứ lỗi lầm của con nếu con đã làm phiền Thầy qua bức thư này. Con. M D L

Atlantic city, ngày 31/01/1992

L con,

Thầy đã vui nhận được thơ con đề ngày 26/01/1991, được biết con đã mang một tâm sự lo âu cho ngoại cảnh.

Người tu Vô Vi luôn luôn phải hướng về thanh nhẹ, giải nghiệp tâm, chứ không phải ôm ấp thế sự mà tạo sự bận rộn trong nội thức của chính mình, tự tạo điện năng của chính mình bị yếu dần mất, đó là không đúng với nguyên lý vô sanh.

Còn chuyện thiền đường tại Houston cũng do sự phát tâm đóng góp tùy khả năng của bạn đạo, muốn có một nơi rộng rãi, ổn định và trật tự để hướng dẫn người kế tiếp, đó là hạnh cao quí, nhưng việc chưa thành âu là duyên lành chưa thành tựu. Việc đó là việc thế gian, không phải việc tâm linh tu tiến. Người tu ngược lại phải ý thức rõ phần hồn là căn bản vô sanh, thanh đài bất diệt, phải không chấp nhận bất cứ một

sự lo âu tranh chấp nào cả, mới thực sự là người tu Vô Vi, ngược lại chán đạo này đi theo đạo nọ, cũng vậy đó thôi. Trên con đường xây dựng tâm linh thì phải dụng tâm làm việc cho chính mình, chứ không phải dụng lý đời luận sai tạo loạn cho nội khoa tâm lý. Đó là yếu hèn nhất của tâm linh tại thế. Người tu phải tận dụng ý lực giải thoát thì mới hiểu rõ phần hồn là vô sanh bất diệt, không cần hướng ngoại, nhưng chỉ giữ nội tâm tu tiến mà thôi. Việc ngoài tai để ngoài tai, chăm chú xây dựng nội thức của chính mình mà thôi.

Còn về việc thiền đường mở rộng ở Houston, Thầy đã nhận được sự phát tâm của một người bạn đạo dấu tên, muốn làm những điều tốt cho những người kế tiếp biết đường đạo để tu, người ấy đã làm thành sự hai nơi. Một nơi ở Calgary và một nơi ở Cali. Thật sự xây dựng tâm thức cao quí độ đời và không chấp nhận bất cứ sự tranh chấp nào, vì thế Thầy có thương lượng với bạn đạo tại Houston, cho hay có người muốn phát tâm xây dựng thiền đường, mở rộng đường đạo cho mọi người được tham gia, nhưng việc ấy chưa thành cũng do bạn đạo Houston không thật sự dấn thân, gặp người phát tâm bàn bạc chơn lý, tận độ quần sanh thì việc đó chưa thành mà thôi.

Con đường tu là chính mọi người phải ý thức tại sao tôi phải tu, tu để giải thoát, chứ không phải tu để ôm lấy sự tranh chấp, thiếu tha thứ và thương yêu, thức hoà đồng không có, dù chạy đi bốn phương trời cũng không tránh khỏi lưới đầy đọa tâm thân. Con phải ý thức đóng cửa đời, mở cửa đạo, con tu cho chính con trước hết, nhiên hậu mới độ tha tại trần. Người chơn tu thì việc gì cũng có thể tha thứ và xoá bỏ được, không nên dụng ý nghi kỵ người khác trong lúc mình chưa đạt được sự thanh nhẹ của nội tâm.

Còn việc theo Vô Vi mà tu, hướng thượng hóa giải nghiệp tâm thì tùy duyên của mọi người mà thôi. Thầy không có quyền bắt buộc một người nào tu, chính Thầy tự đạt mới đem sự thật ra cống hiến cho mọi người tạo đức nhịn nhục cho bản thân, thì cuộc sống mới có ý nghĩa hơn. Dù có xa Thầy hay gần Thầy cũng không nên bỏ tâm của chính con. Tâm của con là quan trọng nhất trong vũ trụ này, nó từ nguyên lý vô sanh mà ra, nên thức tâm trở về với căn bản thì thức hồi sinh càng ngày sẽ càng mạnh mẽ hơn. Lượng từ bi sẽ lớn rộng và độ tha tại trần. Vấn tắt ít hàng, quí thương con và muốn con tiếp tục xây dựng đức hạnh dâng Trời Phật, uất hận sẽ tiêu tan.

Chúc con tâm thân an lạc.

Quí thương, L S H

Toulouse, ngày 22/01/1992

Kính Đức Phật Thầy và Bà Tám thương,

Con vô cùng mừng rỡ và sung sướng khi nhận được thư của Thầy, được biết Thầy vẫn đầy đủ sức khoẻ, con rất xúc động khi nhìn Thầy tươi khoẻ và sáng chói, trong lành như ánh sáng ban mai, trong tâm hồn con rạt rào niềm vui vô tận. Con cám ơn Cha Trời đã lo cho thân tứ đại của Thầy ở cõi tạm này có được sức khoẻ dồi dào sau bao lần Thầy đã đem chính bản thân để thử đủ cách từ đời qua đạo, từ đủ thứ thuốc cho đến phương cách nội, ngoại khoa để cho chúng con một niềm tin vững chắc và nắm lấy đó mà cố gắng đi cho đến đích dù cho bao thử thách bao vây người tu, nhiều lúc niềm tin đã bị lung lay tận gốc.

Đức Phật Thầy ơi! Riêng cá nhân con, con vẫn một lòng, trước làm sao thì sau làm vậy, dù bao biến chuyển từ những bài học của đời trong đạo mà Đức Thầy đã chuyển dạy cho

con, con lần lượt thực thi để mong trả hết nghiệp trần với niềm tin vào *"Lục Tự"* và Pháp Lý con đang hành. Cám ơn Đức Thầy đã cho con những tin tức cần biết. Vậy là C. sướng rồi, dù xứ Phi có xảy ra vụ gì đi nữa thì C. và gia đình có cách để rời xứ đó. Con vẫn luôn luôn nhớ ơn C. đã giúp đỡ con và hai cháu, cho dù bây giờ C. có hiểu lầm con gì đi nữa thì con nhận biết con có phần lỗi trong đó, lỗi vì khi thiếu thốn, không thể làn gì hơn được, con hy vọng một ngày gần đây con được gặp lại C. và các vị ân nhân của con ở nước Phi đó, nơi một xứ nào trên thế gian này để nói lên lòng biết ơn của con, khi con khổ, qua lời giới thiệu của Đức Thầy mà mẹ con của con được qua cơn khốn cùng đó.

Đức Thầy ơi, con ghi nhớ trong tâm con những điều Đức Thầy viết trong thư con vừa nhận được, bước đường con phải đi để trả bài trên con đường tu học để được giải thoát ở kiếp này, con không thể nào tránh khỏi con đường này nên con dấn thân vào đó để xoay xở từ việc đời cho đến việc đạo, tuy thân xác con vô cùng mệt mỏi nhưng ý chí tu học của con vẫn như lúc đầu. Con hy vọng được gặp lại Đức Thầy trên đất Pháp. Hiện con đã dời chỗ ở để tiện bề làm việc. Con có đọc thư Đức Thầy gởi cho con, cho Bác M và Th. nghe. Th. cũng long đong như con, đời đã không được gì, chỉ mong yên thân để lo tu mà vì sinh kế, nợ nần vây bủa nên cũng phải vật lộn với đời để có được thì giờ tu học, đời đạo song hành thật là vô vàn khó khăn, nếu không có chí, chỉ nhích một chút là tiêu tùng luôn.

Bác M và Th. kính lời thăm Đức Thầy và Bà Tám. Riêng con, con nhớ Đức Thầy vô vàn, hai cháu kính lời thăm Đức Thầy và Bà Tám, chúng nó hy vọng được mời Đức Thầy và Bà Tám một bữa cơm do chính tay chúng nấu vì chúng nó vẫn còn nhớ câu mời Đức Thầy và Bà Tám, 8 năm về trước ở

Phi là: tụi con mà có được rest. là tụi con mời Thầy và Bà Tám xơi cơm. Kính thương. Con. X H

Atlantic city, ngày 22/02/1992

X H,

Thầy vừa đi Cali thuyết giảng và tái ngộ đông đảo bạn tu, nam phụ lão ấu đông trong tình thương yêu và thân mật, rất cảm động. Còn cháu B. thì lo học cho kịp bằng cấp Bác Sĩ Y Học chữa bệnh bằng thuốc Nam Mỹ chế. Được công ty sản xuất thuốc ban khen, cháu rất kiên nhẫn học hỏi để cứu đời, giúp đỡ được không ít bạn đạo khoẻ mạnh, khám bệnh bằng energy rất thích hợp cho người tu thiền.

Chúng ta mỗi người đang được mang một tâm hồn từ bi, tha thứ và thương yêu, ý thức rõ phần hồn là vô sanh bất diệt, sống để học hỏi rồi phải lìa xác mà học hỏi tùy theo duyên nghiệp của mỗi cá nhân. Hướng thượng và hướng thiện tu học thì được gần sự ban chiếu của Trời Phật. Còn hướng hạ tạo ý dục xâm chiếm tình đời tạm bợ thì không khác phần hồn đang mang áo rách, thay vì áo giáp tình thương của Trời Phật, suốt đời chỉ lận đận và chẳng đến đâu cả, uất hận và buồn tủi mà thôi, ý lực tu học tự nó biến mất trở thành ích kỷ cô đơn, thức hòa đồng không bao giờ mở được, lượng từ bi bị chôn lấp mà không hay, chỉ biết vật lộn với sự mê chấp mà thôi, không biết thương và khai thác chơn lý chính mình. Rốt cuộc tin vào ai cũng bị lạc đàng tu học cả.

Sự nhịn nhục là căn bản sức mạnh từ bi. Nếu con không nhịn nhục thì mẹ con của con làm sao âu yếm đoàn tụ như ngày nay. Không phụ bất cứ một ai cả. Tất cả đều là ân nhân của chính ta. Phải biết nhịn nhục nhiên hậu mới thức giác tình yêu thương của Thượng Đế. Thầy đã khổ hạnh tu hành trên 35 năm, chẳng dám phản bội một ai, nhưng người vẫn

hiểu lầm, và tự phá hoại lấy họ mà thôi. Thầy luôn luôn quí trọng những sự hiểu lầm oan trái của người, vì họ chưa thật sự dấn thân vào dung điểm cần phải biết chiều sâu của mọi việc, từ nhỏ cho đến lớn. Chuyện lớn nhất trong suốt một kiếp làm người là gì con hiểu chưa? Thầy chứng minh cho con xem, sự hiện diện trên mặt đất bao gồm bản chất từ bi thanh nhẹ chúng ta đang có. Còn việc lớn nhất ở về sau là lúc lìa đời với một tâm thức sáng suốt và thanh nhẹ. Nếu ta tiếp tục cấy mãi, thì phúc điền ấy sẽ thành tựu ở tương lai, ảnh hưởng biết bao nhiêu quần sanh đang đau khổ vì sự hiểu lầm mà thôi. Kỳ thật chẳng ai hơn ai cả, chỉ có nhịn nhục tu sửa là con đường vinh quang nhứt ở tương lai mà thôi. Ngược lại tiền tài danh vọng cũng chẳng mang đi đâu được cả. Chánh tâm, tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ thì thức hoà đồng mới khai thông, trị quốc là hướng thượng giải sự ô nhục trong nội tâm, thì mới cảm thấy thế gian vô nan sự, chẳng còn mê chấp và lo âu, chỉ biết sống chung với Trời Phật, thì việc có không cũng như nhau, đi dường dài khai tâm mở trí thay vì tranh chấp eo hẹp tạo nạn cho chính mình. Cho nên Thầy thường nói không biết thương mình, tức là phản trắc con đường tu học mà mình đã phát nguyện từ đầu. Sẽ tạo ra sự bối rối và không lối thoát. Chúc con, các cháu và các bạn đồng hành sớm thức tâm thực hành theo con đường chính mình đã qui định./.

T.B. Bà Tám, chị Th., C. đều gởi lời chúc phúc gia đình con cùng các bạn yêu quí./.

Quí thương, L S H

Sông Bé, ng2y 14/11/1988

Kính gởi ông Tám,

Ông Tám kính! Đã gần mười năm con không được những lời dạy vàng ngọc của ông Tám. Hôm nay, tiện con có đôi lời kính thăm ông Tám nhiều sức khoẻ, con rất mong được nghe những lời vàng ngọc của ông Tám dạy con qua lá thư nầy. Con có vài lời kính thăm ông Tám. Con xin phép dừng bút, chúc ông Tám được nhiều sức khoẻ. Kính. Con. N T T.

Atlantic city, ngày 24/02/1992

T con,

Ông Tám vui nhận được thơ của con ngày 14/11/1988, được biết con vẫn khoẻ mạnh, thể hiện trên dòng chữ quí mến. Cuộc sống nhanh như chớp, mới đây đã 10 năm xa cách, sự biến đổi không ngừng nghĩ từ kiến thức này đến kiến thức nọ, óc của loài người là vô cùng, vẫn giao cảm trong sự thương nhớ trong lành của Trời Phật đã ân độ. Ông Tám năm nay cũng đã ôm xác phàm tại thế đã 70 năm rồi. Cuộc sống vẫn nuôi dưỡng tâm đạo cho đến ngày nay. Chúng ta đã nhận lãnh được một lần sống, rồi sẽ một lần chết là xong cuộc hiện diện ở mặt đất. Ngược lại, người chịu tu tâm giải nghiệp lại có cơ hội chung sống với ý lực của Trời Phật, thật là vi diệu vô cùng, trên mảnh giấy chúng ta lại có cơ hội bàn bạc và thương nhớ nhau, trên đường tu học tiến hóa, hướng về phần hồn bất diệt. Quí thay và lành thay, dịp may vẫn còn.

Chỉ có tu thì mới giữ được trọn lành hiếu nghĩa nhơn sinh, cần thân tâm yên ổn hơn là hướng ngoại, lạc lối trở về với chơn tâm, thì rất uổng cho một kiếp làm người, mỗi mỗi do Trời Đất hình thành, mỗi mỗi cũng do tâm linh tiến hóa mà tự thức, giải mê phá chấp thì mọi việc sẽ được an nhiên tự tại.

Chúc con vui khoẻ.. Quí thương, L S H

Kính thăm Thầy được dồi dào sức khoẻ
Chúc Thầy được sống lâu trăm tuổi
Để dạy bảo chúng con thương yêu hòa đồng
Để biết đường về nguồn cội
Thầy đã thương yêu chỉ dạy mà chúng con cố ráng học hoài mà chưa đi đến đâu
Con cố gắng đi mà rất chậm
Xin Thầy tha thứ cho.
Kính Thầy, Con, T V G

Atlantic city, 25-02-92

G. con,

Thầy đã vui nhận được thơ con đề ngày 17-02-92, được biết con vẫn khoẻ mạnh và chúc thọ cho Thầy, Thầy rất cảm động.

Con ơi! Ở đời này chỉ có hai đường tiến hóa, một là sống hai là chết, nhưng chúng ta đã có lập trường tu học, hướng thiện giải thoát, thì chẳng có gì đáng lo nghĩ cả, tâm tư chỉ hướng về Phật Tổ Như Lai, cho đến lúc tự đạt thức vô sanh thì tâm hồn sẽ được viên mãn. Cuộc sống hiện chỉ có hai chiều đen và bạc mà thôi, chẳng cần bận tâm làm gì. Lúc nầy Thầy rất vui khoẻ, cảm thấy là một khả năng trong vũ trụ quang nầy, ai ai cũng đang học và đang tiến cả, chỉ lo tu sửa là duy nhứt mà thôi, kiếp này là hội tụ sự việc của kiếp trước, nếu chúng ta chịu tu học hiền lương tự thức thì kỳ tới sẽ được an lành hơn.

Chúc con vui khoẻ và tinh tấn./.
Quí thương, L S H

Kính bạch Tôn sư Lương Sĩ Hằng

Tôi là một thành viên ái mộ tuần hành không mệt mỏi của quí Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp từ năm 1973 tại Việt Nam.

Sanh ngày 10 tháng 6 năm 1924 tại Cholon (Saigon) bị đi học cải gọi là cải tạo tại miền Bắc V.N từ 15/06/1975 vừa được đến định cư tại Houston hầu đoàn tụ với hiền nội và với quí Hội Ái Hữu tại Houston vào ngày 15/01/1992 vừa qua mà thôi.

Đã ba lần kính viết thư đến Quí Tôn sư từ Việt Nam để xin được chỉ bảo thêm nhưng không được hồi âm, có lẽ do đã bị thất lạc tại quê nhà, nên hôm nay xin kính làm phiền Quí Tôn sư chiếu cố cho môn sinh theo lời dặn rằng "*Muốn tu giải thoát, phải gặp Tôn sư*".

Kính bạch Tôn sư, môn sinh đã được thấy tại tam tinh từ năm 1987 vào một đêm thiền định lúc Soi Hồn Thiên Nhãn và Mặt Trăng tròn nằm trong bầu trời xanh mát, rồi lúc thiền định (định thần) con thuyền lướt tiến trên dòng sông, rồi đến con thuyền cặp vào bến có một gốc cây cổ thụ thật to để rồi lại tiếp thành một cây đào trái tròn xanh (như trái cam) rất say mà lại có một chùm trái màu vàng khác nhau nhưng có một vài trái màu vàng cam như sunkist vậy. Từ đó đến nay, môn đệ cũng được thấy nhiều như Cô Tiên vào năm 1990 và năm 1991 lại được nghe xướng danh và cấp bực cùng được tiếng đối đáp "*Bắc Hải*" và "*Dạ*". Ngoài ra cũng được dạy bảo qua linh ảnh màu chữ... hiện sau cùng ở đầu một cái tráp (như cái quan tài) màu vàng kim sáng chói do hai vị mặc áo màu, đội mão màu lam sậm và lợt khiên vào v.v...Môn đệ đã trường chay và gần như chấm dứt dục nam nữ, hiện đã cầu nguyện sau những bữa ăn và tập thể dục trợ luân cùng xoa các huyệt đạo.

Trước thềm năm mới Nhâm Thân, kính chúc quí Tôn sư và quí môn sinh trên quả địa cầu này được luôn luôn tương ngộ đấng Cha Lành. Kính. T K V

Atlantic city, ngày 25-02-92

Mến gởi T K V,

Vui nhận được thơ của bạn vui tiến trên đà tâm linh, trong chu trình học hỏi.

Những gì bạn đã nhận thấy trong bối cảnh tâm linh, tức là cơ tiến hóa đang an bài: Bạn nên thường hướng về Phật Tổ Như Lai để nhận lãnh và học hỏi nguyên lý Vô Sanh của phần hồn bất diệt. Chúng ta đã hãnh diện được sống làm người, nay lại có cơ hội tiến hóa về tâm linh, tức là Phước Huệ song tu, cứ giữ lấy chơn tâm thanh tịnh mà hành, tự quán thông mọi chiều tiến hóa. Ở đời thì phải học nhịn nhục tối đa, chấp nhận chữ ngu đời ngoan đạo mà tu, thì cuối cùng sẽ giải quyết được mọi việc hòa hợp với tự nhiên và siêu nhiên. Ở trên đời này không có chơn lý nào quí bằng chơn lý chính mình tự khai thông.

Chuyện bạn chứng kiến trong thanh tịnh, thì bạn mới nhận ra bạn là một khả năng trong vũ trụ, bằng lòng hành đạo độ tha tại trần, chẳng còn tội phước và buồn vui của tình đời, chỉ có tu tâm trong lành là trên hết. Sự thành thật tu học thì lúc nào cũng có cơ hội tương ngộ.

Chúc bạn vui khoẻ và tinh tấn trên đường đạo khai triển từ thực chất mà ra.

Quí thương, L S H

T.B. Không nên nói ra những gì bạn thấy thì sẽ tiến hóa nhanh./.

TP Hồ Chí Minh, 26-01-1992

Vô Lượng Thọ Phật!
Những lời châu ngọc đến tay trần
Tinh tấn thực hành chẳng kể thân
Mong đạt Đạo lành như ý nguyện
Đền ơn chiếu cố vạn muôn lần

Kính thưa Thầy, tôi rất vui mừng khi tiếp được bao nhiêu lời dạy dỗ có ích lợi vô ngần cho bản thân tôi từ đây đến về sau.

Những lời thơ mang đến cho tôi sức mạnh và điển lành của Thầy, làm cho tôi có thừa sức hấp dẫn để thực hiện rốt ráo những lời chỉ dạy.

Để đền ơn lòng tri ngộ của Thầy, tôi hứa: *"Tu tâm sửa tánh tiến hoài không ngưng"* mặc dù: *"Thân già, nhưng tâm trẻ vui say Đạo mầu"*.*"Tự con nguyện niệm rèn trui Khai thông Ngủ uẩn để được an vui đời đời"*

Kính dâng lên Thầy những lời chân thành tưởng niệm và mong hằng ngày được tiếp ân điển của Thầy là sức mạnh thường giúp sức con *"An Tu"*

A Di Đà Phật

N T I Kính thơ,

Atlantic city, ngày 27-02-1992

Kính gởi bà N T I,

Nhận thơ cảm động vô cùng
Biết tâm thức giác an dung tu hành
Cảnh đời kích động cạnh tranh
Thương yêu chẳng có, có hành xác thôi
Trời ban nguyên lý xét phân
Tình thương đạo đức ân cần dựng xây

Nội tâm tiến hóa hằng ngày
Trời ban tình đẹp vui say đạo đời
Sống trong nguyên lý chơn lời
Vô sanh tự thức đời đời yên vui
Xác thân nguyên lý rèn trui
Vui hành tâm đạo hưởng mùi đạo tâm
Hướng về thực chất khó lầm
Đường đi trong thức tự tầm tự đi
Hướng tâm hòa khí dự thi
Trời ban tình đẹp tùy nghi thực hành
Tâm không nghĩ việc cạnh tranh
Không già không trẻ hướng thanh đạt hòa
Mong về Phật Giới thiết tha
Tự lo giải nghiệp chan hoà tình thương
Càn khôn vũ trụ một đường
Quân bình tự đạt theo gương Phật Trời
Đổi thay thay đổi nhiều đời
Nay đà thức giác tự rời xác thân
Thế gian tạm bợ nghĩa ân
Tự mình thức giác ân cần dựng xây./.
Quí thương, L S H

Du Hành Tự Thức

Du ngoạn không trung rõ chuyển trình
Công trình khối óc tạo thân khinh
Địa cầu thâu ngắn nay tương ngộ
Huynh tỷ cùng yêu mở hành trình

Hành trình khai mở địa linh
Chơn tâm sẳn có hướng khuynh Phật Trời

Dấn thân học hỏi nơi nơi
Cảm thông thiên địa tự vơi lòng sầu
Không gian có sẳn không cầu
Chơn hồn có sẳn chiếc tàu về quê
Cảm thông nguyên lý muôn bề
Á Âu tương ngộ giải mê cõi trần
Hành trình tự xét tâm thân
Nhơn sinh khối óc tối cần dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Vô Vi khai mở tâm này đạt an
Chung vui Đại Hội bạc bàn
Lui về thanh tịnh cảm an cảm hòa
Dân ta khai triển đường xa
Du hành tự thức chan hòa tình thương
Chẳng còn chèn ép đau thương
Văn minh tiến hóa hợp đường khai thông
Người tu tự thức lập công
Đạo tâm phát triển một lòng thảnh thơi
Khai thông trí tuệ tự rời
Vui trong ý thức nơi nơi an toàn
Cùng chung tương ngộ hợp thời
Huynh huynh đệ đệ mở lời nhủ khuyên./.
Ngày 09-03-1992
Quí thương, L S H

Atlantic city, ngày 09-03-92
Kính gởi Hội Ái Hữu Vô Vi khắp nơi trên thế giới
Trích yếu: Yêu cầu xử dụng
Tôi tên là Lương Sĩ Hằng đã cùng hành pháp với các bạn có thiện chí tu học cho chính mình. Cũng do công sức phát tâm

của các bạn đồng hành, thể hiện sự yêu thương từ trong căn bản từ bi mà hình thành, được nơi tu tập, tạo lập thiền viện hay là thiền đường, mỗi nơi đều dành sẵn một căn phòng riêng biệt cho chính tôi. Lòng tôn kính hiếu đạo của các bạn là vô cùng quí giá, tôi rất lấy làm cảm động. Nhưng để mở rộng con đường tu tiến bình đẳng và thương yêu xin quí hội nên xử dụng căn phòng ấy cho những bạn đạo thật sự phát tâm, muốn giúp hội làm việc hữu ích cho chung, được quyền xử dụng căn phòng ấy cũng như sự hiện diện của tôi. Tình thương yêu và xây dựng của chúng ta là một. Tôi ước mong quí hội đối xử với nhau trong tâm thức bình đẳng, thì sự tu học của chúng ta sẽ không bị xa cách, chung hành giải nghiệp và an vui, chúng ta làm việc cho mọi người, chứ không phải phục vụ cho một mà đành bỏ quên tất cả.

Trên đây là những lời chơn thành và quí mến gởi đến các bạn minh xét./.

Quí thương, L S H

Atlantic ctiy, ngày 10-03-92

X H,

Cuộc điện đàm vừa rồi, mọi người đều biết được con với D đã dính liếu về tiền bạc làm cho gia cang của D bất an. Vậy con nên nghe kỹ cuốn băng này và tự tôn trọng lời hứa của chính mình, đối với một bạn đạo cần kiệm và hành khổ như D.

Phần tuổi còn lại của chính con nên làm những điều cần thiết cho phần hồn, không nên làm những điều có hại cho phần hồn ở kiếp sau.

Hai điều quan trong nhứt trên đời này là sự sống và sự chết. Sự sống chúng ta đang có, còn sự chết sẽ có, chúng ta nên hướng về sự thanh nhẹ, tức là giúp người chứ không nên

lường gạt người và chính mình nữa, thành thật với mọi người và thành thật với chính mình, là điều cần thiết.

Chúc con và các cháu vui khoẻ./.

Quí thương, L S H

Bản sao gởi anh D thiền đường N M tại Sydney, Úc Châu

Everett, 25-02-92

Kính thưa Đức Phật Thầy Lương Sĩ Hằng,

Kính thưa Chị Bê

Con xin gởi cho Thầy năm mươi đô la nầy nhờ Thầy nhận dùm. Con nhờ chị Bê lấy tiền nầy mua rau cải cho Thầy ăn dùm. Con cám ơn Thầy, cám ơn chị Bê đã giúp đỡ con. Con biết mỗi lần gọi Thầy, Thầy nói chuyện với con Thầy bị mất thanh điển và mệt, con không biết lấy gì đền đáp công ơn của Thầy.

Cầu xin Thượng Đế ban sức khoẻ cho Thầy được dồi dào để giúp đỡ nhân loại trên con đường hoằng hoá đạo pháp.

Kính thư, H T H

T.B. Khi nào Thầy khoẻ con xin Thầy cho con vài chữ

Atlantic city, ngày 12-03-92

T H,

Thầy đã nhận được thơ của con đề ngày 25-02-92, cộng với quà quí giá.

Thầy rất cảm động và xin thành thật cám ơn con đã có lòng tưởng nhớ đến Thầy.

Chúc con vui khoẻ trên đường tu tập tinh tấn.

Quí thương, L S H

04-02-1992

Ông Tám kính yêu,

Hôm nay là ngày đầu năm mới, con kính chúc ông bà Tám và bửu quyến một năm tràn đầy ơn Thượng Đế và riêng ông Tám sống lâu trăn tuổi.

Thứ bảy vừa qua con và em T A có lên Thiền đường Dallas và nghe ông Tám nói chuyện. Vừa đến Thiền đường con gặp chị B, chị B cho hay là ông Tám hỏi thăm con với chị V., con thật cảm động với tình thương của ông Tám dành cho con. Dù xa xôi cách trở nhưng tâm tư con lúc nào cũng hướng về ông. Ông đã đem nguồn ánh sáng đến cho con, nên việc gì con cũng dễ thông. Từ cuộc sống đến tiền bạc, người ta lành tay khoẻ chân kiếm việc không ra, còn con ở trong hóc chẳng ai biết đến mà có công việc đem đến đều đều, mỗi tuần trung bình con được 125 dollars. Tuy ít oi nhưng con thấy vui, thay vì con ở không.

Tuy con bệnh tật nhưng từ nhỏ đến giờ con đi đâu cũng được kẻ yêu người chuộng, đó là điều an ủi cho con. Má con rất yêu thương con và con cũng thương má con nhiều lắm. Cầu mong điển lành ông Tám phù trợ cho mẹ con xum hợp. Nói về em T A của con thì công phu lúc nào cũng tiến triển trước con, nhưng tại sao em con nóng tánh quá, không tự kềm chế được và có đôi lúc con buồn nhiều lắm, nhưng con lúc nào cũng tha thứ và yêu thương.

Ông Tám kính thương, sống gần em con tâm tư mình không được bình an, vui đó, giận đó, khó đo lường. Nhớ lúc con sống với má con thật là hạnh phúc, má con vừa là bạn, vừa là mẹ, má con là cái chân của con, con chỉ ngồi một chỗ điều hành và công việc gì cũng trôi chảy và tốt đẹp. Nhớ khi xưa con đi làm sở Mỹ, con ngồi một chỗ mà ai cũng mến vì con làm được nhiều việc hơn người bình thường. Lần đầu đi làm

với chức vụ thư ký, con đánh máy rất nhanh mà không trật chữ, con lại biết vẽ nên vẽ bản đồ rất dễ dàng từ nhỏ ra to và ngược lại, nghe và trả lời điện thoại được từ 4 vùng chiến thuật, lúc đó con làm cho quân đội Mỹ ba năm, sau đó con thuyên chuyển qua cơ quan Tùy Viên Quốc Phòng, làm được 3 năm thì Giải phóng. Sau đó con trở thành thợ may mà không phải đi học, con lại dạy được nhiều người thành tài. Đó là mọi sự do Trời thương con, ban cho con sự sáng suốt, và ban cho con tình yêu nhân loại nên con không ghét ai mà chỉ thương, con ước mong tình thương của con sẽ làm mọi người trở nên tốt hơn.

Con tạm dừng bút, ước mong một ngày gần đây con sẽ tái ngộ cùng ông.

Thương ông nhiều, H N

Atlantic city, ngày 12-03-1992

H N,

Ông Tám vui nhận được thơ con đề ngày 04/02/92, được biết con đã mãn nguyện sau cuộc chung hợp tình chị em ở tha hương. Con đã mang một thân bệnh tạo cho con cơ hội nhịn nhục tối đa để độ tha tại trần. Con nên nuôi dưỡng ý thiển lành, tâm từ bi khai mở tới vô cùng, tự dứt khoát sự mê chấp tại thế gian, hướng về Phật Pháp để tu học, khai mở tâm từ bi tiến thân, tận độ chúng sanh tại trần, đó là điều cao quí của con người thức tâm sống trên mảnh đất này.

Cuộc chung vui hiện tại của con cũng do tâm con hướng thượng và nó sẽ hình thành nhiều chuyện bất ngờ ở tương lai mà chính con không biết được. Cần sự dung hòa tận niệm Nam Mô A Di Đà Phật, tự lập lại sự quân bình từ trường điện năng trong tâm thức của chính con, thì nội, khoa tâm lý của con lúc nào cũng được tròn đầy và bằng an.

Còn về phần em của con nóng nảy là vì nó chưa hiểu được chính nó mà thôi, nếu có cơ hội niệm Phật cho nhiều, thực hành pháp lý tinh tấn thì nó sẽ tự thấy nó là một khả năng trong vũ trụ nầy, cần học, tiến hóa giải mê phá chấp, tự khêu dậy tâm từ bi, thực hiện chơn pháp, đó là sẽ mang được một cái áo tình thương và đạo đức, thực hiện chơn tâm độ tha tại trần thì sự nóng nảy tự nó tiêu tan, và đức nhịn nhục càng ngày sẽ được càng gia tăng, thì mới thấy rõ cảnh đời là bãi trường thi, chỉ có bình tâm học hỏi, thì mới giải thông được từ việc nhỏ cho đến việc lớn, tức là lúc đó em con sẽ nắm được cây gậy chơn lý của Phật Pháp mà tiến thân.

Ông Tám lúc này vẫn khoẻ mạnh, chúc con vui tiến trên đường khai mở đạo pháp và an vui.

Quí thương, L S H

San Jose, 25-02-92

Kính Đức Thầy,

Hơn một năm rưỡi qua con không gặp Thầy tận mắt, nhưng về tâm thức điển quang con gặp 5,3 lần và muốn gặp thầy, bấm băng video tape là gặp, tuy nhiên cũng gặp trên hình thức bóng dáng mà thôi. Vừa qua thầy về thiền đường Thiền Thức tại Los Angeles, thầy thuyết đạo và thầy ăn tết chung cùng bạn đạo Cali, ngày đó trời mưa tầm tả tại San Jose và có tin bão lớn, nhưng con và anh K, cô T, cô H bất chấp trời mưa gió và gian nguy cứ đi miễn sao xuống thấy thầy sức khoẻ dồi dào và thầy thuyết đạo tràn ngập thanh điển và bộ răng thầy khá và tốt, diện mạo thầy khôi ngô, như một vị Phật Như Lai chủ tọa bửa họp, con mừng không ngủ được đêm đó rồi về nhà suốt một tuần con không ngủ được và quá thương thầy mà con khóc suốt tuần, mắt con bị lờ đi, vì lúc chị Hoà ca bài Mẹ ơi, chị xúc động quá chị quì trước mặt

thầy chị khóc, rồi thầy cũng xúc động khóc theo làm con tê tái chết từ đoạn tâm can, lúc đó nước mắt con tuôn xối xả giờ viết lá thơ thăm thầy con cũng không sao cầm nổi nước mắt. Một là con quá mừng thầy sức khoẻ dồi dào, thanh quang điển lành thầy như ánh hào quang, hai là con ngộ pháp Vô Vi rất là vô cùng diễm phúc mà con ngày nay con gặp được thầy, người thương người độ vui vầy cảm giao. Con đi đúng phép và con ngộ Phật sống tại thế, ôi có gì quí bằng, có gì hạnh phúc bằng, sao mà con có phước duyên đến thế. Đáng tiếc con gặp thầy mà không trao tâm và nói được lời gì, vì thầy không thể tiếp riêng cá nhân ai, thầy lo cho cuộc cộng đồng Vô Vi ngày Tết nên con chỉ nhìn thầy một cặp mắt trìu mến mà thôi, nên hôm nay con viết vài hàng chữ mô tả cái nổi lòng của con thương nhớ thầy.

Kính Thầy việc tu học của con có tiến nhưng đi chậm không nhanh như các bạn đạo khác và việc tu của con, con không muốn nói trên đàm thoại vì con không muốn cho bạn đạo khắp năm châu biết, mình tu chưa có ra gì và trì trệ mà ấn chứng nói ra không lợi cho con và con cũng không dám múa rìu qua mắt thợ. Còn thầy đối với con là tình cha con, thầy là một đấng đại từ phụ, một vị minh vương thương xót con đỏ nên con mới thố lộ cho thầy và thầy giải đáp cho con vài điều con muốn biết, cúi lạy ơn thầy ngàn năm ghi tạc

Kính thầy khi con thanh lọc lần thứ hai Vĩ Kiên về 6 tháng ngồi thiền ít có điển và không bao giờ thấy thầy, con gởi thơ cho thầy, thầy cho con bài thơ thầy khuyên con tu và thầy nói dẹp phần ảo ảnh thấy thầy, nên con yên tâm lo tu không nghĩ chiêm bao chi cả, thì cở tám tháng trở lên con thấy thầy trở lại, lâu lâu thấy một lần, có bửa con thiền xong con ngủ, con đi trên không trung thấy cảnh trên vô cùng đẹp mà con chưa thấy lần nào, thấy thầy ở một cái nhà đẹp vô cùng ngoài có

hai con rồng chầu, ngó xuống mây phủ tuyết trắng bên cạnh sườn có hai con nai ăn cỏ, con đến quì lạy thầy ngoài sân con không dám vô tư dinh của thầy, thầy thấy con thầy cười rồi con đi về hướng nam qua một cái cầu mống lên dưới mây trắng xóa rồi con bị vấp té nhào. Con thức tỉnh mới hay điềm chiêm bao và con mới thấy nhà thầy ở thiên đàng đẹp quá, sáng ra suốt ngày con ngồi đâu tưởng nhà thầy mãi, con ước gì con được chùi giày quét nhà thầy thì không còn gì cao quí bằng. Thưa thầy âm dương tương hội ở trạng thái nào? Thấy lúc thiền hay lúc ngủ, có đôi lần con ngủ có một cô ở vệ đường con đi ngang qua cô ấy nói tôi là vợ anh mà, mà cô ta âu yếm lắm, con nói tôi có vợ nhà rồi, cô đừng chọc tôi, con thấy chiêm bao. Sau ba tháng con thấy một lần nữa, con dùng bùa trừ tà và con vẽ bùa ngủ lôi con phán rồi thổi một lần con bị mất điển năm tháng sau mới có điển lại rồi con không gặp cô ấy nữa, sau con ngồi thiền cái đầu nhẹ và sáng choang, nhưng khi sau thì con ngủ nằm thấy bay cụm núi này qua cụm núi khác, có lúc thầy cho con thấy mặt thầy, có lúc nghe thầy nói mà không thấy thầy, mà sao con lúc ngồi thiền và lúc ngủ có thấy một em bé trai độ 3 tuổi, nó theo con nó chơi hoài, thằng bé mặt khôi ngô và ăn nói khôn ngoan quá, nó cứ theo con nó chơi hoài, có phải anh nhi không xin thầy cho con rõ. Cách đây một tuần lúc con ngồi thiền mê mất không còn biết vị trí mình ở đâu, bỗng nhiên con thấy cái tháp 9 tầng cao tới trời xanh, mỗi tầng mỗi cảnh đẹp quá không tả được thầy ơi, tầng cao nhất con lên thấy có một đĩa đào thơm quá, con bốc một trái con ăn ngon quá, con ăn vừa xong thì thấy Đức Phật Thích Ca hiện ngay trước mặt con, hình vẽ có cây Bồ Đề mà Đức Phật đang tham thiền, Đức Phật nói gì con không hiểu, có tiếng nói rồi con quì xuống lạy Phật rồi Phật biến mất, lúc đó con còn ngồi trên gối thiền đúng 4 giờ

sáng con ngồi hai tiếng đồng hồ mà như có 20 phút, rồi con lên giường nằm ngủ, nó cứ niệm Phật mãi, ngủ mà cái đầu nó cứ rút nhột nhột và mát mát và ngứa ngứa, cái đầu nhẹ lãnh, rờ mới hay mình có cái đầu, còn không thì hình như cái đầu không có vậy. Con được nhiều ấn chứng nữa nhưng con không kể hết thầy nghe, bây giờ con thương thầy quá, con trần trược đen tối chỗ bùn lầy mà thầy vươn cánh tay Phật kéo con lên chỗ thanh nhẹ, ơn thầy không sách vở nào tả hết được, con muốn làm sao chùi giày thầy, quét nhà thầy, giặt đồ thầy, đó là điều con mơ ước con là con của thầy. Và con năm nay 72 tuổi đời rồi không biết con chết lúc nào. Vậy con xin sư phụ cho con biết khi con chết xác con chôn hay đốt. Xin sư phụ quyết định cho con để có lúc xa sư phụ đặng con biểu con của con làm theo ý sư phụ dạy bảo, lạy tạ ơn sư phụ. Ký tên. L T B

Kính thưa thầy, 6 tháng qua vấn đề sinh hoạt tu học nếu không có anh K chăm lo thì Vô Vi tại San Jose có phần trì trệ, vì lý do anh V mắc đi làm việc luôn cả thứ bảy và chủ nhật, rồi kế tiếp anh về Việt Nam hơn 1 tháng qua, còn anh V bây giờ mắc buôn bán từ 7 giờ sáng đến 8 giờ tối mới về nên công việc tu học bị trì trệ, mà nhờ anh K nên công việc trôi chảy không bị bê bối, ví dụ như: V, V mắc lo mưu sinh cuộc sống thì con và anh K đề nghị mở ra 8 thiền đường lưu động nên hai tháng mới có một phiên họp nhà anh V và anh anh V nhưng mà tuần nào cũng thiền chung luôn luôn không bỏ gián đoạn tuần nào. Hôm tháng 11 trời mưa tầm tả và lạnh, anh V anh V nào có hay, anh K gọi điện thoại cho con phối hợp hai anh em đi mua thực phẩm chở lên thiền viện Hai Không cho 3 tu sinh ăn, nếu lúc đó không đem thực phẩm lên thì mưa lục lạnh lẽo lấy gì tu sinh dùng. Anh K lấy xe anh rồi

xuất tiền anh ra 200$ mua thực phẩm cho tu sinh dùng, anh hi sinh công và của không lấy tiền hội, còn thiền đường lưu động anh xuất tiền ra mua 4$ 1 cái gối mà anh mua 35 cái gối không lấy tiền quỹ, rồi vào bửa chủ nhật anh liên lạc tất cả bạn đạo nào không biết nhà thiền lưu động thì xe anh đến nhà chở từ bạn đạo đi thiền chung, nhưng anh V và anh V không biết chi cả. Mọi việc gì của hội nếu cần thì anh K sẳn lòng giúp cho hội cả không chậm trể, không phàn nàn, làm việc đạo rất hăng say. Hôm Tết con cùng anh K mua đồ ăn và lên Thiền Viện Hai Không ăn Tết chung vui cùng tu sinh. Anh V ở Việt Nam, anh V mắc mua bán, có cô T tháp tùng, cở 8 người bạn đạo trẻ con và anh K xuống Los ăn Tết chung cùng thầy tại Los Angeles rồi con và anh lấy một số kinh sách tại nhà in Vô Vi về con đem đến thư viện phát rải một số đông người Việt và người Mỹ coi rất đông, rồi con rải các phòng mạch bác sĩ và nha sĩ và nơi công cộng họ coi rất nhiều, còn riêng con thì thu băng cassette ban rải ra ở Na Uy, Việt Nam, ở Mỹ quá nhiều các nơi họ đã hiểu Vô Vi quá nhiều và lời giảng của Đức Thầy con xuất tiền mua băng và rải ra có non 400 cuộn băng của Đức Thầy, họ bình luận là băng Sư T. H. mới xem hay quá còn băng Thầy mới nghe không hay mấy, nhưng nghe băng Sư T. H. 3,4 lần thì chán quá không có gì nghe vì chỉ kêu gọi mọi người thức tâm lo tu mà thôi. Còn băng thầy nghe 5 vòng trở lên thì hay quá, càng nghe càng thấm thía vì băng thầy chỉ dẫn thực tế và dìu dắt phần hồn đi có mạch lạc, còn băng sư T. H. giảng mù mờ không có biện chứng thực tế như Đức Thầy. Tóm lại thì bây giờ họ mê băng Thầy nhiều lắm ai ai cũng nói sẽ tu theo pháp môn của ông Tám. Vậy cho nên anh K. gởi thơ cho Thầy con mang xuống bửa Thầy ăn Tết tại thiền đường Thiền Thức, và con có hai đứa cháu 2 cặp vợ chồng nó cũng tu theo Vô Vi

con dẫn con 5 người theo Vô Vi rồi, còn rất nhiều người chịu nghe băng chứ chưa tu, còn băng thầy về Việt Nam quá nhiều. Sau này con cứ gởi mỗi lần từ 5 đến 10 băng lai rai gởi như vậy lọt được cả, 2 băng thầy mới giảng tại Thiền Thức vừa rồi thì hai băng đó bửa nay ở tại Pháp và tuần tới về Việt Nam và về Na Uy. Tóm lại lời giảng phong phú của đức Thầy, lời vàng tiếng ngọc của đức Thầy con lần lần cho chạy ở các nơi nhiều lắm, nhưng họ chỉ biết thầy về bề mặt còn chiều sâu về tâm linh chỉ người trong đạo Vô Vi mới hiểu huyền bí của thầy mà thôi. Tóm lại xin thầy chứng tâm cho anh K. xứng đáng một chiến sĩ Vô Vi hành đạo cần mẫn bất vụ lợi.

Con xin cúi lạy ơn Thầy đẻ con ra lần thứ hai nên không có thầy hôm nay con đã có một nấm mồ hoang cỏ mọc xanh rì rồi.

Con đảnh lễ Thầy 12 lạy bằng điển quang. Ký tên. L T B.

Kính thầy đầu tháng 4 nầy anh K lên thiền viện Hai Không để anh tu huệ, anh ở hai ba tháng chi đó, con cũng tháp tùng cùng anh lên ở thời gian nhưng con không hạn định ở được ngày nào hay người đó, nên con không dám nói với thầy là bao lâu. Vậy xin thầy chứng tâm cho con và anh K. lên tu huệ cho thanh nhẹ, đầu tháng 4 con và anh K đi, con đợi thuốc cô B. về con thanh lọc rồi con lên núi Hai Không.

Atlantic city, ngày 12-03-1992

T B con,

Thầy đã vui nhận được thơ của con đã thực hành tinh tấn và khai triển tâm thức tương ngộ cảnh giới vô sanh tươi đẹp; đó là cơ hội tiến tới một hiền nhân tại thế chăm lo tu học, tiến thân thì phần hồn luôn luôn tiến hóa, và tâm thức càng ngày càng rõ rệt về đạo pháp hơn, hơn là việc tranh chấp ở đời.

Còn sự phát tâm cứu độ chúng sanh cho mọi người biết được cơ hội tự thức thì đó là cuộc phổ đạo độ tha tại trần. Nếu làm được điều này thì giờ phút lâm chung của người phát tâm khác hơn người thường không biết đạo, tức là có cơ hội trực chỉ thiên đàng thay vì đọa lạc cõi âm. Thầy rất cảm động biết được mọi người thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp đã bắt đầu thật sự hướng tâm về nguyên lý vô sanh, tự phá mê phá chấp, chung hợp tình thương huynh đệ bất diệt, thể hiện nguyên lý từ bi sẳn có của chính mình, tận độ anh em chung sống hoà bình. Đó là điều cần thiết của nhân loại cũng như Trời Phật. Các con quí mến Thầy, thực hiện đúng đường tu học tinh tấn, tức là tặng cho Thầy món quà yêu quí vô cùng.

Ở trên đời này không có gì quí hơn sự phát tâm thật thà của chính mình bất vụ lợi, chính bản thân của Thầy đã ngày đêm thực hiện trên 35 năm đến ngày hôm nay, Thầy càng hiểu rõ nguyên lý vô sanh thì chúng ta không còn sống chết và tội phước nữa, chỉ biết tu thiền, hướng về quê xưa chốn cũ ở cõi Trời. Về đời thì chúng ta phải noi gương phục vụ thiển lành của Thượng Đế đã trao tâm. Lúc chết không còn lưu luyến đến xác nữa, nhưng chỉ giữ tâm thăng hoa và tiến hóa, cầu mong cho người kế tiếp đốt xác chúng ta đi, phần tro rãi dưới biển là quí rồi. Của thiên trả địa không ôm giữ làm gì nữa, nhưng chỉ giữ tâm thanh nhẹ tiến hóa là đúng đường hơn hết.

Chúc con vui tiến.

Quí thương, L S H

TP Hồ Chí Minh, ngày 17-12-1991

Chú Thiếm Tám kính mến,

Đầu thư, cháu là L K Q có lời gởi lên thăm hỏi Chú Thiếm Tám, chúc chú thiếm được nhiều sức khoẻ, vạn sự như ý

trong dịp Noel và Tết Nguyên Đán sắp tới. Vì cháu bận công việc làm ăn để lo gia đình, nên ít có dịp để viết thư thăm Chú Thiếm, rất mong chú thiếm thứ lỗi cho.

Vừa qua, cháu đã có làm nhiều chuyện rất không thích đáng, làm cho hai vị buồn về cháu nhiều, đây một lần nữa cháu xin lỗi chú thiếm với tấm lòng thành kính nhất.

Thời gian gần đây, cháu đã nghiên cứu thành công sản xuất ra một loại sản phẩm mới và được thị trường tiêu thụ rất mạnh, cuộc sống của cháu nay đã đỡ nhiều. Đó là niềm thật đáng khích lệ đối với cháu nay thành kính báo lên cho chú thiếm biết.

Gia đình cháu đều bình yên, chỉ có Ba ruột của cháu mới đầu tháng 11 âm lịch vừa qua vì tuổi già sức yếu, bệnh cũ tái phát, sơ ý bị té, chân trái bị liệt nay đang điều trị đó là điều gia đình buồn duy nhất.

Sự yêu thương của chú thiếm đã dành cho cháu, cháu thật cảm động, thời gian trước cháu đã có nhiều sai lầm và không thông hiểu được sự ưu ái của chú thiếm đã dành trọn phần cho cháu. Được sự chấp thuận của Ba Mẹ, nay cháu xin thành kính trình lên hai vị chú thiếm kể từ ngày hôm nay, cháu tự nhận làm con nuôi của Chú thiếm. Sau đây cháu xin thay đổi cách xưng hô. Ba Má nuôi kính mến, trước hết con xin nhận lỗi trước Ba Má vì sự ngu dại của con. Kính mong Ba Má tha lỗi cho con, con sau khi trải qua nhiều đêm suy nghĩ, nhận thấy tình cảm của Ba Má đã dành cho con nhiều năm qua là một tình cảm thiêng liêng mà con đang sống trong vườn hạnh phúc mà bản thân lại chưa nhận thấy điều đó. Từ nay con xin dâng lên tấm lòng hiếu thảo của con cho Ba Má, kính mong Ba Má nhận lấy nó, và con xin hứa sẽ không bao giờ buồn lòng Ba Má nữa, mong Ba Má chấp nhận.

Nay việc sản xuất phụ tùng xe Honda của con sau 2 tháng miệt mài nghiên cứu đã được thành công trọn vẹn, thị trường tiêu thụ nhiều, con rất lấy làm vui sướng trước sự cố gắng và đã có kết quả như vầy. Hiện nay con chỉ muốn làm thế nào đầu tư thêm phát triển mạnh ngành nghề này, mong Ba Má thương tình trợ giúp.

Con xin tạm dừng bút. Nhân dịp xuân về và Tết Nguyên Đán sắp tới, con xin cầu chúc cho Ba Má được nhiều hạnh phúc, vạn sự như ý, phước lộc song toàn và luôn gặp được nhiều may mắn. Con rất mong từ nay về sau, Ba Má hãy thường xuyên thư về cho con, chỉ bảo dạy cho con được thành đạt trên đường đời, con chân thành cảm ơn sự quan tâm của Ba Má. Con của Ba Má. L K Q.

Atlantic city, ngày 12-03-1992

Q con,

Ba đã nhận được thơ con, được biết con dấn thân vào đời mưu sinh mới biết được giá trị của con người tại mặt đất, là một ánh sáng từ bi rõ rệt, phải tự thức tận dụng nguyên lý đó, thì mới có cuộc sống thoải mái tốt đẹp ở tương lai. Đó là tu thôi, thực hiện hiếu thảo, biết ân nghĩa của cha mẹ, biết thương yêu Trời Phật, hướng thiện thì tâm thức mới được minh mẫn và hướng về con đường giải thoát mới biết được xác của chúng ta là tạm. Cảnh đời là bãi trường thi, phải đụng chạm mới thức giác, mới thấy rõ xác của chúng ta là chiếc thuyền đang trên đường đưa hồn về bến giác. Tâm làm thân chịu, tâm nghĩ điều sái quấy thì thân xác sẽ bị tai nạn triền miên, dâm dục tạo loạn cho tâm thân bất ổn, lượng từ bi sẵn có không được khai mở và phát triển, bị lạc vào cảnh đồng tiền địa vị, ánh sáng bóng đèn của nhân gian mà đành bỏ quên lãnh vực ánh sáng từ bi của chính mình thì rất dễ loạn

lạc trong sự mê lầm của tình đời giả ảo không có sự thật, vạn sự trên đời là không, không có sự thật, tâm là chánh. Nếu ở kiếp này không lo tu học, chạy theo đồng tiền cạnh tranh, thì chỉ mất tâm, cuối cùng cũng mất cả tiền, của thiên trả địa, có tiền mua nhà mua xe hơi cũng đều là đất mà thôi. Lúc chết, nhắm mắt ra đi với hai bàn tay không, chẳng có gì đạt được cả. Con còn trẻ, con phải nhớ điều này, lo tu học, tâm con là của cải cuối cùng của chính con mà thôi. Cha mẹ sanh ra xác phàm, nhưng tâm thức là vô sanh, con tự hiểu và tự tiến, đó là điều chánh giác, cha mẹ chỉ biết thương yêu mà thôi. Tình Trời cũng vậy, nếu Trời Phật không biết thương yêu chúng ta, thì chúng ta không có sự sanh tồn ở ngày nay. Nếu ngày nay chúng ta biết được phần hồn, thì sự sanh tồn sẽ tiến tới vô cực vô biên, sẽ không còn đau khổ trong cảnh dâm loạn tạm bợ ở tương lai.

24/3/92 ba sẽ về Montréal làm răng, khoảng 6 tuần nữa sẽ rời Montréal đi Tây Đức và Pháp Quốc, nhiên hậu mới trở lại đây an nghĩ.

Năm nay ba má cũng lớn tuổi rồi, nhưng thấy chúng sanh vẫn còn mê chấp đau khổ, không nở nào làm lơ mà vẫn ước mong và cầu nguyện cho mỗi người sớm thức tâm trở về với chính nó và tự dẹp sự tham lam, gây hận thù tạo mê chấp, hồn vía bất an, quá tội nghiệp, cho nên ba vẫn còn đi thuyết giảng đó đây, cũng không ngoài nguyên ý tận độ chúng sanh. Nếu con có thì giờ nên liên lạc với những người tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp mà nhận sách vở về đọc, để hiểu rõ hơn cõi bên kia thì việc làm của con sẽ được trôi chảy và tinh vi hơn người khác. Tự thức mới thực sự được bình an, không phải dụng lý luận của đời nói mà không hành thì mọi việc ở tương lai cũng sẽ đều thất bại cả.

Chúc con vui khoẻ. Quí thương. L S H

Giessen, ngày 20 tháng năm 1992

Kính bạch Đức Thầy,

Ngày 13-01-92 sau khi điện đàm với Thầy, con được rõ tình trạnh sức khoẻ của Thầy, sau lúc mổ để làm lại hàm răng, phải cần có một thời gian dài để tịnh dưỡng, mới được khang an, chúng con liền liên hệ ngay với ban Giám đốc Judendzentrum Ronneburg đình hoãn khóa sống chung (dự định 5 ngày từ 21-04 đến 25-04-9) và xin được dời lại vào một thời gian khác thuận tiện hơn.

Ban lãnh đạo Ronnenburg đã đồng ý và tận tình giúp đỡ, dàn xếp với một vài tổ chức đã thuê mướn nơi đây để cho chúng con có một Khoá Sống Chung Với Thầy tại Đức Năm 1992 Sẽ Được Tiếp Tục Tổ Chức Ở Ronnenburg Trong 5 Ngày, từ 5-06-92 đến 9-06-92. Thời gian này thật lý tưởng vì trong đó có hai ngày cuối tuần và một ngày lễ Pfingsten (lễ các thánh?). Do đó huynh đệ Âu Châu sẽ rất dễ dàng hội tụ bên chân Thầy. Chúng con, đại diện ban tổ chức và bạn đạo Châu Âu Kính Dâng Lời Mời Đức Thầy Về Sống Chung Với Chúng Con vào dịp này.

Chúng con cũng dự định sẽ tổ chức hêm hai buổi thuyết giảng trước Cộng Đồng Việt Nam tại Frankfurt và Wiesaden (vùng kế cận Ronneburg) vào Thứ Bảy và Chủ Nhật các tuần lễ kế tiếp (có thể là 13-14/06/92 hoặc 20-21/6/92) vì nơi đây có đông đồng hương Việt Nam, vả lại Thầy khỏi phải di chuyển xa, vất vả.

Thông thường, các khóa sống chung hoặc các khóa Thiền, Thầy đều đặt cho một danh xưng. Có thể " *khóa sống chung*

Ronneburg" nầy cũng không ngoài thông lệ. Nếu được, xin Thầy cho chúng con một "*tên khóa*". Hai buổi thuyết giảng trước cộng đồng, con thiển nghĩ, cũng cần có tiêu đề để tiện bề thông báo trên báo chí và truyền đơn bươm bướm. Chúng con xin chờ tôn ý của Thầy.

Gần đây, chúng con có nghe chư đạo hữu Vô Vi Pháp cũng có ý định tổ chức một khóa Sống Chung với Thầy và đang thỉnh tôn ý. Huynh đệ Pháp đông đảo, nếu toàn bộ được dịp sống gần gủi với Thầy cùng một địa điểm là điều quá quí báu. Chúng con mong rằng Thầy sẽ vui lòng đáp lời của Đạo hữu Pháp quốc. Về thời điểm, nếu Thầy thuận ý quan lâm Pháp, chúng con xin Thầy tránh cho chúng con thời gian từ 5-06-92 đến 21-06-92, vì đây là thời gian chúng con được gần gủi Thầy tại Đức.

Lời cuối, chúng con xin kính chúc Đức Thầy thân yêu của chúng con dồi dào sức khoẻ, việc làm lại hàm răng chóng được bình phục, an hảo. Toàn thể Đạo hữu Âu Châu đang nức lòng phấn khởi chờ đến ngày đoàn tụ bên Thầy. Xin cho chúng con gởi lời thăm cô B. Kính bái. Thay mặt đạo hữu Âu Châu. Đ V T

Atlantic city, ngày 12-03-1992

Kính gởi anh Đ V T,

Vui nhận được thơ anh được tổ chức những cuộc vui hợp sắp tới như anh đã đề ra trong lá thơ. Chúng tôi hoàn toàn chấp nhận lời mời của anh. Nếu việc làm răng của bác sĩ được sớm chừng nào chúng tôi sẽ qua bên đó sớm chừng nấy. Cũng đã lâu ngày rồi, chưa có cơ hội tương ngộ, nay lại có một dịp tái họp giữa sự mong muốn của chúng ta, là điều quí nhất của người có tâm đạo.

Chúng tôi xin thành thật cám ơn lời mời của quí hội, và kính chúc tất cả bạn đạo vui khoẻ.

Quí thương, L S H

Qui Nhơn, ngày 04-10-1991

Kính Anh Chị Tám,

Hai em kính gởi lời thăm anh chị và cháu T, cháu Q, hôm trước cháu M có gởi hình chụp chung cháu T, cháu M lúc này anh ốm quá vì anh súc ruột nhiều quá làm cho cơ thể quá suy yếu dần, lúc nầy thấy anh ốm và già lắm, vậy anh đừng nên súc ruột nữa, lúc nầy anh tuổi già rồi em xin anh nên nghĩ ở nhà với chị Tám cho chị vui, tội nghiệp chị cứ ở một mình rồi buồn tủi. Cậu C. con bà C H có về Việt Nam thăm. Cậu có tới nhà em, có nghe qua C nói là chị Tám ở bên đó giữ trẻ cũng khổ tội nghiệp vậy lúc nào có tiền các bạn đạo giúp đỡ cho anh, anh nên gởi về cho chị xài tội chị, em nghe cậu C nói em rất thương chị. Vậy từ nay anh đừng nên gởi tiền về Việt Nam cho làm gì. Lúc này cửa hàng anh Hai buôn bán rất nhiều khách hàng, đắc lắm dư ăn, còn cháu H cũng khá lắm, không có ai túng khổ đâu, anh có gởi về thêm phung phí vô ích, số tiền đó anh nên đưa cho chị Tám, đó là sự hạnh phúc an ủi lúc tuổi già để cho chỉ vui, anh đừng nên để chị buồn. Vợ chồng lúc tuổi già cần phải quí trọng với gần nhau anh ạ, em thấy vợ chồng chị ba lúc tuổi già ảnh đối xử với chỉ rất tệ, chị ba đang bịnh cần điều trị tại Sàigòn, ảnh thì lo tìm vợ khác để ấp ủ, lúc chị ba bịnh nặng các cháu đánh điện mà ảnh không thèm vô còn cho là ông Tổng thống còn chết huống chi dân, em thấy ảnh rất bạc đải, con người ảnh rất tệ, không hiểu trước kia chị ba bị cái nghiệp gì mà nay lại bị hoàn cảnh như vậy, em ghét em cũng không thèm tới nhà ảnh nữa, mấy cháu H, L, P, H đức nào nó cũng tức ba nó, còn buồn cho má

nó mất hạnh phúc lúc tuổi già, đứa nào cũng hận ghét ba nó, nó nói là để má nó nằm tại Sàigòn, chừng nào chết thôi, nó không cho về Qui Nhơn với ba nó, nó hận lắm.

Còn về phần Dì Tám, Dì vẫn khoẻ, có nhận được số tiền anh gởi về cho, dì gởi lời cám ơn anh chị đã tưởng đến Dì lúc tuổi già. Chỉ riêng có phần Dì ở chung với anh Hai mà ăn riêng, còn lúc đau ốm thì có em lui tới lo thuốc thang và ăn uống cho Dì chớ còn anh Hai thì một viên thuốc không có, thắp ngọn điện ba tấc trong phòng còn phải trả tiền tháng chớ ảnh không cho thắp, chỉ còn chút Dì thì lâu lâu anh gởi cho chút ít năm chục hay một trăm cũng được rồi để cho Dì bả mừng chứ cũng đừng nên gởi cho ai chi thêm phung phí uổng.

Về phần gia đình hai em và các cháu vẫn khoẻ, em đã có cháu ngoại rồi sắp có cháu nội nữa, còn về phần buôn bán làm ăn cũng đủ sống qua ngày, tin cho anh chị mừng. Còn chị Năm cũng thong thả lắm, còn phần mộ của ông Ngoại với cậu Sáu ở làng Tình Giang mấy chị em gái bỏ tiền ra xây mộ còn anh Hai không rớt ra một đồng, ảnh kẹo lắm để tiền cho con dâu út vợ thằng C. nó xài thoải mái, nó phung phí lắm, lớp ăn lớp đổ không tiếc, ảnh đâu dám nói. Cuối thư Hai em kính chúc anh chị và các cháu vui khoẻ và vạn sự như ý. Em Chín L. L T L

Ngày 12-03-1992

Cô C,

Anh đã nhận được thơ của em, được biết chúng em rất có lòng thương mến gia đình anh và khuyến bảo anh là điều quí.

Nhưng sở nguyện của anh lúc khởi đầu tu đến bây giờ cũng thực hiện đều đều và giúp đỡ mọi người tự biết tu học để tiến thân. Anh không còn lưu luyến chuyện tình cảm u ơ của trần gian, nhưng anh chỉ hướng tâm về thực chất tiến hóa của

chính anh mà thôi, nhiên hậu mới ảnh hưởng mọi người đồng hành đồng tiến, tự vượt qua mọi sự đau khổ đua đòi của thân xác, chẳng đi vào đâu.

Ở bên ngoài, họ nhìn anh đối đãi với chị không tốt là hoàn toàn trái ngược sự thật. Chín chị Tám là người hưởng phước nhiều nhất và không lúc nào thiếu thốn, chỉ có thiếu thốn sự tu học của chính mình mà thôi. Những người theo anh chỉ mong ước được tu học tiến hóa, hướng về tâm linh giải thoát, chứ không hướng về sự tranh dành thị phi mê chấp của trần gian, mà không đi vào đâu cả. Anh rất lấy làm cảm ơn những sự chiếu cố ở xung quanh nhưng tâm của anh trước sau là một, chỉ có nung nấu sự tiến hóa và giải thoát mà thôi. Còn tiền bạc là phụ thuộc, không phải điều chánh mà anh mong muốn. Còn sự giúp đỡ là do hạnh đức tu học tự gặt hái được và không mến tiếc tiền bạc mà lâm nạn, trách móc lẫn nhau một cách vô lý và phần hồn không tiến hóa nổi.

Mọi người đều có một chơn lý của chính họ, tức là thật thà với chính mình, hướng về con đường giải thoát, bằng không sẽ bị lầm lạc trong sự mê chấp và trói buộc lấy chính mình.

Sự hiện diện của con người ở mặt đất này thật sự nó là một ánh sáng từ bi mà thôi. Không lý do gì người tu đắc lại bỏ người chưa tu.

Ngày nay tuổi tác của anh cũng đã lớn, nhưng tâm hành đạo của anh lúc nào cũng trẻ trung, vui hòa với các giới là mong tất cả mọi người đồng hành trong chu trình tiến hóa, không bị lệ thuộc vào tiền tài danh vọng hư ảo của trần gian nữa.

Bao năm xa cách chúng em không biết được sự tiến hóa tâm linh của anh đang ở vị trí nào.

Nếu sau này có dịp tương ngộ thì em rất hãnh diện được một người anh mang xác phàm như các em nhưng giàu lòng vị tha tại trần. Lúc nàu cháu M. cũng đang tìm tòi, đọc những cuốn

sách, nghe qua những cuốn băng với lời giảng giải của anh, trên 2000 cuốn băng đã giúp đỡ mọi người. Từ ngày anh ra đây đến nay, làm việc không ngừng nghỉ, hành khổ để tiến thân, chứ không sung sướng gì đâu. Người có hành đạo thì lại cảm thông và thương quí anh nhiều hơn, cho nên gần đây gia đình Vô Vi càng ngày càng đông, mọi người đều biết thương nhau và cùng nhau xây dựng cơ đồ tâm linh cho hậu thế tiến.

Nếu em cần sách vở tu học, nên viết thơ cho cháu M. và kêu cháu M. lần lượt gởi về cho em đọc và nghe chơn lý của một từ mẫu, của một hiền thê và con người hiếu nghĩa phải hành bằng cách nào cho cuộc sống được an vui. Chúc em và các cháu vui khoẻ. Quí thương. L S H

Gia Định, ngày 10 tháng 2 năm 1992

Thưa Đức ông Tám kính trọng,

Con đây là Madame C. T. nhủ danh L T T, mẹ của T., con rất mừng gặp lại T. sau nhiều năm xa cách. Con cảm tạ ông Tám nhiều. Thêm nữa, con có nhận của ông Tám 1.000 đô, con đã giúp các nơi khổ hạnh:

- Viện Dưỡng Lão Thị Nghè
- Viện Trẻ Em Tàn Tật Thị Nghè
- Viện Trẻ Em Mồ Côi Gò Vấp (Bosco)
- Trại Hủi Cát Lái, Bến Sắn

Nhân dịp Tết, con cúi lạy ông Tám, chúc sức khoẻ ông Tám và cảm tạ ông Tám thật nhiều. A. T.

Atlantic city, ngày 12-03-1992

Kính gởi Madame C T,

Vui nhận được thơ của bà đề ngày 10-02-1992, được biết bà đã hướng tâm về nhiều người đau khổ, tận tình giúp đỡ mọi người là điều vinh quang nhất của phần hồn ở tương lai.

Duyên lành mới có cơ hội làm việc thiện trong lúc tuổi tác cũng cao. Đó là sự tu phước ban từ quang cho các con trẻ được hưởng lượng từ bi của bà ở về sau.

Kính chúc bà được vui khoẻ và tiếp tục hướng thiện giải thoát là điều duy nhất của phần hồn ở tương lai.

Quí thương, L S H

07/02/92

Bạch Thầy,

Con xin cám ơn thư hồi âm của Thầy. Đọc thư Thầy như ăn được quả đào tiên, khiến con thấy tăng cường hy vọng, từ nay con sẽ lo cho sức khoẻ và tu luyện, con đã ở nhà 6 tháng rồi, có khi thấy mình vô dụng quá không làm ăn gì được, không ra trò trống gì cả, con càng bôn chôn lo lắng, con càng không tập trung nhập định được, nhắm mắt mà cứ thấy chớp lia lịa, thì ra thần kinh căng thẳng ảnh hưởng đến tinh khí thần. Con bị chậm trễ, cố gắng tu hoài, bây giờ con thấy hơi mê mê tỉnh tỉnh, nghe băng mà biết mình gục gù vẫn nghe tiếng nói nhưng mê đi độ nửa tiếng là con thấy hết, muốn nghĩ, rồi lại tiếp tục thở chiếu minh, con thấy con thở được sâu hơn trước có phần vui mừng.

Con xin nhớ mãi đến chữ Vô Sanh Bất Diệt - Giải Thoát, những danh từ vĩnh cửu đã làm con say mê như điên dại từ khi con vừa đúng 20 tuổi. Suốt 20 năm qua con đi tìm lý tưởng, con thất vọng vô cùng, nay con gặp pháp này con yên tâm theo đuổi, từ đây cho tới đời sau, cho dù phải xuống địa ngục con cũng chấp nhận ngồi dưới đó tu luyện, lên trời hay xuống địa ngục con cũng vẫn theo pháp này vì nước miếng con luôn luôn ngọt lịm. Điều đó cho con biết không phải con bị gạt nữa. Nhớ đến Thầy và các đức Di Đà, Diêu Trì Kim Mẫu, Đức Yêsu v.v... là con thấy vui mừng rồi. Con vừa tịnh

dưỡng vừa học thêm cho có vốn kiến thức để lo kiếm sống, năm nay chắc con đi Đại Hội không được nhưng chắc con sẽ mượn tiền đi vì từ nhỏ con sống với người Tàu, con có pá, ba nuôi con là người Quảng, con nguyện viếng thăm nước Tàu một lần trong đời con, khi con còn là một tu sĩ ở dòng Tiểu Muội Chúa Yêsu, con có nguyện dâng mình cho nước Tàu, con có ý định sang HongKong ở với chị T A vài tuần để thực hiện nguyện ước từ lâu. Con đang học nói tiếng Quảng để chuẩn bị sang bên đó. Con không hề có ý nguyện về Việt Nam, được ra khỏi VN là phúc lớn như tái sinh rồi, nếu có về Á Đông là con sẽ về Tàu. Xin Thầy giải dùm cho con tại sao con luôn hướng về Tàu mà không về VN mặc dầu cha mẹ con là người VN, trong lòng con không có tí xíu nào là VN cả. Con sanh ra và lớn lên ở Cao Miên chung đụng với người Tàu và Miên nhiều, về VN năm 1970 sống 10 năm với người VN nhưng lúc nào con cũng thấy xa lạ với họ, kiếp trước con chắc chắn con không phải là người VN, điều này không quan trọng, con chỉ chú tâm tu luyện chừng sau này Thượng Đế đẩy đi đâu cũng được, trong lòng con không phân biệt chủng tộc nữa, da đen da trắng da vàng gì cũng đều là con người chung thân phận kiếp người, con đâu phân luận gì nữa, nhưng trong thâm tâm ấp ủ ngày đêm về sống với người Tàu. Khi nhớ đến điều đó con thấy vui sướng thêm lên.

Kính chúc Thầy yên lành sáng láng muôn năm. Con thương nhớ Thầy lắm, từ đời này đến đời sau mãi, có xuống địa ngục cũng nhớ đến Thầy nghe Thầy giảng, con như kẻ ăn mày chân lý, ngốn nghiến nuốt từng lời giảng chân lý, con đói khát chân lý lắm Thầy có biết không, cho dù con vắng mặt nhưng con vẫn hướng về Thầy với đôi mắt đói khát chân lý và tình thương ngàn kiếp rồi con chỉ đói khát thứ này. Thà

chết cô đơn, chết đứng một mình chỉ vì cho chân lý và tình thương hoàn hảo nầy mà thôi. Xin Thầy thấu cho lòng con. Y

Atlantic city, ngày 12/03/1992

Y con,

Thầy đã nhận được thơ con, được biết tâm thức của con vẫn còn sự mê chấp và ước mong, con phải dày công niệm Phật để tự lập lại sự quân bình trong tâm thức của chính con, nhiên hậu con mới cảm thấy thức hòa đồng là cần thiết, tự mình phá mê phá chấp, không còn ôm lấy một lý luận nào cả, tâm thức sẽ trở về không. Đó là căn bản của hành trình tu học, khi con đạt được chữ Không và lui về Chơn Không thì thức hoà đồng và lượng chất từ bi của con sẽ được dồi dào, phong phú hơn xưa, chỉ có biết chúng sinh đau khổ là vì họ chưa biết họ mà thôi. Giống dân tộc nào trên mặt đất này cũng ôm lấy khối óc nhưng chưa chịu thực hiện chơn pháp để tự khai mở thức hòa đồng, thì nội khoa tâm lý lúc nào cũng không được yên. Không còn tàu tây đối với người chơn tu Vô Vi, chỉ có chơn thức để hóa độ chúng sanh tùy duyên trao pháp mà thôi.

Ngày hôm nay con đã thấy rõ nhân thân nan đắc, tức là xác của con không có một ai có thể chế tạo ở trần gian này cả, pháp nan ngộ, tức là phương pháp khử trược lưu thanh mà con đang hành tại chỗ không bán thì rất khó tìm. Ngày hôm nay con đã có cả hai, vui thay và lành thay, tự xây dựng và khai triển trên đường đời cũng như đường đạo, không còn sự sống chết với chính con nữa. Những cơ duyên bất ngờ, đó cũng do hạnh đức của chính con mà con đã tự ngộ. Con nên vui lên, học nhịn nhục tối đa, tâm thân tiến hóa từ giây phút khắc, nhiên hậu mới cảm thông được nguyên lý vô sanh của càn khôn vũ trụ đã sẵn có và ban chiếu cho chúng sanh tự thức, thăng hoa dễ dãi.

Chúa là sự thanh nhẹ vô cùng, còn Phật cũng là phải tự giải thoát mới được thanh nhẹ. Sự cảm thông vô sanh ấy cũng là một mà thôi. Ước mong con tự tạo lập một kỳ công tu luyện cho chính bản thân của chính mình, tự thức, nhiên hậu mới có cơ hội độ tha tại trần. Con không hiểu được con thì con cũng không có khả năng nào cứu giúp được đứa con nào của con cả. Hướng thượng giải thoát là điều chánh tâm tu thân trong hành trình tiến hóa, nhiên hậu mới có cơ hội độ tha tại trần.

Chúc con vui tiến. Cười lên những nụ cười thanh nhẹ, nguyên ý cảm thông cả càn khôn vũ trụ, đó là hạnh phúc nhất trong đời của con người chịu tu, giải bỏ sự ô trược, mê chấp mà tiến thân. Quí thương. L S H

Kính gởi Thầy Tám,

Đầu thư con xin chúc Thầy cùng các đạo hữu ở Canada được gặp nhiều may mắn và nhiều sức khoẻ. Nhân dịp được biết địa chỉ của Thầy nên con liền viết vài lời, trước hết để hỏi thăm Thầy và sau đó con có một vài điều xin Thầy giúp đỡ cho.

Thưa Thầy chắc kiếp trước gia đình con vụng tu nên ngày hôm nay mới gặt hái nhiều đau khổ như vậy. Hằng đêm con và má con ngồi thiền và cầu nguyện Trời Phật để cho gia đình sớm tai qua nạn khỏi, nhưng mà rốt cuộc vẫn bị nạn mãi hoài. Cho nên con muốn nhờ Thầy giúp đỡ cho gia đình con, kẻo sự cầu nguyện của con và má con cũng không sao kéo được gia đình con ra khỏi chốn tối tăm này.

Thưa Thầy con có một người em trai năm nay được 25 tuổi tên N T V, pháp danh Như Lạc, ngay từ lúc sanh ra em con đã khờ khạo và gặp quá nhiều đau khổ cùng hoạn nạn cho đến lúc trưởng thành, nhiều khi con thấy hết nạn nầy đến nạn khác đến với em con, thấy nó rất khổ sở và tang thương làm

sao, con rất lấy làm đau lòng, nhưng mình không biết phải làm cách nào để cứu em con, chính vì vậy mà con xin Thầy cầu nguyện dùm cho em con và gia đình con để sớm tai qua nạn khỏi, ơn này suốt đời gia đình con không bao giờ quên được.

Thưa Thầy, gia đình con gồm 6 người:

Má con: N T A L pháp danh Diệu Hoa 45 tuổi

Con : N T P pháp danh Như Phú 26 tuổi

em con: N T V pháp danh Như Lạc 25 tuổi

N T Q pháp danh Như Phong 23 tuổi

N T D pháp danh Minh Cang 21 tuổi

N T T pháp danh Diệu Ngọc 18 tuổi

Với sự giúp đỡ của Thầy đây sẽ là hồng ân lớn đối với gia đình con.

Khi nào Thầy qua Paris, xin Thầy cho gia đình con biết, gia đình con rất lấy làm hoan hỉ và rất mong ước được gặp Thầy.

Thưa Thầy, hiện giờ con đang luyện tập về pháp môn thiền của Thầy do một vài người quen ở Paris chỉ dẫn dùm cho, con đã hành thiền được khoảng chừng tám tháng nay, nhưng con gặp quá nhiều khó khăn và trở ngại, không thể nào diễn tả được. Nhiều lúc con cảm thấy rất là thất vọng và muốn quăng bỏ đi cho xuôi, hình như con đã có căn cơ với pháp môn thiền này và rồi con quyết định không bỏ dở và tiếp tục luyện trở lại mặc dầu cho gặp khó khăn và nạn tới đâu con vẫn không ngừng, không chịu thua. Nhiều đêm trong lúc làm phép chiếu minh và thiền, tự nhiên con có cảm tưởng hình như có một người nào trong thâm tâm con con nói với con rằng: *"Mầy đã thấy chưa, từ trước tới giờ mầy đã luyện tập rất chuyên cần nhưng mà chả có kết quả gì cả, công của mầy chỉ là công dả tràng thôi, con người mầy vẫn còn đầy tà khí, tánh vẫn còn thô lỗ, cộc cằn, đau khổ, mầy sẽ không bao giờ*

tiến lên nổi, bức màng đang nằm trước mặt mày không thể nào bị đâm thủng được, mầy sẽ không thể nào thấy được những cái gì sau bức màng nầy, chính cái màng này đang bao bọc xung quanh đầu của mầy, nó sẽ không bị phá nổi, nó sẽ là vô địch". Những lời này làm cho muốn điên đầu lên, con muốn khóc thật lớn và chết đi cho rồi, con có cảm tưởng rằng suốt đời con sẽ không bao giờ cất đầu lên nổi và vẫn sống mãi mãi trong sự tối tăm. Thường xuyên trong lúc ngồi tập trung tư tưởng con đã cảm giác thật sự rằng có một bức tường đang chận trước mặt con, chính bức tường này đã làm cho con chết đi sống lại, từ người biến xuống thành chó, dở điên dở khùng trong suốt 8 năm trời.

Thưa Thầy hiện giờ con đang tiến thối lưỡng nan, đau khổ tuyệt vọng, con không biết phải làm cách nào để thoát khỏi tình thế này. Con chỉ còn nhờ vào Thầy thương dẫn dùm cho con, lời chỉ dẫn của Thầy con hy vọng rằng sẽ giúp cho con tìm ra một tia sáng cuối cùng để tiến lên trên con đường mà con đã định, xin Thầy sớm cứu giúp cho con và gia đình con.

Đến đây con xin dừng bút, con xin chúc Thầy gặp nhiều nhân duyên tốt đẹp trên đường truyền đạo cứu những vong linh đang chìm đắm trong biển khổ, trong cõi hữu hình và vô hình. Rất mong Thầy sớm hồi âm. Gia đình con gởi lời chúc đầu năm đến với Thầy.

TB. Con muốn xin một tấm ảnh lớn của Thầy để treo trong phòng con để hằng đêm con có thể tưởng niệm đến Thầy trước khi vào thiền.

Hiện tại con đang gặp nhiều khó khăn trong việc tập trung tư tưởng và định tâm, xin Thầy chỉ cho con cách luyện tập thế nào để sớm vào định.

Atlantic city, ngày 12/03/1992

T P,

Thầy đã nhận được thơ con, được biết con đang mang một tâm trạng bối rối của nội khoa tâm lý. Có tiền căn mới có hậu kiếp, kiếp trước ta làm điều không phải quá nhiều, kiếp này phải nhận lãnh luật nhân quả nhiên hậu mới được tiến hoá. Biết được luật tiến hóa của tâm linh thì ta phải tự thức và lui về thanh tịnh, chấp nhận những sự nan giải hiện hành, chuyển tâm hướng về tu học, giải bỏ tất cả những gì từ bao nhiêu kiếp đã nung nấu, muốn hình thành một việc không bao giờ đạt được. Vậy ta nên bình tâm nhìn thẳng vào luật nhân quả của xác thân này đã định rõ việc tiền kiếp đã gây nên, mỗi mỗi đều có bằng chứng, không phải cầu nguyện mà đạt thành được, chỉ có tu bổ sửa chữa, tân trang khối óc bằng lượng từ bi sẵn có của chính ta, học để tiến, tự giải mở lấy để thông, thì mọi việc không cầu mà nó sẽ thành tựu. Nắm vững ý lực giải thoát, xây dựng nội khoa tâm lý của chính mình nhiên hậu mới đạt thành.

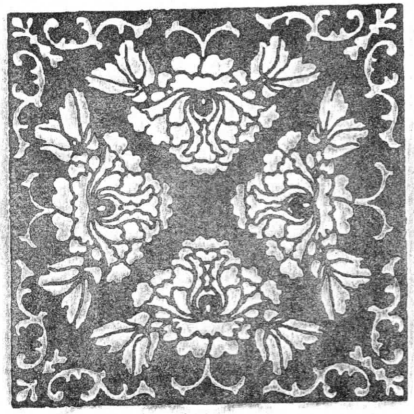

Ở trên đời này, ai ai cũng muốn thành tựu một việc mà mình hằng mong muốn nhưng những chuyện bất ngờ luôn luôn xảy đến với chúng ta. Đó là chứng minh ta không thể cầu mong bất cứ một sự việc gì ở thế gian này, nó đến rồi nó sẽ đi bằng một cách tự nhiên và hồn nhiên. Cơ hội đó mới là một cơ hội tự xây dựng theo chiều hướng của định luật tiến hóa không ngừng nghỉ. Ngày nay con mang xác làm người, biết bao

nhiêu chuyện thử thách từ việc lớn cho đến việc nhỏ, cũng đều là cơ hội cho con, vỏn vẹn học hai chữ nhịn nhục mà tiến thân. Chẳng có gì phiền hà cả, trên đời này vạn sự là không, tâm làm thì thân chịu, nhưng phải hiểu rõ tâm ở đâu. Tâm lúc nào cũng hiện ra từ hoàn cảnh này đến hoàn cảnh nọ, kích động và phản động không ngừng nghĩ, nhiên hậu mới giúp được khối óc của chúng sanh, tự tìm ra chân lý tự nhiên và hồn nhiên, tức là đạo giả. Đạo là điện năng quân bình từ trong cơ tạng tới khối óc, cũng do sự sáng suốt của con người tự tìm ra, nó là liều thuốc linh dược trị bệnh tâm lẫn thân.

Con lấy cặp mắt đời nhìn thấy và lỗ tai đời nghe hiểu, nhưng sự cảm thông cũng do chính mình va chạm phải, dấn thân tu học, giải mở nó ra, thì ác nghiệp sẽ không còn lưu luyến trong tâm hồn của chúng ta nữa.

Luật nhân quả rất công bằng, tâm làm thân chịu, không có trách móc và nhờ đở ai được cả, tìm ra tội lỗi của chính mình mà cải sửa nhiên hậu mới có cơ hội tiến hóa hợp thời được.

Trong pháp Vô Vi có khuyên người đời nên tự thức, niệm lục tự Nam Mô A Di Đà Phật để tự thu hồi chấn động nguyên căn quân bình, đã tu sai từ bao nhiêu kiếp, cho nên người tu Vô Vi nuôi dưỡng ý lực giải thoát và dụng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật không ngừng nghĩ để sớm được tự giác và cảm thức sự quân bình của tâm linh là duy nhất, nhiên hậu mới truy ra căn bản tâm lý mà tự học hỏi, giải mê phá chấp, không còn tiếp tục

rước chuyện ngoài tai, phá hủy trí óc và dập tắt nguyên lý từ bi khai triển của tâm linh. Phải nuôi dưỡng tâm thức giải thoát, tu luyện cải tiến văn minh, điện năng càng ngày càng dồi dào và không bao giờ cảm thấy bơ vơ giữa vũ trụ và con người thì mới có cơ hội cảm thức được nguyên lý vô sanh mà chấp nhận sự kích động và phản động trong chu trình tiến hóa, dù khó khăn cho cách mấy, nếu ta thành thật với chính ta, tự hướng về chơn tâm giải mở thì mọi sự nan giải cũng sẽ biến thành không. Ở trên đời này chẳng có gì quan trọng bằng tự thức thì chơn tâm mới giao cảm được cùng vạn linh mà tiến hóa. Khối Vô Vi là một nhóm người nhỏ tự tu tự tiến, tự lập một kỳ công nhịn nhục, thăng hoa và giải mở tất cả những sự ràng buộc trong tâm thức. Tâm làm thân chịu, luôn luôn trì niệm lục tự, cảm minh đời đạo mà tiến thân.

Không chấp nhận lấy danh đạo, không hành là tự hủy với tiềm thức sẵn có của chúng ta. Nó là một kỳ công tiến hóa hòa hợp với càn khôn vũ trụ, không phải là một của cải riêng biệt của một cá nhân. Tâm linh tiến hóa là hành trình chung của nhân loại tại mặt đất. Người tu Vô Vi không còn ỷ lại nhờ đỡ và nuôi dưỡng sự mê chấp nữa, chỉ có tự tu tự tiến thì mới thật sự gặt hái được kết quả tốt đẹp ở tương lai.

Làm người đã sẵn có cuộc sống là quan trọng và cuộc chết cũng là quan trọng. Vỏn vẹn chỉ có hai điểm trong một kiếp người, chỉ có sống và chết mà thôi.

Ngược lại người tu, khi chết được thanh nhẹ, cũng nhờ nơi sự cải sửa của hành giả mà thôi. Nếu chúng ta hướng thiện tu thân tiến hoá thì sẽ không còn sự chết sống hăm dọa. Cuối cùng cũng phải lui về chơn không tự thức, tức là Vô Vi chánh pháp.

Con nên bình tâm tu học và đọc những tài liệu của Vô Vi đã và đang có như Địa Ngục Du Ký, Thiên Đàng Du Ký, cộng

với những băng giảng của Thầy thì con sẽ có cơ hội giải nghiệp tâm rõ rệt. Mừng được khổ để tiến hóa, thay vì sung sướng tự cao và sẽ đắm chìm trong cõi âm lúc nào không hay. Không nên nhìn cảnh sung sướng của nhân gian, phản ảnh thấy mình đau khổ là điều sai vô cùng. Mỗi mỗi đều là chân lý do Trời sắp đặt, không chịu tu thì không bao giờ vượt khỏi nạn tai sẵn có.

Nếu con có ý định tu Vô Vi thì con phải cố gắng liên lạc với nhóm Vô Vi ở Pháp hay là ở Hoa Kỳ để thâu nhận thêm tài liệu tu học do con người tu hành tự thức và tự giải được nghiệp chướng trong tâm. Chúc con vui tiến. Kỳ tới Thầy đi Âu Châu, nếu con có thiện chí thiện tâm tu học, sẽ được gặp Thầy tại Pháp. Con liên lạc với H. M. B. tại Paris để nhờ rửa hình Thầy, nếu con muốn. Quí thương. L S H

Adelaide, 26-02-92

Thưa Thầy,

Tâm tình con người đôi lúc như sóng nổi ba đào, có khi lại vô cùng tỉnh lặng, ghi lại những khúc tự tình, được kết hợp lại thành bài thơ dưới đây, kính gởi đến Thầy.

Có thể đó là những lời chơn thật phát xuất tự tâm can nhưng thỉnh thoảng vẫn còn cảm giác mình chưa phải thật như vậy!

Có chăng tư tưởng con người vẫn thường gạt gẩm lấy chính họ? Cho đến bao giờ?!

Như Thuở Bao Giờ

Giòng đời chất chứa phù sa
Ta về ta tắm ao nhà vẫn hơn
Gắn liền tình nghĩa keo sơn
Nước sông chẳng phạm, tránh cơn sóng dìm

Tu thiền giữ kỷ trong tim
Bộ đầu hướng thượng, im lìm giả ngây
Non cao chẳng dám sính tày
Hòa mình với nước trong ngoài thản nhiên
Hóa hình bầu, ống não phiền
Mát lòng lữ khác ven biên, giữa đàng
Thâm sơn, cùng cốc, quan san
Đường quê, phố thị bạt ngàn phong sương
Chữ Tình liền với chữ Thương
Vần yêu gieo dính vần Đương vẹn nghì
Hận thù gởi gió bay đi

Dư âm những khúc lâm ly, đoạn trường
Thứ tha lòng hết vấn vương
Mấy đời truyền kiếp theo vừng mây tan
Làm mưa rưới khắp trần gian
Tuyệt dòng phiền não, tâm nhàn thưởng trăng
Lung linh soi bóng Nguyệt Hằng
Cười tươi, nàng rãi ánh vàng đầy ao
Rì rào mấy ngọn phi lau
Nhìn ta ôm bóng trăng, sao ngỡ ngàng
Đất Trời, Vũ Trụ mênh mang
Cô thân chiếc bóng trở đàng về quê
Biết chăng, ta nhớ câu thề
Tử sinh bao lượt lết lê phong trần
Giang hồ mỏi gót chinh nhân
Bâng khuâng tách bước xa lần bến Mê
Mộng tàn, chửa chín nồi kê!
Thực hư, giả thiệt, muôn bề éo le
Đói no, ấm lạnh kéo bè
Sang hèn, vinh nhục, ém ghè tâm linh
Tự thân ràng lấy cực hình?!
Thất tình, lục dục gạt mình bấy lâu
Mê nhiều lại lụy càng sâu
Đắm hoài trong khổ, ôm sầu ích chi?
Cởi vòng lẩn quẩn vất đi
Tu mi, nam tử, nữ nhi, má đào
Trở về hợp với Trời cao
"Tâm Không"** bừng mở, rạt rào **"Tình Siêu"
Thứ tha, hãy thứ tha nhiều
Thương yêu muôn loại: Yêu điều trược thanh
Lặng thinh tâm ý phân rành

Mở lòng như thể Trời xanh dung tình
Vẫn còn đây mảnh địa linh
Vẫn còn trăng, nước hữu tình nên thơ
Vẫn còn như thuở bao giờ...

Vẫn mong da diết con khờ thức tâm
Càn khôn co dãn bao lần
Thiên cơ xoay chuyển âm thầm vì Ai?
Hồn ôi! ẩn nhẫn dồi mài
Rèn mình tạo dựng cơ may quy hồi
Đạo đời, động tịnh đi đôi
Cha Trời công khó vun bồi đắp xây
Hồn ngoan bái cảnh làm Thầy
Câu kinh vô tự vui vầy sớm hôm
Hoa lòng hé tỏa hương thơm
Quyện trong tiếng gió, đượm nồng tâm linh./.

Atlantic city, ngày 13-03-92

Đ M C,

Thầy nhận được thơ con, được biết qua hành trình tu học của chính con, con đã tự đạt được từ quang thanh nhẹ, giải mê phá chấp, tu hoà tiến thăng.

Bài thơ con đã viết ra, tức là bài học của chính con, nếu theo đó mà cảm nhận từ quang do tâm và trình độ hướng về Phật Pháp, nhận lấy và tự giải mê phá chấp, thì mọi sự sẽ đạt thành ở tương lai. Vỏn vẹn chỉ có cái tâm. Tâm càng thanh tịnh thì thi thơ sẽ càng dồi dào, và lưu lại cho những người kế tiếp, tự hiểu lấy họ và tự đi. Hành trình bị lôi cuốn bởi xác thân trần trược, nhưng tâm vẫn tiến hoá đều đều. Tâm tức là nguyên lý vô sanh, hằng hữu nơi mọi khối óc ở trần gian, càng dầy công tu học thì sẽ đạt thông mọi điều, và sẽ không bị lường gạt lấy chính mình nữa. Cứu cánh của nó là thanh tịnh mới tự đạt được thức hòa đồng, đem lại sự an vui cho chính mình và tất cả mọi người ở tương lai.Chúc con vui tiến.

Quí thương, L S H

Danh Sách Các Thiền Đường (T/Đ), Trung Tâm (T/T), Thiền Viện (T/V) và Hội Ái Hữu Vô Vi (HAHVV) trên Thế Giới

==========

Á Châu (ASIA)

**** Nhật Bản (Japan)**

*** T/T Tokyo**
C/O Cao Hồng Nhung
Shibuyaku Hirro 3 12 37
Yokoyamakata
Tokyo 150 Japan

C/O Mrs Hoa Schrag
Azabu Tower Apt 707
1-3-2 Azabudai, minato-Ku
Tokyo 106 Japan
Tel: 03 584 3927

**** Phi Luật Tân (Philippines)**

*** HAHVV Bataan**
Building 804F PRPC
Moroni, Baraan Philippines

*** T/Đ Manila**
C/O Nguyễn Thị Hai
34 Angeles Street Fortune Village
1 Valenzuela, Bulacan
Manila, Philippines

*** HAHVV Palawan**
Group 53 Lubang URC
Palawan City Philippines

Âu Châu (EUROPE)

**** Đức (Germany)**

*** T/Đ Berlin**
C/O Tô Trường Xuân
Schulstr. 37 D.1000
Berlin 65
West Germany
Tel: 030/465 5330

*** T/Đ Phong Hương**
C/O Vương Tấn Phong
Waagen Str. 57
4000 Duseeldorf,1
RF of Germany
Tel: (021) 178 3905

C/O Tô Ngọc Sang
Werft. STR. 17
D. 1000 Berlin 21
West Germany 2536
Tel: 030 393

*** T/Đ Giessen**
C/O Đoàn Văn Thuận
Kropbacher Weg. 29B
6300 Giessen
West Germany
Tel: (0641) 66 565

==========

C/O Đoàn Kim Chi
Leipziger STR. 28
6073 Egelsbach
West Germany

*** T/T Hannover**
C/O Trần Như Sơn
Ihmepassage 2 (W.572)
3000 Hannover 91
West Germany
Tel: 0511/454557

*** T/T Munchen**
C/O Hà Phước Thảo
Triebsrt. 8a
800 Munchen 50
West Germany
Tel: (089) 141 060

**** Bỉ (Belgium)**

*** T/Đ Bruxelles**
C/O Nguyễn Văn Sang
13, Rue Ruysdael
1070 Bruxelles Belgique
Tel: (02) 521 8458

C/O Lâm Quang Thanh
98, Rue Josse Impens
1030 Bruxelles Belgique
Tel: (02) 216 7831

*** T/Đ Liège**
C/O Hoàng Qui Luật
45 Quai Bonaparte
B4020 Liège Belgique

**** Pháp (France)**

*** T/V Qui Thức**
Lien-Dit Le Sen-Aillet
Amphion, Publier 74500
France
Tel: (5) 070 8355

*** HAHVV Pháp**
C/O Alain Canitrot
Res. Le Vallona
12 Rue Allende Salvador
92000 Nanterre France
Tel: 47 240 260

*** T/Đ Toulouse**
C/O Trịnh Quang Thắng
2 Rue Béarm
31100 Toulouse France
Tel: 61 440 497

*** T/Đ Thanh Bạch**
32 rue de Plessier Hameau de
Village
77730 vitry sur Marne France
Tel: 236 210

*** T/T Rodez**
C/O Raymond Garcia
6 Bd. Gambetta
12000 Rodez France
Tel:65 693 587

*** T/Đ Limoge**
C/O Melle Mougamadou Sarah
28 Allée Fabre. D'Enlantine #639
87100 Limoge France

==========

*** T/Đ Marseille**
C/O Lương Trọng Mỹ
80 Lot la Bégoude
13710 Fuveau France

*** T/Đ Strasbourg**
C/O Mme Dupuis
21 Rue Des Templiers
10800 St. Julien Les Villas
10000 Troyes France
Tel: 88 293 396

*** T/Đ Gien**
C/O Thái Hoàng Long
Route de la Boserie
45500 Gien France 670 829

*** T/T Réunion**
C/O Trần Hùng Đạo
51 Ave. Jean Jaurès
97470 St.Benoit
Ile De La Réunion
France 502 244

**** Anh (England)**
C/O Trần Đăng Mai
32 B Deysbrook Way
Liverpool 12 England

C/O Trần Ngọc Sơn
Flat 59 Warburton House
Warburton Street
London E8 3RS
England

**** Na Uy (Norway)**

*** T/Đ Norway**
C/O Nguyễn Đức Thái
Lunds Gt. 40
2800 Gjovik
Norge Norway

*** T/T Askim**
C/O Nguyễn Văn Giàu
Osali VN 13-
1800 Askim Norway

**** Hòa Lan (Holland)**
C/O Nguyễn Tấn Lộc
Karveelstraat 6
Alkmaar Holland

*** T/T Heerien**
C/O Nguyễn K.Thanh Thủy
De Tichel 31
6471 RA Heerien Holland

**** Thụy Sĩ (Switzerland)**

*** T/T Genève**
C/O Nguyễn Văn Tân
16 rue de la Ferme
1205 Genève Switzerland

**** Thụy Điển (Sweden)**
C/O Mme Thiên Kim
Skeppareg 26-311
60227 Norrkoping Sweden

==========

** Đan Mạch (Danmark)

* T/Đ Esbjerg
C/O Khổng Trung Huyến
Tinghojs Allé 16DI.MF
8220 Braband Danmark
Tel: 75 459 454

Mỹ Châu (AMERICA)

** Gia Nã Đại (Canada)

* HAHVV Canada
* T/Đ Montréal
C/O Cố Văn Thuần
2340 St. Jacques Ouest
Montreal, PQ Canada H3J 2M7
Tel: (514) 932 2444
or (514) 931 9283

* T/Đ Thức Tâm
4709 St.Catherine E.
Montreal, PQ Canada H1V 123
Canada

* T/Đ Bá Lâm
235 Wolverleigh BL.
Toronto, Ontario M4C-1S3
Canada
Tel: (416) 423 9748

* T/Đ Edmonton
C/O Nguyễn Chí Nghĩa
16250 109th St
Edmonton, Alberta
Canada T5X 2R1
Tel: (403) 457 2512

* T/Đ Lĩnh Tâm
124 Apllewood Pl .S.E.
Calgary, Alta T2A-7M8 Canada
Tel: (403) 273 3796

* T/Đ Calgary
C/O Nguyễn Tịnh Bích
4212 14th Ave. S.E.
Calgary, Alberta Canada T2A
0K5
Tel: (403) 273 9085

C/O Trần Lương
115 Benorooke Close S.E.
Calgary, Alberta Canada T2A
3N9
Tel: (403) 235 6936

* HAHVV Vancouver
* T/Đ Vancouver BC
C/O Vương Thanh Sơn
625 E 19th Ave
Vancouver B.C. Canada V5V 1R1
Tel: (604) 872 7294

* T/T Hamilton
C/O Nguyễn Thị Niên
155 Stinson St. #7
Hamilton, ONT Canada L8N 1S7

* T/T Halifax
C/O Nguyễn Văn Bang
26 Margaret Rd. Covie Hill
Halifax, Novascotia
Canada B3N 1R9
Tel: (902) 479 0447

==========

*** HAHVV Alerta**
#2 1016-Memorial Dr.N.W.
Calgary, Alberta 2N-3F1 Canada

C/O Cao Văn Quan
784 E. 56th Ave
Vancouver B.C. Canada V5X 1RR
Tel: (604) 321 7136

**** Hoa Kỳ (USA)**

*** T/T Sacramento**
C/O Nguyễn Thiện Tánh
9400 N. Kiefser Blvd. #8
Sacramento, CA 95862 USA
Tel: (916) 362 6690

*** T/T Bakerfield**
C/O Nguyễn Văn Hưng
3905 Peachwood Ct.
Bakerfield CA 93309 USA
Tel: (805) 834 888

*** T/Đ Pomona**
C/O Nguyễn Văn Diễm
20342 Julliard Dr.
Walnut, CA 91789 USA
Tel: (714) 594 3730

*** T/Đ Culver City**
C/O Nguyễn Hoàng Long
5333 Inglewood Blvd.
Culver City, CA 90230 USA
Tel: (213) 827 0430

*** T/T Irvine**
C/O Đỗ Hoàng Nga
14645 Seron Ave.
Irvine, CA 92714 USA
Tel: (714) 551 9206

*** T/T Thanh Hòa**
6519 Zena Dr.
San Diego, CA 92115 USA
Tel: (619) 286 7084

*** T/T San Diego**
C/O Thiềm Tuệ Nhi
2078 Via Las Cumbres #4
San Diego, CA 92111 USA
Tel: (619) 576 2403

C/O Dương Văn Đê
5215 Landis St.
San Diego, CA 92105 USA
Tel: (619) 582 7179

*** T/T San Francisco**
C/O Trần Thiên Phú
344 18th Street
San Francisco CA 94110 USA
Tel: (415) 552 9450

*** HAHVV Bắc Cali**
PO BOX 21516
San José CA 95151 1516 USA

*** T/Đ Thanh Hòa**
9809 San Diego St.
Spring Valley, CA 91977 USA
Tel: (619) 472 0663

==========

*** T/V Vĩ Kiên**
22125 Crest Forest Dr.
Cedar Pines Park, CA 92322 USA
Tel: (714) 338 6691

*** T/Đ Lý Vĩnh**
436 N 10th St.
San José, CA 95112 USA
Tel: (408) 288 9584

*** T/V Hai Không**
392 Wayman Lane
Oroville, CA 95966 USA
Tel: (916) 589 4621

*** T/Đ Thiền Thức**
15001 Neece St.
Westminster, CA 92683 5450
USA
Tel: (714) 894 7485

*** T/T Los Angeles**
C/O Hoàng Văn Hoa
1242 S. Kingslely Dr.
Los Angeles, CA 90006 USA
Tel: (213) 773 1014

*** T/T Harvey**
C/O Nguyễn Văn Đông
1132 Curtis St.
Harvey, LA 70058 USA
Tel: (504) 340 5991

*** T/Đ Thông Hải**
4806 Larue St.
Dallas, TX 75211 USA
Tel: (214) 331 9124

*** T/T New Orleans**
C/O Nguyễn Văn Bảnh
6602 Bellaire Dr
New Orleans, LA 7014 USA
Tel: (504) 482 3496

*** T/Đ Tạo Định**
C/O Mai Bình
10423 Airline Dr.
Houston, TX 77037 USA
Tel: (713) 445 1676

*** HAHVV Houston**
*** T/Đ Tứ Thông**
202 Hawkins
Houston TX 77037 USA
Tel: (713) 448 7460

*** T/T Forth Worth**
C/O Phạm Văn Trạch
1308 Willow Glen Circle #220
Forth Worth, TX 76134 USA
Tel: (817) 293 2646

*** T/Đ Arling**
C/O Nguyễn Võ
2120 Foxcroft Lane
Arlington, TX 76014 USA
Tel: (817) 456 0986

*** T/T San Antonio**
C/O Lê Quốc Toản
1407 Waverly
San Antonio, TX 78201 USA
Tel: (512) 734 8253

==========

*** T/Đ Tạo Định**
C/O Mai Bình
10423 Airline Dr.
Houston, TX 77037 USA
Tel: (713) 445 1676

*** T/Đ Mai Bình**
11631 Old Telegraph Road
Houston TX 77067 USA

*** T/Đ Austin**
C/O Nguyễn Văn Liêm
1000 Bodgers Dr.
Austin, TX 78753 USA
Tel: (512) 339 0159

*** T/Đ Hồng Bính Hoàng**
7567 Quail Run Lane
Manassas, VA 22110 USA
Tel: (703) 369 6157

*** T/Đ Portland**
1522 S.E. 139th Ave.
Portland, OR 97233 USA
Tel: (503) 257 8657

C/O Nguyễn Đức Trọng
3539 SE 162nd Ave.
Portland, OR 97236 USA
Tel: (503) 760 2880

*** T/T Corvalis**
C/O Dương Ngọc Thuỳ
2325 NW Fairlawn St.
Corvalis, OR 97330 USA
Tel: (503) 752 1258

*** T/T Eugene**
C/O Nguyễn Quang Hải
3323 Sporey Blvd.
Eugene, OR 97405 USA
Tel: (503) 342 2085

*** T/T Tacoma**
C/O Nguyễn Văn Mai
6124 N. 40th
Tacoma, WA 98047 USA
Tel: (206) 752 4384

*** T/T Bellevue**
C/O Uông Bình Chương
2501 - 148th Ave SE #17
Bellevue, WA 98007 USA
Tel: (206) 562 9002

*** HAHVV Washington, DC**
*** T/Đ Arlington**
C/O Nguyễn Hữu Phú
817 N. Wakerfield St. #2
Arlington, VA 22203 USA
Tel: (703) 525 6139

*** T/V Nhẫn Hòa**
4104 Goldsby St.S.W.
Olympia, WA 98512 USA
Tel: (206) 357 5675

*** T/T Olympia**
C/O Nguyễn Trí Vượng
5809 20th Ave. SE
Lacey, WA 98053 USA
Tel: (206) 459 2405

==========

*** HAHVV Washington**
*** T/Đ Longview**
C/O Nguyễn Khắc Trừ
2787 Taylor Ave.
Longview, WA 98632 USA
Tel: (206) 425 7654

*** T/T Ashland**
C/O Trần Ngọc Dũng
Ashland, MA 01721 USA
Tel: (508) 881 5259

*** T/T Boston**
C/O Nguyễn Ngọc Ẩn
414 Trement St. #8
Boston, MA 02116 USA
Tel: (617) 426 8442

*** T/T Dorchester**
C/O Nguyễn Văn Minh
10 Granville St. #2
Dorchester, MA 02124 USA
Tel: (617) 282 0824

*** T/T Maynard**
C/O Nguyễn Văn Tỷ
6 Glenn Dr.
Maynard, MA 01754 USA
Tel: (617) 897 9519

*** T/T Dekalb**
C/O Nguyễn Văn Xang
1728 Oakwood
Dekalb, IL 60187 USA
Tel: (815) 758 3218

*** T/T Wheaton**
C/O Trần Thế Toản
2 Wheaton Center #608
Wheaton, IL 60187 USA
Tel: (312) 668 0359

*** T/Đ Tampa**
C/O Lê Thanh Tùng
3314 W. Louisiana Ave.
Tampa, FL 33614 USA
Tel: (813) 870 0902

*** T/T Cocoa**
C/O Nguyễn Văn Sang
6970 Pluto Ave.
Cocoa, FL 32927 USA
Tel: (305) 631 7141

*** T/T Glendale**
C/O Nguyễn Đăng Khanh
3650 W. Bluefield Ave.
Glendale, AZ 85308 USA
Tel: (602) 439 2568

*** T/T Temple**
C/O Cao Hữu Thể
2537 N. Champlain Ave.
Temple, AZ 85281 USA
Tel: (602) 894 9272

*** T/T West Jordan**
C/O Đoàn Minh Nguyên
1801 W. 7600 S. #C 202
West Jordan, UT 84084 USA

*** T/Đ Salt Lake City**
C/O Mai Văn Ký
749 N. Dorothea Way
Salt Lake Cty, UT 84116 USA
Tel: (801) 595 1688

*** T/Đ Jamesville**
C/O Trần Ngọc Quang
716 Roosevelt Ave.
Jamesville, WI 53545 USA
Tel: (608) 756 5178

*** T/T Dearborn**
C/O Trần Kim Trung
21321 Audette
Dearborn, MI 48124 USA
Tel: (313) 562 5645

*** T/T Wyo Hills**
C/O Nguyễn Văn Phước
53 Wingert Rd.
Wyo Hils, PA 19610 USA
Tel: (215) 373 7089

*** T/Đ Tulsa**
C/O Nguyễn Huê Hùng
2821 S. 115th E. Ave.#D
Tulsa, OK 74129 USA
Tel: (918) 665 8924

*** T/T Columbus**
C/O William Văn Võ
2377 Meadow Village Dr.
Columbus, OH 43235 USA
Tel: (614) 764 8277

*** T/T Hapeville**
C/O Võ Hữu Thới
3462 Meadow Rd.
Hapeville, GA 30354 USA

*** T/Đ Honolulu**
C/O Trần Văn Dủ
1635 Meyers St.
Honolulu, HI 96819 USA
Tel: (808) 845 5806

*** T/T Denver**
C/O Lê Trọng Văn
2090 S. SHeridan Blvd.
Denver, CO 80227 USA
Tel: (303) 935 5734

Phi Châu (AFRICA)

C/O Lâm Văn Sĩ
Sodosucre, B.P. 2164
Avidjan 01 Cote D'Ivoire
West Africa

Úc Châu (AUSTRALIA)

*** T/Đ Melbourne**
C/O Phạm Thị Tranh
41 Hamel Street
Box Hill South
Vic 3128 AUS
Tel: (03) 808 1762

==========

*** T/Đ Glen Waverley**
C/O Phan Thuận Hòa
22 Kinnoull Grove
Glen Waverley
Vic 3150 AUS
Tel: (03) 803 0374

*** T/Đ Adelaide**
C/O Vũ Nam Tân
11 Prat Avenue
Pooraka SA 5095 AUS
Tel: (08) 260 5369

C/O Lê Tấn Sanh
4 Cobham Court
Ingle Farm SA 5098 AUS
Tel: (08) 263 1597

*** T/Đ Giao Liên**
C/O Vũ Quang Minh
Lot 1 Wilson Road
Greenvalley NSW 2168 AUS
Tel: (02) 826 0345

*** T/Đ Sydney**
C/O Bùi Đông Phương
80A Sir Joseph Bank St
Bankstown NSW 2200 AUS
Tel: (02) 707 2072

*** T/T Surrey Hills**
C/O Trương Hòa Hưng
34/149 Devonshire Street
Surrey Hills NSW AUS

*** T/Đ Trần Ngọc Minh**
28 Rundle Road
Greenvalley NSW 2167 AUS,
Tel: (02) 826 0038

*** T/Đ Perth**
C/O Phan Thanh Hải
80/27 Lowan Place
Karawara WA 6152 AUS

C/O Nguyễn Ngọc Ánh
8 Reedy Court,
Balga WA 6061 AUS
Tel: (09) 344 5707